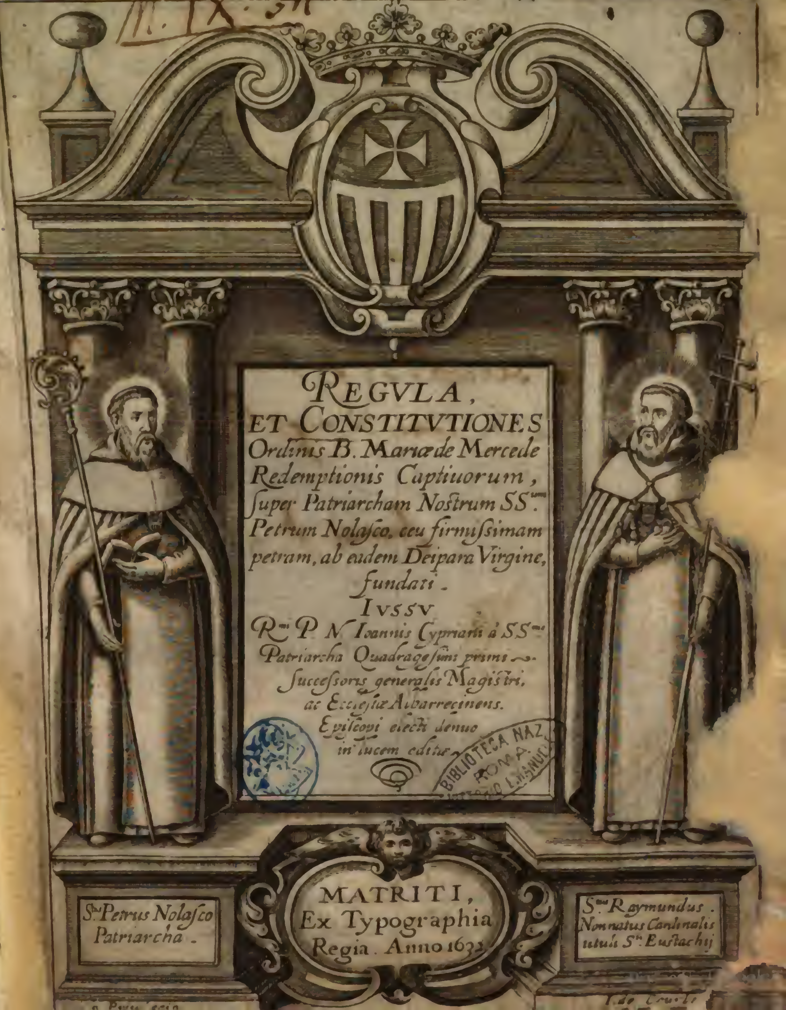
REGULA, ET CONSTITUTIONES ORDINIS B. MARIÆ DE MERCEDE REDEMPTIONIS...

Mercedari, Jean : de Courbes

REGVLA, ET CONSTITVTIONES

Ordinis B. Mariæ de Mercede
Redemptionis Captiuorum,
super Patriarcham Nostrum SS.^{mum}
Petrum Nolasco, ceu firmissimam
petram, ab eadem Deipara Virgine,
fundati.

IVSSV

R.^{mi} P. N. Ioannis Cypriani à SS.^{mo}
Patriarcha Quadragesimi primi
Successoris generalis Magistri,
ac Ecclesiæ Albarracinens.
Episcopi electi denuo
in lucem editæ.

MATRITI,
Ex Typographia
Regia. Anno 1632

e dell Conv.to di S. Michele Arcangelo
della Città di Napoli

Torres

ERRATAS.

Pag. 5. linea 4. D. Petro Nalaſco, lege Petrus Nolaſco. pag.48.lin.8.vel &: lege vel vt ſit. pag.75. vlt.lin. Prouinciales.

ESTAS Conſtituciones que ha impreſſo por mandado y ordẽ de la Religion de nueſtra Señora de la Merced el Padre Maeſtro Fr. Alonſo Remon Coroniſta general della, y con licencia que tiene para ello de ſu Mageſtad, con eſtas erratas eſtà conforme a ſu original. Y para que dello conſte lo firmè en Madrid 19. de Abril, 1632.

El Licenc. Murcia de la Llana.

ESTE Libro intitulado Conſtituciones y Regla de la Religion de nueſtra Señora de la Merced Redencion de cautiuos, eſtà taſſado por los ſeñores del Conſejo à quatro marauedis y medio cada pliego, y tiene veinte y ſeis pliegos, ſin principios, y tablas, que al dicho reſpeto monta cada Libro ciento y diez y ſiete marauedis, como mas largamente conſta de ſu original, ſu fecha en 20. de Abril, 1632. años.

LICENCIA DE LA ORDEN.

FRay Iuan Cebrian Maeſtro en ſanta Teologia, por la gracia de Dios, y de la ſanta Sede Apoſtolica, humilde Maeſtro General de todo el Orden de nueſtra Señora de la Merced Redencion de cautiuos,&c. Por el tenor de las preſentes damos licencia al P.M.F. Alonſo Remon, Coroniſta general de nueſtra Religiõ, para que pueda imprimir, y imprima el Tomo de nueſtras ſagradas Conſtitutiones, de que al preſente ay neceſsidad, obteniendola aſsimiſmo del Real Conſejo, en conformidad de las Pragmaticas Reales, que hablan de la impreſsion de los libros. En teſtimonio de lo qual mandamos dar, y dimos las preſentes, firmadas de nueſtro nombre, ſelladas con el ſello menor de nueſtro oficio, y refrendadas por nueſtro Secretario. En eſte nueſtro Conuento de Zaragoça, ocho dias del mes de Setiembre de mil y ſeiſcientos y treinta y vn años.

Fr. Iuan Cebrian Maeſtro General.

Por mandado de N.R.P.M. General.

Fr. Diego de Neyra Lect. y Secret.

FRATER IOANNES CIPRIANVS ARAGONENSIS, TOTIVS SACRI, ac Regalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum humilis Magiſter Generalis, ac ſeruus, Eccleſiæ Albarracinenſis Epiſcopus electus, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Fratribus, & profeſſoribus, ſalutem in Domino Ieſu, qui eſt vera ſalus, & obedientiæ ſpiritum precatur.

REGVLAM, Et Conſtitutiones Sacri, & Regalis noſtri Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum, cuius nobis Sanctus Petrus Nolaſco primus Pater extitit, & Propagator, denuò cudere ratio ipſa poſtulabat, nempè attritas, & vſu quotidiano penè conſumptas eas quippè è manibus Religioſorum, etiam ad breue tempus ellabi: Perinde eſt, ac ſi è nauarchi manibus, in medio mari procellis agitato lembus, quo iter rectâ dirigitur, & acus verſoria qua cinnoſura indigitatur, conuellantur, vndè certiſsimum naufragium imminet. Diuinæ legis voluminum defectum, & inopiam, ac eiuſdem legis ignorantiam, & obliuionem pari pede cucurriſſe, conſtat 4. Regum 22. Et Eſdræ 2.

4. cap.

4.cap. Vndè Iosue primo volumen legis ab ore non recedere, ac præ manibus, & ante oculos semper habe-ri, alibi sæpè iussit Dominus. His malis vt occurre-rem Regulam, & Constitutiones prælo mandare sta-tui. En verò Religiosorum quorundam varia placi-ta, discordantesque sententias, quibusdam quædam ad-denda, quæ vim constitutionum obtinuissent. Alijs nonnulla detrahenda, quæ vel indissuetudinem abijssent, vel contrarijs Summorum Pontificum san-ctionibus fuissent abrogata: nonnullis plura in melio-rem Ordinem redigenda, nempè loco mota, censenti-bus. At mihi eas, addendo, detrahendo, diminuendo, immutando, attingere, dum vel maior necessitas non cogit, & serior diligentia adhiberi non potest, Religio fuit. Non verbis tantùm huiusce nostri sacri tex-tus, vtpotè à Summis Pontificibus emanati; sed & verborum structuræ pondus inhæse ratus. Regulæ ipsi, & Constitutionibus, tractatum de Initio, & Funda-tione Ordinis primissi, Mosem imitatus qui legisla-tioni quā Rempblicā illā Hebræam instituere molieba-tur, eiusdem erectionē, & fundationē præiecit, ceu fun-damentum. A gemino, vt aiunt ouo, mundi Genesi, & primorum parentum formatione initio sumpto. A Re-gula, & Constitutionibus quidquid, vel interlineale immixtum, vel marginale adiectū, resecaui. Quæ re-ligiosi, & docti viri in earum explicationem præ ma-nibus habent elaborata, in dies sperans proditura seor-sim. Bullis, & proprijs Motibus, quos volumen Cō-

stitu-

ſtitutionum inſertos habent. Nempè Gregorij XIII. in confirmationẽ Conſtitutionum: & Clementis VIII. in confirmationem Capituli Calataiubij celebrati, & Calixti ſuper translatione Fratrum, necnon Sixti Quinti ſuper confirmatione priuilegiorum, gratiarum, &c. Ego Bullam Vrbani Papæ Octaui in confirmatione noſtri Capituli Toletani celebrati anno 1627. addendam curaui, ab hac ſimul, & ab Bulla in confirmationem Capituli Calataiubij celebrati, earum farragine rerum reuulſa, quæ ad rem legislatoriam non pertinent, de qua agitur. His contentus quæ in ipſis diplomatibus Pontificijs continentur, quæque nõ obſeruare crimen eſt. Itemque Bullam Martini Quinti, qua indultum â Calixto editum ſuper translatione Fratrum confirmatur, & extenditur ad eos etiam qui ad mendicãtium Ordines euolauerint adieci. Quia eius aliàs in ſcholis, quæ auferri cenſuimus fiebat mentio non ſemel. His omnibus inſtructio officiorum Ordinis pro coronide eſt. Vt inde Religioſus quiſque in officio conſtitutus, quod ſit ſuum munus, quæque eius partes poſsit dignoſcere. Hiſtoriam de vitis Patrum, & Magiſtrorum Ordinis ab volumine iſto, quod totum ad leges pertinet, amputandam cenſui, quia in Hiſtorijs tum Latino, tum Hiſpano ſermone euulgatis fuſius continentur: ei verò rerum in ordinationi, ſi qua eſt, ſufficienter ſuccurri, exiſtimaui indicibus alphabetiuis, quàm fieri potuit ordinatiſsimis. Quæ omnia ſartatecta, & emẽdata, melioribus quibus fie-

ri potuit Characteribus expressa vobis proponimus, Fratres charissimi, vt obseruetis attendentes ad petram de qua excissi estis, id est, Sanctiss. P. N. Petrũ Nolasco, huius Sacræ Regulæ diligentissimum obseruatorem, & ad cauernam laci, de qua sumpti estis, id est, pientissima Deiparæ Matris nostræ Virg. Mariæ viscera. Me etenim, & si Pastoralis Episcopatus mei cura vocat, & auocat à corporali vestra societate, semper filium, & alumnum obsequentissimum habebit nostra hæc sacrosancta Religio. Valete, Fratres charissimi.

IN.

INDEX EORVM QVÆ IN hoc volumine continentur, per summa capita.

Capitum primæ Distinctionis index.

Secundæ Distinctionis.

Cap.23.

INDEX PARRAPHORVM, ET titulorum qui in Instructione officiorum Ordinis continentur.

FINIS.

INDEX EORVM QVÆ IN tractatu de Initio, & Fundatione Ordinis continentur.

dedit,

FINIS.

DE INITIO AC FVNDATIONE SACRI ORDINIS B. MARIÆ de Mercede redemptionis captiuorum.

DEVS, Pater misericordiarum, & totius consolationis, qui cõsolatur nos in omni tribulatione nostra, misit Filium suum Dominum nostrum Iesum Christum sub lege factum, natum ex muliere (vt ait Apostol.) vt eos, qui sub lege erant, redimeret, & pariter eos, qui captiui in sinu Abrahæ detinebantur, liberaret, & ad cœlestia Regna reuocaret. Cùm igitur diuina dilectio, & inæstimabilis charitas erga homines semper impulerit Deum ipsum, vt iustorum clamorem, & Sanctorum suspiria libenter exaudiret: nolẽs hominum scelera & crimina seuerè semper punire. Misericordia excitatus Prophetas misit, Hieremiam, Isaiam, validè clamantes, vt à via mala sese homines auerterent, & vitia detestarentur. Quia dissimulat peccata hominum propter pœnitentiã (vt canit Ecclesia.) Inter tot igitur Hispaniæ clades, quibus à Barbaris infœlicissimè fuit impetita, potissimum à Mauris, & Sarracenis fuit debellata, & per tot sæcula impio dominio ab inimicis Fidei possessa, & hæc causa fuit cur Christiani Hispaniæ degentes vndique septi, & à Barbaris, & à Mauris oppressi, miserè vitam transegerint; quibusdam eorum tru-

cidatis, quibusdam verò captiuitate detẽtis, & vinculis crudeliter ligatis. Hac igitur ætate, cùm vndique pericula, & corporis, & animæ crescebant, diuino Deus excitatus amoris ardore, vt populum fidelem à subiectione infidelium liberaret, misit potentissimum & Christianissimum Iacobũ Aragonum Regem mirabiliter natum, quem Barbarorum debellatorem vnicè esse voluit. Qui non solùm Sarracenorum perfidiam impugnaret, sed miseros Christianos captiuitate ab eis detentos è manibus eorum liberaret: imò verò ex fœlicissima Hispaniæ Prouincia, quam possidebãt, propulsaret. Vnde anno 1203. natus in vigilia Purificationis B. Mariæ Virginis post dimidiam noctem, à parentibus in tẽplo est præsentatus, & diuinã prouidentiã, nomen Iacobi donatum est illi, quasi à Diua Virgine id nomen ei indicatum. Vnde Iacobus Debellator in annalium historijs nuncupatur. Sicut ergo sanctissimus Iacobus Christi Apostolus totius Hispaniæ singularis Patronus existit, sic inclytus hic Iacobus Rex Protector Fidei, & contra impios Sarracenos Christianæ Religionis propugnator extitit. Qui cum pleraquè Regna è manibus Maurorum eriperet, in eisdem locis suo iussu, & Regali mandato, duo millia Basilicarum construxit, vt ibi vexillũ Crucis leuaretur, vbi ab impijs Barbaris fuerat sine honore calcatum. Tot igitur templa construxit zelo Religionis ardens, vt nullus hactenus Regum eum in ea re superauerit. Pulcher erat aspectu, & velut alter Saul sibi subditos omnes corpore superabat, patiens in laboribus, indefessus victor & triumphator, & Sarracenorum insignis persecutor: semper è bello victor egrediẽs, & Maurorum acies profligans. Hic in infantia positus, à Pædagogo suo Comite Simone de Monfort detentus fuit, & veluti captiuus ab eo patrem suum D. Petrum Regem Aragonum, & Cathaloniæ Comitem, adire & inuisere non permittebatur.

Cùm ergò Christianissimus Rex Iacobus à nutritio suo Comite de Monfort fuerit oppressus, & quasi absque libertate factus, satis nouit deinceps quanti libertas sit ęstimãda, quamq; acceptum & inclytum opus sit miseros captiuos ab immanissimis tyrannis liberare, quantumque meritum in

eo opere existat apud Deum & homines. Optimè rursus inuictissimus Iacobus cognoscebat, in quantis versentur angustijs captiui Christiani, & quantis periculis infestētur corporis & animæ propter insigne Fidei periculum, quo iugiter concitantur. Fuit ergò sanctissimus Rex Iacobus velut alter Iudas, Nehemię 4. qui prima manu muros Hierusalem construebat, altera verò ensem tenens, & hastam vigilanter attendebat contra Fidei hostes. Quocircà anno Dñi 1218. regnante Iacobo Aragonum Rege, anno quinto Regni sui, dum oraret in secretiori loco, & ardentissimo affectu à Deo peteret Christianorum libertatem, & ab Hispaniæ finibus Maurorum expulsionem, qui Christi Fideles iniustè oppressos miserè detinebant; circūfulsit eum splendor quasi Solis in medio die, subitoquè in splēdore Matrem sacratissimam Dei vidit, à qua meruit audire, quanti æstimabatur apud Deum Religionis zelus, qui in eo splendebat, non solùm Sarracenos & infideles debellando, verùm captiuos Christianos crudeliter à Mauris deuinctos liberando, & quòd idcircò instituendus erat Ordo, qui in redimēdis captiuis semper esset intentus, cuius Religionis, atque Ordinis Patronus & Protector, non solùm ipse Rex Iacobus, verumetiam inclyti eius successores esse deberent: eiusq; Religionis titulus Deiparæ Virginis esset, & Ordo Diuæ Mariæ de Mercede redemptionis captiuorum nuncuparetur. Hæc sanè inuictissimus Rex Iacobus dum audiebat, magno lætitiæ perfundebatur gaudio, suspirijs lacrymas effundebat, alacriori corde intus delectabatur à Deo. Vnde assensit & annuit animo, insigniquè humilitatis vultu promisit, se fundatorem Religionis fore ad miseros captiuos redimendos & liberandos.

Sunt qui falsò in chronicis suis dicant, Iacobum Regem Religionis nostræ promisisse se Fundatorem & Patronum fore, cùm deprehensus à Comite Simone de Monfort iniustè detinebatur, vt Deus eundem libertate donaret. Cæterùm plerisquè transactis diebus eo iam regnāte, sæpius proprio protulit ore testimonium reuelationis diuinæ, de fundatione Ordinis B. Mariæ, ad redimendos Christianos captiuos se accepisse. Cùm ergo opus nouæ Religionis ædi-

ficandæ admirabile, & incredibile esset, in Prouincia Cathaloniæ dum promulgaretur, auidè & ardenter est exceptum. Præsidebat in Ecclesia Dei, tēpore quo hæc gesta sunt, Honorius III. eximius Pontifex, anno sexto Pōtificatus sui: Et quidem eodem die quo primum nostræ Religionis initium, diuina reuelatione & consilio cœpit, nempè prima die Augusti, anno à Natiuitate Christi 1218. eadem reuelatio facta est sancto Petro Nolasco, primo huius sanctæ Religionis Generali Magistro. Nam cùm ille in discursu vitæ suæ tempus consumpsisset in misericordiæ operibus explēdis, potissimè in eruendis captiuis Christianis à Barbarorū acerba seruitute, à Deo ipso cùm ardentissimè oraret, exauditus est; & diuina prouidentia factum extitit, vt misericordiæ habenas Deus ipse pariter laxaret & ostenderet. Quare subitò, cœli splendore circunfusus atque septus, sacratissima Virgo Deipara illi apparuit, monuitquè, vt in liberationem Christianorum omnia bona sua prorsus erogaret, vt ab immanitate Barbarorum & Maurorum eruerentur; quòd opus filio suo Seruatori nostro, charissimum, & grauissimum, insignis, incredibilisquè meriti esse fore iudicauit & affirmauit. Et in hac re Christi sanè consilium impletur, cùm ipse viuēs in terris dixerit: Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & sequere me. Profectò pauperiores sunt captiui Christiani, & miserabiliores cæteris pauperibus. Qui ergo donat bona sua captiuis, benè sequitur Christum humani generis redemptorem, qui à Babylonica dæmonum seruitute nos liberauit. Accepit, & audiuit rursus, Virginis Deiparæ, diuinū oraculum, sanctissimus vir Petrus Nolasco; quòd ordo nouus stabiliendus esset, ex cuius societate & familia professi fratres, in fide Christi, in charitate & dilectione Dei, & in spe æternæ salutis: exemplo Filij sui ipsiusquè Christi Iesu vestigijs inhærerent, qui sicut humanū genus sacratissimo suo sanguine à diaboli potestate redemit, & liberauit, & à sinu Abrahæ iustorum, & Patriarcharum animas ibi detentas secū asportauit. Sic pariter Religiosi fratres noui Ordinis instituendi, fideles Christi captiuos, qui in potestate Maurorum & Turcarum detinebantur, redimerent, & liberarent. Sic

adeò

adeò vt si ad præclarissimum redemptionis opus explendū oporteret, se ipsos in pignus donarent, pro Christianorum captiuorum libertate. Non longo tempore, antequam hæc gesta & facta fuissent, trāstulerat se D. Petro Nolasco à villula suæ habitationis domicilio, in ciuitatem Barchinonæ, cuius est municeps factus, vt liberius vacaret misericordiæ operibus, & captiuorum redemptioni, cui peculiariter addictus erat, & feruentissimè intentus. Cumquè audiuisset in splendore illo reuelationis cœlestis, diuinum oraculum de Religione instituenda pro captiuorum redemptione, pronus cecidit in terram, admiratus visionem nouam & mirabilem; & cùm tantisper siluisset, ad se rediens cum clamore valido sic fassus est. Quisnam est qui adhortatur me, & fideles omnes ad opus hoc diuinum, Deoquè gratissimum? aut quis mihi narranti fidē præstabit? Vrebatur zelo Christianæ Religionis, & diuini honoris ardebat desiderio, & ob id incredibile sibi videbatur quod audiebat. Tāto erat amore charitatis flagrans, vt præ amoris magnitudine iam rem esse factam, & noui Ordinis institutionem amaret. Quapropter à santissima Virgine responsum accepit: Ego sum, ait, Deipara Virgo, & Redemptoris Christi Iesu Mater, robustus esto & fortis, nec vlla ratione dubites hanc esse diuinam reuelationem, diuina prouidentia & voluntate factam; vt sub meó nomine talis instituatur Ordo, qui fideles Christianos à potestate Sarracenorum & infidelium eruat & liberet. Hæc igitur visio, diuinaquè reuelatio, quæ eadem nocte serenissimo Regi Aragonum Iacobo, Barchinonæ facta fuit, & D. Petro Nolasco, pariter etiā facta est fratri Raimundi de Penafort, Regio confessario, & Capellano sanctissimi Papæ Honorij III. cui diuina voluntas patefacta est, vt in Regno serenissimi Regis Iacobi verus Ordo institueretur in honorem & gloriam Virginis beatissimæ, qui diceretur, Ordo Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captiuorum. Igitur vir sanctissimus Petrus Nolasco, primus Ordinis nostri Magister, vita præclarus, & insignis, cùm iudicaret, quantò excellentiùs conseruarentur diuitiæ pauperibus erogatæ, quàm inter domesticos parietes, vbi à furunculis & latronibus deprædantur, thesauri eius pauperes

captiui ab eo iudicabantur. Quocircà nihil aliud agebat quàm Christianorum libertati incũbere. Videtur sanè mihi vir iste sanctissimus, velut alter Thobias, qui strenuè noctu, diuquè in humandis, & sepeliẽdis mortuis prorsus versabatur, & ob id in sacris literis à Spiritu sancto satis commendatur. Sic excellentissimus vir, & pijssimus Petrus No lasco, noctu, diuquè in captiuorum redemptione & liberatione cõtinuò solicitabatur, & in ea re fiebat in opere charitatis eximio, velut alter Thobias in suo. Et idcircò eadem nocte diuinitus reuelationem accepit de institutione nouæ Religionis. Magni nominis erat, & eximiæ auctoritatis in ciuitate Barchinonæ pijssimus vir Petrus Nolasco, qui cum animo suo sæpiùs euolueret mirabilem Dei omnipotentis reuelationem, apud se decreuit, quæ vidit & audiuit fratri Raimundo de Penafort, confessario etiam suo, pariterquè Regio denunciare, palamquè illi facere. Quocircà assiduis lacrymis & suspirijs orans, cùm insomnem duxisset noctẽ, primo surrexit diluculo, tum vt in Ecclesia Deo gratias ageret, quòd eum tanto affecerit beneficio, vt in sanctissimo redemptionis exercitio confirmaret, tum etiam vt confessario suo Raimundo narraret visionem, & reuelationẽ diuino consilio & prouidentia factam. Eundemquè inuenit Raimundum in Ecclesia orantem, & cùm ei Deiparæ Virginis visionem Deiquè simul reuelationem enarrare cepisset, vt ab eo acciperet consilium: quid in ea re esset agendũ, vt diuina ordinatio executioni mandaretur: lætabundus, hilaritate animi perfusus frater Raimundus, verbis suis festinanter occurrens, eandem sibi reuelationem factam fuisse protulit. Vnde simul ambo insigni charitatis affectu lacrymis & suspirijs ingentes Deo gratias egerunt. Sicquè spiritu Dei acti ambo currunt ad serenissimum Regem Iacobũ, vt quæ sibi reuelata fuerant denuntiarẽt, & dum hæc narrare Regi cœpissent, incredibile est quantis cor Regis motibus agitabatur, nã eo audito, idem sibi euenisse dicit. Perpendens ergo omnia quæ contigerant, qualiterquè fratri Raimundo confessario suo, & pijssimo, atque sanctissimo viro Petro Nolasco, eadem prorsus diuina reuelatio facta fuisset, & qualiter tribus testibus fidelissimis eius veritas

populo esset promulganda flexis genibus, Deo & sanctissimæ Virgini Matri eius gratias primùm egit. Et cùm deprecaretur à confessario suo, & à viro sanctissimo Petro Nolasco máximo affectu, vt huic instituto, & verè Regio operi auxilium impenderet magnificentissimum, vt nouus Ordo ad præclarissimum & diuinum redemptionis opus institueretur, lętus & gaudens inuictissimus Rex Iacobus, iterùm & sæpius genua flectens summo plasmatori gratias agebat, & Virgini sanctissimęq; Deiparæ, quæ illi apparuerat. Gaudebat rursus, & lætabatur Rex Iacobus de homine iusto Petro Nolasco, sibi diuinitus dato, qui ędificare ordinem redemptionis esset idoneus in Regno suo, vt perpetuò sanctissimum institutum pro redimēdis Christianis captiuis perduraret. Quocircà Christianissimus & inclytus Rex Iacobus, vt opere expleret Dei volūtatem, & reuelationem, quippè, qui nouerat quātum vtilitatis fidelibus accresceret ex institutione noui Ordinis, proposuerat, quæ ad Dei laudem, & Genitricis sanctissimæ honorē, & in vtilitatē quoque orthodoxæ Fidei nouā & sanctissimā fundare Religionem: quæ nō solùm ab Agarenorum manibus miseros liberaret Christicolas ibi detētos, verū ad officium specialiter diuinum deputaretur, vt pariter Dei laudibus, orationibus, & cōtemplationi incumberet. Quo decreto, & deliberatione habitis, Rex sanctissimus Barchinonensem Episcopum Dñm Berengarium Palauisinum accersiri iubet, cui debito Ordine omnia quæ nocte externa reuelata & visa fuere sibi, & cōfessario suo Raimūdo de Penafort, & sanctissimo Petro Nolasco ex Ordine narrauit: qualiterquè testimonio à tribus testibus fidelissimis probato, id esset peragendum: & quòd hæc erat Dei, & eius Genitricis voluntas, vt ad redimēdos Christianos captiuos nouus Ordo institueretur. Vocauit pariter inclytus Rex, Definitores, & Consiliarios ciuitatis Barchinonę, & alios quoq; egregios viros, & cōsilio habito, sanctè decretū est, vt insigne reuelationis miraculū, in Regno Cathaloniæ, & in ditione Regia specialiter promulgaretur. Ita quidē, vt quarto Idus Augusti, nempè in die sancti Laurētij publicè fundaretur Ordo redemptionis sanctę Marię de Mercede. Vnde in prędicto die sanctissimi

Marty-

Martyris Laurentij, die decima à reuelatione facta, inclytus Rex Iacobus cum Episcopo, Definitoribus, & Consiliarijs eiusdem ciuitatis Barchinonæ, & pariter cũ prædicto Raimundo de Penafort, & viro sanctissimo Petro Nolasco, ingentiquè alia multitudine Comitum, Vicecomitum, Baronum, Nobilium, innumeraquè alia gentium multitudine totius Regni, quæ illuc aduentauerat, vt rem cerneret mirabilem & inauditam, & ferè cum omni populo, in Cathedralem Ecclesiam maiorem sanctæ Crucis conuenere. Factaq; priùs solemni processione & Litania, Religiosissimus vir F. Raimundus de Penafort, publicâ concionê ab eo facta, recensuit & narrauit; quæ Deus dignatus fuerat ostendere & reuelare, & quòd illuc omnes conuenerant, vt nouus institueretur Ordo, à serenissimo Rege Iacobo, ad redimendum Christianos captiuos à potestate & seruitute infidelium. Multaquè de sanctissimo instituto, & de commendatione præclari operis populo proposuit. Quæ omnia cùm populus audiret, lætabundus & exultans, magna cum acclamatione gestiebat, & quasi tripudians animorum hilaritatem, ostendebat de præclarissimo redemptionis opere, & instituto. Quapropter cùm Episcopus solennem & Pontificalem Missam ageret, post offertorium ante altare, præsentibus ibidem inuictissimo Rege Iacobo, & F. Raimundo de Penafort confessario eius, coram omni populo prædictus Barchinonensis Episcopus solemnia agens, primum noui Ordinis habitum dedit Petro Nolasco, videlicet, tunicam, scapularium cum capa & caputio omninò albis, in honorem & gloriam virginitatis Mariæ. Deditquè insuper inclytus Rex Iacobus Regium signum, eius nempè scutum cum barris rubeis, croceiquè coloris cum cruce insuper alba, in honorem Ecclesiæ sanctæ Crucis, vbi primitus Ordo fuit institutus, & hæc pectori imposuit, vt ab ipso, & successoribus fratribus semper deferretur.

Hec sunt fratres arma Regia, quę pectori imposuit Rex Aragonum Iacobus nostri Ordinis Patronus, & insignis fundator, qui pariter concessit armorum insignia, quę ille gestabat propria, debere, & posse à fratribus redemptionis B. Marię de Mercede portari, vt cõstat ex Regio priuilegio

in Archiuis Barchinonenſibus contento. Deditquè deinceps Ordini noſtro honorifica & penè infinita priuilegia, manu propria ſubſcripta, dum eſſet apud Cæſarauguſtam anno milleſimò ducenteſimo quinquageſimò primo, à fundatione verò Ordinis trigeſimo tertio. Et cùm hæc geſta fuerint, mirabile eſt Volaterranum, Caſſaneum, & plerosquè alios hiſtoriographos iuniores, dixiſſe, quòd à principio fundationis noſtræ deferebatur à fratribus Religioſis luctuoſa Crux atra & nigra, hancquè donatam fuiſſe à Rege Iacobo cum barris rubeis, croceiquè coloris, quaſi inluctuoſum ſignum propter miſeros captiuos durißima ſeruitute à Mauris & infidelibus detentos. Veritas eſt quòd nunquam à fratribus Ordinis noſtri nigra & atra Crux in ſignum Regium fuit recepta. Nam licet meritò ad oſtēſionem mœroris & triſtitiæ geſtari poſsit luctuoſa Crux, cæterùm, vt retulimus, candida & alba ſemper fuit Crux pectori impreſſa, & Ordini noſtro, illiusquè fratribus à Rege Iacobo donata. Vndè ſæculis retroactis, ab initio Ordinis naſcentis portabatur Crux alba à fratribus noſtris, quòd vel ex eo patèt, quòd in priuilegio Regis Iacobi ſæpius refertur Crux alba; in ea quidem forma, atque figura, in quà modò cernitur in ſcuto Ordinis: & in Regno Cathaloniæ & Aragonum; cunctis enim introeuntibus ciuitatem Cæſarauguſtam, ex Auſtrali parte continuò in ędibus Regni ſuperpoſita ſplendet Crux, quæ in Cathedrali Eccleſia Barchinonenſi pariter oſtenditur, vbi primitus Ordo fuit inſtitutus. Decorauit rurſus multis & redditibus, & inſignibus, nouum Ordinem, & apud Barchinonenſes in ciuitate Barchinonæ: & pariter in Regno Valentiæ & Aragonum prę clariſsimus Rex Iacobus Maurorum inſignis debellator. In vetuſtis quibuſdam codicibus reperi, ſereniſsimum Regem Iacobum dediſſe fratri Petro Nolaſco, primum noſtri Ordinis habitum coram omni populo: & quòd idcircò frater Petrus Nolaſco habitauit plerisquè annis in aula Regia, pariter cum eodem Rege Iacobo: fuiſſequè ſubinde fratrem Petrum Nolaſco primum Magiſtrum Generalem Equitū; & quòd idcircò fuit laicus Magiſter Generalis Eques, à quò deinceps Equites inclyti, Cōmendatores, & Magiſtri Ge-

nerales processerunt, vt infrà paucis dicemus. Et quidem cùm hæc verè ita facta & gesta fuerint: tamen ob id dicitur, Iacobum Regem dedisse primum habitū nostræ Religionis. Quia pariter Rex ipse, veluti Patronus specialis, præsens astitit in traditione primi habitus, & propria manu habitum Ordinis, videlicet, tunicam, scapularium cum capa & caputio obtulit Episcopo Barchinonensi, vt eo indueretur prædictus frater Petrus Nolasco, primus frater, & primus Ordinis Magister Generalis. De quo rursus in eisdem vetustis codicibus legi, Deum illi reuelasse, vt ipse primus esset nostri instituti frater, qui primò nostri Ordinis habitum susciperet, sicut de facto suscepit, ob Dei diuinam reuelationem, quam misericorditer acceperat.

Hoc ergo iam Ordinis nostri principio firmiter stabilito, ille sanctissimus vir primus Ordinis Magister frater Petrus Nolasco plerisque probatis, & integris viris, habitum Religionis imposuit, & inter eos præcipuos sibi socios vocauit fratrem Guillelmum Basensem, & fratrem Bernardum Corbariensem, quos pios redemptionis amatores nouerat, & sanctissimi instituti solicitos executores. Qui sanè non solùm orationi, & contemplationi erant intenti, verùm redemptioni captiuorum feruentissimè incumbebant. Hîc sanctissimus Petrus Nolasco zelo Religionis exarsus totū se Deo tradidit, & pernoctabat in oratione Dei. Hic zelo Religionis permotus Christum ardenter diligebat, eiusquè fideles Christicolas à potestate barbarorum liberare curabat. Hic populo acclamante meritò Fidei propugnator iudicabatur. Hic, testificante etiam omni populo, mirabilia gessit opera, quæ omnium animos Barchinonæ ad diuini instituti professionem inuitabant. Hîc, non solùm castigās corpus suū in seruitutem redigebat, verùm & animo Deo tradens, à Deo dilectus sæpiùs periculis expositus in defensionem Fidei pro redimendis captiuis militabat. Hîc, ob vitæ sanctitatem, & animi candorem, inter Ethnicos & Barbaros tantæ fuit auctoritatis, vt plerosquè eorum ad Christi Fidem pertraxerit. Nam in redimendis Christianis captiuis, adeò suauiter & gratè cum Mauris conuersabatur, vt apud illos fuerit in admiratione. Hîc, cū pijs socijs diuini-

tus datis diuersa in Regno Aragonum Monasteria erexit, & primò fundauit. Cumquè nouus Ordo magis ac magis augerétur,& cresceret,& diuinum rédemptionis opus fidelium mentibus infigeretur. Incredibile est, quanti fuerit Ordo habitus, non solùm apud Regem Iacobum, verùm apud inclytos & plebeios totius Regni viros. Idquè animaduertens Rex Iacobus, misit fratrem Raimundum, confessarium suum, sanctissimo Pontifici Gregorio Nono, apud Perusiū ipsius Pontificis ciuitatem, tunc agentem, vt fidelissimo testimonio accepto, dignaretur nouum & sanctissimum Ordinem Redemptorum D. Mariæ de Mercede, reuelatione diuinâ institutum, approbare & confirmare. Igitur insignis vir frater Raimundus de Penafort, anno Domini 1229. à fundatione Ordinis vndecimo, prima die mensis Decembris, sanctissimum accersiuit Gregorium, & Regium testimonium deprompsit, totiusquè Regni acclamationem pro confirmatione noui Ordinis declarauit,& quātis Religiosis & debitis operibus, nouus Ordo Deo inseruiret, exposuit. Et quòd diuina reuelatio eum instituerat, sub titulo Redemptionis captiuorum Beatæ Mariæ de Mercede. Quæ omnia cùm intus secum Pontifex Gregorius euolueret, rectè perpendens, diuinam hanc fuisse ordinationem, & grauitatem rei, Ordinisquè grauissimum initium, & optimum finem in quem destinabatur, læto,& hilarescente animo annuit, vt confirmata & approbata censeretur Religio nouiter fundata in Ecclesia Dei. Idquè concessit, vt sub regula B. August. fratres eius militarent,& penè infinitis gratijs,& indulgentijs,& priuilegijs insigniuit. Anno Pōtificatus sui octauo, die sanctissimi Antonij Abbatis, vbi iam agebatur millesimus ducentesimus tricesimus annus à Natiuitate Christi,& à reuelatione facta annus duodecimus, in mense sexto, decimasexta die mensis Ianuarij anni nouiter currentis. Idquè constat, verissimum & firmissimum esse, non solùm ex priuilegio Regis Iacobi Cæsaraugustæ concesso, & manu Regia subscripto, vt in Archiuis Barchinonēsis Cœnobij habetur, & publicis instrumentis auctoritate iudicū roboratis, apud nos defertur. Verùm ex confirmatione Ordinis à sanctissimo Gregorio IX. concessa & facta.

Non possum non mirari diuinum consilium, & quantis nos Deus prosequatur beneficijs. Nam eodem ferè tempore tres sunt ortæ & confirmatæ Religiones, nempè Prædicatorum, & Minorum Ordo, sub Beatis Dominico & Francisco, & pariter Religio Redemptorum D. Mariæ de Mercede, sub sanctissimo & serenissimo Rege Iacobo, Maurorum & Barbarorum inuictissimo debellatore. Nam cùm Prædicatorum Ordo, quantùm ad sui exordium cępisset sub B. Dominico in partibus Tolosanis, anno Domini millesimo ducentesimo tertio, breuissimo tempore deinceps trãsacto, fuit confirmatus ab Honorio III. anno domini millesimo ducentesimo decimosexto, vndecimo Kalendas Ianuarij, Pontificatus sui anno primo. Ordo autem fratrũ Minorum cępit sub B. Francisco in partibus Tusciæ, anno domini millesimo ducentesimo septimo. Cæterùm fuit cõfirmatus posteà ab Honorio III. anno domini millesimo ducentesimo vigesimo tertio, anno octauo Pontificatus sui. Ordo tamen Redemptorum D. Mariæ de Mercede, quantùm ad sui exordium, cepit sub serenissimo Rege Iacobo Aragonum, anno Domini millesimo ducentesimo decimo octauo, Præsidente in Ecclesia Dei Honorio III. Pontificatus sui anno sexto. Fuit tamen confirmatus à Gregorio IX. illius successore, anno Domini millesimo ducentesimo trigesimo, in die sancti Antonij Abbatis, mensis Ianuarij illius anni nouiter currentis: à reuelatione verò, & fundatione Ordinis anno 12. mense 6.

Tres simul Religiones ortæ sunt, & à sanctis Pontificibus & Patribus approbatæ, & iure credimus id fuisse diuinum consilium: nam cùm tot iacturis Hispania esset oppressa, & à Mauris & Turcis crudeliter occupata, vbi crucis vexillum veluti inglorium à Fidei inimicis tractabatur, surrexit Prædicatorum Ordo, vt Fides Christi illustraretur, & vera salutis semita edoceretur, ne ex ignorantia miserè prolaberẽtur homines. Cùm verò mundus plurimum inhiabat diuitijs, & animo excandescebat, quasi furore superbiæ correptus, ortus est Seraphici Francisci humillimus Ordo, vt superbiam deprimeret, & diuitiarum desideria temperaret, & vt exemplum esset humilitatis & patiẽtiæ. Verùm cùm inimici

mici Christi gloriabantur,& Maurorum, atquè Turcarum impetus Hispaniæ vigebat, ortus est Ordo Redemptorum B.Mariæ de Mercede,sub inclyto Patrono, & inuictissimo Rege Aragonum Iacobo,Maurorum & Turcarum vnico debellatore. Et ortus est sanè primò, vt Christianos captiuos erudiret,& solidaret,inFide ne deficerent:& vt eos etiã cum periculo vitæ,à Turcis & Mauris datis, & vita, & pecunijs liberarent . Hîc ergo sanctissimus Redemptorum Ordo,non solùm doctrinæ, orationi, & contẽplationi addictus,& consecratus est,verùm eximio,& excellentissimo operi redemptionis captiuorum, in quo Duci nostro, & Christo Iesu Saluatori assimilatur;qui doctrina, opere, & sermone,etiam vsque ad vitæ & sanguinis dispendium,homines miserè captiuos redemit. Et in ea re Ordo hic vtrãque est vitam amplexus;contemplatiuam videlicet, & actiuam.Sanè vt operi redemptionis iugiter incumbat, in quo apud perfidos Paganos, & infideles etiam Hebræos conuersari debet;necesse est,vt literis sacris, & supercœlesti doctrina sit institutus, vt eisdem perfidis Sarracenis & Hebræis,vehementer & instanter quærentibus,paratus sit reddere rationem,de ea quæ in ipsis est Fide. Christianos etiã captiuos apud eos luctuosè afflictos ob Christi Fidem,quã profitentur,ne in ea deficiant,viriliter animando.Vt autem actiuæ vitæ brachium simul suscipiat, captiuorum redemptioni,& eximio,atque excellentissimo charitatis & misericordiæ operi pariter consecratur,vt vel sic Marthæ, & Mariæ assimiletur,actiuam & contemplatiuam prosequens vitam.Addictus namque est Prædicatorum Ordo contẽplationi,Minorum verò humilitatis, & paupertatis exemplo. Cęterùm hic Redemptorum D.Mariæ de Mercede Ordo, contemplationi & actioni simul.Illa prior sancti Dominici Religio Mariæ assimilatur, Minorum autem Marthæ simillima est.Hîc tamen sanctissimus Redemptorum Ordo, diuinaquè Religio, Marthæ, &Mariæ per omnia similis esse perhibetur. Quis non videt quantis agitentur Fidei periculis captiui Christiani,dum inter Fidei inimicos versantur ab eis concitati?Necesse igitur fuit expergefieri,&inuigilare,& sanctis sermonibus,& veris argumentis palã face-

re, in quantis versentur Sarraceni erroribus, & quantis delitescant tenebris Hebræi, ne Fides in captiuis fidelibus periclitetur. Et idcircò fratres Redemptores huius sancti instituti, diuinis literis instructos, & imbutos esse oportet, sanctimonia, misericordia, & patientia armatos, vt captiuorũ misereantur. Vnde merito Marthæ & Mariæ simillimus dicitur Ordo, vtramquè vitam complectens. Habet rursus institutum hoc diuæ Mariæ, quid in professione specialiùs, quòd cùm professores aliorum Ordinum obedientiã, paupertatem, & castitatem promittunt obseruare Deo: hîc tamen Ordo Redemptorum, non tantùm promittit obedientiam, paupertatem, & castitatem obseruare Deo, & Beatæ Mariæ: verùm in Sarracenorum, & infidelium potestate esse, ad redemptionem Christi fidelium, suos obligat professores. Promittunt enim, si necesse fuerit, ad redemptionem Christianorum in pignus detineri, ne Christi fides periclitetur in ipsis, præsertim in pueris & infantibus. Propter quã causam sanctè perpendens: hæc omnia Calixtus III. Pontifex eximius asseuerauit, quòd ratione quarti voti emisi pro redimendis captiuis, quo se pignus esse ad salutem proximorum, fratres huius instituti promittũt, meritò potest Ordo iste alijs Ordinibus celsior, & perfectior iudicari. Cuius instituti fratres, propriam volũtatem abnegantes semetipsos pro redemptione captiuorum, qui in potestate infideliũ duræ seruituti subijciuntur, Altissimo deuouerunt: profitẽtes separatos, etiam pro vnius redemptione captiui, nõ modo se ipsos captiuitati Paganorum in excambium tradere, sed etiam si opus foret, mortem & tormenta tolerare. Et Martinus V. diplomate suo declarauit, Ordinem Redemptorum D. Mariæ de Mercede arctiorẽ esse alijs Ordinibus, & consequenter aliarum Religionum professores posse ad Ordinem D. Mariæ de Mercede conuolare, petita licentia à Prælatis suis, etiam non obtenta. Hîc etiam plerisq; positis censuris, præcepit, & mandauit, ne Antistites, & Prælati quicunq; impedirent eleemosynas captiuorum, & petitiones earum. Et Alexander fratribus Redemptoribus terram Sarracenorum introeuntibus commisit, vt tanquam Legati à latere possent captiuos Christianos absoluere, & corũ

vota

vota commutare, non secùs atque si persona eiusdem Pontificis præsens adesset. Absoluendo eos à quibuscũque criminibus, quouis modo Sedi Apostolicæ reseruatis.

Quocircà ab huiusmodi sancti voti iugo nemo fratrum Ordinis nostri se subtrahere valet, nec ad Mendicantiũ, aut aliorum Ordinum Monasteria euolare. Nam, vt inquit Calixtus Papa, ex accessione emissionis posterioris voti, videlicet pro redemptione prædicta, ad tria per reliquos Religionum quarumlibet emitti consueta substantialia vota, transmarinis peregrinationibus in accessione ad eosdẽ infideles, & periculosa cum Paganis conuersatione, reliquisquè discriminibus in redimendis captiuis omissis; tale quidem vinculum fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede videtur accessisse, vt Ordo hic videatur, non modò in Regula par alijs Ordinibus antedictis, sed eis longè arctior, & non immeritò. Vnde decernit Pontifex Calixtus, omnes & singulos, qui in præfato ordine solemne votum professionis expressè emiserint, ita ipsi Ordini perpetuis eorum vitæ temporibus fore efficaciter obligatos, vt absque Sedis Apostolicæ speciali licentia, eis ad alios quoscunque regulares, etiam Monachos, transeundi auctoritas, vel potestas minimè sit concessa. Et ob id Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captiuorum Generalis Magister, repetere potest quemlibet fratrum, si ad alium Ordinem quauis ratione euolauerit, eo excepto, qui ad Ordinem Carthusiensium accesserit. Et id deinceps Martinus V. diplomate suo confirmauit, & sub præcepto obedientiæ ab eisdem Pontificibus præcipitur, vt professi fratres in Ordine Redemptorum, nulla ratione commorentur, aut permaneant in alia Religione, sed sine repetitione aliqua ad priorem Ordinem D. Mariæ, sub virtute sanctæ obedientiæ redire tenentur. Et idcircò in conscientia securi non manent.

Dum inualesceret Ordo Redemptorũ B. Mariæ, plerisq; fratribus sanctissimè degẽtibus, & in captiuorum redemptione assiduè laborantibus, in principio huius Religionis nascentis, ne litibus, & contentionibus in sæculari foro Ordo ipsiusquè fratres perturbarentur. Nicolaus Papa V.

Ordinem ipsum, Magistrumquè Generalem, singulosquè fratres, & Antistites eius, ab omni iurisdictione, obediētia, subiectione, & superioritate, tàm præsentium, quàm futurorum Ordinariorum, Episcoporum, & Archiepiscoporū, liberauit & exemit. Nec solùm personas, sed etiā bona quęcunque mobilia, seu immobilia, perpetuò esse libera ab Ordinariorum iurisdictione sanciuit, & Romanę Ecclesię immediatè subiecta esse voluit. Non obstantibus constitutionibus fœlicis recordationis Clementis PP. V. sui prędecessoris. Quæ omnia Rex Aragonum Alphonsus Primus ab eodem Pontifice Nicolao impetrauit.

Postquam simul hi tres commemorati Ordines sunt instituti, nempè Prædicatorum, Minorum, & Redemptorum B. Mariæ, succesit Eremitarum Augustiniana Religio, eo nomine vocata. Non dico eam succesisse, quia posteriùs fuit instituta, quoniam quantùm ad sui exordium cepit sæculis retroactis, & ab antiquioribus duxit originem, & ob id Ordo Eremitarum vocatur. Quia certum est, plerosquè fuisse Eremitas, in campis degentes, qui dum solitariè viuerent, à prudentisimo, & sanctisimo Augustino, viro & sanctitate & doctrina clarisimo, suæ vitæ institutionem & cōsilium acceperunt. Et id certum esse constat, quia ex Eremitica vita ad Clericatum ascendebant, & ob id Sacerdotes Canonici ex Eremitis instituebātur. Quò fit Eremitas istos nunquam Religionem effecisse, qualem nunc cernimus eā esse, quæ in Cœnobijs, & domibus Augustinianis hodiè seruatur. Aliàs quò fieri posset, vt ex Eremitis, & Religiosis fierent Clerici, & Sacerdotes Canonici? ita vt ex monastica vita ad Clericalem transilirent? Imò verò legimus, sanctissimum Augustinum antiquos visitasse Eremitas montis Pisani apud Italos. Et cùm hospes apud eos ferè per annum fuisset, & perpēderet eorum Religiosum viuendi modum, videns illos tantisper deficere, vt perfectam vitam agerent, eos instruxit, & in chartis dedit quò pacto perfectiorem vitam deinceps in viuere possent. Hæc docent Volaterranus in sua Antropologia, & Antoninus Florēt. Profectò ad mōtem Pisanum se contulerat Augustinus, mortuâ matre Monicâ, vt liberiùs vacaret orationi, & scripturarum intelli-

gentiæ,

gentiæ, & vt de morte matris consolaretur. Et idcircò dum tantisper leuaretur eius animus, Romam rediit, & apud se statuit viros quosdam Eremitas, religiosè & solitariè in agris degentes (qui magni æstimabantur Romæ) pariter visitare, vt solitariè aliquanto tempore agens, liberius cũ Deo conuersaretur, & vt ab ipso instructus, calamum permoueret, quodquè cum ipsis Eremitis aliquandiu ageret, quos prius in eo statu inuenerat, suis monitis & consilijs perficere curauit. Et idcircò Ioannes Andreas in rubrica de Religiosis domibus asseuerat, & cum eo Volaterranus, Ordinem Eremitarum D. Augustini fuisse ex plerisquè viris, diuerso modo religiosè agentibus, & eremiticè viuentibus institutum ab antiquo. Et ob id dixi, quòd quantum ad sui exordium anterioribus sæculis retroactis cœpit, & id docuit Naucle. Verùm cùm nullus sit Ordo in numero Religionum computandus, donec ab Apostolica Sede confirmetur, idcirco Innocentius Quartus, anno Domini millesimo ducentesimo quadragesimo, Pōtificatus sui primo, cōgregauit fratres Eremitas, solitariè in eremis & solitudinibus viuentes; quibus ex iustis & rationabilibus causis præcepit, vt sub vno Pastore, & Generali Magistro vitam instituerent. Mortuo tamen Innocentio IIII. confirmauit Religionem Alexander IIII. eius successor, & dedit fratribus Eremitis Regulam D. P. August. obseruandam, quibus pariter præcepit, vt eodem nomine sanctissimi Episcopi, & Doctoris August. deinceps nominarentur. Cùm & August. ipse plerisq; in locis eremiticam obseruantiam, & religiosam ille duxerit. Assignauitq; eis habitum quo induerētur, & Romanæ Ecclesiæ horarium & officium præscripsit, vt canonicis horis intenderent in communi.

Tandem Ordo Religiosorum Carmelitarum, licèt quantum ad sui exordium, cœperit ante annum 1205. ceterùm Platina, & Onufrius Panuinus referunt, Ordinem fratrum Montis Carmeli ab Honorio IIII. fuisse approbatum. Et huius sententiæ est Antonin. Florent. verùm Honorius IIII. cœpit Ecclesiam Dei gubernare anno Dñi 1268. à quo habitum quem modò ab eis gestare cernimus, acceperunt cũ capa cādida. Quibus præcepit, vt relicto priori habitu, quo

minus religiosè incedebant, nouum suscipérent, & vt eorum titulus esset fratrum sanctæ Mariæ Montis Carmeli, deposito titulo Heliæ Prophetæ, quo anteà nuncupabātur. Vnde anno Domini 1287. èmortuo Honorio IIII. & Sede vacante, fratres huius Ordinis in Capitulo Generali cōgregati apud montem Pessulanum, depositis pristinis indumētis, nouo habitu sunt induti, quo modò vtuntur.

Hæc omnia à me dicta fuere, tùm vt omnibus explicarem, quo pacto eodem ferè tempore, tres hi Ordines, Prædicatorum, Minorum, & Redemptorum D. Mariæ, orti, atque nati fuerint: tùm etiam, vt explicarem, quod licèt pleræquè Religiones quantùm ad sui exordium cœperint ex parte, temporibus retroactis. Cęterùm à tempore quo cœperunt esse probatæ Religiones à Sede Apostolica, sunt computandæ. Quia vt sanctè decretum est à summis Pontificibus, & à iure, nulla censetur esse Religio, & Regula viuendi in Ecclesia Christi, nisi à summo Pontifice sit approbata.

Profectò statim à diuina reuelatione Ordinis nostri, Catholicus Rex Iacobus debellator Turcarum, Regiam aulam, seu domum suæ habitationis domicilium, Petro Nolasco primo nostri Ordinis Magistro, donauit Barchinonę, & id vsq; in hodiernum diem ad nos defertur. Extant enim nunc in aula Regia Barchinonæ, & ibi vnus, vel duo, aut plures fratres commorantur; quorum alter Vicarius aulæ Regiæ appellatur, & in eadem ciuitate Barchinonensi, primum nostri Ordinis Cœnobium est erectum. Et in Regijs Iacobi priuilegijs, & chartis, fratres Ordinis nostri, speciali amoris nomine, ab eo nuncupantur, cùm ait: *Mis Frailes hagan esto.* Nam ipse Fundator, & Patronus Ordinis, extitit eximius. Accedit etiam, quod in Regno Aragonum apud Cæsaraugustam, Ordo noster honoratiori sedet loco, & antefertur reliquis Ordinibus. Stat enim semper in antiquiori & subliminiori loco. Quapropter Catholicus Rex Iacobus, ab ipso primo die fundationis Ordinis nostri, fratrem Petrum Nolasco secum duxit, vt inhabitaret aulā Regiam, donauitq; illi facellum Regale, seu capellam Regiā, vt in ea diuinum Officium, & Canonicæ horæ persoluerē-

tur, quæ res vſque in hodiernum diem perſeuerat. Nam hæreticæ prauitatis Inquiſitores Tribunal habent erectũ Barchinonæ, in eadem domo Regia. Et vnus frater ex Ordine appellatur Vicarius Regalis Palatij, qui rem ſacrã, ſeu Miſſam quotidiè celebrat, veluti Inquiſitorum Capellanus. Extat prætereà Cœnobium aliud inſigne, vbi fratrum & Religioſorum copia, Altiſsimum famulatum exhibet Barchinonæ, quod primùm fuit Ordinis Monaſterium. Et qui in eo Superior, & Prælatus eligitur, Prior eiuſdem domus nuncupatur. Et quoniam Monaſterium hoc primum fuit in inſtitutione Ordinis, idcircò caput cenſetur totius Religionis. Quoniam de iure Conſtitutionum noſtrarum, Prior illius Conuentus ſanctæ Mariæ de Mercede redemptionis captiuorum, ciuitatis Barchinonenſis, vocem habet in Capitulo Generali; & Magiſtratu vacante, Prior ipſe cenſetur Vicarius generalis totius Ordinis, ad quem ſpectat regimẽ Religioſorum, ſub certis clauſulis, & ſtatutis conſtitutionũ noſtrarum, Et ad eundem pertinet punire, & viſitare: & pariter Magiſtratu vacante, electores Capituli Generalis in deputatum locum conuocare ad noui Magiſtri electionem faciendam, & in eodem Generali Capitulo præſidere.

Sanè ſanctiſsimus Petrus Nolaſco, primus Ordinis Magiſter, cùm creuiſſet Religioſorum, & ſociorum eius numerus, in nouo Ordine ſic inſtituto, voluit à concurſu populi, & negotijs ſæcularibus, quæ in Palatio Regio ad eum occurrebant, ſegregare ſeipſum, & idcircò poſtquam per quatuordecim annos, cum Rege, & in domo Regia habitauit. Anno Domini ducenteſimo triceſimo ſecundo, à fundatione verò Ordinis decimo quarto, ſecundo autem à confirmatione Pontificis, Raimundus quidam ciuis Barchinonẽ pijſsimus, & Religione inſignis, emit agrum, iuxta littora maris Barchinonenſis, & eum Religioni donauit. Quo loco prædictum primum Cœnobium Ordinis fuit erectum, & in ipſum ſeſe recepit prædictus Petrus Nolaſco cum ſocijs ſuis, vt Monaſticam & Religioſam quietiùs ageret vitam.

Quod, & quale fuerit regimen in exordio Religionis noſtræ, opportunè hoc loco aperietur. Nam id prudenter

ſancitum eſt, vt in toto Ordine, non ſolùm eſſent fratres diuino cultui conſecrati, verùm etiam eſſent Equites Religioſi, ad quos ſpectaret, eleemoſynas à pijs fidelibus colligere, vt Chriſtiani captiui à poteſtate Maurorum liberarē- tur. Idquè inclytis fratribus Equitibus noſtri Ordinis demā dabatur, ne Religioſi fratres à diuino cultu auocarentur: & vt Martha & Maria, actio, & contemplatio perpetuò eſſent ſorores. Itaquè naſcente Ordine noſtro, duo pariter fratrū & Religioſorum genera extiterunt. Quidam fratres Clerici, & Sacerdotes nūcupabantur, choro, & diuino cultui mā cipati. Quidam verò fratres Equites ſæculares nominabā- tur, vt redemptionis officium debitè perſoluerent. Vnde ex traditione maiorum legimus, Ordinem noſtrum Militarē eſſe, atquè adeò, ſicut in alijs Militaribus Ordinibus, duo extant Religioſorum genera: alterum quidem Equitum ſecularium, alterum verò Sacerdotum. Sic ſanè primitus in Ordine fuit. Et quàmuis hi ſecernebantur in executione officij, non tamen in profeſsione Religionis. Vndè in eadem domo, intra eiuſdem Monaſterij ſepta omnes pariter religiosè degebant.

Verùm ſanctiſsimo Petro Nolaſco vita iam functo, qui totius Ordinis fuit vnicus & inſignis Magiſter Generalis, duo deinceps non longo tempore tranſacto, fuerunt ſimul Magiſtri Ordinis. Alter quidem erat Prior Generalis, & ſuperior in toto Ordine, circa ſpiritualia, & is eo tempore ſemper fuit Prior Barchinonenſis Cœnobij. Alter verò nū cupabatur titulo Magiſtri Generalis, & hic ſæcularis Eques erat: ſuperior tamen in his, quæ ad redemptionem, & bona omnia temporalia, & eleemoſynas captiuorum Chriſtianorum pertinebant, quo nouo reginiinis modo, pleriſquè tem poribus Ordo regebatur. Sic adeò vt in Capituli Generalis Congregationibus, duo Definitores Religioſi Sacerdotes eligerētur, alij verò duo Equites ſæculares. Priores quidem definiebant, quæcunq; ad debitum cultum, & ſpiritualem Religionis debitam gubernationem ſpectabant. Alij verò duo poſteriores decernebāt, quæcunq; ad bona fortunæ, & ad captiuorum redemptionem attinebant. Et in electione corū voces eligēdi habebāt, nō ſolùm totius Ordi-

nis Commendatores, & Antistites, verùm Procuratores Conuentuum,& Religiosi omnes eius loci, in quo specialiter peragebatur electio Magistri, aut Prioris Generalis. Ita sanè, vt in electione Equitis Magistri Generalis præsideret Generalis Prior totius Ordinis. Nullus tamen eligi poterat in Magistrum, nisi esset de numero Equitum sæcularium;& vice versa, in electione Prioris Generalis præsidebat Magister Generalis. Nec poterat quisquam alius esse electus, nisi ille esset de numero Sacerdotum, & eorum, qui erant choro,& diuinis Officijs consecrati. Et eo regimine Ordo noster plerisq; temporibus regebatur, nempè ab anno Domini 1218. primo verò fundationis Ordinis, vsque ad annum 1317. vnde per 99. annos, Equites, & Milites sæculares in toto Ordine Magistri Generales eligebātur, donec in die inuentionis sanctæ Crucis. post 99. annos à fundatione Ordinis, mortuus est Valentiæ, septimus & vltimus Generalis Magister Eques sæcularis, frater Arnaldus Rosiniol:& eo quidem prædicto tempore, singulis annis, mirabiles captiuorum Christianorū redemptiones efficiebantur. Mirabilis enim solicitudo, & amoris cura, primos illos nostri Ordinis Patres tenebat: ardebant charitatis amore succensi, & populus inuitabatur Christianus, vt bona erogaret magnificentissimè ad pijssimum misericordiæ,& redemptionis opus, quod quotannis cernebant. Ceterùm refrixit mirum in modum ardor ille in hominū animis,& tepescente populo, res ipsa longiùs fuit protracta; partim, quia perexiguæ,& paruæ sunt eleemosynarum elargitiones. Partim verò, quia post Maurorum ab Hispaniæ finibus exilium, difficiliùs redemptionis munus expletur.

Primi illi Patres, qui principio nascentis Religionis vixerunt, feruore & zelo noui Ordinis instituti, fuerunt insignes. Et idcircò seipsos tradiderunt in obsequium Dei, non quærentes gloriam suam, sed gloriam Dei, & Religionis incrementum,& honorem. Quocircà primus Magister Ordinis, frater Petrus Nolasco, aureo illo Religionis sæculo, per triginta & vnum annos, totum Ordinem magna cum tranquillitate,& pace, principio rexit & gubernauit. Et suo tempore, pleraquè Ordinis Monasteria construxit. Et Catholi-

tholicus Rex Iacobus, propè Valentiæ ciuitatem, in oppido del Puche, Ordini concessit, & donauit arcem fortissimam, domumq; Regiam, quam eo loci construxerat, cum debellare voluit Mauros & Sarracenos, Valentiæ degentes. Domum hanc inhabitat Beatissima Virgo Maria his temporibus, & clarissimis miraculis coruscat hodierna die: de cuius miraculis eius Prouinciæ populus plura edidit scripta tripudians. Concessit rursus, & nostro Ordine donauit prædictus Catholicus Rex Patronus, & huius instituti insignis Fundator, Mahometicam ædiculam, quæ cõmuni vocabulo dicitur Mezquita, vt Valentiæ, Cœnobium non infimæ notæ, erigeretur in honorem Beatæ Virginis Mariæ, & duorum Martyrum, Cosmæ & Damiani. Deinceps verò, tempore procedente, mortuus est Barchinonæ prædictus frater Petrus Nolasco primus Ordinis Magister, anno videlicet 1249. & profectò successorẽ habuit insignẽ (vt suo loco dicemus) fratrem Guillelmum Basensem, secundum Ordinis Magistrum, qui incredibili prudentia per decem & nouem annos notum gubernauit Ordinem, non tantùm quoad temporalia, verùm quoad spiritualia. Nam generales Magistri adhuc eo tẽpore pariter extiterũt Priores Monasterij Barchinonensis, quod est caput totius Ordinis, & simul etiam Magistri Generales. Cæterùm, decedente secundo Ordinis Magistro, partitum fuit Religionis regimen, vt supra retulimus. De qua re polliceor plura me dicturum (si Deus dederit) suo loco. Fuerunt namquè lites & contentiones in toto Ordine, natæ & ortæ inter Equitẽ Magistrum, & Priorem Generalem totius Ordinis, quæ tamen per Sedem Apostolicam, à Clemente V. Pontifice huius nominis fuerunt definitæ. Verùm de successione, & progressu Ordinis, & quot in ea fuerint viri illustres & sanctissimi, & Religione insignes (vt spero) dicemus speciali volumine. Vbi Religionis chronicam palàm aperiemus. Institutum autem huius sanctissimæ Religionis, tale Deo prouidente, incrementum accepit, & quotidiè accipit, vt non solùm Hispaniæ finibus pleraq; sint Cœnobia & Monasteria fundata, verùm & Galliæ plura alia sint instituta, & Italiæ pariter nõnulla serpunt; in Regnoq; Siciliæ, & in-

ſulis Maioricarum adiacentibus, & vſq; ad Indos & Barbaros mirè proceſsit. Apud quos alia ferè quinquaginta Monaſteria ſunt mirè conſtructa. Et hæc paucis dicta ſint de primo illo Ordinis exordio & fundatione. Faxit Deus, vt ſuo tempore calamum admouentes, plura dicamus.

INCIPIT REGVLA B. Auguſtini Epiſcopi.

CAPVT PRIMVM.

ANTE omnia, fratres chariſsimi; diligatur Deus, deinde proximus, quia iſta præcepta ſunt principaliter nobis data. Hæc igitur ſunt, quę vt obſeruetis præcipimus, in Monaſterio conſtituti. Primum, propter quod in vnum eſtis congregati, vt vnanimes habitetis in domo, & ſit vobis anima vna, & cor vnum in Deo. Et non dicatis aliquid proprium, ſed ſint vobis omnia communia. Et diſtribuatur vnicuique veſtrum à Præpoſito veſtro, victus & tegumentum, non æqualiter omnibus: quia non æqualiter valetis omnes, ſed potius vnicuique ſicut cuique opus fuerit. Sic enim legitur in Actibus Apoſtolorum, quia erant illis omnia communia, & diſtribuebatur vnicuique ſicut cuique opus erat. Rurſus; qui aliquid habebant in ſæculo, quando ingreſsi fuerint Monaſterium, libenter velint illud eſſe commune. Qui autem non habebant, nõ ea quærant in Monaſterio, quæ nec foris habere potuerunt. Sed tamen, eorum infirmitati, quod opus eſt tribuatur, etiam ſi paupertas ipſa, quando foris erant, nec ipſa neceſſaria poterat inuenire. Non tamen ideò putent ſe eſſe fœlices, quia inuenerunt victum, & tegumentum, quale foris inuenire non potuerunt. Nec erigant ceruicem, quia aſſociantur eis, ad quos foris accedere nõ audebant; ſed ſurſum cor

habeant, & terrana vana non quærãt: ne incipiant Monasteria diuitibus esse vtilia, non pauperibus: si diuites illic humiliantur, & pauperes illic inflantur. Rursus etiam illi, qui aliquid videbantur esse in sæculo, non habeant fastidio fratres suos, qui ad illam sanctam societatem ex paupertate venerunt. Magis autem studeant, non de parentum diuitum dignitate, sed de pauperum fratrum societate gloriari. Nec extollantur, si communi vitæ aliquid de suis facultatibus cõtulerunt, nec de suis diuitijs magis superbiant, quia eas ipsi Monasterio partiũtur, quàm si eis in sæculo fruerẽtur. Alia quippè quæcunque iniquitas in malis operibus exercetur, vt fiant; superuia verò etiam bonis operibus insidiatur, vt pereant. Et quid prodest dispergendo dare pauperibus, & pauperem fieri: cùm anima misera superbior efficitur diuitias contemnendo, quàm fuerat possidendo? Omnes ergo vnanimiter, & cõcorditer viuite, & honorate in vobis Deũ inuicem, cuius templa facti estis.

CAPVT SECVNDVM.

ORationibus instate horis, & temporibus constitutis. In Oratorio nemo aliquid agat, nisi ad quod factũ est, vnde & nomen accepit: vt si fortè aliqui, etiam præter horas constitutas, si eis vacat, orare voluerint, non eis sint impedimento, qui ibi aliquid agendum putauerint. Psalmis, & Hymnis, cùm oratis Deum, hoc versetur in corde, quòd profertur in ore. Et nolite cantare, nisi quòd legitis esse cantandum. Quod autem non ita scriptum est, vt cantetur, non cantetur. Carnem vestram domate ieiunijs, & abstinentia escæ & potus, quantũ valetudo permittit. Quando autem aliquis non potest ieiunare, non tamen extra horam prandij aliquid alimentorum sumat, nisi cùm ægrotat. Cùm acceditis ad mensam, donec inde surgatis, quod vobis, secundùm consuetudinẽ, legitur, sine tumultu & contẽtionibus audite, ne solæ vobis fauces sumant cibum, sed & aures esuriant verbum Dei. Qui infirmi sunt ex pristina cõsuetudine, si aliter tractantur in victu, non debet alijs molestum esse, nec iniustum videri eis, quos

fecit

fecit aliqua consuetudo fortiores. Nec illos fœliciores putent: quia sumũt quod non sumunt ipsi: sed sibi potiùs gratulentur, quia valent quod non valent illi. Etsi eis, qui venerunt ex moribus delicatioribus ad Monasteriũ aliquid alimentorum, vestimentorum, operimẽtorumvè datur, quod alijs fortioribus, & ideò fœlicioribus non datur, cogitare debent quibus non datur, quantùm de sua seculari vita illi ad istam descenderint, quamuis vsque ad aliorum, qui sunt corpore firmiores, frugalitatem peruenire non potuerint. Nec debent velle omnes, quod paucos vident ampliùs (nõ quia honorantur, sed quia tolerantur) accipere, ne contingat detestanda peruersitas, vt in Monasterio, vbi quantùm possunt, fiunt diuites laboriosi, fiant pauperes delicati. Sanè quemadmodum ægrotantes necesse habent minùs accipere, ne grauentur: ita & post ægritudinem, sic tractandi sunt, vt citius recreentur: etiam si de humillima seculi paupertate venerint, tamquam hoc illis contulerit recentior egritudo: quòd diuitibus anterior consuetudo. Sed cùm vires pristinas reparauerint, redeant ad fœliciorem consuetudinem suam, quæ famulos Dei tantò ampliùs decet, quantò minùs indigent, ne cibi eos teneat voluptas iam vegetatos, quos necessitas leuarat infirmos. Illos sanè existiment ditiores, qui in sustinenda parcitate fuerint fortiores. Meliùs est enim minùs egere, quàm plus habere.

CAPVT TERTIVM.

NOn sit notabilis habitus vester, nec affectetis vestibus placere, sed moribus. Quando proceditis, simul ambulate, cùm veneritis quo itis, simul state. In incessu, statu, habitu, & in omnibus motibus vestris nihil fiat, quòd cuiusquam offendat aspectum: sed quòd vestram deceat sanctitatem. Oculi vestri, etsi iaciantur in aliquam fœminarum, in nullam figantur. Nec enim quándo proceditis fœminas videre, prohibemini: sed appetere, vel ab ipsis appeti velle, criminosum est. Nec solo tacito affectu, sed affectu & aspectu quoque appetitur, & appetit concupiscentia fœminarum. Nec dicatis vos habere animos pudi-

cos, si habeatis oculos impudicos: quia impudicus oculus, impudici cordis est nuncius. Et cùm se inuicem sibimet (etiam tacente lingua) conspectu mutuo, corda nunciant impudica, & secundùm concupiscentiam carnis, alterutro delectantur ardore, etiam intactis ab immunda violatione corporibus fugit castitas ipsa de moribus. Nec putare debet, qui in fœminam figit oculum, & illius in seipsum diligit fixũ, ab alijs se non videri, cùm hoc fecerit. Videtur omninò, & à quibus se videri non arbitratur. Sed etsi lateat, & à nemine hominum videatur, quid faciet de illo desuper inspectore, quem latere nihil potest? An ideò putandus est non videre, quia tantò videt patientiùs, quantò sapientiùs? Ille ergo vir sanctus timeat displicere, ne velit fęminæ malè placere: illum cogitet omnia videre ne velit fœminã malè videre. Illius namque, & in hac causa cõmendatus est timor, vbi scriptum est: Abominatio est Domino, defigens oculum. Quandò ergo simul estis in Ecclesia, aut vbicumque fœminæ sunt, inuicem vestram pudicitiam custodite. Deus enim, qui habitat in vobis, etiam isto modo custodiet vos ex vobis. Etsi hanc, de qua loquor, oculi petulantiam in aliquo vestrûm aduerteritis, statim admonete, ne malè cepta progrediantur, sed de proximo corrigantur. Si autem post admonitionem, iterùm vel alioquoque die, id ipsum eum facere videritis, iam velut vulneratum sanandum prodat, quicumque hoc potuerit inuenire. Priùs tamen est alteri, vel tertio demonstrandum: vt duorũ, vel trium testium posit ore conuinci, & cõpetenti seueritate coerceri. Nec vos iudicetis esse maleuolós, quando hoc indicatis. Magis quippè nocentes estis, si fratres vestros, quos indicãdo corrigere potestis, tacendo perire permittitis. Si enim frater tuus vulnus habet in corpore, quòd velit occultari, cùm timeat secari: nõne crudeliter à te sileretur, & misericorditer indicaretur? Quantò ergo potiùs debes manifestare, ne deteriùs putrescat in corde? Sed antequam alijs demõstretur, per quos conuincendus est, si negauerit, priùs præposito debet ostendi, si admonitus neglexerit corrigi, ne fortè posit secretiùs correctus non innotescere cæteris. Si autem negauerit, tunc neganti adhibendi sunt alij (etiam coram om-

nibus) vt possit non ab vno teste argui, sed à duobus, vel tribus conuinci. Conuictus verò secundùm præpositi, vel etiã Presbyteri (ad cuius dispẽsationem pertinet) arbitrium, debet emendatoriam subire vindictam. Quàm si ferre recusauerit (etiã si ipse nõ abscesserit) de vestra societate proijciatur. Non enim hoc fit crudeliter, sed misericorditer: ne contagione pestifera plurimos perdat. Et hoc quod dixi de oculo non figendo, etiam in cæteris inueniendis, prohibendis, indicandis, conuincendis, iudicandisq; peccatis, diligenter, & fideliter obseruetur, cum dilectione hominum, & odio vitiorum. Quicunq; autẽ in tantùm progressus fuerit malũ, vt occultè ab aliquo literas, vel quodlibet munus acceperit: si hoc vltrò confitetur, parcatur illi, & oretur pro eo. Si autem deprehenditur, & conuincitur, secundùm arbitrium Presbyteri, vel Præpositi, grauiùs emendetur.

CAPVT QVARTVM.

VEstes vestras in vnũ habeatis sub vno custode, vel duobus, vel quot sufficere possint ad eas excutiendas, ne à tinea lædantur, & sicut pascimini ex vno cellario, sic induamini ex vno vestiario. Si fieri potest, ad vos non pertineat, quòd vobis indumentum pro temporũ congruentia proferatur, vtrũ hoc recipiat vnusquisq; quod deposuerat, an aliud quod alter habuerat; dum tamen vnicuiq; prout cuique opus fuerit, non negetur. Si autem hinc inter vos contentiones, & murmura oriuntur, dum cõqueritur aliquis se deteriùs accepisse, quàm priùs habuerat, & indignum esse quòd non ita vestiatur, vt alius Frater vestiebatur: hinc vos probate, quantùm vobis desit in illo interiori sancto habitu cordis, qui pro habitu corporis litigatis. Tamen si vestra toleratur infirmitas, vt hoc recipiatis quod posueritis, in vnum tamen locum sub communibus custodibus habete, quod ponitis, ita sanè, quod nullus sibi aliquid operetur, sed omnia opera vestra in vnũ fiant, maiori studio, & frequentiori alacritate, quàm si vobis singulis faceretis propria. Charitas enim de qua scriptum est, quòd non quærit quæ sua sunt, sic intelligitur, quia

communia propriis, non propria communibus anteponit. Et ideò quantò amplius rem communem, quàm propria vestra curaueritis: tantò vos amplius proficere noueritis, vt in omnibus, quibus vtitur transitoria necessitas, supereminеat, quæ permanet, charitas. Consequens ergo est, vt etiam cùm quis suis filijs, aut aliqua necessitudine ad se pertinentibus, in Monasterio constitutis aliquam contulerit vestem, siue quodlibet aliud inter necessaria deputandum, non occultè accipiatur, sed sit in potestate præpositi, vt in rem communem redactum, cui necesse fuerit, præbeatur. Quòd si aliquis rem sibi collatam cellauerit, furti iudicio condemnetur. Indumenta vestra secundùm arbitrium præpositi lauentur, siue à vobis, siue à fullonibus, ne interiores animæ sordes contrahat mundæ vestis nimius appetitus. Lauacrum etiam corpori, cùm infirmitatis necessitas cogit, minimè denegetur. Fiat sine murmure de consilio medicinæ, ita vt etiam si nolit, iubente præposito, faciat quod faciendum est pro salute. Si autem velit, & fortè non expedit, suæ cupiditati non obediatur. Aliquandò enim (etiam si noceat) prodesse creditur, quòd delectat, denique si latens est dolor in corpore, famulo Dei dicenti quid sibi doleat, sine dubitatione credatur. Sed tamen, vtrùm sanando illi dolori, quòd delectat, expediat: si non est certum, medicus consulatur. Nec eant ad balnea, siue quocumq; necesse fuerit, minùs quàm duos vel tres. Et ille, qui habet aliquò eundi necessitatem, cum quibus præpositus iusserit, ire debet. AEgrotantium cura, siue post ægritudinem reficiendorum, siue aliqua imbecillitate (etiam sine febribus) laborantium, vni alicui debet iniungi, vt ipse de cellario petat, quòd cuique opus esse prospexerit. Siue autem qui cellario, siue qui vestibus, siue qui codicibus præponuntur, sine murmure seruiant fratribus suis. Codices certa hora singulis diebus petantur. Extra horam, qui petierit, non accipiat. Vestimenta verò, & calciamenta, quando fuerint indigentibus necessaria, dare non differant, sub quorum custodia sunt, quæ poscuntur.

CAPVT QVINTVM.

LItes aut nullas habeatis; aut quã celerrimè finiatis, ne ira crescat in odium, & trabem faciat de festuca, & animã faciat homicidam. Sic enim legitis: Qui odit fratrem suum, homicida est. Quicumq nec conuitio, vel maledicto, vel etiam criminis obiectu, aliquem læserit, meminerit satisfactione, quàm citius curare, quod fecit, & ille, qui læsus est, sine disceptatione dimittere. Si autem inuicem se læserint, inuicem sibi debita relaxare debet et propter orationes vestras. Quas vtique, quantò crebriores habetis: tantò sanctiores habere debetis. Melior est autem, qui quãuis ira sæpè tentetur, tamen impetrare festinat, vt sibi dimittat, cui se fecisse agnoscit iniuriam, quàm qui tardiùs irascitur, & ad veniam petendam tardius inclinatur. Qui autem numquam vult petere veniam, aut non ex animo petit, sine causa est in Monasterio, etiam si inde non proijciatur. Proinde vobis à verbis durioribus parcite. Quæ si emissa fuerint ex ore vestro: non pigeat ex ipso ore proferre medicamenta, vnde facta sunt vulnera. Quando autem necessitas disciplinæ in moribus coercẽdis, dicere vos dura verba compellit, etiam si ipsi modum vos excessisse sentitis, non à vobis exigitur, vt à vobis subditis veniam postuletis, ne apud eos quos oportet esse subiectos, dum nimium seruatur humilitas, regendi frangatur auctoritas. Sed tamen petenda est venia ab omnium Domino: Qui nouit etiam eos, quos plus iusto forte corripitis, quanta beneuolentia diligatis. Non autem carnalis, sed spiritualis inter vos debet esse dilectio.

CAPVT SEXTVM.

NOn autem carnalis, sed spiritualis, inter vos debet esse dilectio.

CAPVT SEPTIMVM.

PRæposito tanquam patri obediatur, multò magis Presbytero, qui omnium vestrûm curam gerit.

CAPVT OCTAVVM.

VT ergo cuncta ista seruentur, & si quid minus seruatum fuerit, non negligenter prætereatur, sed vt emendandum, corrigendumque curetur, ad Præpositum præcipuè pertinebit, vt ad Presbyterum (cuius est apud vos maior auctoritas) referat quod modum, vel vires eius excedit. Ipse vero, qui vobis præest, non se existimet potestate dominante, sed charitate seruiente fœlicem. Honore coram vobis Prælatus sit vobis, timore coram Deo, substratus sit pedibus vestris. Circa omnes, seipsum bonorum operum prębeat exemplum. Corripiat inquietos, consoletur pusillanimes, suscipiat infirmos, patiens sit ad omnes. Disciplinam libens habeat, metuendus imponat. Et quamuis vtrumque sit necessarium, tamen plus à vobis amari appetat quàm timeri: semper cogitans, Deo se pro vobis redditurum esse rationem. Vndè vos, magis obediēdo, non solùm vestri, sed & ipsius miseremini, qui inter vos, quantò in loco superiori, tantò in periculo maiori versatur. Donet Dominus, vt obseruetis hæc omnia, tanquā spiritualis pulchritudinis amatores, & bono Christi odore, de bona conuersatione fragrantes: non sicut serui sub lege, sed sicut liberi sub gratia constituti. Vt autem vos in hoc libello, tanquam in speculo possitis inspicere, ne per obliuionem aliquid negligatur, semel in septimana vobis legatur. Et vbi vos inueneritis ea quæ scripta sunt, facientes, agite gratias Domino bonorum omnium largitori. Vbi autem sibi quicumque vestrûm viderit aliquid deesse, doleat de præterito, caueat de futuro, orans vt sibi debitum dimittatur, & in tentationem non inducatur.

INCIPIVNT CONSTITVTIONES FRATRVM Sacri Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum.

QVoniam ex præcepto Regulæ iubemur habere cor vnum, & animam vnã in Domino, iustum est, vt qui sub vna Regula, & vnius professionis voto viuimus, vniformes in obseruatione Canonicæ Religionis inueniamur. Ita, vt vnitatem quæ interiùs seruanda est in cordibus foueat, & repræsentet vniformitas exteriùs seruata in moribus. Quòd profectò eò perfectiùs, & pleniùs poterit obseruari, si ea, quæ agenda sunt, scripto fuerint commendata: vt sic omnibus qualiter sit viuendum (Scriptura teste) innotescat. Et sic mutare, vel addere, vel minuere nulli cuiquam voluntate propria liceat: ne si minima neglexerimus, paulatim à maximis decidamus. Ad hæc tamen in Conuentu suo Commendator dispensandi cũ Fratribus habeat (nisi iure prohibitis) potestatem, cũ sibi rationabili causâ videbitur expedire. In his præcipuè, quę diuinum Officium, vel captiuorũ redemptionem, vel Ordinis commoditatem, videbuntur impedire. Cùm Ordo noster, qui à Summis Pontificibus, Ordo Sanctæ Mariæ de Mercede Redẽptionis captiuorũ inscriptus est, specialiter ob diuinũ Officiũ, & redemptionem Christianorum captiuorum ab initio noscatur, fuisse institutus. Et status noster ad hoc debeat principaliter, ac solicitè intẽdere, vt captiuos Christianos de manibus Paganorum cũ eleemosynis Christi fideliũ semper debeamus redimere. Et vt tam circà diuinũ Officium, quàm circà eandem captiuorũ redemptionem animabus proximorũ possi-

mus vtiles esse. Commendatores etiã vtantur dispensationibus, vt alij Fratres, prout eis à Magistro Ordinis, & Capitulo fuerit de iure permissũ. Vt igitur vnitati, & paci totius ordinis prouideamus: volumus, & declaramus, vt regula & constitutiones nostræ non obligent nos ad culpam, sed ad pœnam, nisi propter præceptum, vel contemptum. Nullis itaque pœnis positis in constitutionibus, vel extra (nisi sit pœna excommunicationis latæ sententiæ, vel nisi specialiter superueniat declaratio Prælati) erit aliquis subiectus. Præceptum verò in regula, aut in cõstitutionibus, aut Prælatorum verbis, nullum contineri volumus, nisi quod natura sua est, ratione voti essentialis, vel diuinę, aut Ecclesiasticæ legis, & nisi exprimatur sententia excommunicationis latæ sententiæ, aut dicatur: Præcipimus in virtute obedientiæ, si grauitas materiæ permittat, & vt multitudo constitutionum euitetur, prohibemus, ne aliquid de cætero statuatur, nisi per duo Capitula Prouincialia, vel Generalia continua fuerit approbatum, & tunc in tertio immediatè sequenti poterit confirmari, vel deleri per Magistrũ, vel Prouincialem cum Definitorio: interpretationes autem regulæ, vel constitutionum factæ à Generali Capitulo, non habeant vim constitutionis, nisi per tria Capitula approbentur. Hunc librum in duas distinctiones partiti sumus, In priori, quæ ad Religiosos. In secunda verò, quæ ad domos, & ordinem spectant continentur.

INCIPIT PRIMA DISTINCTIO.

CAPVT PRIMVM.

De Officio Ecclesiæ.

AVdito primo signo surgant fratres, & ante pausationem secundi, ad Ecclesiam conueniant omnes, & pro tempore Officium de Beata Virgine stando ab omnibus in choro, dicatur. Matutinas autem, & Missam, & omnes horas Canonicas simul audiant, & recitent fratres nostri, nisi cum aliquibus ex causa Commendator dispen-

ſet. Officium verò tam in choro, quàm in altari, fiat iuxtà Breuiarium, & Miſſale Romanum, tam in eſſentialibus, quàm in cæremonialibus: ita tamen, quòd vbi cæremoniæ Romanæ cæremonijs noſtri Ordinis non contradicunt, ordinarium ordinis omninò ſeruetur. Et horæ omnes, tam diei, quàm noctis in Eccleſia breuiter, & ſuccinctè ita dicantur, ne fratres deuotionem amittant. Quòd ita dicimus eſſe faciendum, vt ante plenam terminationem verſus alter non incipiatur: & in medio verſus metrum cũ pauſa ſeruetur, non protrahendo vocem in pauſa, vel in fine verſus, ſed ſicut dictum eſt breuiter, & ſuccinctè terminetur, Hoc tamen magis, & minùs pro ſolemnitate temporis obſeruetur. Solus hebdomadarius Cappa ſerica, tam in choro, quàm in proceſsione vtatur. Et fratres nuſquam (niſi maximæ neceſsitatis cauſa) baculos in manibus portent. Plura cymbala in Eccleſijs noſtris habere poſſumus. In omnibus verò alijs, ſeries ordinarij à fratribus noſtris omninò obſeruetur.

CAPVT SECVNDVM.

De inclinationibus.

AD Matutinas, & alias horas, cùm fratres in chorum venerint, genuflectant ante altare, & ad ſuas ſedes veniant, & flexis genibus, verſis vultibus ad altare, tacitè orent: & facto ſigno à Prælato, Officium de B. Virgine pro tempore dicant. Quo finito, flexis genibus, vel inclinati profundè, pro tempore, dicant Pater noſter, Aue Maria, & Credo in Deum. Et iterum facto ſigno à Prælato ſurgant omnes: horaque deuotè incepta verſi ad altare muniant ſe ſigno Crucis, & ad Gloria Patri inclinetur chorus contra chorum profundè, vel proſternant ſe pro tempore, vſque ad, Sicut erat. Hoc etiam faciendum eſt, quoties Pater noſter, & Aue Maria, & Credo in Deum dicuntur, niſi in Miſſa. Item, ante lectiones, & in gratiarum actione inclinantur ſolùm ad Pater noſter, & ad retribuere: Idẽ etiam faciendum eſt ad primam orationem in Miſſa, & ad

orationem primam post communionem, & similiter ad orationem pro Ecclesia, & in singulis horis ad orationem, & ad Gloria Patri, quoties in inchoatione dicitur. Ad cætera autem Gloria Patri, & ad extremos versus hymnorum, & ad penultimum versum cantici Benedicite, inclinamur vsque ad genua: & quando cantatur Gloria in excelsis, ad Suscipe deprecationem nostram: & quando cantatur Te Deũ, ad Te ergo quæsumus: & in benedictionibus lectionum: & in benedictione post Completorium: & ad orationem Domicæ nostræ. Item, in preciosa, siuè dicatur in capitulo, siuè in choro, ad orationẽ Sanctæ Mariæ: & semper quando nomen Iesus, vel Beatæ Virginis nominatur: & in præfatione, ad Te in veneratione Beatæ Mariæ: & cùm dicitur, Gratias agamus: & in fine Antiphonæ Salue regina, quandò nomen Mariæ dicitur. In omnibus autem orationibus, in quibus, nec inclinatio, nec genuflexio præcipitur, stent Fratres versis vultibus ad altare. Hora itaque prædicto modo incepta, postquam ad Gloria Patri, post venite, inclinati fuerint omnes: stet chorus contra chorum. Deinde ad primum Psalmum sedeat vnus chorus, & ad secundum stet: & ita alternatim se habeat chorus cum choro, vsque ad Laudate Dominum de cœlis (tunc enim stare debent omnes) & sic faciant ad omnes horas. Finita autem lectione in matutinis, nisi fiat Officium de mortuis: ille qui legit intra pulpitum, quod est in medio choro, & gradus altaris: inclinationem faciat, vel prosternat se pro tempore. Inclinationibus verò conformemur moribus, & vsui corũ, apud quos diuertimur, seu inter quos versamur. Ad Salue sancta parens in Missa, & ad Salue Regina post Completorium, & ad Veni sancte Spiritus, & ad Veni creator Spiritus, in die Pentecostes, & per totam hebdomadam, & in Credo in Missa. Ad Ex Maria Virgine, & Homo factus est, flectamus genua. In ferialibus quoque diebus iacebimus prostrati, à Sanctus, vsque ad Agnus. In festis verò trium lectionum iacebimus prostrati ab eleuatione corporis Christi, vsque ad Pater noster: in prostrationibus idem seruamus, in festo trium & nouem lectionum. Quandò verò Prælatus iniunxerit aliquam communem orationem, incli-

nentur

nentur omnes. Similiter omnes faciant,quibus aliquid facere,vel dicere iniunxerit. Si autem aliquam obedientiam, vel officium, vel miniſterium cuivis iniunxerit: humiliter proſtratus ſuſcipiat,quod iniungendum fuerit ei. Quandò etiam Fratri aliquid datur, dicat inclinatus: Benedictus Deus in donis ſuis.

CAPVT TERTIVM.

De Suffragijs mortuorum.

A Feſto ſancti Dionyſij,vſque ad Aduentum Domini, pro Anniuerſario fratrum, & familiarium receptorum, per literas ad beneficia Ordinis, Clericus frater Pſalterium, Sacerdos tres Miſſas, laici quingenties Pater noſter dicãt. Idem faciat quilibet fratrum pro defuncto fratre ſui Conuentus. Idem fiat per totum Ordinem pro Magiſtro Ordinis, & pro eius ſocio, & à conuentualibus pro ſuo Commendatore, & à tota Prouincia pro Prouinciali, & pro electoribus Magiſtri euntibus ad electionem Magiſtri, ſi aliquem eorum in via, vel in Capitulo mori contigerit. Idem fiat pro viſitatore à domibus viſitatis,& quas viſitare deberet, ſi in viſitatione moriatur. Quilibet frater celebret duodecim Miſſas in anno pro fratribus defunctis, & quilibet Clericus ſeptem Pſalmos Pœnitentiales duodecies, & quilibet laicus centum Pater noſter duodecies dicant, & quilibet Conuentus duodecim Miſſas in commune dicat. Anniuerſarium patrum,& matrum tertia die poſt Purificationem Beatæ Mariæ. Anniuerſarium benefactorum, & familiarium ſequenti die poſt octauã Beati Auguſtini. Anniuerſarium verò fratrum,ſequenti die poſt feſtum Diui Dionyſij eſt faciendum. Anniuerſarium ſepultorum in Eccleſijs, ſiuè cœmeterijs noſtris vbique fiat prima die poſt octauam Apoſtolorum Petri,& Pauli. Fratres noſtri hunc Miſſarum numerum, & mortuorum ſuffragia minimè prætermittant. Neque rurſus fratres noſtri admittant numerum Miſſarum.

CAPVT QVARTVM.
De horis fratrum laicorum.

EOdem tempore surgant fratres laici, quò & alij fratres, & eodem modo inclinentur, cùm autem surrexerint ad matutinas; dicant Pater noster, Aue Maria, & Credo in Deum, quòd est faciendum ante Primam, & post Completorium. Pro Matutinis dicant, Domine labia mea aperies, &c. Deus in adiutorium. Gloria Patri, & quinquaginta Pater noster, & totidem Aue Maria. Deinde Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster. Per Dominum nostrum, &c, Benedicamus Domino. Omnes sex alias horas Canonicas, ita incipiant, Pater noster, Aue Maria, Deus in adiutoriũ: & pro qualibet hora dicant triginta Pater noster, & totidẽ Aue Maria. Et singulas horas finiant, vt in Matutinis. Pro Missa verò dum celebratur, quadraginta Pater noster, & tot Aue Maria. Hæc omnia sub silentio recitent in choro, vel vbi fuerint pro temporis opportunitate. In ieiunijs, culpis, abstinẽtijs sic se habeant, sicut alij fratres, in labore tamen poterit (ex causa) Commendator cum eis dispensare.

CAPVT QVINTVM.
De Oratione mentali.

QVoniam Oratio mentalis est animæ sanctæ spiritualis quædam refectio, & mentis solatium, ac refrigerium; diaboli verò tormentum: cùm mens orantis eleuetur in Deum. Et Paulus dicat Corinthijs scribens: Si orem lingua, mens mea sine fructu est, quòd de eò qui orat sola lingua intelligendum venit. Nam hunc verè cor derelinquit, iuxta Prophetam Psalmo 39. Cor meum dereliquit me. Idcircò statuimus, & ordinamus, vt in toto Ordine nostro omnes Fratres bis in die mentaliter orent. Primò sanè post Completorium. Secundò au-

tem post Nonam, eo videlicet tempore quo Nona post prandium dicitur. Quando verò Nona statim post Missam Conuentualem recitatur: tunc Oratio mentalis, quæ post Nonam erat peragenda, fiat post Matutinas. Volumus autem vt prædictis temporibus, Fratres omnes assistant in choro, & eò conueniant, nisi propter graue impedimentum, & rationabilem causam Prælatus cum aliquibus dispensauerit. Attendant tamen singuli fratres, quòd mentalis Oratio, quæ qualibet vice saltem per dimidiam horam est protrahenda maxima cum deuotione, & animi compunctione fiat: in qua gratia Dei, & speciale ejus auxilium primò petatur; & tunc quidem pro statu vniuersali totius Ecclesiæ, pro Papa, & omnibus Ecclesiæ Prælatis, pro Regibus, Principibus, pro captiuis Christianis in durissima Sarracenorum, & infidelium seruitute detentis, pro Religionis nostræ conseruatione, & augmento, pro animabus in purgatorio existentibus, maxima cum deuotione, & humilitate orabimus. Insuper in dicta oratione Deo Optim. Max. ingentes gratias referre debemus pro beneficio creationis, regenerationis, ex aqua, & Spiritu sancto, pro Passione, & Resurrectione sua. Rursus nostra meditari debemus, & in quantis versemur periculis peccando, acerbissimas damnatorum pœnas contemplantes, & Dei ob scelera nostra iustam, & debitam indignationem, quodque ex diuino amore quo dignus est ipse Deus, omnia sunt peragenda. Mens tandem nostra in secura illa fruitione, & præmio iustorum, atque sanctorum figenda est: vt vel sic incedendo, dignetur Dominus pro sua liberalitate, gratia, & misericordia, nostras liberare animas ab hostium visibilium, & inuisibilium potestate, & illas in suas æternas, atque fœlicissimas mansiones, in perpetuum duraturas dirigere, & ibi conseruare.

CAPVT SEXTVM.

De disciplinis recipiendis post completorium.

ORdinamus præterea, vt in vigilijs quæ ieiunantur, & per totum Aduentum, & Quadragesimam, & in diebus quatuor Temporum, fratres nostri disciplinas recipiant. Quod intelligendum est illis tantùm diebus quibus prædictis temporibus fit Officium de feria. Modus verò seruandus in illis recipiendis talis est. Finito Cōpletorio, quandiu dicitur Pater noster, Aue Maria, & Credo, præparent se omnes fratres, deponendo superiorem partē tunicæ, & dicant, Confiteor Deo, & cætera, & Beatæ Mariæ, & cætera; & Cōmendator, vel Prelatus stans in medio, dicat: Misereatur vestri, &c. Deinde incipiat Psalmum Miserere mei, tenendo virgas in manu. Et solus dicat vnū versum, & conuentus alium, fratrum dorsum verberādo, & sic prosequatur vsque ad Gloria Patri, &c. Et subiungatur ab omnibus Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster. Et Prælatus, vel hebdomadarius dicat: Et ne nos inducas in tētationem. ℣. Saluos fac seruos tuos Domine. ℟. Deus meus sperantes in te. Dominus vobiscū. Oremus. Deus cui proprium est misereri semper & parcere, suscipe deprecationē nostram, vt quos delictorum catena cōstringit, miseratio tuæ pietatis absoluat. Per Christum. Dum autem Psalmus, versus, & oratio dicuntur circum eat Prelatus vel hebdomadarius, scapulas feriendo virgis, incipiendo à parte superiori à dextris, & prosequendo ab inferiori parte sinistri chori, quousque finiatur Psalmus, cum versu, & oratione, vt dictum est. Si verò tam magnus sit numerus fratrum, vt vnus non possit citò se expedire, Vicarius, vel alter ex antiquioribus incipiat à superiori parte chori sinistri, donec vterque semel tantùm circum eat totum conuētum. Vt autem qui dedit disciplinas, & ceroferarij, & si qui alij remanserunt, qui ex debito tenentur ad illas, easdem suscipiant: cui Prelatus dixerit, det disciplinam predicto modo in loco secretò & apto.

CAPVT SEPTIMVM.
De cibo.

HOra competenti ante prandium, vel cœnam à refectorario cymbalum pulsetur, vt fratres ad refectionem venire non morentur, si cibus est paratus, alioquin non pulsetur, donec sit paratus. Ablutis verò manibus, Cõmendator cymbalum refectorij pulset, & tunc fratres refectorium ingrediantur. Quibus ingressis, facto signo á prælato dicat hebdomadarius: Benedicite, & conuentus respondeat: Benedicite; & prosequantur benedictionem. Nullus fratruũ præsentium à prima mensa remaneat præter seruitores, & custodes, nisi de licentia; quotquot autẽ remanserint, comedant in secunda mensa: ita vt tertiã facere non liceat. Incæpta autẽ prima mẽsa nullus refectoriũ ingrediatur absq; licentia prælati. Nullus detur cibus maioribus, vel ministris, qui nõ apponitur conuentui, nisi sint infirmi. Frater nõ mittat cibum ad fratrem, excepto Commendatore, sed sibi datũ dare potest à dextris, & à sinistris. Cõmendatores in refectorio comedant, & semper cibarijs conuentus sint cõtenti. Similiter, & infirmarij, & receptores hospitum: nisi Commendator dispensauerit ex aliqua causa aliquando extra refectorium comedere. Nunquam incipiant comedere fratres in refectorio, neque surgant à mensa: nisi priùs facto signo à prælato campana. Quòd si nullus prælatus præsens fuerit, frater qui primus est ex parte hebdomadarij signum faciat. Et postquam omnes à mensa surrexerint facto signo à prælato, hebdomadarius incipiat gratias agere, & conuentus prosequantur. Temporibus, quibus bis reficiuntur fratres, ter in hebdomada, scilicet Dominicis diebus, & tertijs, & quintis ferijs, comedant carnes intra claustrum. Alijs verò diebus pisces, oua, caseum, ac pulmenta, cum carnibus cocta comedere possunt. Extra claustrum verò (ne hospitibus sint onerosi, & vt meliùs pro captiuorum redemptione valeant laborare) liceat carnes comedere, diebus ieiunorum exceptis. Nulli

fratri,

fratri, vbi Conuentum habuerimus, liceat comedere extra Conuentum, nisi de licentia Prælati, quam raro concedat. Si fieri potest, tempore ieiunij duo cocta pulmenta habeant fratres. Poterit autem Commendator superaddere, prout opus esse iudicauerit, & facultas domus permiserit. Si quis iuxta se sedenti viderit aliquid deesse de communi, petat à seruitore submissa voce.

CAPVT OCTAVVM.
De Ieiunijs.

A Pascha vsque ad primam Dominicam post festum omnium Sanctorum inclusiuè; & à die Natalis Domini vsque ad Quinquagesimam inclusiuè, reficiantur bis fratres: exceptis diebus Rogationum, & sextis ferijs, & vigilia Natiuitatis, & Purificationis, & Annuntiationis Beatæ Mariæ, & vigilia Pentecostes, & ieiunijs quatuor Temporum, & alijs ieiunijs, quæ ab Ecclesia, & per iura diœcesum reperientur obseruari. A feria verò secunda post dictam Dominicam post festum Sanctorum, vsque ad Natale Domini, & à Quinquagesima vsque ad Pascha, continuum tenebimus ieiunium: & Nona dicta comedemus, exceptis Dominicis diebus. In Aduentu Domini, & in Quadragesima, & ieiunijs quatuor Temporum, & in vigilijs, & ieiunijs indictis per sedem Apostolicam, & diœcesium, & locorum statuta, & consuetudines, & omnibus sextis ferijs quadragesimali vtimur cibo. Et si dies Natalis Domini feria sexta, vel aliquod præcipuum festum euenerit, Prælatus poterit in ieiunio dispensare. Tempore verò Paschali, oua, caseum, & butyrum comedemus sextis ferijs, & vigilijs Apostolorum Iacobi, Bartholomæi, atque Mathiæ, vbi pisces habere non poterimus. Iter tamen facientes de licentia speciali, bis refici possunt cibis quadragesimalibus prædictis temporibus, nisi in Aduentu, & Quadragesima, & ieiunijs ab Ecclesia constitutis. In Parasceue per totum diem in pane, & aqua omninò vbique abstineamus.

CAPVT NONVM.
De collatione.

TEmpore ieiunij, hora competenti, Refectorarius ad collationem cymbalum pulſet. Deinde fratribus venientibus ad Refectorium, & ingreſsis, Lector legat vnam, vel alterā paulam: & facto ſigno ab eo, qui preeſt, dicat Lector: Benedicite, & Hebdomadarius benedicat, dicens: Largitor omnium bonorum benedicat potum ſeruorum ſuorum. Et Conuentus reſpondeat. Amen. Et dum Lector legit, poterunt fratres bibere. Et finita lectione, dicat qui præeſt: Adiutorium noſtrum in nomine Domini. Et Conuentus reſpondeat. Qui fecit cœlum, & terram. Quicunquè bibere voluerit extra horam, licentiam petat à maiori, & vnum ſocium accipiat.

CAPVT DECIMVM,
De veſtitu.

FRatres noſtri veſtes laneas, & omnino albas, & ſignū Ordinis in cappa, vel ſcapulario ante pectus ſemper, & vbique ferant. Quod ab omnibus ſub pœna grauis culpæ obſeruetur. Lineis non vtantur ad carnes, niſi fuerint ægroti, vel cum licencia Prælati. Linteamina in infirmarijs noſtris, & quæ Medico videbuntur, pro lectulis ægrotantium habeantur. Plures tunicas habere poterunt, & pelliceas in hyeme. Sed quælibet ſuperior tunica ſit rotunda, & nullo modo pro parte anteriori aperta. Pelliceū, tunica ſemper cooperiatur. Pelliceis ſylueſtribus, & coopertorijs earundem pellium, fratres noſtri vti poſſunt. Tunica verò circa plantas pedum, ſcapularium ferè ad talos, ſufficit, vt deſcendat. Sed cappa æqualis, vel breuior ſit tunica. & pelliceum ſit breuius omnibus. Calligas, & calceos habebimus, vt neceſſe fuerit, & honeſtas poſtulat. Rodundelos ocreas, & pileos lineos viatoribus fratribus ſolùm

portare licebit. Chirotecas nunquam habeamus. Super tunicam, & sub scapulario fratres nostri sint præcincti corio nigro. Zonam verò laneam, lineam, aut clauatam, & curiosam, minimè habeant. Procuratores, & iter facientes marsupium ferre poterunt. Commendator verò sigillum cum scuto Ordinis habeat.

CAPVT VNDECIMVM, De lectis.

NVnquam dormiant nudi fratres nostri, sed cum tunica, & caligis, & cincti iaceant. Neque in Dormitorio cum duobus linteaminibus, sed solo vno cōtenti sint, qui illud tenere voluerit: Quilibet fratrum suum habeat lectum, in quo solus iaceat: sub pœna grauioris culpæ minimè relaxandæ à Prælato. Super culcitras laneas, siue stramina iacentes, tegumentis laneis, & omnino albis desuper vtemur. Extra Monasterium iacere poterunt, sicut fuerit eis stratum, ne hospites infestentur. Qui autem in Dormitorio nostri Ordinis linteamina petierit, vno die in pane & aqua ieiunet. Nullus, excepto Magistro Ordinis, habeat locum specialem ad iacendum, nisi propter rerum custodiam, sicut sunt Commendatores, & Sacristæ. Huiusmodi verò custodes secum habeāt honestos fratres ad prædicta custodienda. Hospitibus verò secundùm iudicium Commendatoris prouideatur. Et præsenti constitutione omnino prohibemus sub pœna grauioris culpæ minimè relexandæ, ne vllus fratrum extra Conuentum, vbi illum habuerimus pernoctare audeat, nisi de licentia Prælati, quàm nisi propter grauem infirmitatem, aut necessitatem aliquam, minimè concedat.

CAPVT DVODECIMVM, De Rasura.

¶ Rasura sit superiùs non modica, vt Religiosos decet, sic

vt inter ipſam, & aures non ſint plus, quàm tres digiti. Tōſura verò ab omnibus fiat deſuper aures. Raſura autem fiat à Paſcha, vſque ad Feſtum omnium Sanctorum, quintodecimo quoque die: ita tamen quòd propter Feſta ſolemnia per aliquot dies poſsit præueniri, vel retardari. Alio verò tempore ſemel in tribus hebdomadis.

CAPVT DECIMVMTERTIVM,
De infirmis.

ERga ægrotantes minimè ſit negligens Commendator, ſic enim curandi ſunt infirmi, vt citius conualeſcant: vt habetur in Regula patris noſtri Auguſtini. Poterunt tamen veſci carnibus ſemper, prout eorum exegerit infirmitas, ex arbitrio Commendatoris, & Medicorum conſilio. In locis verò, vbi Conuentum habemus, extra domum noſtrã ne iaceant fratres noſtri ægrotantes, niſi propter magnam neceſsitatem, ſeniorum conſilio Prælatus diſpenſet. Si quis talem infirmitatem habuerit, quæ neque eũ multum debilitet, neque comedendi turbet appetitum; talis, neque ieiunia frangat, neque cibos Refectorij mutet. In domibus noſtris (ſi fieri poteſt) ad ægrotantes ſint ſpecialiter loca deputata, in quibus comedant, & iaceant ægrotantes, vel debiles. Si autem Commendatorem infirmari contigerit, in cella, vbi bona domus cuſtodiuntur, poterit curari. Fratres leproſi, infra ſepta ſui Conuentus ſeorſim ab alijs curentur. Quòd ſi ob arctitudinem domus, vel aliam legitimam cauſam, non poſsit fieri; de licentia Magiſtri, ſeu Viſitatoris, ad aliam domum noſtri Ordinis transferantur.

CAPVT DECIMVMQVARTVM,
De minutione.

MInutio quater in anno fiat. Prima in menſe Septembri. Secunda poſt Natale. Tertia poſt Paſcha. Quarta

circa festum sancti Ioannis Baptistæ. Quòd verò Religiosi minutione licitè vti possint, habetur in cap. cùm ad Monasterium, de statu Monachorum, §. Porrò. Sed præter has minutiones nullus audeat sibi minuere, nisi Commendatoris iuditio ex rationabili causa aliud videatur esse faciendũ. Minuti extra refectorium comedant, vbi commodè poterit obseruari, & secundùm quod facultas domus permiserit, commodiùs triduo recreentur. Causa verò minutionis poterunt carnibus vesci, secundùm quod complexio, aut debilitas eorum requirit, nisi in diebus ab Ecclesia interdictis. Et neque choro, neque silentio, astringantur pro tunc.

CAPVT DECIMVMQVINTVM.
De silentio.

Silentium semper præstent fratres nostri in Ecclesia, in Choro, Dormitorio, & Refectorio, & Claustro. A Completorio autem, vsque ad Primam, semper à fratribus nostris silentium intra Monasterium præstetur, ita vt omnis strepitus, & clamor verborum penitus euitetur. In Refectorio liceat silenter loqui breuissima oratione, & submissa voce, petendo necessaria: ita vt Lector benè audiatur, & non impediatur. Infirmi, & decumbentes, & hospites in hospitio, silentio non adstringantur, Omnes fratres nostrì viatores, in mensa silentium teneant, vel saltem tumultuosum sermonem penitus euitent: excepto vno, qui maior, vel antiquior in Ordine fuerit inter eos. Nullus verò loquatur, nisi de necessarijs mensæ, & summissè: nisi de licentia Magnatum, vel Episcoporum, vel illorum, ad quos declinamus, si contingat cum illis comedere. Magister verò, aut locum eius tenens, omnibus secum commedentibus. Visitator in sua visitatione, duobus. Commendatór, vni ex sua Commendatoria, possunt dare licentiam loquendi. Fratres in Capitulo de fractione silentij se accusent, & Commendatoris arbitrio puniantur.

CAPVT DECIMVMSEXTVM
De leui culpa.

LEuis culpa est, si quis mox, vt signum factum fuerit, non relictis omnibus cum matura festinatione, differat se præparare, vt ad Ecclesiam ordinatè, & cōpositè quando, & quomodo debuerit, veniat. Si quis in principio primi Psalmi non adfuerit. Si quis in Choro malè legendo, vel cantando offendens, non statim coram omnibus se humiliauerit profundè. Si quis non intentus diuino Officio, vagis oculis, & motu irreligioso, leuitatem mentis ostenderit. Si quis in Ecclesia, Dormitorio, vel Refectorio aliquid inquietum fecerit, vel ibidem riserit, aut alios ridere fecerit. Si quis Lectiones, vel alia, quæ Choro legere, aut cantare debuerit, non præuiderit. Si quis aliud cantare, vel legere præsumpserit, quā quod communis consensus, & vsus approbat. Item leuis culpa est. Si quis ad curandam Redemptionem captiuorum vadens otiosa loquutus fuerit, vel egerit. Si quis oculos vagos, vana respiciendo inhonestè direxerit. Si quis in principio Capituli non adfuerit, vt pronuntiatis redēptionis nostræ exordijs, corde, & corpore gratias agat Deo Redemptori nostro. Si quis de via veniens, eadem hora benedictionem à Prælato accipere neglexerit, vel absque benedictione plùs vna nocte moraturus exierit. Si quis in Choro dormierit. Item leuis culpa est. Si quis Ecclesiæ, vel Altaris ornamenta, aut libros Ecclesiæ negligenter tractauerit. Si indumenta, vel alia concessa fratri, sine eius licentia aliquis acciperit. Si vtensiliū aliquod fregerit, vel perdiderit. Si quid cibi, vel potus effuderit. Si quis dixerit aliquid, vel egerit, vnde fratres iustè offendantur. Si quis potum, vel cibum absque benedictione sumpserit. Si quis in Conuentu, horam qua debet venire, distulerit. Si communi refectioni non adfuerit. Si commune mandatum dimiserit. Si quis eum, à quo clamatus fuerit, eodem die, quasi vindicando, clamare præsumpserit. Si quis aliquid cum iuramento affirmauerit, vel negauerit. Si

quis turpem ſermonem, aut vaniloqum dixerit, vel (quod grauiùs eſt) in vſu habuerit. Item leuis culpa eſt, ſi quis veſtes ſuas, aut libros, loco ſtatuto honeſtè non depoſuerit, aut negligenter tractauerit. Si quis eorum, qui officijs deputati ſunt, in aliquo negligens repertus fuerit, vt Commēdatores in Conuentu cuſtodiendo, & regendo, Procuratores fratres in procurando ſibi commiſſa, Cantores in officijs ſuis, Scriptores in ſcribendo, Clauigeri in bonis domus cuſtodiendis, in neceſſarijs præparandis, miniſtrandis, & congruè diſtribuendis, in famulis excitandis, in ianuis horis deputatis aperiendis, & claudendis, & clauibus diſcretè cuſtodiendis: ac in omnibus, quæ eis expediunt optimè exercendis. Clamatis verò, vel proclamantibus ſe, de ſupradictis, detur pœnitentia, ſecundùm quod Prælato videbitur expedire.

CAPVT DECIMVMSEPTIMVM.
De graui culpa.

Grauis culpa eſt, ſi quis inhoneſtè in foro iudiciali, cum aliquo ſæcularium contenderit. Si frater cum fratre intus, vel foris lites habuerit. Si quis alicui fratrum opprobrium dixerit. Si quis mendacium de induſtria dixiſſe deprehenſus fuerit. Si quis ſilentium non tenere in conſuetudinem duxerit. Si quis culpam ſuam, vel alterius defenderit. Si quis literas ſcribat, mittat, vel recipiat, vel legat, ſine ſpeciali licentia ſuorum ſuperiorum. Si clamans in clamatione iurgium fecerit. Si quis in illum, à quo proclamatus eſt, aut in alium verbis inordinatis, & irreligioſis inuexiſſe repertus fuerit. Si quis luſor, ſi quis ebrius repertus fuerit. Si quis receperit aliquid de ijs, quæ prohibentur recipi. Si quis rem ſibi collatam celauerit, quem B. Aug. dicit furti iudicio eſſe condemnandum. Item grauis culpa eſt ſi quis malè in patres, vel fratres, vel domos ſuas euomuerit, quę teſtimonio fratrum ſuorum probare nequiuerit. Si quis fratri præteritam culpam, pro qua ſatisfecerit, improperauerit. Si quis equitādo per villā animal currere fecerit.

Si quis cum fœmina in loco ſuſpecto, vel non ſuſpecto, cũ muliere ſuſpecta loquutus fuerit. Si quis ieiunia ab Eccleſia inſtituta fregerit, aut ſine cauſa, & diſpenſatione Prælati non illa ſeruauerit. Si Prælatus infirmis fratribus, maxima cum charitate, ſecundùm facultatem domus non prouiderit, quæ Medicus præcepit, & infirmo ſunt neceſſaria. Item grauis culpa eſt, ſi quis literas cuiuſcunque ad ſe non directas, aperire, aut legere, aut abſcondere auſus fuerit, niſi fuerit Superior illo, cui diriguntur. Si quis ſine licẽtia Prælati exierit à Monaſterio, vel cùm licentia abiens, vltra terminum aſsignatum moram fecerit. Si quis pro victu, vel veſtitu, vel alia re murmurauerit. Pro huiuſmodi, & ſimilibus culpis, veniam petentibus, & non proclamatis, correctionibus in Capitulo datis, tres dies in pane & aqua ieiunent. Præter hæc, Pſalmi, & veniæ, pro qualitate culparum à Prælato iniungi poſſunt. Si quis ad talos, aleas, aut alios ludos inhoneſtos ludere præſumpſerit, præter dictam pœnam, cui ſubiacebit: ab eſu carnium per quadraginta dies continuos præcipimus abſtinere. Si quis iurare in Curia ſæculari in cauſis alienis teſtimonium perhibens, ſine licẽtia Prælati, vel pretio, timore, odio, vel amore auſus fuerit. Caueat autem quilibet frater, ne proclamet aliquem de crimine aliquo, etiam de auditu, niſi per fratres crimẽ poſſit probare. Quòdſi accuſatus negauerit, & accuſans in accuſatione defecerit: accuſans ſecundùm exigentiam culpæ (imò grauiùs) puniatur. Sed ne vitia occultentur, aut impunita maneant; Prælato, tanquam patri, denunciet ſecretò, quæ viderit, vel audierit.

CAPVT DECIMVMOCTAVVM,

De grauiori culpa.

GRauior culpa eſt, ſi quis per contumatiam, vel manifeſtã rebellionem inobediẽs maiori ſuo extiterit: vel cũ eo proteruè contendere auſus fuerit. Si quis percuſor. Si quis latro repertus fuerit. Si quis crimẽ capitale ſeu mortale cõmiſerit. Si quis frater nõſtri Ordinis, obediẽ-

tiam sibi, vel alteri iniungendam, vel sit Conuentualis, vel vt amoueatur à Monasterio, vel in aliquo officio constituatur, vel promoueatur, vel vt cum externis commoretur; per personas sæculares, aut per eas, quæ sunt extra obedientiam Ordinis nostri procurauerit, vel per se, vel per interpositam personam. Si quis passus molestiam, iniuriam, aut quodvis aliud damnum ab aliquo fratre, ad parentes, vel alios sæculares conquestus fuerit. Si quis reuelauerit consilia, vel secreta nostri Ordinis, nunquam de cætero ad consilia Ordinis admittatur, neque vocē habeat in electionibus. Si quis procurauerit, vt ipse, vel alius eximatur à correctione Ordinis nostri. Si quis fratrem nostri Ordinis, vel Ordinem nostrum, in aliquo, Religiosis, vel sæcularibus personis diffamauerit. Si proclamatus fuerit, & conuictus sponte sua, & veniam petens, immanitatem sui sceleris lamentabiliter proferat, & vt dignam accipiat suis meritis pœnitentiam: vapulet, quantum Prælato placuerit, & per duos mēses omnibus sextis ferijs in Refectorio ad communem mensam cū cæteris fratribus non sedebit; sed in medio Refectorij super nudam terram, solùm panem & aquam comedat, absque aliqua relaxatione. Alijs verò diebus, sicut alij fratres, reficiatur. Et hoc tempore sit omnium nouissimus in Conuentu, vt qui ob culpam perpetratam, non confunditur membrum diaboli fieri, ad tempus (vt resipiscat) seiungatur à consortio ouium Christi, vt agnoscat se ita separatum à consortio fratrum, priuari consortijs Angelorum. Talis quandiù erit in hac pœnitentia, nullo officio fungatur ante plenam satisfactionem, neque in aliquo vocem habeat, nisi in sui accusatione. Transactis verò prædictis mensibus, & peracta huiusmodi pœnitentia, ad pristinum statum restituatur. Si quis verò in peccatum carnis lapsus fuerit, vel literas Magistri, aut Prouincialis, aut Bullam Pontificis, vel pecuniam falsificauerit, aut falsificatis vsus fuerit, aut in Prælatum suū manus iniecerit, aut arma offensiua habuerit, vel portauerit, aut in sententiam excommunicationis ritè latam scienter inciderit, vel fratrem à carcere extraxerit, aut instrumentum ad exeundum ministrauerit, carcerali custodia per vnū annum, & compedibus ferreis detineatur, & omnibus sex-

tis ferijs in pane & aqua supradicto modo ieiunet. Si quis autem conspirator extiterit, in omni vita sua sit inhabilis ad administrationem aliquam temporalem, aut spiritualem Ordinis nostri, absque spe restitutionis, & agat pœnitentiam grauioris culpæ. Super his tamen omnibus potestas relaxationis (si aliqua facienda fuerit) solo arbitrio Magistri Generalis: vel Prouincialis relinquitur, in quantum de iure potest, & sanctorum Patrum instituta non prohibent. Si quis tamen frater, non malitiosè, sed in veritate, aduersus maiorem suum aliquid sciuerit, quod tolerari non deceat, priùs secretè eum cum omni humilitate admoneat. Sed si admonitus se corrigere neglexerit, Prouinciali, vel Visitatori significet. Aliter subditi Superiores suos diffamare non audeant, neque etiam, nisi de notorijs accusare, & quæ possint per fratres clarè probare. Quòd si in probatione defecerint accusantes, non tãtùm pœna accusato debita, imò acriùs puniantur, & pœnæ prædictæ culpæ ipso facto subiaceant. Si quis præceptum obedientiæ á Prælato appositum transgressus fuerit: per vnum mensem incarceretur, & voce actiua & passiua per vnum annum priuatus sit. Quam pœnam, si in totum non adimpleuerit, sit inhabilis ad aliquod officium obtinendum per tres annos: Si quis numerum Missarum ad Conuentum pertinentium sibi acceperit, sit excommunicatus. Quòd si ex deuotione sibi, & non Conuentui tribuantur, sub eadem pœna illas Prælato manifestare sit obligatus, cui Prælatus aliquas libenter cõcedere poterit, prout sibi benè visum fuerit. Si quis aliquid emerit, vel mutuo acceperit sine licentia Prælati, vel vsuram commiserit, pœnæ grauioris culpæ per vnum annum subiacebit. de S. Michele Archangelo

CAPVT DECIMVMNONVM.

De grauissima culpa.

GRauissima culpa est, incorrigibilitas illius, qui neque culpas timet admittere, & pœnas recusat ferre. Item, grauissima culpa est illius, qui ea delicta cõ-

mittit, quibus pœna capitis, aut triremiũ debetur in sæculo. Talis quidem, à Generali, vel à Prouinciali, de consilio duorum Prælatorum Religionis ab habitu excludatur, & ad triremes mittatur pro qualitate criminum, & deinceps ad habitum non admittatur, sed exutus habitu ad Summum Pontificem mittatur, tanquam nostræ societatis indignus. Quòd si aliqui sunt, qui iudicio discretorum in communi sine graui periculo, & scandalo tolerari non possunt: quales sunt seditiosi, incorrigibiles, notabiliter fugitiui; & vagabundi, rebelles, inobedientes, & similia crimina perpetrantes: Hi sane, de consilio pariter duorum Prælatorum, cum literis dimissorijs ab habitu repellantur, & ordinarijs locorum denuntientur, vt nota sit Episcopis, vel Archiepiscopis eorum vita, ac viuendi consuetudo, morumquè compositio.

CAPVT VIGESIMVM.

De Proprietarijs.

CVm Euangelica paupertas Religiosis maximè sit necessaria, quam Deo vouerunt, omnis proprietas Religioso prorsus detestabilis esse debet. Quocircà nullus frater à vera paupertate potest neque debet esse exemptus. Vnde sub excommunicationis maioris pœna, præsenti constitutione sancimus, nequis fratrum professorum aliquid proprium habeat: neque pecunias, neque census aliquos, neque vasa aliqua aurea, vel argentea, neque illa expendat, neque consumat, absque sui Prælati licentia, neque rursus quidquam sine Commendatoris venia vendat, aut emat. Si quid verò ex huiusmodi bonis alicui fratri donatum fuerit, ab amicis vel consanguineis, aut quibusvis alijs personis quacumque ratione id receperit: intra spaciũ viginti quatuor horarum Prælato proprio manifester, vt in communi deposito custodiatur: & pariter intra dictas horas id absque licentia non consumat. Neque superioribus liceat bona aliqua stabilia tanquam propria regularibus fratribus concedere etiam ad vsumfructum. Fratres tamen iti-

nerantes pecunias portare poterunt: ita ſanè vt quam primũ ingreſsi fuerint proprium Monaſterium, in quo ſunt moraturi, intra prędictas horas, omnia & ſingula Commendatori ſuo, vel Prælato manifeſtent. Attendãt autem fratres noſtri, quòd ſingulis annis ſemel omnia, quæ in vſu retinent, Commendatoribus ſuis exponant, & realiter exhibeant eorum diſpoſitioni relinquendo, & ſpecialem licentiam vtendi eis accipient à Prælato. Quicunque verò frater, ſeu procurator bona Ordinis quæcumque, ſeu pecunias receperit, eorum omnium reddat ſuo Commendatori, atque Conuentui rationem. Magiſter autem Generalis, aut Prouincialis omnium, quæ receperint Definitorio Capituli pariter rationem ſunt reddituri. Ita vt nullus in Ordine noſtro remaneat, quin eorum omnium, quæ ipſe receperit, computum & rationem reddat. Qui verò contrarium fecerit, aut contra ſeriem harum conſtitutionum proprietarius repertus fuerit, ſciat ſe eſſe ſocium Iudæ, & biennio actiua, & paſsiua voce priuandum, & pœnis proprietario ex iure taxatis ſubiacere. Et in eo caſu liberam habeat Commendator poteſtatem auferendi bona, aut pecunias proprietarij, in quibus deliquit, eaque Conuentui applicare, ſeu fratribus indigentibus diſtribuere, vt benè Prælato placuerit. Quòd ſi quis (quod Deus auertat) proprietarius mortuus fuerit, ſepultura careat Eccleſiaſtica, & extra cœmeterium ad campos ſepeliatur.

CAPVT VIGESIMVMPRIMVM,

De apoſtatis.

QVicumque apoſtatauerit, aut temerè habitum dimiſerit, ipſo facto ſit excommunicatus, quam ſententiam præſenti conſtitutione ex nunc ferimus. Si verò miſertus ſui redierit, & humiliter proſtratus veniam petierit à Commẽdatore, & fratribus domus illius, à qua receſſerat: ad ſequẽtẽ pœnitentiã piè recipiatur. Primò enim nudus in Capitulo correctionẽ recipiat à Prelato: deinde per mediũ annũ in cõclaui captus, ſeu in carcere

absque vinculis detineatur. Rursus semel in hebdomada abstineat in pane & aqua. Cōpleta autem huiusmodi pœnitentia, sit nouissimus in Conuentu, & ad priorem locum non redeat, donec per Magistrum Ordinis, vel Prouincialem cum eo fuerit dispensatum: modò dispensatio non fiat ad minus ante duos annos, & quòd anni apostasiæ non cōputentur ei quoad locum, & antiquitatem, neque pariter illi, quos in alia Religione consumpsit, sed sit inferior omnibus illis, qui plures habent annos in Ordine, quam ipse habebat quando exiuit. Quòd si secundò aufugerit, & redierit, supradicto modo per vnum annum integrum pœniteat, dupliceturquè illi pœnitentia: & pariter id ipsum fiat, quoties apostatauerit semper cumulando, & multiplicādo pœnam. Cæterùm si Prælatus vehementem in eo prospexerit pœnitentiam, omnibus fratribus pro eo deprecantibus, poterit in parte remittere, seu indulgere, secundùm quod discretioni suæ visum fuerit pro circunstantia delicti. Apostatæ vnius Conuentus non recipiantur à Commendatore alterius Conuentus sine licentia Prouincialis, neque rursus apostatæ vnius Prouinciæ recipiantur in altera, nisi de licētia Magistri Generalis, & Prouintialis. Si verò Commendatores huiusmodi, apostatas & fugitiuos contrario modo susceperint, pœnæ suspensionis ab officio per tres menses subiacebunt. Sed statim eos remittant ad Conuentum, à quo egressi apostatarunt, in quo secundùm exigentiam culpæ puniantur. Neque Generalis Magister, aut Prouincialis possit tales apostatas, & fugitiuos à delicto absoluere, aut eorum causam diffinire, nisi priùs ipsius delicti, & criminis commissi iuridica cognitione præcedente. Quòd si Generalis, vel Prouincialis contrarium fecerint, in proximo Capitulo sequenti corrigantur. Profugos, & vagabundos fratres per iteratas, aut scandalosas fugas à Conuentibus suis recedentes, perquè notabiles absentias rebelles, inobedientes, & similia crimina perpetrantes, Magister Generalis, vel Prouincialis in sua Prouincia, de consilio & consensu duorum Prælatorū, seu Commendatorum ab habitu nostri Ordinis repellant, tanquam nostræ societatis indignos: ita quidem vt habitu exuti, cum dimissoria ad Summum Pontificē

remit-

remittantur, vt ab eo regulam viuēdi accipiāt, qua eorū salutì verè cōsulatur. Si quis in apostasia ordinatus fuerit, vel excommunicatus diuina celebrare cōtigerit, executione officij perpetuò carebit, nisi ita religiosè deinceps cōuersatus fuerit, vt cum eo auctoritate Sedis Apostolicæ dispēsetur, & gaudeat cōcesſione priuilegiorum Ordinis. Illi verò fratres, qui falsificatis literis Generalis, aut Prouincialis, vel literis subreptitijs Ordines susceperint, aut sine licētia ipsius Generalis, vel Prouincialis, vel eorum vices in hac parte habentis, fuerint ordinati; hi omnes careāt spe dispensationis in Ordine nostro, & habitu exuti à Magistro Generali, vel Prouinciali, ad triremes mittantur de cōsilio duorum Prælatorum. In quo tamē Magister Generalis in Capitulo Generali cum Diffinitoribus, ex iustis & rationabilibus causis poterit dispēsare, & misericordia vti circa eos. Qui autem semel apostatauerit, de cætero ad nullum officium, vel administrationem spiritualem, seu temporalem Ordinis assumatur: nisi per Prouincialem post quatuor pœnitētiæ annos fuerit restitutus. Apostatæ, & fugitiui infra domos nostras nūquam à fratribus nostris familiariter tractētur quādiù pœnitēt: cōtrarium verò faciētes pœnam grauioris culpæ incurrāt. Si quis cū muliere aufugerit, vel aliàs in recessu Ordinem publicè scādalizauerit, si misertus sui redierit, vapulet, quātum placuerit Prælato, & per annum integrum sit carcere detētus in compedibus ferreis, & bis in hebdomada comedat panem & aquam. Quòd si aliquis frater aliqua Ordinis bona rapuerit, & secum asportauerit, nō tātùm vno anno, vt dictum est, in carcerali custodia sit inclusus, sed etiam cum catena in collo, & compedibus ferreis tādiù captus detineatur, donec de reatu pœnitēdo, & de damno satisfaciēdo, arbitrio Magistri Ordinis pœnitētiam, vel partem pœnitētiæ peregerit. Apostatæ Ordinis nostri requirantur, & persequantur per Commendatores, & fratres: vbique etiam capti, ad Ordinem pro posse totaliter reducātur. Quibus secundùm exigentiam excessuum & criminum pœna taxata acriùs cumuletur, quàm tanto tempore sustinebunt, donec à Magistro Ordinis, vel à Prouinciali misericordiam fuerint assecuti.

CAPVT VIGESIMVM SECVNDVM
De absolutione apostatæ, vel excommunicati.

APostata, vel excõmunicatus quãdo absoluendus sit, genibus flexis sit coram Prelato stãte, & habeat nudũ dorsum, & scapularium super caput & faciem, & tenẽdo virgas manu Prælatus, dicat versum Psal. Miserere mei, & Cõuẽtus respõdeat versum sequẽtem: & in fine versuum percutiat Prælatus virgis carnem nudam. Finito Psalmo dicat Kyrie eleyson, Christe eleyson, Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos. Saluum fac. Domine exaudi. Domin9 vobiscum. Oremus. Præsta quæsumus, Domine, huic famulo tuo dignæ poenitentiæ fructum, & Ecclesiæ tuæ sanctæ, à cuius integritate deuiauit restitue, vt peccatorum commissorum veniam cõsequendo, reddatur innoxius. Deus, cui proprium est misereri semper, & parcere, suscipe deprecationem nostram, vt quem delictorũ, & excõmunicationis catena cõstringit, miseratio tuæ pietatis absoluat. Per Christum Dñm nostrum. Amen. Tunc debet recipi iuramẽtum quod erit obediens præceptis Ecclesiæ, & sui Superioris. Deinde dicat: Confiteor Deo; & Prælatus: Misereatur tui, Absolutionem, & remissionem omnium peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotẽs & misericors Dñs. Et ego, auctoritate Dei omnipotẽtis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & auctoritate, qua fungor, absoluo te ab omni vinculo excommunicationis, quo teneris propter apostasiam, vel violentam manuũ iniectionem, vel propter contumatiã (semper exprimendo causam) & ab omnibus transgressionibus, excessibus, seu omissionibus regulæ, & constitutionũ nostrarum, quantum ego possum: & quod nõ possum, suppleat & perficiat omnipotens Sacerdos, & summus Pontifex Iesus Christus; & restituo te societati fratrum nostrorum, & communioni, & vnitati fidelium Christi; & dispenso tecũ in omni irregularitate, quam incurristi. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Et posteà iniungat Prælatus poenitentiam, vt sibi visum fuerit.

CAPVT VIGESIMVM TERTIVM,

De recipiendis ad Ordinem.

IS ordo ſeruandus eſt erga eos, qui habitum Ordinis noſtri efflagitant. Primò quidem per Commẽdatorem, vel duos idoneos fratres ad hoc ſpecialiter deputatos à Commendatore, & Conuentu, in moribus, & ſufficientia, genere, & animi candore, & inclinatione, diligẽter examinẽtur. Examinatis verò Commendatori, & Conuentui ab eiſdem fratribus vera, & quæ ſincerè nouerint recenſeãtur, ſecundùm Deum, & proprias conſcientias. Neque vllus ad habitum Religionis noſtræ admittatur, niſi Latinæ linguæ ſit mediocriter peritus, vel aliàs ſit perilluſtris, vel fortunæ bonis ditatus, vel aliqua arte inſignitus, vel aliàs iudicetur idoneus. Tales Commendator in Capitulo ad recipiẽdum habitum Ordinis proponat, & conſenſum maioris partis omnium fratrum accipiat, ita vt nullus recipiatur in Ordine, niſi de conſenſu maioris, vel ſanioris partis ipſius Capituli. Et priùs conſtet non eſſe coniugatum, neque ſeruum; neque ære alieno obligatum, neque in alia Religione profeſſum, neque occultam, aut contagioſam habentem infirmitatem, neque irregularem, neque illegitimo matrimonio procreatum, aut aliàs de iure ab ingreſſu Ordinis prohibitum. Huiuſmodi defectus habentibus, ingreſſum Ordinis noſtri penitus denegamus, niſi per Sedem Apoſtolicã fuerit cum eis diſpenſatum. Si verò tacita veritate, vel expreſſa falſitate fuerint recepti, quocunque tempore id cognoſcatur, ab Ordine noſtro penitus expellantur. Prohibemus autem, nè quis Cõmendator mulierem ad habitum noſtrũ recipiat, nec ad prof. ſsionem, niſi de ſpeciali in ſcriptis licẽtia Magiſtri Ordinis, aut in articulo mortis, & ſeruatis ſuperiùs poſitis cõditionibus. Quãdo ergò aliquis approbatur à maiori parte Cõuentus, tũc ad pedes Commendatoris in Capitulo humiliter ſe proſternat, & à Prælato interrogatus quid quærat? Reſpõdeat: Miſericordiã Dei, & veſtram. Quo erecto, Prælatus exponat ei auſteritatem Regulę, labores &

difficultates, & viã vitæ, & Religionis, quã arcta & religiosissima sit. Quòd si respondeat se velle Deo seruire, & habitum immaculatæ Virginis deferre, & cuncta seruare, dicat Prælatus: Dominus, qui incepit, ipse perficiat. Et Conuẽtus respondeat: Amen. Tunc exuat eum Prælatus sæculari veste, dicens: Exuat te Deus veteri homine, cũ omnibus actibus suis. Amen. Et rursus Prælatus teneat habitum Religionis in manibus suis, & dicat: Ego, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, & auctoritate Apostolorum Petri & Pauli, & auctoritate mihi commissa, trado tibi habitum Nouitiorum Ordinis nostri: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Et respondeat Conuentus: Amen. Et quando induit scapularium, dicat: Induat te Deus nouo homine, qui secundùm Deum creatus est in iustitia, sanctitate, & veritate. Deinde cantor incipiat Hymnum: Veni Creator Spiritus, mentes tuorum visita, imple superna gratia, quæ tu creasti pectora. Qui Paracletus diceris, donum Dei altissimi, fons viuus, ignis, charitas, & spiritalis vnctio. Tu septiformis munere, dextræ Dei tu digitus, tu ritè promisso Patri, sermone ditans guttura. Accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus: infirma nostri corporis, virtute firmans perpetim. Hostem repellas longiùs, pacemquè dones protinus: ductores sic te præuio, vitemus omne noxiũ. Per te sciamus da Patrem, noscamus atque Filium, te vtriusque Spiritum credamus omni tempore. Sit laus Patri cum Filio, sancto simul Paracleto, nobisquè mittat Filius charisma sancti Spiritus. Amen. Si in Ecclesia induitur Nouitius, prosternat se ante Altare. Aliàs sit prostratus ante Prælatum, & Hymnus non cantetur. Deinceps Prælatus dicat Vers. Emitte spiritum tuum, Domine, & creabuntur. Resp. Et renouabis faciem terræ. Vers. Saluum fac seruum tuum, Domine. Resp. Deus meus sperantem in te. Vers. Esto ei, Domine, turris fortitudinis. Resp. A facie inimici. Vers. Domine exaudi orationem meam. Resp. Et clamor meus ad te veniat. Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo. Oremus. Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem spiritu recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Præten-

tende Domino famulo tuo sæculo renuncianti, dexteram tuam cœlestis auxilij, vt te toto corde perquirat, & quæ dignè postulat, assequatur. Per Christum Dominum nostrum. Resp. Amen. Oremus. Adesto, Domine, supplicationibus nostris, & hunc famulum tuum benedicere digneris, cui in tuo sancto nomine habitum sacræ Religionis imponimus: vt te largiente, & deuotus in Ecclesia persistere, & vitam percipere mereatur æternam. Per Christum Dominum nostrum. Resp. Amen. Tandem aqua benedicta aspergatur, & ad osculum pacis deferatur à Magistro, & vltimum habeat locum, & tempus probationis assignetur ei à Prælato, vt & ipse austeritatem Ordinis, & fratres mores experiantur illius. Nam de iure Nouitius Monasterium ingreditur probaturus, & probandus. Quòd si plures habitus pluribus conferantur, mutanda sunt in verbis & orationibus supradictis, quæ rationabiliter mutari debent. Nullus fiat frater laicus, neque ad habitum admittatur, nisi de speciali licentia Magistri generalis, vel Prouincialis, aut Vicarij Prouincialis in scriptis. Vestes Nouitiorum sæculares, vsque ad tempus præfixum professionis eorum, sub fideli custodia reseruentur ne pereant.

CAPVT VIGESIMVMQVARTVM.

De instructione Nouitiorum.

COmmendator Nouitijs Magistrum prudentia insignitum, diligentem, pium, & doctum in eorum instructione præponat, qui eos debitè, quæ Religionis sunt, doceat, ad diuina adhortetur, in Ecclesia excitet, & in quibus se habuerint negligenter verbo, vel signo eos studeat emendare. Neccessaria prout poterit, debet illis à Prælato procurare. De apertis negligentijs cùm ante eum veniam petierint dare pœnitentiam, vel eos in suo Capitulo corrigere, & emendare. Humilitatem cordis, & corporis doceat eos habere: exemplo Redemptoris nostri dicentis: Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde. Frequen-

ter purè, & circunspectè doceat eos confiteri: & solus eorũ confessiones audiat. Doceat rursus eos, sine proprio viuere. Propriam voluntatem deserere, & obedientiam in omnibus obseruare pro voluntate sui Prælati adimplenda. Quonam modo vbique, & in omnibus Nouitij se gerere debeat, instruendi sunt à Magistro blando sermone, & cum omni charitate. Et quod locum in quo positi fuerint, teneant vbique. Quomodò sibi danti aliquid, vel auferenti malè, vel benè dicenti, inclinari debeant. Qualiter ad cellas se contineant, vt oculos sublimes non habeant. Quomodo, vel quid orent, & quàm silenter, vt alios non perturbent, aut impediant. Quomodo in Capitulo, vel vbicunque fuerint reprehensi à Superiore sit venia captanda. Et si fratrem suum scãdalizauerint, tantisper iaceant prostrati ante pedes eius, donec placatus erigat ipsos. Instruendi præterea sunt Nouitij, vt cum nemine contendere audeant: & quòd in omnibus Magistro suo obediant. In processione socium sibi collateralem attendant: & non loquantur locis, & temporibus interdictis. Neminem penitus iudicent: Sed si quæ viderint ab vllo fieri (licet mala appareant) bona suspicentur, vel bona intentione facta, sæpe namque humanum fallitur iudicium. Neque loquantur de absente, nisi quæ bona sunt. Disciplinas frequenter suscipiant. Diligenter libros, & vestes, & res omnes Monasterij custodiant. Duabus manibus bibant, & sedendo. Si quid petitum fuerit ab vno Præfecto, ne petatur ab alio, nisi causa proposita, & exposita. Sed neque si à maiori petierint, & negauerit, vadant ad minorem. Item Nouitij ante professionem à debitis se expediant: & omnia alia ad pedes sui Commendatoris exponant; vt se omnino expediant & absoluant. Intra annum probationis, psalmodiæ, & cæremonijs, & diuino officio sint intenti, in quo diligenter studeant: & infrà annum ad longinquas partes (nisi ob causam necessariam) Nouitij non mittantur: nec in aliquo extra claustrum occupentur officio. Neque vestes eorũ ante professionem alienentur, neque ipsi ante professionẽ ordinentur. Item Nouitij, nec intersint Capitulo? Neque in dormitorio cum alijs fratribus iaceant, Sed extra Capitulum Commendator aut Magister eorum culpas audiat dili-

genter, bonis moribus inſtruendo, & charitatiuè illorum errata corripiendo.

CAPVT VIGESIMVMQVINTVM, De Profeſsione.

NOuitij non recipiantur ad profeſsionem ante annũ completum decimumſextum, aliàs profeſsio ſit irrita: & niſi priùs ſint à maiori parte Conuentus approbati. Et præcipimus, ſub excommunicationis ſententia, Prælato, vt quando vocatur Nouitius ad profeſsionem ſuſcipiendam, proteſtetur eidem, quòd profeſsio obligat cum quatuor votis eſſentialibus, obedientiæ, caſtitatis, paupertatis, & manendi in terra Sarracenorum (ſi opus fuerit) & viuendi ſecundùm regulam patris noſtri Auguſtini, & conſtitutiones Ordinis noſtri, non prout in vno, vel in alio loco ſeruantur, ſed prout in illis continetur. Et ſi his penſatis noluerit profiteri, vel ſi intra annum probationis voluerit ad ſæculum reuerti, vel admonitus mores Nouitij Religioni non expediant: Prælatus cauſa expulſionis, Capitulo propoſita, tonſuram radat, & exuat habitum, dicendo: Ego authoritate Domini noſtri Ieſu Chriſti, & authoritate Apoſtolorum Petri & Pauli, & ab ordine mihi traddita, exuo te habitu Nouitiorum noſtri Ordinis, & ab illius obſeruatione te abſoluo: & reſtituo te in priorem ſtatum ſecularem, in quãtum ego poſſum. In nomine Patris, & Filij, & Spritus ſancti. Amen. Si verò voluerit permanere in Religione, ſequẽti modo detur profeſsio. Cantato offertorio (ſi in Eccleſia fit ſolemniter) adducatur Nouitius per ejus Magiſtrum, vel aliquem alium antiquum fratrem, ad gradus altaris: & à Prælato expolietur capucio, & capa, & ſcapulario, dicendo: Exuat te Deus veteri homine cum omnibus actibus ſuis. Deinde benedicantur veſtes hoc modo. Verſ. Oſtende nobis Domine miſericordiam tuam. Reſp. Et ſalutare tuum da nobis. Verſ. Dominus vobiſcum. Reſp. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Domine Ieſu Chriſte, qui tegimen noſtræ mortalitatis induere dignatus es, obſecramus immenſæ lar-

gitatis tuæ abundantiam, vt hoc genus vestimentorum, quòd sancti Patres ad innocentiæ, & sanctitatis indicium ferre sanxerunt: ita bene ✠ dicere digneris, vt qui hoc vsus fuerit, te induere mereatur. Qui viuis & regnas, &c. Deinde aspergatur aqua benedicta. Tunc flexis genibus Nouitius ter dicat hunc versum: Suscipe me, Domine, secundùm eloquium tuum, & viuam, & non confundas me ab expectatione mea. Et ter respondeat Conuentus: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat, &c. Amen. Posteà induat eum Prælatus vestibus benedictis, dicens: Et ego auctoritate Domini nostri Iesu Christi, & auctoritate Apostolorum Petri, & Pauli: & auctoritate ab ordine mihi commissa, Do tibi habitum professorum Ordinis nostri. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Et quando incipit induere, dicat: Induat te Deus nouo homine, qui secundùm Deum creatus est in iustitia, sanctitate, & veritate. Tunc prostretur Nouitius, & Prælatus dicat: Oremus. Deus misericors, Deus clemens, cui bona cuncta placent, sine quo nihil sanctum inchoatur, nihilquè boni perficitur, adsint nostris precibus aures pietatis tuæ, & hunc famulum tuum, cui in tuo sancto nomine habitum sanctæ Religionis nostræ imposuimus: à mundi impedimento, & sæculari desiderio defende; & concede ei, vt in hoc sancto proposito deuotus persistere, & remissione peccatorum cœpta ad electorum peruenire valeat consortium. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Deinde dicatur Psalmus, Ecce quàm bonum, & quàm iucundum, &c. Vsque ad, Gloria Patri, &c. Amen. Quo finito, Prælatus incipiat Letanias; & Conuentus respondeat, vt sequitur.

Kyrie eleyson.
Christe eleyson.
Kyrie eleyson.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cælis Deus. Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus. Miserere nobis.

Spiritus ſanɫte Deus. Miſerere nobis.
Sanɫta Trinitas vnus Deus. Miſerere nobis.
Sanɫta Maria. Ora pro nobis.
Sanɫta Dei genitrix. ora.
Sanɫta Virgo Virginum. ora.
Sanɫte Michael. ora.
Sanɫte Gabriel. ora.
Sanɫte Raphael. ora.
Omnes Sanɫti Angeli, & Archangeli. orate.
Omnes Sanɫti Beatorum Spirituum ordines. orate.
Sanɫte Ioannes Baptiſta. ora.
Omnes Sanɫti Patriarchæ, & Prophetæ. orate.
Sanɫte Petre. ora.
Sanɫte Paule. ora.
Sanɫte Andrea. ora.
Sanɫte Iacobe. ora.
Sanɫte Thoma. ora.
Sanɫte Iacobe. ora.
Sanɫte Philippe. ora.
Sanɫte Bartholomæe. ora.
Sanɫte Matthæe. ora.
Sanɫte Simon. ora.
Sanɫte Thadæe. ora.
Sanɫte Matthia. ora.
Sanɫte Marce. ora.
Sanɫte Luca. ora.
Sanɫte Barnabe. ora.
Omnes Sanɫti Diſcipuli Domini. orate.
Omnes Sanɫti Innocentes. orate.
Sanɫte Stephane. ora.
Sanɫte Clemens. ora.
Sanɫte Cypriane. ora.
Sanɫte Laurenti. ora.
Sanɫte Vincenti. ora.
Sanɫte Dionyſi cum ſocijs tuis. orate.
Sanɫte Mauriti cum ſocijs tuis. orate.
Sanɫte Sebaſtiane. ora.
Sanɫte Thoma. ora.

Om-

Omnes Sancti Martyres. orate.
Sancte Syluester. ora.
Sancte Hilari. ora.
Sancte Martine. ora.
Sancte Augustine. ora.
Sancte Ambrosi. ora.
Sancte Nicolae. ora.
Sancte Dominice. ora.
Sancte Francisce. ora.
Sancte Hieronyme. ora.
Sancte Benedicte. ora.
Sancte Antoni. ora.
Omnes Sancti Confessores. orate.
Sancta Maria Magdalena. ora.
Sancta Martha. ora.
Sancta Felicitas. ora.
Sancta Perpetua. ora.
Sancta Agatha. ora.
Sancta Agnes. ora.
Sancta Cecilia. ora.
Sancta Catherina. ora.
Sancta Vrsula. ora.
Sancta Eulalia. ora.
Sancta Margarita. ora.
Sancta Tecla. ora.
Sancta Marina. ora.
Omnes Sanctæ Virgines. orate.
Propitius esto. Parce nobis Domine.
A damnatione perpetua. Libera nos Domine.
Vt regularibus disciplinis, nos instruere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt præsentẽ fratrẽ conseruare, & visitare digneris. Te rog.
Vt statum nostrum roborare digneris. Te rogam.
Vt nos in tuo sancto seruitio conseruare digneris. Te rog.
Fili Dei. Te rogam.
Fili Dei. Te rogam.
Fili Dei. Te rogam.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi. Parce nobis Dñe.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi. Exaudi nos Dñe. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi. Dona nobis pacem.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie eleiſon. Christe eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter, ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Saluum fac ſeruum tuū Domine. ℟. Deus meus ſperantem in te. ℣. Mitte ei Domine auxilium de ſancto. ℟. Et de Sion tuere eum. ℣. Eſto ei Domine, turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniquitatis nō apponat nocere ei. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

DEus, qui non mortem peccatoris, ſed per pœnitentiam, & emendationem vitam ſemper inquiris, te ſuppliciter deprecamur: vt huic famulo tuo ſecularibus actibus renuntianti, largè pietatis tuæ gratiam infundere digneris, quatenus caſtris tuis inſertus, ita tibi militando ſtadium vitæ præſentis percurrere valeat, vt brauium æternæ remunerationis te donante percipiat. Per Chriſtum, &c. Oremus.

DEus, qui renuntiantibus ſæculo manſionem præparas, in cœlo dilata huius ſanctæ congregationis temporale habitaculum, cœleſtibus bonis, & præſta, vt fraterna teneātur compagine charitatis, vnanimes continentiam præceptam cuſtodiant ſobrij, ſimplices, & quieti, gratam ſibi datam profeſsionis continentiam, tua gratia fuiſſe cognoſcant: concordet eorum vita cum nomine, vt profeſsio ſentiatur in opere. Per Dominum noſtrum, &c.

Oremus.

DEus, qui nos à ſeculi vanitate conuerſos, ad æternæ vocationis accendis amorem: pectoribus noſtris purificandis illabere, & gratiam nobis, qua in te perſeueremus infunde, vt protectionis tuæ muniti præſidijs, quæ te donante promiſsimus impleamus: & noſtræ profeſsionis executores effecti, ad ea, quæ credentibus in te dignatus es promittere, pertingamus. Per Chriſtum, &c. ℟. Amen.

Deinde ſurgat Nouitius, & legat profeſsionem, quam manu propria ſcribat (ſi ſcit.) ¶ Ego frater N. facio pro-

fessionem, & promitto obedientiam, paupertatem, & castitatem, obseruare Deo, & Beatæ Mariæ, & tibi, N. Commendatori huius domus. N. Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, Redemptionis captiuorum, vice nostri patris, N. Magistri Generalis, & successorum eius, secundùm regulam patris nostri Augustini, & constitutiones eiusdem Ordinis, prout in eis continetur: eroque obediens tibi, & successoribus tuis vsque ad mortem: & in Sarracenorum potestate in pignus (si necesse fuerit ad Redemptionem Christi fidelium) detẽtus manebo. Et ibi annus, mensis, & dies signetur. Et qui profitetur subscribat. Poterit etiam Prælatus cum duobus alijs fratribus subscribere. Posteà dicant fratres, ℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. ℟. A templo sancto tuo quod est in Hierusalem.

Deinde Prælatus donet ei communem societatem, tenẽdo manus Nouitij intra suas clausas, dicens: Omnes, quamuis per gratiam Baptismi fratres sumus in Christo, & vnum patrem habeamus in cœlo, si eius præceptis, prout possumus, obsequimur, proculdubio tunc maximè vnimur, quando orationibus, & beneficijs, inuicem nos metipsos copulamus. Quemadmodum & in primitiua Ecclesia, quibus cor vnum erat, & anima vna, quorum amore plures accensi mente, possessiones, & facultates rerum vendentes, congregatis cum Matre Iesu in vnum, pretia deferebant gaudentes; quæ accepta, Apostoli tradebant omnibus, prout opus erat: Sicque iste nihilominus, Deo inspirante, eorum exemplo commonitus, nostris optat iungi consortijs. Idcircò damus ei communem societatem viuendi nobiscum, quantum à Domino possumus promereri, & nostrum est largiri; quatenus cum electis à remuneratore omnium bonorum valeat premia repromissa percipere. Per Christum, &c. ℟. Amen. Posteà detur ab omnibus osculum pacis. In quolibet Conuentu habeatur liber specialis, in quo sint omnes professiones scriptæ, notando diem, mensem, & annum. Posteà qui professus est, inter anteà professos sedebit vltimo loco.

CAPVT VIGESIMVMSEXTVM.
De tradendo habitu manentibus in ſeculo, & recipiendo ad beneficia Ordinis noſtri.

SI quis ex deuotione voluerit habitum noſtrum, nempè ſcapularium, cum ſigno Religionis portare: priùs benedicatur à Prælato. ℣. Oſtēde nobis Domine miſericordiam tuam. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum Spiritu tuo. Oremus. Domine Ieſu Chriſte, qui tegimen noſtræ mortalitatis induere dignatus es, obſecramus immenſæ largitatis tuæ abundantiam, vt hoc genus veſtimentorum, quod ſancti patres ad innocentiæ, & ſanctitatis indicium ferre ſanxerunt ita bene ✠ dicere digneris: vt qui hoc vſus fuerit, te induere mereatur. Qui viuis, & regnas per omnia ſæcula ſæculorum. Amen. Deinde aſpergat aqua benedicta, & induendo ſcapularium dicat, Ego auctoritate Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Apoſtolorum Petri, & Pauli, & mihi commiſſa, do vobis habitum ſacræ Religionis noſtræ, ex deuotione quā geritis ad ſacratiſsimam Matrem Dei Mariam, & Ordinē noſtrum, eius nomine fundatum: cum quo in præſenti gratiā Spiritus ſancti adipiſci valeatis, & in futurum, gloriā æternam, quæ eſt præmium electorum: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, Amen. Poſteà dicatur hymnus: Veni creator Spiritus. ℣. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur. ℟. Et renouabis faciem terræ. ℣. Saluum fac. ℟. Deus meus. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum Spiritu tuo. Oremus. Adeſto Domine ſupplicationibus noſtris, & hunc famulū tuum (vel famulam tuam) bene ✠ dicere digneris, cui in tuo ſancto nomine habitum ſacræ Religionis noſtræ imponimus, quem ex deuotione cupit portare, dum vitam duxerit in humanis: vt te largiēte, & deuotus (vel deuota) in Eccleſia perſiſtere, & vitam percipere mereatur æternam. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. Si quis verò deſide

rat fraternitatem nostram, & beneficiorum Ordinis nostri participem fieri: genibus flexis, Prælatus verò stans, dicat: Ad te leuaui. Gloria Patri. Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos inducas. Saluum fac. Dominus vobiscum. Oremus. Prætende Domine famulis, & famulabus tuis dexterã cælestis auxilij, vt te toto corde perquirant, & quod dignè postulant assequantur. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Et ego auctoritate Domini nostri Iesu Christi, & Apostolorum Petri, & Pauli, & potestate mihi commissa in toto sacro Ordine nostro, do vobis participationem in omnibus bonis, quæ Dominus dederit fieri per fratres nostros; siuè sint Missæ, Orationes, Ieiunia, Vigiliæ, Disciplinæ, Prædicationes, vel alij labores, maximè Redemptionis captiuorum, ad quam noster Ordo dicatus est, seu alia quęcumque bona, ad omnia, & singula vos recipio. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

CAPVT VIGESIMVM septimum, De confessionibus, & Confessoribus.

NVllus frater in Ordine nostrò confessiones audiat secularium, neque fratrum alterius Religionis, nisi priùs à Magistro Ordinis, vel à Prouinciali fuerit approbatus. Confessores verò, non nisi, qui literis, vita, & sanctitate fuerint præcogniti, designẽtur. Confessiones autem secularium, nullus frater Ordinis nostri audiat, nisi præter licentiam sui Superioris: etiam, illam obtineat à Diocœsano, vel eius Vicario, vel ab alio, qui audiendi huiusmodi confessiones auctoritatem possit præstare, vel curam animarum committere valeat. Caueant autem prædicti Confessores, ne in ipsis confessionibus, aliquid petant ab ipsis pœnitentibus. Poterunt tamen, si eis aliquid spontè oblatum fuerit, accipere. Commendatores autem Ordinis nostri, quilibet eorum in commenda sua, Confessores fratres assignet, qui audiant aliorum

fratrum confeſsiones. Omnes autem Conuentuales fratres teneantur ſuis Commendatoribus, ad minus ſemel in anno confiteri: & nullis alijs confiteantur, niſi illis tantùm, quibus à Commendatoribus ſuis fuerit commiſſum. Confeſſiones verò hoſpitum fratrum nullus audiat, niſi Commendator, aut ille, cui duxerit committendum. Quicumque verò non Sacerdos, ſi ſemel ad minus in qualibet raſura confeſſus non fuerit, abſtineat in pane, & aqua, donec confiteatur.

CAPVT VIGESIMVM octauum, De Redemptione captiuorum.

CVm ordo noſter, ad Redemptionem captiuorum à Summis Pontificibus confirmatus, & maximis honoribus, & priuilegijs per grauiſsimos Pontifices, & sereniſsimos Reges, ſit inſignitus. Ne iam frigeſcente charitate opus tam inſigne contepeſcat. Et vt redemptio captiuorum frequentiùs, & copioſiùs fiat: Præſenti conſtitutione, ſub excommunicationis maioris pœna, præcipimus, & pariter priuationis vocis actiuæ, & paſsiuæ in perpetuum. Quòd nullus frater, ſiue Prælatus, ſiue ſubditus, per ſe, neque per alium, directè, neque indirectè, pecunias recipiat, neque quod vis aliud munus, pro captiuorum redemptione: quin, illud, quod ſic acceperit intra viginti quatuor horas, quam primum poterit, Commendatori, & Clauigeris manifeſtet: vt ſtatim in libro redemptionis ſcribatur, & in communi depoſito deponatur. Et ſub eiſdem pœnis ſtrictè præcipimus, vt nullus frater cuiuſcunque conditionis ſit, dicta bona redemptionis captiuorum quouis colore recepta, conſumat, vel in alios vſus conuertat, neque mutuo accipiat, vel cum bonis Conuentualibus miſceat, neque retineat (etiam per breuiſsimum tempus) ſed cum fidelitate ſeorſum ponantur, & cuſtodiantur in depoſito tribus clauibus

clauso, quas diuersi fratres seruent. Quæ omnia etiam in Prouincijs Indiarum, sub eisdem pœnis obseruẽtur: & Prouinciales earumdem Prouinciarum diligentissimè curent, quòd huiusmodi redemptionis bona maxima fidelitate, & securitate in Hispaniam mittantur: & Prouinciali Castellę, aut Bethicæ, seu Commendatori Hispalensi consignentur, vt suo tempore in vsus redemptionis captiuorum conuertantur. Vicarij autem generales Indiarum, circà hoc maximam inquisitionem faciant, & Prouinciales Commendatores, vel quoscumque alios fratres circà prædictum redemptionis munus negligentes, & prædicta non obseruantes, priuatione officiorum, & grauissimis alijs pœnis puniant.

CAPVT VIGESIMVM NONVM.

De his qui eleemosynas redemptionis procurant.

EVntes ad captandum, vel procurandum eleemosynas pro redemptione captiuorum, procuratorium, & opportuna indulgentiarum instrumenta, & Pontificum, Regumque priuilegia, cum licentia Prælati, sigillo Ordinis insignita, secum ferant: ne ab Ecclesiarum rectoribus, vel à quouis alio huiusmodi eleemosynæ possint impediri. Caueant autem, ne captiuorum necessitatem in Ecclesijs, vel alibi, gentibus explicando, suis verbis alios, & alterius professionis fratres, aliquo modo scandalizent, vel perturbent. Indulgentias autem Romanorum Pontificum, quas noster Ordo non obtinet, publicare gentibus nõ præsumant, sub excommunicationis, & grauissimæ culpæ pœna, præter pœnam à iure taxatam. Qui verò extra terminos sibi pertinentes, absq; licentia alterius, qui hoc possit eidẽ conferre, eleemosynas procurare, vel procuratas, aut legatum recipere, & retinere, attentauerint: pœnæ grauioris culpæ, tanquam latrones merito subiacebunt. Miserias insuper, cruciatus, penurias, pœnas, & necessitates Christianorum captiuorum, humiliter, & piè gentibus exponant.

Veritatem in omnibus propalantes, & mendacium penitus abhorrentes. Quare Prælati ad procurandas eleemoſynas non niſi honeſtos fratres literis, & virtute præditos, & timore Domini plenos mittant: qui inter procurandũ dictas eleemoſynas honeſtè & religioſè, & ſobriè, victu, & veſtitu, verbis, & geſtis in omnibus ſe gerant: & nihil bonorum ad captiuos pertinentium, ſibi directè, neque indirectè, neque titulo, neque prætextu aliquo vero, neque falſo ſumant, ſub eiſdem pœnis capite præcedenti taxatis: ſed ſolùm quæ expenſis moderatis, & non ſuperfluis, neceſſaria fuerint. Prælatus tamen ex eiſdem bonis, huiuſmodi fratribus competenter prouideat, vt magis excitentur, maiorių cura munus ſibi commiſſum exerceant. Hoc enim in ipſius redemptionis vtilitatem proculdubio vergit. Caueant autem Prælati, ne huiuſmodi eleemoſynas procurãdas, ſecularibus perſonis conuentione aliqua committant. Sed ſolùm idoneis fratribus, & non nouitijs, vt dictum eſt.

CAPVT TRIGESIMVM.
De Redemptoribus.

FRatres, qui à Prouinciali capitulo, vt eant in terram Sarracenorum pro redimendis captiuis nominantur: vita, ætate, ſcientia, & prudentia maxima ſint prędìti, & qui ſciant ſe prudentiſsimè gerere erga infideles: ne in aliquo poſsint deludi, vel defraudari. Captiuos quoque Chriſtianos, per ſe ipſos, & non per interpoſitas perſonas, fideliſsimè abſque aliquo dolo miſericorditer fratres rediniant, & prudenter emant à Sarracenis: vt maior captiuorũ neceſsitas, & periculum poſtulat. Et ſi ita duxerint expedire, tum vt copioſior ſit redemptio, tum etiam propter ingens aliquorum captiuorum periculum, in quibus apoſtaſia à fide timetur: vnus fratrum maneat in poteſtate Sarracenorum pro pignore detentus: ſignatis pretio, & termino pro liberatione captiuorum, quando theſaurus non ſufficit ad redimendum eoſdem: exẽplo Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui ſemetipſum dedit pro nobis, vt nos à poteſtate dæ-

monis redimeret. Et hoc fiat quandocumque fieri contingat, de licentia Magistri, & Diffinitorium Capituli. Verùm si non sit liber aditus in terras Sarracenorum, & Turcarum ad vitanda pericula, & damna, ne fratres, & serui, & bona pro redemptione deputata inutiliter pereant: hac vrgente necessitate, liceat fratribus nostris per interpositas personas redemptionem captiuorum exercere. Redemptis verò captiuis, non nisi publico instrumento eorum omnium, quæ facta sunt in redemptione, fratres reuertantur: recepto à singulis captiuis iuramento fidelitatis, quod pacificè, & obedienter sequentur eorum ductores, quando ad terram Christianorum venerint, quocumque voluerint, si modò tempus duorum mensium non superetur. Et sic necessaria in via ministrentur eis, vt & ipsi inseruire valeant redemptoribus. Transacto verò tempore duorum mensium, barbæ Redemptorum radantur, quæ ante non debent radi, & simul etiam captiuorum: & vnicuique camisia, & tunica, cum calciamentis detur: & pro itinere impensæ ita largiantur, vt sine mendicitate, possint ad propria cum gaudio remeare. Fratres verò Redemptores, pro viribus studeant secundùm Ordinis præceptum, hoc opus sanctissimum fidelissimè, & diligentissimè explere: vt de negligētia vlla non possint meritò reprehendi. Vt tamen huiusmodi Redemptores maiori fidelitate, commoditate, ac claritate prædicta omnia adimpleant, sub dictis pœnis illis præcipitur, vt singuli singulos libros habeant, in quibus omnia fideliter pro redemptione captiuorum scribant, tam ea quæ receperint, quàm quæ expensis fuerint necessaria: & omnia publico instrumento roborentur, & in Capitulo primo Generali, vel Prouinciali immediatè sequenti, omnium quæ dicto modo gesta fuerint, Definitorio rationem reddant. Redemptorumque rationem maxima diligentia, maximaque consideratione, Definitores Capituli Generalis, vel Prouincialis, attentissimè sumant. Neque aliud sine diligenti examine prætermittant, non quoslibet sumptus, & expensas admittentes, sed ea præcise, quæ necessaria fuerint. Et rursus præter primam dictam rationem, quam in primo Capitulo immediatè reddituri sunt, etiam in alio

Capitulo,non nisi Generali,secundò rationem reddant. In quo si in priori examine Generalis, vel Prouincialis negligentes fuerint reperti, grauiùs puniantur,& emendentur à Definitorio, & ibi prædicta omnia absoluantur. Interim tamen dum Redemptores, prædictam primam rationem, seu computum omnium non reddiderint, ad nullum officium promoueantur.

CAPVT TRIGESIMVM primum, De modificatione pœnarum.

ET quamuis multa sint, quæ in huiusmodi peccatorum,delictorum,excessuum,ac criminum, leuis,grauis, grauioris, ac grauissimæ, culparum casibus obseruari canonicè iubeat sublimis auctoritas, tamen quia defectus præsentium temporum consideramus:quibus non solùm merita, sed etiam corpora deficiunt fragilitate humanitatis,& fomite carnis præualētis; etiam exemplo Saluatoris,& Redemptoris nostri inhærere volentibus misericordiam verè pœnitentibus largientis fauorisque necessitate Religionis, in qua militantes totum vitæ cursum obedientiæ,& pœnitentiæ noscuntur impendisse,circà pœnarum expressarum impositionem,modificationem, mitigationem,& relaxationem,potestas Magistri,arbitrio,aut per eum ad hoc specialiter deputati relinquatur,& his,quibus ex iure etiam nostrarum constitutionum permittitur.

Explicit prima Distinctio.

SECVNDA DISTINCTIO.

CAPVT PRIMVM.

De Possessionibus habendis, & de domibus acceptandis de nouo.

POssessiones, redditus, & ea quæ pertinent ad commune proprium, vel tangunt possessionis titulum liceat Ordini nostro tenere, & possidere, & Commendatoribus Ordinis nostri, de consilio tamen fratrum conuentualium suorum, liceat ea acceptare, vt in communi teneãtur, & possideantur. Nulla tamen domus in qua fratres nostri debeant cõmorari per aliquem fratrem nostri Ordinis acceptetur, vel acceptata transferatur, nisi per Generalem Magistrum, vel Prouincialem, priùs eidem fuerit concessum. Et tunc possessiones, redditus, & ea quæ ad communem Conuentus vtilitatem spectant, Commendatoribus Ordinis nostri de consilio suorum conuentualium, vt dictum est, liceat acceptare, possidere, & tenere. In qualibet autem domo nouiter constructa, vel Ordini collata (nisi fuerit domus rusticana, vel scenobium) semper aliquis frater fiat Commendator, qui sit prudens, & fidelis, & ad minus per sex annos à professione in nostro Ordine sit antiquus, qui diligenter ea quæ pertinent ad bene regendum, & custodiendum domum, & fratres, prudentissimè, & fidelissimè exequatur. Habebit tamen secum aliquos vel plures fratres secundùm loci exigentiã, in socios, & conuentuales, qui eum adiuuẽt, & in omnibus humiliter obediant, vt diuinum Officiũ deuotè celebrent, & eleemosynas pro captiuorũ redemptione fideliter requirant. Magister verò Generalis, vel Prouincialis in sua prouincia, prouideant huiusmodi domibus de aliqua parte terræ pro elemosynis captiuorum procurandis, & sustentatione domus, etiam de terminis, & domibus

con-

conuicinis. Mediocres domos, & humiles habeant fratres noſtri, & in eis non fiant, ita ſumptuoſa ædificia, quorum cauſa redemptio captiuorum poſsit in aliquo retardari. In virtute obedientiæ, & ſub excommunicationis pœna, ſtrictè præcipimus obſeruandum, ne vnquam in domibus noſtris mulieres habitent; vllo modo, nec pro ancillis, ſeu familiaribus conducantur: niſi euidens ſit neceſsitas, & legitima cauſa, & id ad breue tempus. Si quis verò contraire præſumpſerit, pœnæ grauioris culpæ debitè ſubiacebit, verùm fratribus in infirmitate conſtitutis, poterunt conduci mulieres, videlicet, bonæ famæ, & non iuuenes, ad ſeruiendum infirmis tempore dumtaxat infirmitatis corũ, quibus fratribus ad valetudinem reſtitutis ipſæ à domibus noſtris penitus excludantur. Sed quoniam quotidie ſerpit hominum malitia, & Religioſi ſunt in omnium oculis poſiti: idcircò, quòd ex antiquo iure conſtitutionum nobis (vt ſuprà diximus) licuit, iam ex nouæ reformationis ſtatuto mutatum eſt. Quocircà præſenti conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, ſub pœna abſolutionis ab officio & priuationis Commendæ, vociſque actiuæ, & paſsiuæ per triennium, quod nullus Commendator, nec Præſes, aut Vicarius, vel particularis frater permittat mulierem aliquã ingredi intra ſepta clauſuræ ipſius Monaſterij, nec titulo ſeruiendi, aut curandi ægrotos, neque ob aliam quamcumque cauſam. Declaramus pariter Monaſterij clauſuram eſſe ea omnia, quæ pertinent ad ipſius Conuentus habitationem, & domicilium, exceptis Eccleſijs, clauſtris, & cappellis, atque ſacellis eorum. Poterunt tamen in hoc Magiſter Generalis, vel Prouincialis, pro bono regimine declarare, & interpretari difficultates, quæ in hac parte occurrere ſolent. Quibus etiam in omnibus facultas diſpenſandi conceditur ex rationabili cauſa, idq; non frequenter, ſed raro.

Di S. Michele Arcangelo

CAPVT SECVNDVM.
De Capitulo Generali.

CVm Sanctissimus Dominus noster Sixtus diuina prouidentia Papa Quintus, literis suis datis Romæ, apud Sanctum Petrum die quinta Nouembris, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Pōtificatus sui anno primo, decreuerit de Capitulo Generali in nostro Ordine celebrãdo, Motu proprio statuit in hunc modum. Motu simili statuimus, & ordinamus, vt imposterum Capitulum Generale tertio quoque anno celebretur, in quo Generalis Magister ad aliud triennium, & non vltrà confirmetur: ita, vt sexto quoque anno nouus eligatur. Quòd si fortè intra primum, vel intra secundum triennium per dicti Magistri Generalis discessum, vel alio modo, Magistratus, seu administratio huiusmodi vacare contigerit: si per quatuor menses ante festum Pentecostes id euenerit, Capitulum fiat dicto primo tēpore dicti festi. Si autem successerit mors, vel alia (vt præfertur) vacatio intra tempus quatuor mensium ante dictum festum, tunc similiter ad tempus Pentecostes, non eiusdem, sed sequentis anni post vacationem differatur. Interim autem donec Capitulum, nouaque electio fiat Prior Monasterij Barchinonensis (quod primum erectum, atque constructum in hac Religione fuit) semper sit caput, & totius Ordinis Vicarius Generalis. Primum Capitulum Generale dicti Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum in ciuitate Cæsaraugustana, quàm primum congregetur: & tam in eo, quàm deinceps in vnoquoque Capitulo. Primū quidē de ipsius Magistri Generalis electione, seu confirmatione: deinde verò electione, seu confirmatione Magistri Generalis expedita, de loco sequētis statim post triennium futuri Capituli, per libera, & secreta suffragia qui electus fuerit Generalis, & Definitorum, ac aliorū vocaliū, ad quos spectat, deliberetur, ac statuatur. Semper autē quidquid super his ab ipso postremo Capitulo Gene-

rali

rali ordinatum, & decretū fuerit, omninò sanctè, & inuiolatè obseruetur, nulla loci alicuius distinctione habita, nec personarum exceptione, sed Dei tantùm honorē præ oculis habentes. Fratres capitulares, qui ferendi in Capitulo Generali suffragij ius habent, quos Vocales appellant: nihil aliud spectent, nisi vt talis eligitur persona, quæ ad regimē, & gubernationem ipsius Ordinis administrandū, ipsosque Fratres in officio, & disciplinæ regularis obseruantiæ cōtinendos maximè idonea sit. Talis etiam locus, qui & libertati electionis, & commoditati totius Ordinis, & singularium Prouinciarum illius, magis oportunus videbitur. Hæc ille. Quas Apostolicas literas, Capitulū generale, nomine totius Religionis suscepit, & adorauit, & in perpetuum adimplendas promisit. Quare in Capitulo Generali Cæsaraugustæ celebrato decima septima die mensis Maij, anni currentis millesimi quingentesimi octuagesimi septimi, fuit electus in Generalē Magistrum F. FRANCISCVS SALAZAR in Sacra Theologia Magister, qui tunc Prouinciæ Aragoniæ præficiebatur Prouincialis, & Vicarius Generalis. Et in prædicto Capitulo Frater Franciscus Zumel in Sacra Theologia Magister Prouinciæ Castellæ, & Bethicæ, ac Lusitaniæ Prouincialis: & Frater Bernardus Mason Prouincialis Galliæ, tamquam Electores, & Definitores dicti Capituli adfuerunt, deinde Frater Petrus Balaguer in Theologia Magister, Commendator Xatiuę, Definitor: & Frater Georgius del Oliuar, Definitor, & Cōmendator del Puche.: & Frater Dionysius Beltran in Theologia Magister, Commendator Valētiæ, Elector: & Frater Antonius Simon in Theologia Magister, Commendator Girundæ, Elector pro Aragoniæ Prouincia, pariter in prædicto Capitulo adfuerūt. Et Frater Rodericus de Arze in Theologia Magister, Definitor: & Fr. Franciscus de Medina in Theologia Magister, Commendator Toleti, Definitor: & Frater Balthasar Camacho in Theologia Magister, Cōmendator Hispalensis, Elector: & Fr. Ioannes de Ribas in Theologia Magister, Cōmendator Madriti, Elector: & Frater Ioannes Bernal in Sacra Theologia Magister, Commendator Cordubēsis, Elector; omnes pro Prouincia Castellę, & Bethicę:

simul cũ Fratre Petro Mason in sacra Teologia Magistro, & Frater Ioanne de Ioanne Commendatore de Altarriba, Diffinitoribus pro Prouincia Galliæ, prædicto Capitulo Generali præsentes fuerunt. Et hi omnes, atque singuli prædictis literis Apostolicis, & dicto nouo Generali electo, pro se, & pro Prouincijs suis, & nomine totius Religionis obedientiam præstiterunt. A principio tamen Ordinis in vetustioribus constitutionibus, ita iure sancitur. Capitulum Generale de triennio in triennium in Ordine nostro fiat, duabus scilicet vicibus in Prouincia Cathaloniæ, & Aragoniæ, tertia verò vice in Prouincia Castellæ, & Portugaliæ. Definitores autem omnes in Generali Capitulo congregati, in omnibus, & singulis, quæ pro toto nostro Ordine fuerint ordinanda, constituenda, destituenda, mutanda, addenda, vel diminuenda, laudanda, approbanda, & confirmanda, ita se habeant, quod ea omnia ordinent, constituant, definiant, approbent, & firmiter decernant. Et quidquid per eosdem Generaliter fuerit statutum, & ordinatum, vniuersaliter in Ordine nostro obseruetur.

CAPVT TERTIVM.

De electoribus Magistri Generalis.

IN Capitulo Generali, siuè sit Capitulum Generale electionis, siuè inter medium, primam vocẽ habebit Prior Barchinonensis, dummodò sit confirmatus. Deinde, quælibet Prouincia tres habebit Electores, seu Definitores, scilicet, Prouincialem cuiuscumque Prouinciæ, cum duobus sibi socijs, qui omnes sunt Electores, & Definitores in Capitulo Generali; tales verò socij Prouincialis in Capitulo Prouinciali eodem modo eligantur, sicut ipse Prouincialis; nempè electione canonica per vota secreta. Quòd si Pronincialis mori contingat, vel fuerit omninò impeditus: Vicarius Prouincialis, locò Prouincialis succedat, & locum, & vocẽ habeat in Capitulo Generali. Quòd si prædictus Vicarius Prouincialis aliàs vocem habebat in Capitulo Generali: tunc nouus alius eligatur Elector, seu

Definitor ad futurum immediatum Capitulum Generale. Electio verò talis Electoris, ſiuè cuiuſcumque alterius, morte, vel alia legitima cauſa deficientis, ſic fiet quod Prouincialis, ſeu eius defectu Vicarius Prouincialis eius Prouinciæ, conuocet Definitores Capituli Prouincialis, ſimulque eligant nouum illum Electorem, ſeu Definitorem, electione canonica per vota ſecreta. Præter hos tamen ſupradictos in Prouincia Aragoniæ vocem ſemper habeant in Capitulo Generali, quo ad electionem Magiſtri Commendator Gerundæ, & Commendator Valentię, & Commendator Cæſarauguſtæ, qui ex Pontificia conceſsione ad id muneris nominantur. Nullus tamen omnium electorū, ſi abſens à Capitulo Generali fuerit, vocem habeat in tali Capitulo: nunquam enim præſentes pro abſentibus, neque abſentes pro præſentibus ſuffragari debent, neque rurſus ſi quis duplici titulo vocem habeat, plus vna voce gaudebit, ſicut vna dumtaxat eſt perſona. In Prouincia autē Caſtellæ, & Vandaliæ ſimul, ſex erunt Electores, qui vocem habeant in electione Magiſtri Generalis, videlicet, Prouincialis Caſtellæ, & quinque eius ſocij. Cæterùm facta diuiſione Prouinciarum, ita vt alia ſit Prouincia Caſtellæ diſtincta à Prouincia Bethicæ: tunc in vnaquaque earum, tres erunt Electores vocem habētes in Capitulo, & in electione Magiſtri Generalis, nempè Prouincialis, & duo eius ſocij. Statuimus tamen, & ordinamus, quòd ſi prædicti Electores & Definitores, poſt eorum nominationem, & electionem in Capitulo Prouinciali factam defecerint: vel aliquis eorum mortuus fuerit, aut legitimè impeditus, tūc Prouincialis illius Prouinciæ, in qua vnus vel plures ex Electoribus, & Definitoribus prædictis defecerunt, ſimul, & Prouinciæ eiuſdem Definitores, alios eligant, & nominent loco eorum, qui vel mortui ſunt, vel legitimè impediti. Et hi omnes ſunt de corpore Capituli Generalis, ſiuè ſit Capitulum electionis, ſiuè intermedium confirmationis.

(?)

S. Michele Archangelo

CAPVT

CAPVT QVARTVM.
De electione Magistri Generalis.

VAcante quovis modo Magistratu Ordinis, eius socius siuè Commendator domus vbi vacare cõtigerit, cũ festinatione per nuntium specialem denũtiet Priori Barchinonensi confirmato, quem Vicarium generalem præsenti constitutione esse decernimus, & vocamus: vicesque & potestatẽ Magistri generalis in omnibus, prout in his constitutionibus sancitur, habeat. Quòd si Magistratu vacante nullus sit Prior Barchinonẽsis confirmatus: denuntiet Prouinciali, vel (deficiente Prouinciali) eius Vicario: deficiente autem Vicario Prouinciali denuntiet Cõmendatori illius domus, vbi futurum immediatum Capitulum Generale erat celebrãdum. His namque omnibus suo ordine competit conuocatio ad prædictum Capitulũ Generale. Hic etiam ordo perpetuò seruandus est, vt quoties Magistratus vacauerit, eius succedat loco in officio Vicarij generalis, Prior Barchinonensis cõfirmatus. Quòd si tempore dictæ vacationis talis Prior non fuerit, succedat in officiũ Vicarij generalis Prouincialis illius prouinciæ, in qua peragendum erat Generale Capitulum immediatè futurũ. Deficiente verò Prouinciali, succedat eius loco Vicarius Prouincialis, nẽpè in dicto officio Vicarij generalis. Quòd si nec Vicarius Prouincialis extiterit, tunc Commendator illius domus in qua futurũ erat Capitulũ Generale immediatum, in prædicto officio succedat. Et quicũq; ille sit, cui incumbit officium Vicarij Generalis, Electores conuocet ad futuram Magistri generalis electionem. Et eis vacationem, mortem, aut cessationem prædicti Magistri generalis manifestet, & denuntiet, & iuxtà formam in literis Apostolicis superiùs recitatis traditam, & definitam ad electionẽ procedat. Cuius mandato omnes venire teneantur. Quòd si aliqui venire noluerint, aut aliqua causa legitima impediti fuerint: ius eligẽdi sit apud illos qui præsentes fuerint, vi præsentis cõstitutionis. Et tunc hi oẽs sub precepto obe-

dientiæ

dientiæ in conclaui Sacristiæ, vel Ecclesiæ, vel in Capitulo, aut loco ad hoc deputato, à Vicario Conuentus includantur. Quòd si noluerint: voce eligendi careant, & penes alios eligendi potestas maneat: nec à prædicto loco exeãt, donec Magistrum Generalem eligant. Quòd si intra duos dies non elegerint, virtutæ obedientiæ præcipimus prædicto Vicario Conuentus, vt panis & aqua solùm Electoribus ministretur, donec Magistrum Generalem eligant, vel ex se, vel ex alijs absentibus fratribus Ordinis nostri. Primò tamen celebretur Missa Spiritus sancti, postea omnes dicant flexis genibus, Veni creator Spiritus, mẽtes tuorum visita, imple superna gratia, quæ tu creasti pectora. Qui paracletus diceris: Donum Dei altissimi, fons viuus, ignis, charitas, & spiritalis vnctio. Tu septiformis munere, dexteræ Dei tu digitus, tu ritè promissum Patris, sermone ditãs guttura. Accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus, infirma nostri corporis, virtute firmans perpetim. Hostẽ repellas longiùs, pacemq; dones protinus, ductore sic te præuio, vitemus omne noxium. Per te sciamus da Patrem, noscamus atque Filium, te vtriusque Spiritum, credamus omni tempore. Gloria Patri Domino, natoq; qui à mortuis surrexit, ac Paracleto, in sæculorum sæcula. Amen.

Hac die in toto Ordine dicatur Missa Spiritus sancti pro electione Magistri Generalis. Deinde Generalis, qui præest, vel (eius defectu) Vicarius Generalis, moneat excommunicatos, suspensos, & interdictos (siqui sint in dicto conclaui) recedere à præsenti electione, cùm de iure interesse non possint, protestando non esse mentem ipsius aliquẽ illorum admittere. Etsi occultè se ingesserint, volumus corũ vocibus dari suffragium, aut ab ipsis impedimentum inferri. Et tunc omnes Electores iurent per Deum, & sancta Dei Euangelia, & animæ suæ periculum, quòd secundùm Deum, & propriam conscientiam eligent Magistrum totius Ordinis, quem iudicauerint meliorem & magis idoneum. Et licet Vicarius Generalis in officio Generalis succedat: illi tamen nullatenus liceat Electores mutare, vel priuare, at nouos eligere ad Capitulum Generale proximum, sed quantùm ad hoc, ijdem Electores, quos Magister Generalis

per mortem, vel decessum, vel priuationem reliquit, permaneant. Ita vt Religio in eodem prorsus statu perseueret, sicut fuerat ante vacationem Magistratus. Quod si electorum aliquis mori contingat, vel fuerit legitimè impeditus, tunc à Prouinciali, & Definitoribus suæ Prouinciæ, pro qua vocem habebat, illius loco nouus eligatur (vt superiùs dictum est) qui vocem habeat eligendi Magistrum. Deinde coram Generali, vel Vicario generali, qui præest, sint vasa apta, & disposita, in quibus vota secreta deponantur, & ibidem in Capitulo adsit Secretarius, vel Notarius Capituli: qui tam in electione Magistri, quàm in Capitulo quotiescunque negotia Religionis agũtur, debet esse vnus ex fratribus Religiosis Ordinis nostri, & nullatenus secularis: à quo prædicti electores omnes petere debent, & exigere scripto, nomina eligendorum Fratrum in Magistrum Generalem. Postquam verò omnes vota sua sic scripta in vasa coniecerint: tunc Generalis, vel Vicarius generalis, vel ille, qui pręest cũ duobus Definitoribus professione antiquioribus, vota omnia scrutentur, & cõputent. Et si maior pars medietate eligentiũ in aliquo Fratre conuenerit, tunc scrutiniũ publicetur, & electionem canonicam denuntient omnibus electorib⁹, & pariter Secretario Capituli, qui fidẽ omnium in scriptis præstabit. Si autem maior pars eligentium non conuenerit: secundò, & tertiò (si opus fuerit) ad scrutinium procedatur, donec maior pars medietate conueniat eligentium, & fiat electio canonica. Qua per acta, statim antequàm nouo electo Magistro præstetur obedientia, iuret corã Electoribus, & Secretario Capituli per Deũ, & crucem, & sancta Dei Euangelia manibus suis spontè tacta, quòd secundùm Deũ, & propriã conscientiam, & cõstitutiones Ordinis nostri reget, & gubernabit, omni odio, & amore postpositis, prędiũ ordinem, & constitutiones illius seruabit, & ea quæ pro pace cum Prouincijs Ordinis, à suis prædecessoribus approbata, & seruata fuere: & quod fideliter, & diligentissimè exequetur, quæ ad redemptionem captiuorũ pertinẽt, cũ ad hunc finẽ Ordo noster sit institutus: nec in aliquo prædicta bona redemptionis, vel Ordinis defraudabit, vel quouis colore in proprios vsus conuertet,

ſed quod omnium bonorum, quovis modo ad Ordinem noſtrum ſpectantium, in Capitulo ſemper reddet rationē. Quòd ſi iurare recuſauerit, electio ſit nulla, nec ei præſtetur obedientia. Si verò iurauerit, ſtatim omnes ſe proſternant, & obedientiam humiliter præſtent, & Cantor incipiat: Te Deum laudamus: & procedant ad Eccleſiam duo ex antiquioribus Prælatis, ſeu Prouincialibus, aut Definitoribus ad dexteram, & ſiniſtram, & Magiſter ante altare proſtretur: & Antiquior ex prædictis duobus, dicat: Saluum fac. Dominus vobiſcum. Oremus. Concede, quæſumus, omnipotens Deus, vt famulum tuum, quem ad regimen animarum eligimus, dono tuæ gratiæ proſequaris, vt te largiente, cū ipſa tibi noſtra electione placeamus. Deus, qui corda fideliū ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti, da nobis in eodē ſpiritu recta ſapere, & de eius ſemper conſolatione gaudere. Per Dn̄m noſtrum Ieſum Chriſtum, filium tuum, qui tecum viuit & regnat, per omnia ſæcula ſęculorum. Amen. Oremus. Cōcede nos famulos tuos, quæſumus Dn̄e Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa B. Mariæ ſemper Virginis interceſsione, à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia. Per Chriſtū Dn̄m noſtrū. Amē. Poſteà ducant ad chorū, & ibi in ſede ſua cōmendet ſe orationibus Fratrum, & populo publicetur electio. Tandem de cōſenſu Magiſtri electi, & electorum cōſtituantur Procuratores, qui præſentent prædictā electionē Pontifici maximo, vt illā approbet, & cōfirmet: vtpotè cui Ordo noſter eſt immediatè ſubiectus. Si quis verò hoc modo factæ electioni auſus fuerit cōtradicere, appellare, vel quovis modo, aut colore impedire, præſenti conſtitutione excōmunicamus, & ſuffragijs in vita, & morte, & officio in Ordine noſtro perpetuò priuamus. Magiſter verò Generalis, qui prædicto modo electus fuerit, ſuo officio plenè ſtatim fungatur ſub titulo Vicarij Generalis, & ſit caput, & Prælatus Generaliſsimus in toto Ordine, cui omnes Prouinciales, ac omnes Prouinciæ, cū omnibus & ſingulis totius Religionis Fratribus omninò obediant. Poſtquā verò à ſede Apoſtolica fuerit confirmatus, planè id notū faciat, & denūtiet Prouincijs ſuis, & ex tunc vtatur tam nomine, quàm titulo

Magistri Generalis. Et quoniam temporum experientia monstrauit, quot & quanta mala, & inconuenientia sequãtur, ex perpetuitate officiorum, & dignitatum; ordinamus, & statuimus, quòd deinceps in Ordine nostro, futuris perpetuò temporibus, Magister Generalis Ordinis nostri sit temporalis. Vt à Gregorio XIII. decernitur, & à Sixto V. Motu eius proprio præcipitur. Ita quidem vt non posit vnquam Magister vllus, vltrà tempus sex annorum, in Magistratu Ordinis perdurare. Neque rursus posit transacto sex annorum curriculo, iterùm eligi in Magistrum Generalem Ordinis. Nisi priùs duo alij Generales Magistri electi, & confirmati, mediauerint, ac intercesserint.

CAPVT QVINTVM.
De officio Magistri Generalis.

CVm Magister Generalis Pastor, & Antistes totius Ordinis sit, cui Ordinẽ visitare, & cognoscere proprias oues incũbit. In vnoquoq; triennio, totũ Ordinem, & illius omnia Monasteria, per se, vel (si ipse nõ poterit) per idoneos Visitatores in cõscientia visitare tenetur. Et in sua visitatione se omnibus præbeat beneuolum, & iustũ, & obseruãtiæ Religionis amatorẽ: corrigendo, iã baculo, iam (si opus fuerit) virga ferrea: ita vt omnes sibi subditos (in quantũ sibi visum fuerit, & posibile) ad veram Religionem dirigat. Itẽ Magister Generalis secum afferat duo sigilla, in quibus sit impressum scutũ Ordinis, quorum alterum paruum, alterũ verò maiusculum erit: quæ sigilla semper nouo Magistro electo tradãtur. Et in maiori sigillo impressa erit imago Annuntiationis, tali versu circunscripta: Redemptionem misit Dñs populo suo. Magister verò Generalis, postquam electus fuerit, ex decreto, & iudicio Definitorũ in Capitulo Generali duos Vicarios Generales nominabit pro Prouincijs Indiarum. Alterũ quidẽ qui visitet prouincias del Peru: alterum verò nouã Hispaniã, & Guatimalam, cũ insulis, & locis adiacentibus. Eam autẽ nominationem faciat (vt dictum est) de consensu Definitorum.

Et prædictos Vicarios Generales, non niſi de Prouincijs, & fratribus Caſtellæ, & Bethicæ inſtituere, aut nominare poterit, & non ex alijs nationibus. Quod tamen ſic fiat, vt vterque Vicarius nullo modo ſit ex vna, & eadem illarum Prouinciarum, ſed ita quidem quòd ſi vnus ſit ex Prouincia Caſtellæ, alter ſit ex Prouincia Bethicæ. Hac etiam addita forma & cōditione, quòd ſi Vicarius Generalis del Perù fuerit ex Prouincia Caſtellæ: tūc Vicarius Generalis immediatè ſubſequēs debeat eſſe ex Prouincia Bethicæ. Et nullo modo, nulloq; tempore, duo Vicarij Generales del Perù, neque nouæ Hiſpanię ſibi immediatè ex eadē Prouincia ſuccedant, ſed in omnibus nominationibus alternatiuè procedatur. Tales autē omnes & ſinguli Vicarij Generales ſub pœna excōmunicationis maioris latæ ſententiæ, priuationiſq; actiuæ, & paſsiuæ vocis in perpetuo. Magiſtro Ordinis in Capitulo Generali omniū bonorum, quæ durante officio receperint, tā ex veſtuarijs Magiſtri, quā quouis alio titulo, vel prætextu cōputum, & rationem planè reddēt. Et ſub eadem pœna interdicitur, ne tales Vicarij Generales Indiarum faciāt, aut permittāt ſe eligere in Prouinciales earūdem Prouinciarum, neque ſi eligātur cōſentiāt. Quòd ſi cōtrarium fiat, ex nunc pro tunc, talem electionem itritam iudicamus; & electus in Capitulo Generali à Magiſtro Generali, & Definitorio puniatur. Præfati autem omnes & ſinguli Indiarum Vicarij Generales, poteſtatem, & vices Generalis habebūt, donec fuerit volūtas eiuſdem Magiſtri Generalis. Ad quos iure præſentium cōſtitutionum pertinebit viſitare, & reformare prædictas Indiarū Prouincias, ordinādo eas, & ad debitam obſeruātiam reducēdo: iuxta regulam, & conſtitutiones Ordinis noſtri, puniendo, cōrrigēdo, & caſtigando exceſſus, trāſgreſsiones, & delicta fratrū. Habebūtq; pariter poteſtatem cōfirmandi, vel caſſandi, vel annullandi electiones Prouincialium, quæ in prædictis Indiarū Prouincijs celebrantur. Itē, Magiſter Generalis in ea Prouincia, vbi præſens fuerit, ſi Commenda aliqua quouis modo vacare contigerit, poterit ſanè propria auctoritate de Commendatore prouidere, eumquè creare, & eligere: Cæterùm ipſo abſente, à tali Prouincia ſolùs

Prouincialis eiusdē Prouinciæ prouideat de Cōmendatore, & nō Magister Generalis: nec rursus potest prædictus Magister Generalis se solo Prouincialem nominare, aut eligere, vel creare: sed semper Prouincialis à Capitulo Prouinciali eligatur. Præsenti rursus constitutione sancimus, quod Generalis Magister nulla ratione possit Capitula Generalia intermedia, aut electiones mutare, vel differre, aut prætermittere, neq; Capitula Prouincialia suo tempore impedire, aut prorogare. Quare Electores cuiuscumq; Capituli, tam Generalis, quàm Prouincialis, cognito loco futuri Capituli, sciāt se esse præsenti cōstitutione cōuocatos: nempè ad Capitulum Generale tertio quoque anno in vigilia Pētecostes: ad Capitulū verò Prouinciale, similiter de triēnio in triennium in Vigilia Dominicæ in Cātate, post Pascha, & sine noua conuocatione, in prædefinito loco Capituli compareant. Et illi, qui dicto loco, & tempore cōparuerint, etiā si reliqui absint ad electiones Generalis, & Prouincialis, & ad reliqua omnia necessaria definiēda, & quæ in alijs Capitulis fieri consueuerunt perficienda, procedant, & quæ ita gesta fuerint valida sint: eandemq; habeant firmitatem, ac si omnes in vnum conuenissent, absentibus non obstantibus. Statuimus etiam, ac ordinamus omnes, & singulos Fratres totius Ordinis cuiuscumq; conditionis, & qualitatis sint: subditos, & subiectos esse debere in omnibus, & per omnia correctioni, & obediētiæ suorum Prælatorum, Commendatorum, & Prouincialium. Et rursus prædictos omnes iurisdictioni, & obediētiæ Generalis Magistri. Qui iure harum cōstitutionum, poterit dispensare cū Fratribus in nonnullis rebus, quæ iuxtà Ordinis dispositionē possunt, & concedi solent à Generalibus Magistris, quas inferiores, Antistites, & Commendatores non poterunt impedire, aut prohibere. Socij verò ipsius Magistri Generalis cū Secretario illius, obedientiæ solius Magistri subiaceant, & nō alteri Prælato. Tandem Magister Generalis, qui aliorum debet esse regula, nullo modo habeat aliquid proprium sibi determinatum; neque iure hæreditario, aut quovis alio bona Prouincialium, aut Commendatorum, aut quorumcunque aliorum Fratrum accipere sibi præsumat. Immo reddi-

tuum omnium oppidi de Algar, & quorumcunque contributionum, tam ex vestuarijs, quàm aliunde (quæ omnia expensis publicis, & particularibus sui officij illi assignantur) semel in Capitulo Generali intermedio, & iterùm in vltimo Capitulo nouæ electionis, computum, & rationē reddet. Et animalia, quæ officio deseruiunt cum pecunijs, & alijs rebus officio pertinentibus, quæ illo transacto, & facta computatione superfuerint nouo Magistro electo tradat. Qui illa in se recipiat, illisque tempore sui Magisterij vtatur, vt similiter suo tempore (vt dictum est) illorum pariter rationem reddat. Caueat autem Magister Generalis, ne in visitatione domorum demoretur, sed breuitate, qua poterit, ita vt magni sumptus euitentur, visitationes absoluat, & perficiat.

CAPVT SEXTVM.
De Capitulo Prouinciali.

CApitulū Prouinciale tertio quoq; anno fiat in qualibet Prouincia. Et Prouincialis non potest eligi nisi ad triennium, neque reeligi, donec transacto primo triennio, duo alia triennia transeant. Celebratur tamē prædictum Capitulū in Dominica Cantate, in qua futuris perpetuò tēporibus in toto Ordine celebranda sunt inuiolabiliter Capitula Prouincialia. Loco tamen à Prouinciali, & Diffinitoribus prædiffinito, in quo vocem habeant eligendi omnes Magistri Ordinis acceptati, & confirmati, & omnes Commendatores prouinciæ, similiter, & omnes præsentati in Capitulo Generali cōfirmati illius prouincię in qua Capitulum Prouinciale celebratur, dummodo tales Magistri, & Præsentati sint de numero prouinciæ, & prædicti Præsentati sint Bachalauri in Vniuersitate approbata, de licentia Ordinis, & hi omnes tenentur venire, & vnum duntaxat Fratrem in socium ducere possint (si expedierit) & vigilia vigiliæ liceat oppidum, Monasterium, & Conuentum Capituli intrare. Si quis verò ante prædictum tempus, vel sine speciali mādato venerit, pœnam grauioris culpæ incurrat,

abſque aliqua relaxatione. Si verò aliquis Commendatorum venire non potuerit ad Capitulum, mittat Religioſum, aut nuntium, cum literis, cauſam, & ſtatum domus continentibus. A die conuocationis in quolibet Monaſterio prouinciæ, vſque ad vltimum diem Capituli; poſt nonam dicat Conuentus: Ad te leuaui, Gloria Patri; Cantore ex choro hebdomadarij incipiente: Veni ſancte Spiritus, &c. Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon, Kyrie eleiſon. Pater noſter. Et ne nos. Emitte Spiritum tuum. Saluos fac. Dominus vobiſcum. Oremus. Deus, qui corda fidelium, &c. Adeſto Domine, ſupplicationibus noſtris, & viam famulorum tuorum in ſalutis tuæ proſperitate diſpone, vt inter omnes viæ vitæ huius varietates, tuo ſemper protegantur auxilio. Per Chriſtum, &c. Vnuſquiſque verò profeſſus Religioſus liberam habeat facultatem, abſque licentia ſui Superioris ſcribendi ad Prouincialem, & Deſinitores, quæ ad ſtatum domus, ſeu Ordinis expedire viderit, modo verùm ſcribat: Quòd ſi contrarium repertum fuerit pœnæ grauioris culpæ ſubiacebit. Ne verò multitudo Religioſorum confuſionem, vel ſcandalum pariat, ſtatim Prouincialis nominet Religioſum virum prouidum in Vicarium Capituli, ſine cuius licentia nemo à Monaſterio exeat, diligenter inquirat, & prouideat, vt nullus Frater maneat in populo extra Monaſterium, nec bona Fratrum, niſi ſola animalia, & vt Fratres, qui egrediuntur ſtatim redeant, aſsignando cuilibet ſocium, ne vagari eos contingat cum ſcandalo populi.

CAPVT SEPTIMVM.

De electione Prouincialis.

IN Vigilia Dominicæ, in Cantate ad auroram, omnes vocales Capituli ſimul ingrediantur Capitulum, & ſtatim dicatur Miſſa Spiritus ſancti, quam omnes audiant. Et ea finita, flexis genibus, inuocetur Spiritus ſanctus cantando Hymnum: Veni Creator. Deinde ſurgāt, & Pro-

uin-

uincialis dicat: Emitte Spiritum tuum, & creabuntur. Dominus vobiſcum. Oremus. Deus, qui corda fidelium, &c. Per Chriſtum, &c. Deinde ſuo Ordine, iuxtà antiquitatem ſedentibus, concio verbi Dei toti congregationi fiat, quæ prædictæ congregationi expediens ſit: poſteà Prouincialis proponat, & referat Fratres defunctos ipſius prouinciæ à tempore Capituli tranſacti, & ſtatim ſurgat, & dicatur: De profundis clamaui, &c. Requiem æternam. Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Oremus. Abſolue, quæſumus Domine, animas famulorum tuorum Fratrum noſtrorum ab omni vinculo delictorum: vt in Reſurrectionis gloria inter ſanctos, & electos tuos reſuſcitati reſpirēt. Per Chriſtum, &c. Et eorum animæ maximè commendētur orationibus Fratrum prouinciæ. Deinde fiat recommēdatio pro domino Papa, pro Rege, pro benefactoribus Ordinis, & quod ſemper Deo commendent ſtatum Eccleſiæ, Regem, & Summum Pontificem in ſuis orationibus: & dicatur: Ad te leuaui, &c. Gloria Patri, &c. Kyrie. Chriſte. Kyrie. Pater noſter. Et ne nos, &c. Oremus pro domino Papa. Reſpond. Dominus conſeruet eum, & viuificet eum in terra, & non tradat eum in manus inimicorum eius. Verſus. Saluos fac ſeruos tuos, & ancillas tuas, Reſpond. Deus meus ſperantes in te. Oremus. Omnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, protende ſuper famulum tuum Papam noſtrum N. & ſuper cunctas congregationes illi commiſſas ſpiritum gratiæ ſalutaris, & vt in veritate tibi complaceat, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde. Prætende Domine, famulis, & famulabus tuis dexteram cæleſtis auxilij, vt te toto corde perquirant, & quæ dignè poſtulant, aſſequantur. Deinde Prouincialis, vel qui præſidet, primò, & ſecundò moneat excommunicatos, & iure prohibitos, ſi qui ſint à præſenti electione exire: poſteà ſinguli Electores, & Vocales iurent in manibus præſidentis per Deū, & Crucem, & ſancta Dei Euāgelia proprijs manibus tacta, quod eligēt in Prouincialem Fratrem ad minus per duodecim annos in Ordine noſtro profeſsione antiquum virum Religioſum, prouidum, & prudentem, & doctum, ſcilicet in Theologia Magiſtrum,

vel Præsentatum ab Ordine susceptum, & absque odio, amore, vel precio, qui iudicio suo in spiritualibus, & temporalibus melius reget, & gubernabit prouinciam. Tunc suo Ordine à Secretario Capituli vnusquisque petat schedulas in quibus nomina eligendorum exprimantur: & posteà in vasa ante altare præparata secretò mittantur: ita tamen vt eligentes, & vasa ab omnibus videantur. Postquam verò omnes vota sua per schedulas in vasa coniecerint: tunc Prouincialis, vel qui præest, cum duobus Definitoribus, professione antiquioribus vota omnia scrutentur, & computent: & si maior pars medietate eligentium in aliquo Fratre conuenerit, tunc scrutinium publicetur, & electio, tanquam canonica denuntietur à Prouinciali coram omnibus Electoribus, & Secretario Capituli, qui fidem omnium scripto præstabit. Si autem maior pars eligentium non conuenerit, secundò, & tertiò, & quoties opus fuerit ad scrutinium procedatur, donec maior pars medietate eligentium conueniat, vt fiat canonica electio, qua peracta statim antequàm electo Prouinciali præstetur obedientia ab aliquo, iuret coram Præsidente, & Electoribus, & Secretario per Deum, & Crucem, & sancta Dei Euangelia manibus suis spontè tacta, quòd secundùm Deum, & propriam conscientiam erit obediens Magistro Generali Ordinis, & successoribus, & quod fideliter omnia quæ redemptionis captiuorum curam, & obseruantiam constitutionum Ordinis, & bonam gubernationem Religiosorũ concernunt absq; vllo odio, vel amore, secundùm Deum, & propriam conscientiam exequetur. Et quod de omnibus quæ receperit quovis modo in Diffinitorio rationem reddet: neq; relaxationem iuramenti, aut dispensationem in aliquo à sede Apostolcia petet. Et facto iuramento, nõ aliter ab omnibus obediẽtia præstetur prędicto Prouinciali electo: & ab illa hora triẽnij sui officiũ cõputetur, vsq; ad Dñicam in Cantate, post tres annos: & infra sexaginta dies Magistro Generali dicta electio præsentetur, vt illam approbet, & confirmet, aliàs electio sit irrita, & vana. Prouinciales verò Indiarũ à Vicario Generali cõfirmationem petant. Quòd si adiutorium, vel contributionem, vel

quid

quid ſimile Prouinciales electi, vel confirmati, Generali Vicario præſtiterint: Vicarius generalis eorum omnium, quæ receperit à Prouincijs Indiarum, per ſe, vel per alium rationem, & computum reddat in Capitulis generalibus. Et Magiſtro Generali quam primũ poſsit veſtuarium trãſmittet, cum vera ratione omnium. Statuimus etiam, & ordinamus, quòd Prouincialis prædictus ſtatim atque fuerit canonicè electus, in eodem Capitulo Prouinciali vtatur officio ſuo, ſub titulo & nomine Vicarij Prouincialis, ſiue Prouincialis electi, vſque ad confirmationem prædictam Generalis Magiſtri. Quòd ſi Prouincialis officium quouis modò ante diffinitum tempus trium annorum vacare contigerit, ſiue per mortem, abſolutionem, vel renuntiationem, vel ex quacunque alia cauſa, tunc eius vices, & locum teneat in Prouincia, illius Vicarius Prouincialis, qui in omnibus & per omnia officium Prouincialis exercebit. Talis autem Vicarius Prouincialis ius habeat ſuo tempore conuocandi, & interim vſque ad completum trienniuni regendi, & gubernandi totam Prouinciam: ac ſi verus eſſet Prouincialis. Eò ſolum excepto, quod in vltimo anno, in quo futura eſt Prouincialis electio, prædictus Vicarius Prouincialis non poſsit Commendatores à ſuis commendis amouere, ſeu priuare, niſi propter grauia delicta, vel ex culpis à conſtitutionibus expreſsis, pro quibus taxatur priuationis pœna, & de conſilio duorum Prælatorum ex propinquioribus, vel de conſilio duorum Diffinitorum. Poſsit tamen Commendatores, ab vna in alteram commendam transferre. Imò verò ſi ei videatur expedire eos ab officio, & commenda ſuſpendere vſque ad Prouinciale proximum Capitulum. Et tempore ſuſpenſionis durante poſsit fratrem nominare, qui in Conuentu præſideat. Commendatores tamen, qui ab officio ſuſpenſi ſunt à prædicto Vicario Prouinciali (modò non ſint priuati) habeant nihilominus vocem in electione Prouincialis proximè futura, & in electione Diffinitorum. Quod ita decernimus eſſe faciendum, vt negociationes, & alia id generis non conualeſcant. Si verò Prouincialatu vacante, nullus fuerit Vicarius Prouincialis à Prouinciali ſignatus, & inſtitutus, defectu illius, vices eius gerat Commen-

dator illius domus, vbi immediatè futurum est Capitulum Prouinciale, & is verè succedat in Vicarium Prouincialem vsque ad electionem prædictam: & defectu talis Commendatoris, succedat in eodem iure, atque loco, Diffinitor antiquior eiusdem Prouinciæ, & sic consequenter procedendo per omnes Definitores. Vel in eo casu Magister Generalis prouideat in illa Prouincia quis debeat esse Vicarius. Et id possit facere prædictus Generalis in omnibus totius Ordinis Prouincijs Prouincialatu vacante. Cæterùm totaliter prohibemus, nunc, & in perpetuum, Vicarium Prouincialem institui à Generali Magistro viuente Prouinciali, nisi fortè cùm ex rationabili causa prædictus Generalis Magister Prouincialem à Prouincialatu priuauerit, vel ab executione officij suspenderit: nam in eo casu poterit prouidere de Vicario, qui vsque ad futuram Prouincialis electionem curam regiminis habeat. Verumtamen Prouinciali gubernante, cùm vtitur sui Prouincialatus officio, esset schismatum, seu diuisionum occasio, intra vnam, & eandem Prouinciam alium instituere Vicarium, quam eum, quem Prouincialis instituerit & nominauerit: siquidem in sua Prouincia Vicarius eius esse debet inferior illo. Postquam verò prædictus Prouincialis electus fuerit à Magistro confirmatus, confirmationem vniuersæ Prouinciæ denuntiet, & titulum habeat Prouincialis absolutè. Cui omnes, & singuli fratres illius Prouinciæ, in spiritualibus & temporalibus obedire tenentur. Idem omnino fiat in electione cuiuscumque Prouincialis, tam Prouinciarum, quæ modo sunt, quàm in electione earum, quæ pro tempore erunt in vniuerso orbe.

CAPVT OCTAVVM.

De prima die Capituli Prouincialis, & electione Diffinitorum eiusdem Capituli.

STatuimus, & ordinamus, vt electione canonica Prouincialis peracta, quàm primùm fieri poterit ad electio-

nem Diffinitorum Capituli Prouincialis procedatur. In vna quaque Prouincia quatuor Definitores ſint, & in hunc modum eligantur, ſcilicet per ſuffragia, & vota ſecreta, petendo ſchedulas eligendorum à Secretario Capituli, ſicut dictum eſt in electione Magiſtri Generalis, & Prouincialis, & illi quatuor, in quibus maior pars medietate eligentium conuenerint, ſint Diffinitores Capituli, modo non fuerint nominati in Capitulo proximè præcedenti. Et cum prædictis electis Diffinitoribus, Prouincialis omnia quæ ad ſtatum, & regimen illius Prouinciæ ſpectant, & ad prouiſionem domorum decernat, & prouideat, omni odio, & amore poſtpoſitis. Et pari modo, atque forma in Capitulo Prouinciali fiat electio duorum ſociorum ipſius Prouincialis, qui in Capitulo generali immediatè futuro erunt Electores & Diffinitores. Si quis verò Diffinitor infirmari contigerit, aut mori, à Prouinciali & Diffinitoribus alius canonicè eligatur. Electis verò Diffinitoribus, duo in Ordine noſtro profeſſione antiquiores, dexteram Prouincialis electi, duo verò ſiniſtram teneant. Et poſteà ſinguli Commendatores ſuo Ordine ſtantes coram Prouinciali, & Diffinitoribus, titulum ſuæ Commendæ deponant, & ſtatum, debitamquè domus ſibi commiſſæ, rationem reddant, narrando ſolum vera. Quòd ſi quis falſa narrare inueniatur, pœnæ grauioris culpæ ſubiacebit. Et quilibet Prælatus de receptis pro redemptione captiuorum, abſque aliqua relaxatione, fideliter reddat rationem, ita vt nullus audeat in Capitulo compa rere ſine vero & legitimo computo eorum omnium, quæ receperit pro redemptione captiuorum. Poſteà fiat ſolemnis proceſſio, & Miſſa celebretur cum concione verbi Dei, in qua omnes non Presbyteri communicent: reliqui verò Sacerdotes omnes diuina celebrent tribus primis diebus pro benefactoribus Ordinis. Quibus omnibus mane concio, veſpere autem concluſiones habeantur. Quarta verò die totum officium, & omnes Miſſæ cum concione ſint pro fratribus defunctis.

CAPVT NONVM.

De secunda die Capituli Prouincialis.

SEcunda verò die fiant proclamationes in Capitulo, & recitentur literæ Commendatorum, & fratrum: sæcularium verò, nisi Summi Pontificis, vel Regis fuerint, minimè aperiantur, donec sit finitum Capitulum. In proclamationibus verò, & querelis vno stante, & loquente, alius non loquatur. Nullus faciat proclamationem super aliquid ex sola suspicione, & nullus etiam accuset de auditu, nisi declaret à quo audierit, & sit præsens in Capitulo. Sed si accuset de crimine, debet per sufficientes testes probare, alias pœna accusato debita puniatur. Prouincialis, & Visitator præcedentis triennij Prouinciali electo, & Definitoribus ostendat visitationes, non omnes, sed eas, quæ pro sui grauitate, matura consideratione, tali loco fuerint reseruatæ. Reliquæ verò visitationes comburantur, & consumantur. Nihilominus tamen Prouincialis præcedentis Capituli, cum sui temporis Visitatoribus, verè & fideliter, secundùm Deũ & proprias conscientias, nouo Prouinciali electo, nouisquè Definitoribus referant mores, vitasquè Prælatorum. Quibus cognitis ad eorum emendationem, & correctionem procedant. Et officia, & dignitates, non personis, sed domibus, & Religioni prouideant, sicut iureiurando tenentur. Præcipimus in virtute Spiritus sancti, sanctæquè obedientiæ, & sub excommunicationis sententia, vt nullus quæ in Diffinitorio tractantur, & aguntur alicui dicat, & communicet, nec alij fratres ea quæ in Capitulo tractantur sæcularibus narrent: Vnde damnum, seu infamiam Religio nostra incurrat, aut diuisionem Ordinis, vel suum antiquum Religiosum statum iurisdictionem, & dignitatem, & præeminẽtiam quouis modo lædere tentent. Quod siquis fecerit, tanquam conspirator, & Religionis inimicus, suffragijs, & beneficijs Ordinis nostri sit alienus, & pœnæ grauissimæ culpæ absque relaxatione subiaceat, & perpetuò carebit officio in Ordine nostro. Si verò dissensio aliqua rerum tempora-

lium inter aliquos fratres oriatur,ne his Diffinitorium impediatur,vbi res ſpirituales principaliùs tractandæ ſunt, Prouincialis de conſilio Definitorum nominet duos viros Religioſos,& prudentes,qui diſcuſſa veritate,huiuſmodi lites dirimant, & componant,& inter fratres iudicent,& pacem conſtituant,quorum iudicio ſtandum eſt.Et hi iudices cauſarum nominentur.

CAPVT DECIMVM,
De tertia die Capituli Prouincialis.

TErtia verò die Capituli vocentur iudices ſignati pro litibus dirimendis,an ſit aliquid non diffinitum,nec compoſitum, & à Prouinciali cum Diffinitoribus, & iudicibus ſimul conferatur, vt maiori parti viſum fuerit, iudicetur.Si verò Viſitator, aut Prouincialis præcedentis triennij proclamatus,& accuſatus fuerit & de aliquo crimine conuictus,Prouincialis electus,cum prædictis iudicibus, & Diffinitoribus,in Diffinitorio corripiant ſecretò, & caſtigent ſecundùm exigentiam delicti. Poſteà ſolus Prouincialis,& quatuor Diffinitores,nulla alia perſona cuiuſcunq; ſtatus,officij, vel conditionis admiſſa, inuicem conferant; quæ ordinanda ſunt.Et Prouincialis primò, & ſecundò, & tertiò moneat,& adiuret,& præcipiat eiſdem in virtute Spiritus ſancti,ſanctæque obedientiæ,vt in his quæ determinãda ſunt non pro vniuſcuiuſque arbitrio, ſed maturè & circunſpectè conſiderent,dum horum qualitates,fratrum mores:& ſufficientiam:omni amore,odio & fauore, & precio procul pulſis.Quòd ſi aliter fecerint, indignos nempe, vel minus dignos ad dignitates promouendò,exiſtiment Religioni grauiſsimum damnum,& iniuriam irrogari : & Deũ grauiſsimè offendi,& reſtitutione teneri, quorum pœnitẽtia vix tanta eſſe poterit,vt pro delicto ſatisfaciant. Adiuratione & præcepto propoſito,in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti,eiuſque immaculatæ Matris Virginis Mariæ; primo de correctionibus fratrum, tàm præſentium, quàm abſentium tractent, & pœnas ſuis exceſsibus dignas iudicent

& ſcribant: Deinde de redemptione captiuorum quo tempore fiet. Et nominent duos Redemptores, viros Religioſos, prudentes, & honeſtos pro expeditione redemptionis. Deinde deſignent Commendatores, & Prælatos pro gubernatione omnium domorum Prouinciæ: modò non religantur in eodem Monaſterio ad ſecundum triennium immediatè, niſi ex aliqua iuſta, & rationabili cauſa, à Diffinitorio approbata. Et in eo caſu tunc poſſunt pro vna vice reeligi, & non ampliùs. Et ad maiorem temporis prorrogationem, vel diſpenſationem, nullam habeat poteſtatem Prouincialis, nec eius Capitulum, ſed ſemper poſt duo Capitula alius Commendator, & Prælatus mediet. Si verò contrarium fiat irrita ſit nominatio, & tunc ſub ſententia excommunicationis ſolus Prouincialis abſque Diffinitoribus, creet Commendatorem. Tandem de loco vbi celebrandum eſt Capitulum conueniant. Si verò in his determinandis, Diffinitores ſint diuiſi in partes æquales, præualebit pars cum qua concordauerit Prouincialis: aliàs maior pars valebit, cùm omnes in his determinandis in voce ſint pares. Poſteà omnes in Capitulum conueniant, & Prouincialis, quæ ſunt publicè reprehendenda, & emendanda, proponat, & legantur quæ in Diffinitorio ſunt determinata. Quibus lectis, nullus murmuret, nullus reclamet, neque appellet, nullus contradicat, ſed omnes humiliter obediant, & debitè ſuſcipiant.

CAPVT VNDECIMVM,

De quarta die, & de abſolutione Capituli Prouincialis.

QVarta die conueniant omnes in Capitulo, & legatur tabula Commendatorum. Poſteà ſtans Prouincialis, alij flexis genibus dicant: Confiteor Deo, ℟. Miſereatur veſtri. Ego, auctoritate Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & auctoritate mihi commiſſa abſoluo omnes fratres, noſtro regimini cô-

missos, ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis (si indigeant) & ab omnibus transgressionibus, excessibus, seu omissionibus regulæ, & constitutionum nostrarum, quantum ego possum, & quòd non possum, suppleat, & perficiat summus, & omnipotēs Sacerdos, & Pontifex Dominus Iesus Christus. Et iniungo vobis in pœnitentiam, & remissionem omnium peccatorum, quidquid boni feceritis, & specialiter iugum obedientiæ, & regularis obseruantiæ disciplinam. Neque intendimus absoluere perditionis, & iniquitatis filios, latrones, proprietarios, & apostatas, sed per viscera misericordiæ Dei nostri, eos primò, secundò, & tertiò monemus, vt profugi, & apostatæ corde humili reuertantur: alioquin, ex nunc in scriptis de nouo excommunicationis sententia innodamus, & declaramus. Et quia, qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit: Auctoritate Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti benedicimus in Christo charissimos fratres, & filios, tam absentes, quàm præsentes, quātùm possumus, & quòd fragilitas nostra nō obtinet, suppleat & perficiat Dominus Iesus Christus sua larga benedictione, qui sit vobiscum in itinere vestro, & ad domos vestras sanos, & incolumes reducat, qui viuit & regnat per omnia sæcula sæcula sæculorum. Amen. Cantor tunc incipiat: Te Deum: & vadant omnes in processione ad Ecclesiam. Quo finito, dicat Prouincialis, ℣. Confirma hoc Deus quòd operatus es in nobis. ℞. A templo tuo, quod est in Hierusalem. ℣. Dñe exaudi orationem meam, Dominus vobiscum. Oremus. Actiones nostras quæsumus Domine aspirando præueni, & adiuuando prosequere, vt cuncta nostra operatio, à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur. Per Christum Dominū nostrum. Amen.

Deinde submissa voce, dicat: Adiutorium nostrum in nomine Domini. Resp. Qui fecit cœlum & terram. Et suo ordine manus Prouincialis osculentur. Et sic absoluitur Capitulum; quo absoluto, Prouincialis, & Diffinitores legant literas ad Diffinitorium Missas, & prudenter, & cum consilio respondeant. Deinde instrumenta publica cum sigillo Ordinis, & subscriptionibus Prouincialis, & omnium

Diffinitorum singulis Commendatoribus, Procuratoribus, Diffinitoribus Capituli Generalis distribuantur. Prouincialis verò solus assignet, & distribuat Conuentuales, secũdùm domorum necessitatem, vt meliùs viderit conuenire. Capitulum verò Prouinciale semper intra quatuor dies terminetur, nisi ex maxima causa, Prouinciali & Diffinitoribus visum fuerit per breue tempus prorrogare.

CAPVT DVODECIMVM, De officio Prouincialis.

PRouincialis in triennio sui officij, omnia, & singula Monasteria suæ Prouinciæ, per se, vel si non potuerit, per idoneos Visitatores, bis visitare tenetur, & in sua visitatione, tanquam verus pater, omnibus prouideat, tàm in temporalibus, quàm in spiritualibus, neque extra actualẽ visitationem aliquem fratrem de domo in domum transferat, nisi ex iusta causa, vel nisi ipsius fratris voluntate præcognita, vel alicuius delicti (de quo sit conuictus) occasione. Neque licentias in albis concedat. At in visitatione mutet fratres, prout sibi conueniens visum fuerit. Et cùm visitat, Prædicatores, Confessores, & ordinandos per se ipsum examinet, & quos insufficientes inuenerit, repellat. Neque permittat eos, his, & similibus ministerijs vti, si inidonei fuerint reperti, sciens omnium illorum Deo esse rationem redditurum. Imò verò in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna priuationis actiuæ, & passiuæ vocis præcipimus, ne quisquam ex fratribus nostris à Prouinciali, neque à suis Prælatis ordinetur, nisi iuxta formam sacrosancti Concilij Tridẽtini, & cognita eorundem fratrum sufficientia, tam in ætate, quàm in moribus, & literarum peritia. Et id ipsum obseruẽt sub eisdem præcepto, & pœna illi omnes, quibus commissa & demandata fuerit facultas examinandi, & ordinandi prædictos fratres. Statuimus etiam, & ordinamus, quòd si Prouincialis infirmari contingat, aut à sua Prouincia abesse per longum, aut notabile tempus, minimè recedat, nisi Vicariũ Prouincialem priùs instituat, qui eisdem in omnibus gau-

debit priuilegijs,& iuribus,ſicut & Prouincialis ipſe (vt ſuperius retulimus.) Aliter tamen Vicarium Prouincialē non inſtituat,vt Prælatorum multitudo euitetur. In Prouincia autē Caſtellæ, & Vandaliæ(niſi diuiſa fuerit,&permaneat) iuxta reformationis decreta, poterit Vicarium Prouincialem nominare:ſecùs verò diuiſione peracta,ſi duæ Prouinciæ diſtinctæ & diuiſæ permanſerint.Prouincialis verò omnium,quæ receperit,tam ſigillorum, quàm animalium, & reddituum,aliorumquè bonorum, ratione officij receptorum rationem reddet Diffinitorio Capituli. Caueat autem quicunque Prouincialis,ne Monaſteria ſuperfluis ſumptibus grauet,ſed moderatis expenſis ſit contentus. Ne Prouincialis,qui domos adiuuare, & reædificare tenetur, illas conſummat,& perdat.Similiter pro expenſis itineris ſolùm petat,& recipiat id,quod verè ſufficere poteſt, & itineri eſt neceſſarium,& qua breuitate poterit à viſitatione ſe expediat,& ſi fieri poteſt intra quatuor dies terminetur. Pro veſtuarijs cuiuſcunque Prouincialis,ſingulæ Prouinciæ quinquaginta ducatos ſuo Prouinciali perſoluant ſingulis annis. Prouincia tamen Aragoniæ,quādiu non diuiditur, quia magna,& ſpatioſa eſt,& Prouinciali illius competit viſitatio aliquarum inſularum, vbi plures ſumptus requiruntur, centum ducatos ſoluat ſingulis annis.

CAPVT DECIMVMTRTIVM

De ſtatu omnium Prouinciarum, & quibuſdam alijs totum Ordinem concernentibus.

QVælibet Prouincia habeat duodecim Magiſtros in ſacra Theologia, non plures, & pariter vigintiquatuor Præſentatos,& non plures, qui graduentur vt inferiùs dicetur. Quòd ſi aliquis in maiori numero fuerit,vel expoſitus, vel graduatus, ille non gaudeat gratijs, exemptionibus, aut priuilegijs conceſsis, vel concedendis Magiſtris,& præſentatis in prædicto numero

constitutis. Similiter quælibet prouincia in quolibet Capitulo Generali tres habeat Electores & Definitores: qui pro eadem prouincia plenariam vocem habeant, in quibusuis rebus decernendis, definiendis, & prouidendis. Prouincia autem Castellæ, & Vandaliæ, quæ hucusquè vna semper perseuerauit, in posterum in duas prouincias diuidatur. Quarum Prior, prouincia Castellæ, posterior verò prouincia Bethicæ, seu Vandaliæ nuncupabitur. Et singulæ singulos habeant Prouinciales, & idcircò tanquam duæ prouinciæ distinctæ iuribus suffragijs, immunitatibus vocalium, Magistrorum, Præsentatorum, Definitorum, tam in Capitulo generali, quàm in Prouinciali in perpetuum gaudebūt. Quocircà redditus centum aureorum, qui per singulos annos vni & soli Prouinciali Castellæ, Lusitaniæ, & Bethicæ soluebantur, ab anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo octauo, & deinceps in duas æquales partes diuidantur, quarum altera quinquaginta nempe aureorum Prouinciali Castellæ designatur: altera verò reliquorum quinquaginta aureorum Prouinciali Vandaliæ tribuatur pro suorum officiorum expensis. Et pari iure diuisionis, earundem prouinciarum, Castellæ, & Vandaliæ, redditus omnes, qui Toleti quotannis persoluuntur, pro expensis Capituli Prouincialis æqualiter diuidantur. Decernimus tamen, ac ordinamus, quòd non obstante prædicta Castellæ, & Vādaliç diuisione, Salmanticense Collegium, quinque teneatur fratres ex prouincia Bethica in collegas admittere, & alere in prędicto Collegio, dummodo prius constet eos, per personam per prędictum Collegium deputatam, non esse Neophitos, aut nouiter conuersos, sed de bonorum veterum Christianorum genere descendere, etiam per publicam vocē, & famam. Et non aliter recipiantur. Complutense autem Collegiū, quod in eadem prouincia Castellç continetur, tres alios ex fratribus prouinciæ Bethicç teneatur similiter in collegas recipere, atque alere, prędicto examine sui generis prçcedente. Hos tamen omnes Prouincialis Castellç poterit ab vno Collegio in alterum transferre, vel ab studio repellere, si id fuerit conueniens, in quorum loco alij succedant. Quòd si prouincia Bethica plures fratres, in

prędicta Collegia miserit, quàm sint hi octo assignati, suis expensis eos teneatur alere, & sustentare prędicta Vandalorum prouincia. Et nihilominus cum eisdem qualitatibus, & conditionibus supradictis recipiantur, & non aliter. Redemptiones verò, quę hactenus in prędictis prouincijs simul fieri consueuerunt, nunc etiam simul ab vtrisquè sunt peragendę, nempe à prouincia Castellę, & Vandalię simul, sine diuisione aliqua prorsus: ita sanè, vt confraternitatis, & amicitię mutuo vinculo, in vnum conueniant, ad prędictas captiuorum Redemptiones complendas. Et in ea re prouincia Castellę vnum fratrem suę prouincię Redemptorē nominabit. Prouincia autem Bethica, alterum pariter instituet Redemptorem. Et hi duo prędicti Redemptores, eodē iure, eademquè potestate, atque dominio vtantur, in his quę ad Redemptionis munus spectant, à quibus pariter peragēda est Redemptio captiuorum. Singuli tamen Redemptores, singulos libros habeant, vnumquemque quidem pro sua prouincia, in quibus omnium rationem, & computum scribant, vt in Capitulis Prouincialibus, singuli Redemptores suis prouincijs rationem reddant. Diuisio autem localis prędictarum prouinciarum, Castellę, & Vandalię fiat à fluuio, qui dicitur Guadiana, à quo quidem loca omnia, versus Vandaliam posita, Bethicę prouincię ascribuntur: quę verò à prędicto fluuio versus Castellam extenduntur, Castellę prouincię pertineant, cum his pariter quę ad Compostellā, & Cantabriam, cum locis, & terris adiacentibus, & quę Regno Legionensi spectant. Pro Regno autem Lusitanię, si quę erigantur Monasteria, illi prouinc[illegible]ię ascribantur, cuius labore, expensis, & industria fuerint erecta. Rursus habeat quęlibet prouincia duo sigilla, alterum paruum, in quo scutum Ordinis sit exaratum: alterum verò maiusculum, in quo simul cum scuto Ordinis sit aliqua specialis imago, pręcipuè in Hispaniarum prouincijs, quod ita fiat, vt sigilla prouinciarum cognoscantur, & distinguantur. Et hęc nouo Prouinciali in principio sui officij tradantur. Sigillum igitur prouinciæ Aragoniæ, præter Ordinis scutum, imaginem habeat Conceptionis Dominę nostræ, circunscriptam his literis. Tota pulchra es amica mea.

Sigillum verò Prouinciæ Castellæ, simul cum Ordinis scuto, imaginem Assumptionis Dominæ nostræ circumscriptam his literis habebit: Assumpta est Maria in coelum. Prouincia autem Bethica, impressam habeat in sigillo præsentationem Beatæ Mariæ, & hoc versu circumscribatur. Respexit Dominus humilitatem ancillæ suæ. Quibus sigillis nemo vtatur sub poena grauis culpæ. Statuimus etiam, & ordinamus, quòd Generalis Magister, & Capitulum, cûm simul conuenerint, eligant, & nominent in Procuratorem Ordinis in Curia Romana Religiosum fratrem optimè institutum, qui causas, & negotia Ordinis, quæ sese Romę obtulerint, tractet, & peragat. Qui Generalis Procurator iurisdictionem habeat, & commissionem sui Ordinis à Generali, & Capitulo, ad comprehendendum, puniendum, & corrigendum omnes illos fratres, qui sine licentia Generalis in scripto, in prædicta Curia Romana reperti fuerint. Prædictæ verò licentiæ accedendi ad Curiam Romanam, nusquam alicui concedantur, sine ingentissima, & extraordinaria causa. Ordo autem noster prouideat de moderatis expensis in sustentationem prædicti Procuratoris. Generalis autem Magister non possit procuratorium reuocare prædicto Procuratori, nisi in Capitulo, vel nisi propter delicta, quibus iure repulsam à prædicta procuratione mereatur. Statuimus rursus, atque ordinamus, quòd solus Magister Generalis in Ordine nostro possit conferre fratribus licentiam, vt ab vna Prouincia transeant in alteram, neque eam possit conferre, etiam Vicarius illius, aut vllus alius ex fratribus totius Ordinis. Et si quis sine prædicta Magistri licentia in aliam Prouinciam se ipsum transtulerit, tanquam fugitiuus puniatur à Prouinciali vbi repertus fuerit, & Prouinciali suæ Prouinciæ remittatur. Præter hæc autem, omni tempore, quo caruerit prædicta licentia, in aliena Prouincia existens, & absens à propria, neque habeat, neque possit habere vocem actiuam, aut passiuam, neque in illa, neque in altera Prouincia, in quo Generalis Magister dispensare non possit, vt vocem habeat, quousque assignatus fuerit, tanquam habitator alicuius Prouinciæ, illiquè deputatus. Verùm in

hac re Magiſtri Generalis conſcientiam oneramus, ne ex fratribus quemquam ab vna Prouincia, transferat in alterã, ſine grauiſsima cauſa: potiſsimè tamen inſtante electione Prouincialis. Item ſtatuimus, & ordinamus, ſuper quo etiã ſtrictè Magiſtri, Prouincialis, & Commendatorum conſcientias oneramus, vt matutinæ ſemper in Ordine noſtro media nocte dicantur, & recitentur, temporibus à Religione antiquitus præſcriptis. Inhibemus etiam, vt fideiuſſores non fiant fratres noſtri. Neque compatres, quoniam à iure id etiam eſt prohibitum. Nullus quoquè frater Ordinis noſtri vadat ad Curiam Romanam, vel Regiam, vel ad Regiũ Prætorium, vel ad terram Sarracenorum, quacunque occaſione, vel quæſito colore, ſine ſpeciali mandato Generalis, vel Prouincialis, aut Capituli. Quòd ſi quis contrarium fecerit, tanquam fugitiuum præſenti conſtitutione in virtute obedientiæ præcipimus puniendum. Et Commendator qui præſciuerit in compedibus detineat, & denunciet Generali, vel Prouinciali, vt pro delictis puniatur. Statuimus prætereà, & ordinamus, quòd in quolibet Ordinis Conuentu tres ſint Conſiliarij ex fratribus Conuentualibus, quorum vnus ſit Magiſter Nouitiorum. Alij verò ex his qui prudẽtia, & ſcientia callent. Cum quibus grauiora Monaſterij negotia, potiſsimè ea, quæ pertinent ad bona ipſius domus, pertractet Commendator. Et ſpecialiter res quæ raro circa gubernationem domus euenerint. Item nullus Commendator recipiat externorum depoſitum, niſi hac lege, vt ad reſtitutionem Ordo noſter minimè ſit obligatus, ſi furto, vel incendio, vel quovis alio modo pereat.

CAPVT DECIMVMQVARTVM.
De Vicario Magiſtri, & eius poteſtate.

STatuimus, quòd Magiſtro Ordinis viuente, ſi aliquo caſu iuſtè præpeditus ſit, vt Capitulo generali, vel Prouinciali intereſſe nequiuerit, tunc vnum poſsit idoneum, & prudentem virum fratrem Ordinis noſtri, Vicarium ſuum ad Capitulum mittere, cum titulo huiuſmodi

Vicaria-

Vicariatus,& literis opportunis, sigillo suo roboratis. Qui Vicarius eandem habeat potestatem in ipso Capitulo, quã & magister Ordinis, si præsens adesset, & eadem obedientia, & reuerentia à Commendatoribus, & omnibus fratribus exhibeatur ei, quæ Magistro exhiberetur; & quidquid per ipsum Vicarium, & Diffinitores Capituli (durante Capitulo) diffinitum, aut ordinatum fuerit, roboris obtineat firmitatem. Post celebrationem verò, & absolutionem Capituli potestas Vicarij expiret. Viuente igitur Magistro Ordinis, talem (dum prædictum officium exercet) Vicarium Magistri, vel Capituli vocamus. Magistratu verò vacante, alium Vicarium Generalem Ordinis nominamus.

CAPVT DECIMVMQVINTVM.
De Assignatione Commendatorum.

Commendatores domorum Ordinis nostri à Prouinciali, & quatuor Diffinitoribus Capituli designẽtur, & prouideantur, illi, præcipuè qui Monasterijs fuerint vtiliores, & ad bonã gubernationẽ, & fratrũ ædificationem magis idonei, & exemplares videantur: si tamen per sex annos cõpletos in Ordine nostro sint à professione antiqui, & per triennium fuerint, vel alicuius Conuentus Vicarij, vel Nouitiorũ Magistri: quod sanè non exigitur, neq; in Magistris, aut præsentatis in Theologia, acceptatis in numero prouinciæ: neq; rursus in his qui aliquãdo Cõmẽdatores fuerunt. Commendatores omnibus fratribus sufficiẽter prouideãt in tẽporalibus, & spiritualibus, tã valentibus, quàm ægrotantibus, secundùm exigẽtiam loci, & possibilitatem domus, maxima cum charitate, & hilaritate. Rursus publicis instrumẽtis, seu titulis sigillo Ordinis signatis vti possunt pro causis litigiosis, iuxta iuris exigẽtiã, & locorum consuetudinem. Si verò intra tempus Capituli administratio, vel commenda aliqua quovis modo vacare cõtigerit, solus Prouincialis per se ipsum Commendatorẽ nominabit & instituet. Si verò Magister Generalis in tali prouincia, vbi commenda vacauerit, fuerit præsens, tunc gene-

ralis Magiſter Cõmendatorem poſsit eligere, ſi tamẽ Prouincialis antea non prouiderit, aut elegerit. Et huiuſmodi Cõmendator, ſic de nouo creatus, à quocunq; inſtituatur, eadem poteſtate, & eodem iure gaudeat in omnibus, ac ſi à Prouinciali cũ Definitoribus in Capitulo fuiſſet nominatus. Commendatores autem à ſuis Commendis non poſſunt intra tempus Capituli, ſiuè intra triennium per aliquẽ amoueri, niſi diſsipatores bonorũ Ordinis reperiantur, vel publicum ſcãdalum, vel iuſtiſsima cauſa ſit, de quibus prius conuincantur. In quo caſu Generalis, ſeu Prouincialis, aut Viſitator eos amouere, & priuare poſsit: eam tamen priuationem minimè prædicti exequantur, niſi ſimul de conſilio duorum Cõmendatorum, qui propinquiores fuerint Monaſterio, à cuius Commenda fuerit talis Cõmendator priuandus, & repellendus, vel ſaltẽ id fiat de conſilio duorum Definitorũ, vel altero illorũ, & vno Cõmendatore ex propinquioribus. Si tamen Prouincialis, aut Viſitator aliter in prædicta depoſitione proceſſerit, grauiſsimè in Capitulo Prouinciali puniatur. Abſolutionem tamẽ prædictam, ſeu priuationem, quam etiam ſi ſine conſilio prædictorũ Definitorum, aut Commendatorum fecerit, validam eſſe volumus, & tunc pariter Prouincialis ipſe talem poſsit Cõmendam ſe ſolo prouidere, ſic enim maiora damna excuſantur. Quòd ſi Commẽdator aliquid commiſerit, cuius ratione in conſtitutionibus noſtris pœna ſuſpenſionis ab officio, ad tempus imponitur, tunc ſolus Prouincialis eam ſuſpenſionem exequatur, abſque conſilio Prælatorum, aut Definitorum. Poſſeſsiones inſuper, & redditus, & bona quæcunque domus vendere, aut alienare, aut aliquo modo cõmutare, aut oppignorare, nulli liceat Ordinis noſtri, abſque ſpeciali in ſcriptis licẽtia Prouincialis, aut Definitorũ in Capitulo. Quòd ſi quis cõtra facere præſumpſerit, alienationes omnes, & ſingulas dicimus, & volumus eſſe nullas, & nullius valoris, nullamq; habere roboris firmitatẽ, imò cõſtitutione præſenti cẽſemus ipſas perpetuò irritas, & inanes. Diſsipatorẽ verò huiuſmodi bonorum Ordinis, qui talia perpetrare attẽtauerit, non tantũ ad pœnam grauioris culpæ ſine relaxatione ſuſtinendã condemnamus; imò etiam ab omni

cura, administratione, & Commenda Ordinis nostri, ipso facto præsenti constitutione priuamus. Nullus quoq; Cõmendatorum á sua Commenda sit absens, neque recedat sub pœna priuationis officij, nisi propter aliquam eamque non paruam vtilitatem suæ Cõmendæ, quæ talis sit, vt Cõmendatoris persona ita sit necessaria, vt per alterã non possit commodè obtineri. Quòd si Commẽdator negotia habuerit propria, quæ eum à suo Conuentu abesse cõpellant, semel in suo triennio per triginta dies solùm abesse poterit. Quòd si pluribus indigeat, à Prouinciali licentiam petat. Poterit tamen Commendator, absque noua licẽtia, per sex, aut octo dies, à Cõmenda sua recedere. Verùm sub eadem priuationis pœna præcipimus, ne Commẽdator subditis suis licentiam tribuat, vt vltrá quatuor dies à suis Cõuentibus recedant. Item, singuli Commendatores in suis Conuentibus Vicarium nominent Religiosum, & idoneum, qui ipsos adiuuet, & Commendatoribus quouis modo absentibus, in omnibus vices eorum gerat.

CAPVT DECIMVMSEXTVM.

De electione Prioris Barchinonensis.

STatuimus irreuocabili cõstitutione, quòd Prior domus Barchinonensis, per Fratres eiusdem Conuentus canonicè eligatur, quòd specialiter Monasterio, & domui Barchinonensi reseruatur, cùm domus hæc priùs in Ordine nostro fuerit erecta, & in ea nostræ Religionis initium præcesserit. Quocircà eius antiquã eligẽdi consuetudinem obseruari volumus, scilicet, vt Prior, seu Commendator prædictæ domus per vota secreta, & iuxtà Tridentini Concilij formã per electionem canonicam ad triẽnium eligatur, & nõ vltrà. Et in tali electione vocẽ habeant Conuentuales omnes prædicti Cõuentus Barchinonẽsis, dummodo per quatuor annos à professione sint antiqui, & in Ordine sacro constituti, & in prædicta domo fuerint habitatores designati, saltẽ per vnum mensem proximum, antequã Prioratus vacauerit, siuè per mortẽ, siuè ex quacunque alia causa. Decernimus autẽ, & ordinamus prædictos Fra-

tres Conuentuales habentes vocem eligendi, Prioratu vacante, non debere tantùm eſſe filios eiuſdem domus Barchinonenſis; ſed omnes in vniuerſum Conuentuales, ſiuè fuerint filij eiuſdē domus, ſiuè filij, & habitatores aſsignati in prouincia Aragonū, hi omnes poſsint ſuffragari in prædicta electione, cū conditionibus ſuprà dictis. Et tunc eum eligant, & nominent in Priorem ex ſe, vel ex alijs cęnobijs totius prouinciæ Aragoniæ, qui ſit religione, moribus, & doctrina, pro bona gubernatione prædicti Conuentus in ſpiritualibus, & temporalibus dignior, & magis ſufficiens. Et in tali electione præſideat Suprior, ſiuè Vicarius eiuſdē Conuentus; vel in illius defectu Frater in profeſsione antiquior. Verùm electio prædicti Prioris ad illos tantùm pertineat Electores, qui perſonaliter præſentes in electione extiterint, ſicut fit in electione Magiſtri. Quòd ſi quis maiorem partem medietate eligentium habuerit, ille habeatur tanquàm Prior electus. Si verò infra menſem à vacatione Prioratus non elegerint (Conuentu in dicta domo Barchinonenſi opportunè congregato) tunc Magiſter Ordinis prædicto Conuentui prouideat de Priore. Deinde electio Prioris à Conuentu facta Magiſtro præſentetur, & Conuentus, qui petit confirmationem Prioris electi, numerum, & nomina eligētium ſcribat Magiſtro Ordinis, modo quis quem elegerit non publicetur. Et ſi canonicè, & ſine vitio facta fuerit, electum in Priorem confirmet. Prior verò cōfirmatus, cum conſilio Diſcretorum Fratrum inſtituat Supriorem, ſiuè Vicarium, qui poſsit corripere delinquentes, & qui curam, & adminiſtrationem Religioſorum, & Conuentus gerat in his, quæ Prior aſsignauerit, & permiſerit.

CAPVT DECIMVMSEPTIMVM.

De Capitulo quotidiano.

Poſt Matutinas, vel poſt Primam, aut quando Prælato melius videbitur, ſemel in hebdomada ſemper celebrabitur Capitulum, omnibus ſuo Ordine ſedētibus, Prælatus dicat: Benedicite patres, Dominus ſit vo-

biscum, Conuentus respondeat, Amen. Et omnes inclinentur profundè, Prælatus commendet vt in suis orationibus orent pro Papa, & statu Ecclesiæ, pro Rege, pro benefactoribus ordinis, viuis, & defunctis. Et surgant omnes & dicat Prælatus. Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen sanctum tuum vitam æternā ℟. Amen, Dicat, Ad te leuaui. Gloria Patri. De profundis. Requiem æternam. Kirieeleyson. Pater noster. Et ne nos inducas. ℣. Oremus pro Domino Papa. ℟. Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in manus inimicorum eius. ℣. Saluos fac seruos tuos, & ancillas tuas. ℟. Deus meus sperantes in te. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen, Vers. Dominus vobiscū, ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus, Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, prætende super famulum tuum Papam nostrum, & super cunctas congregationes illi commissas, spiritum gratiæ salutaris, & vt in veritate tibi complaceat, perpetuum ei rorē tuæ benedictionis infunde. Prætende Domine famulis & famulabus tuis dexteram cælestis auxilij, vt te toto corde perquirant, & quæ dignè postulant, assequantur. Omnipotens sempiterne Deus, miserere famulo tuo Regi nostro, cum prole regia; & dirige eos secundum clementiam tuam in viam salutis æternæ, vt te toto corde perquirant, & quæ dignè postulant assequantur, & te donante tibi placita cupiant, & tota virtute perficiant, & Magistrum nostrum Generalem, & Prouincialem, & Ordinem nostrum, & nos famulos tuos ab omni aduersitate custodi. Fidelium Deus omnium conditor & Redemptor, animabus famulorum, famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, vt indulgentiam, quam semper optauerunt, pijs supplicationibus consequantur. Qui viuis & regnas, Postea, Prælatus proponat quæ ad honestatem, & correctionem fratrum in communi, vel in speciali viderit digna correctione. Post hæc egrediātur nouitij, & dicat Prælatus, Faciant venias, Et suo Ordine quilibet fratrum flectat genua, & dicat. Pater, veniam peto; resurgat, & stando humiliter confiteatur culpas suas accusando se de defectibus manifestis contra regulam & cō-

stitutiones, quod in omnibus non obseruat regulam Beati Aug. nec constitutiones Ordinis, nõ custodiendo silentiũ, non recitando attentè, & deuotè horas, & diuinum officiũ, tardè surgendo, malè legẽdo. Et in essentialibus non obediendo corde & opere, nec paupertatem spiritus amando, nec honestè viuẽdo. Ideò dico meã culpam, & peto veniã, & misericordiam. Si verò culpa alicuius talis sit, vt digna sit correctione, præparet se, quam prælatus, vel cui præceperit exequetur. Nunquam fratres in capitulo loquantur, nisi culpas dicendo, vel superiori ad interrogata respondendo, & vno stante & loquente, alius non loquatur. Nullus aliquem proclamet ex sola suspicione, nec accuset de auditũ, nisi dicat à quo audierit, & ille sit præsens domi. Finitis verò culpis, prosternant se omnes, & dicant: Cõfiteor Deo. Deinde prælatus stans, dicat. Misereatur vestri. Absolutionem, & remissionem omnium peccatorum vestrorum, tribuat vobis omnipotens, & misericors Dñs. Amen. Deinde surgant omnes & Prælatus dicat. Adiutorium nostrum. Et ℟: Qui fecit cælum, &c. Et sic soluitur capitulum, iunioribus egredientibus priùs.

CAPVT DECIMVM OCTAuum, De Visitatore.

STatuimus, vt Prouincialis in suo triennio, bis, vt dictũ est, Omnes domos suæ Prouinciæ visitet, quas cõmodè, & sine notabili periculo poterit visitare, ad alias verò mittat visitatorem, virum ætate, Religione & moribus approbatum, cui authoritatem suam in scriptis committat, vt sibi visum fuerit. Quando de nouo Magister Generalis, aut Prouincialis venit ad Monasterium, cùm appropinquat domo, campana Ecclesiæ conuocandi sunt fratres ante fores Ecclesiæ in duos choros diuisi, & sic omnes intrent Ecclesiã, & ante sacramentum omnes se prosternãt, & Magister, vel Prouincialis genibusflexis, stans apud ipsum. ¶ Antiquior det benedictionẽ itinerantiũ, vt sequitur. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in cælis. Ecce sicut

oculi seruorum in manibus dominorum suorum. Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ; ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione. Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis. Gloria Patri, &c. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrieeleison. Pater noster. Et ne nos inducas in tentationem. Saluos fac, vel, Saluum fac. Dominus vobiscum. Oremus. Miserere, quæsumus Domine, his famulis tuis, & quicquid in via eis surripuit visus, vel auditus malæ rei, aut ociosi sermonis: totum ineffabili pietate deleas, & abstergas. Per Christum Dominum nostrum. Adesto Domine, supplicationibus nostris: & viam famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone: vt inter omnes vitæ, & viæ huius varietates, tuo semper protegantur auxilio. Per Christum Dominum nostrum. Itinerantes verò, domum intrantes quamcũque debent dicere iuxtà doctrinam Saluatoris: Pax huic domui. Posteà autem Magister, vel Prouincialis dicat De profundis. Requiem æternam. Kyrie. Christe. Kyrie. Pater noster. Et ne nos. A porta inferi. Dominus vobiscum Deus veniæ largitor, & humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuã: vt nostræ congregationis fratres, propinquos, & benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, Beata Maria semper Virgine intercedente, cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium peruenire concedas. Per Christum Dominum. Requiescant, &c. Et ingrediatur Monasterium, data pace omnibus. Visitator verò quandiù visitationis officium exercet, locum, & vices Prouincialis habeat, vt omnia agnoscat, & visitet, excessusque & defectus Commendatoris, & Fratrum corrigat, & emẽdet, quocumque tempore perpetrata sint, si non fuerint emendata, & punita. Officium tamen visitationis quatuor diebus cõtinuis terminetur. Si verò negotia, vt scandala maxima sint, per duos dies visitatio dilatetur, ita vt sexto die finiatur. Si verò Commendator, tempore visitationis absens fuerit à sua domo, visitatio fiat: & si qua agnouerit de Commendatore, emendatione digna, totum inscriptis recipiat, &

Prouinciali mittat, vt domus necessitati prouideat. Et si pro aliquo testimonio necesse fuerit aliquem absentē Fratrem vocare, vel citare, Visitator potest vocare, & excommunicare donec compareat. Visitator congreget omnes in Capitulum, in quo præsideat, & dicat: Benedicite fratres, Dominus sit vobiscum. ℟. Conuentus, Amen. Primò ostēdat Commendatori, & Conuentui literas visitandi manu Prouincialis, & sigillo Ordinis munitas, vt potestas visitandi constet. Et si sit numerus competens Fratrum recommēdationem viuorū, & mortuorum faciat, vt habetur in principio capituli quotidiani: & Christianam, piam, & religiosam exhortationem faciat secundùm qualitatem, & circūstantiam domus, & fratrū; & moneat primò, & secundò, & tertio in virtute Spiritus sancti, & sub obediētiæ præcepto, & excommunicationis sentētia, si quid factum sit in damnum Religionis, seu Fratrum; si quæ rixæ, si qui defectus nō emendati, & emendatione digni, sibi in scrutinio reuelent, aut declarent, admoneatq; esse indicia, & quod sibi tanquā iudici, testes tenentur sub pœna peccati mortalis verū respondere. Si verò sit ita secretum, vt nulla indicia, vel suspicio sit, non tenētur reuelare Visitatori, sed proximus secretò prius monendus est. Quòd si Frater qui secretum scit, iā admonuit, neque emendatur Frater, & damnum, aut maximum scandalum timetur in Monasterio, tunc tenetur reuelare Visitatori. Hæc, & similia Conuentui exponantur, ne ignari maiori peccato illaqueentur, & ne vitia maneant impunita, & vitium serpat, & membra magis putrescant: Sic absoluat primum Capitulum. Posteà, vel celebrando Missam, vel alio tempore decenter cū cereis accensis, & Thuribulo visitet Eucharistiæ Sacramentū: an sit in decenti loco, & quo tempore renouari soleat, & videat reliquias, & oleū infirmorū. Deinde sacra indumenta, an apta, & mūda sint, & quæ reparanda quæ addenda sunt, præcipiat. Posteà in secreto loco solus, à singulis Fratribus accipiat iuramentū, quòd vera dicent, absq; odio, seu amore alicuius: & interroget de statu domus, de fama, de vita, de honestate Prælati, & Fratrū, de regimine, & prudentia Cōmendatoris, an semper præsideat in choro, & refectorio: an omnibus Fra-

tribus tribuat necessaria hilari animo, in sanitate & infirmi tatibus: an prouideat de cibo & potu, ac vestitu quando necessarium est: An curam habeat maximam ad diuinum officium, & pulsationem cymbali suo tempore: & de Ordine & numero missarum, an soluantur missæ quas tenentur celebrare: De cultura possessionum, de redditibus, & debitis domus. An adhibeat curam, vt fratres omnes in lectionibus, meditationibus, aut exercitationibus Religiosis occupentur. An inter fratres sint rixæ, inimicitiæ, odia. An commissum fuerit aliquod peccatum, neque sit punitum à Prælato. Secundùm qualitatem domus, & circunstantias fratrum. Visitator prudens interrogabit, & testes dicant quomodo sciant, & an viderint, vel à quo audiuerint, & vbi, vt ex testibus veritas agnoscatur. Et omnes testes subscribant his quæ dixerint. Et visitator vt iudex oculatissimus, & iustissimus iudicet ex testibus, si quid conuincatur, & publicum sit secundùm constitutiones nostras, circunstantiam personæ & delicti pensando, publicè puniat, siue Prælatum, vel subditos concernat: Secretum verò secretò emendet, & ita omnes conueniant in capitulum, vbi quæ publicè facta fuerint, corripiat coram omnibus, & commendet obedientiam, humilitatem, pacem, & mutuam charitatem, & obseruantiam regulæ, & constitutionũm nostrarum, & reis pœnitentiam salutarem iniungat, & quæ seruanda deinceps sint scripto relinquat; Posteà omnes se prosternant, & dicant. Confiteor Deo. Visitator verò stãs dicat. Misereatur vestri. Ego authoritate Dei omnipotẽtis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & authoritate mihi commissa absoluo vos ab omni vinculo irregularitatis, suspensionis, excommunicationis latæ, ab homine, vel à iure (si indigetis) & ab omnibus transgressionibus, excessibus, omissionibus regulæ, & constitutionũ nostrarũ, quantũ ego possum, & quod non possum, suppleat, & perficiat omnipotens sacerdos, & summus Pontifex Dominus Iesus Christus: & iniungo vobis in pœnitentiam omnium peccatorum vestrorũ, quicquid boni feceritis, & specialiter iugum obedientiæ, ac regularis obseruantiæ disciplinã; In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen. Si fieri potest, visitator proprijs oculis vi-

deat,

deat, & viſitet poſſeſsiones, & omnia bona Monaſterij, vt agnoſcat curam prælati de huiuſmodi bonis: In mutationibus fratrum: ſi multos expediat mutare, non omnes ſimul eijciat, ſed quandò alij venerint, alij mutentur maxima prudentia: ne ſcandalum ſit in populo, vel domus deſoletur: neque aliqua domus multitudine fratrũ oneretur, ſed ſecundùm neceſsitatem, & poſsibilitatem domus, omnia facta in viſitatione ſcripto mandentur, vt fidem faciant Prouinciali, & Definitorio. Quæ verò ſeruanda præcipiuntur, in capitulo legantur, & in libro Conuentus ſcribantur. Conuentus verò prouinciali, vel viſitatori prouideat de impenſis neceſſarijs ad iter, vſque ad Monaſterium proximè viſitandum: modò Prouincialis, aut viſitator religioſe, & honeſtè incedant, cum vno fratre ſocio, & ſeruis, & animalibus neceſſarijs, ne domus dilapidentur à viſitationibus.

CAPVT DECIMVM NONum, De Appellationibus fruſtratorijs.

CVm natura humana facilis ſit ad malum, & multi ſtatus, & profeſsionis ſuæ immemores, litigia, & diſcordias occaſione appellandi anxiè perquirant: vt ſub velamento querimoniarum, ſupplicationum, & appellationum occaſionem habeant euagandi, & ſub ſanctitatis prætextu bona Ordinis indeſtabiles vſus conſumãt, in noſtræ Religionis iacturam, & diuinæ maieſtatis offenſam, Præſenti conſtitutione ſub obedientiæ præcepto, & in virtute Spiritus ſancti, & ſub excommunicationis ſententia, & in terminatione diuini iudicij præcipimus, nequis in Capitulo, vel extra in aliquo loco, cuiuſcunq; dignitatis, ſtatus, vel conditionis in Ordine noſtro ſit, audeat ab ſtatutis, Ordinationibus, & correctionibus, Magiſtri Generalis, Prouincialis, Definitorij, vel Commendatorum obedientia alium iudicem (authoritate Apoſtolica ſemper ſalua) appellare, vel per viam ſupplicationis, vel cuiuſuis quærimoniæ contraire, vel non obedire. Tranſgreſſor verò pœnam grauioris culpæ incurrat, abſque ſpe

relaxationis, quam si renuerit ferre, ex nunc pro tunc excõmunicamus, & ab omnibus euitetur, in carceremquè conijciatur, & inhabilem ad omnem administrationem spiritualem, vel temporalem perpetuò censemus. Cum quo solus Generalis, vel Prouincialis simul cum Diffinitorio maxima pœnitentia, & emenda præcedente valeat dispensare.

CAPVT VIGESIMVM.

De literis deprecatorijs non impetrandis.

STatuimus, quòd nullus fratrum Ordinis nostri ab aliqua Ecclesiastica, vel sæculari persona, cuiuscunq; dignitatis, aut eminentiæ, vel conditionis existat, neque à communitate vlla alicuius populi, vel ciuitatis, impetret, aut impetrare faciat preces, vel literas quascunquè deprecatorias, comminatorias, monitorias, vel alias quascunquè: quouis modo, ad Magistrum Generalem, Prouincialem, vel Diffinitores Capituli, vel ad Ordinem nostrũ: pro habenda cura, officio, commenda, vel administratione aliqua, vel pro habendo beneficio, vel officio, vnquam in Ordine nostro, aut super alijs peragendis in Generali, vel Prouinciali Capitulo. Quod siquis fecerit, procurauerit, vel obtinuerit: eo ipso ab ipsa administratione, cura, officio, & beneficio Ordinis nostri, quod petierit, aut procurari fecerit, sit priuatus, inhabilis; & indignus ad obtinendum, & ad pœnam grauioris culpæ sine aliqua relaxatione, nisi acta pœnitentia, vel parte eius, absquè etiam Magistri misericordia, vel dispensatione speciali per ipsum sustinendã, eundem condemnamus.

CAPVT VIGESIMVMPRIMVM.

De non recipiendis fratribus alienæ professionis, sine debita licentia & consilio.

STatuimus insuper, & ordinamus, vt nullus frater alterius professionis in Ordine nostro sine speciali licentia

Magiſtri Generalis, vel Prouincialis recipiatur, licet à maiori ſuo dimiſſoriam ſecum aſportauerit, & priùs maxima cura adhibita debita, & honeſtate ipſius recipiatur: receptus verò infra decem annos à ſui receptione in Commendatorem nullatenus aſſumatur, neque in aliqua adminiſtratione Ordinis noſtri conſtituatur. Quòd ſi qui Mendicantium, vel aliorum Ordinum fratres, ſeu religioſi ad Ordinem noſtrum fuerint translati, & profeſsionem emiſerint regularem, transferri nequeunt, deinceps à noſtro Ordine ad alium, abſque ſedis Apoſtolicæ licentia, ſpecialem, & expreſſam mentionem faciente de ſtatuto, & ordinatione factis à Martino Quinto, vt habetur in bulla eius plumbea, & originali, quæ habetur Salmanticæ, in qua pariter decernitur, irritum eſſe, & inane quicquid in contrarium, à quoquam fiat, quauis etiam auctoritate ſcienter, vel ignorãter.

CAPVT VIGESIMVMSECVNdum, De dignitatibus ſine licentia non recipiendis.

S. Michele … Archangelo

NVllus Frater Ordinis noſtri, ſine ſpeciali licentia Magiſtri Generalis, vel Prouincialis, gradum, officium, vel dignitatem recipiat, niſi per talem obedientiam cogatur, quàm tranſgrediendo peccaret mortaliter. Quòd ſi fecerit, præſenti ſtatuto, ſuffragijs, & omnibus beneficij ſpiritualibus Ordinis noſtri priuamus. Si verò in dignitatibus, vel quouis alio modo extra Ordinẽ viuat, qui habitum & inſtituta Ordinis non ſeruat ſuffragijs Ordinis ſimiliter priuamus. Si quis Frater Ordinis noſtri, obedientiã ſibi, vel alteri iniunctã, vel vt ſit cõuentualis, vel vt amoueatur à Monaſterio, vel vt in aliquo officio conſtituatur, vel promoueatur, vel cũ externis cõmoretur, per perſonas extra obedientiã Ordinis noſtri procurauerit, per ſe, vel per interpoſitam perſonã, pœnæ grauioris culpæ ſubiaceat ipſo facto. Itẽ, ſi quis paſſus moleſtiam, iniuriam, aut quodvis aliud damnũ ab aliquo Fratre ad parentes, vel alios ſæcula-

res conquestus fuerit, per medium annum sit in carcere, & ter in hebdomadam comedat panem, & aquā. Si quis verò reuelauerit consilia, vel secreta nostri Ordinis, numquam de cætero ad consilia Ordinis admittatur, nec vocem habeat in electionibus, & septem sextis ferijs in medio refectorij comedat panem, & aquam. Si quis (quod Deus auertat) vitio nefario carnis diffamatus fuerit, statim moueatur à loco: si verò conuictus sit, perpetuò incarcetur, vel omninò ab Ordine expellatur. Si aliquis apertè præsentium mādatorum, siue constitutionum transgressor extiterit, vel contemptor, statim Commendator, & Fratres de communi societate eum proijciant. Et quandiù contumax, & filius inobedientiæ permanserit, eidem panis, & aqua, & pulmentum tantummodò ministretur.

S. Michaele Archangelo

CAPVT VIGESIMVM TERTIVM.

De Fratribus iter agentibus.

OMnes Fratres viatores Ordinis nostri in scriptis sui Prælati licentiam, seu literas testimoniales secum ferant, quas si ferre neglexerint, incarcerētur in domibus ad quas contigerit declinare. Quod præcipimus obseruandum: nam & iuxtà sancti Concilij Tridentini decretum sic legimus: Nec liceat regularibus à suis Conuentibus recedere, etiam prætextu ad Superiores suos accedēdi, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint. Qui verò sine prædicto mandato in scriptis obtento repertus fuerit, ab ordinarijs locorum tanquam desertor sui instituti puniatur. Hactenus Concilium, & Sixtus Papa Quintus proprio motu, nuper edito, inquit: Prohibemus eodem modo, atque interdicimus, ne quis regularis, ex vna prouincia, ad aliam Prouinciam sui Ordinis transeundo, etiam in itinere, intra aliquod Monasterium, domum, vel locum alterius prouinciæ ad habitandum, vel tanquam hospes recipi, aut modicum tempus diuertere possit, nisi à Superiore eius loci vbi residet, expressam licentiam discedendi, in scriptis obtētam, seu li-

teras obedientiæ, vel commendatitias, ſecum deferat, atque exhibeat, vel niſi ita cognitus ſit apud illos ad quos diuerterit, vt de eius perſona nullus omninò dubitationis, aut ſuſpicionis locus relinquatur. Quòd ſi regulares prædictas literas non deferant, ſub cuſtodia à locorum ordinarijs detineantur, tanquam ſuſpecti de crimine: & ſubiungit prædictus Papa Sixtus Quintus. Et volumus vt ij qui etiam pietatis, vel hoſpitalitatis prætextu, regulares alterius Prouinciæ ignotos, aut ſine licentia, vel literis receperint, pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſsiuæ, necnon officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, obtentorum, atque inhabilitatis perpetuæ incurrant. Quocircà ſi Commendator, vel Prælatus prædictos omnes non punierit, ſed receperit vt domi permaneant, ſit excommunicatus nulla cauſa excuſante. Quòd ſi prædicti Fratres, qui ſine literis teſtimonialibus incedunt, non ſint neque apoſtatæ, neque fugitiui, & id euidenter conſtet: tunc per integrum diem incarcerentur, & ieiunent in pane, & aqua, & ſtatim à Monaſterio expellantur, ne audeant Fratres liberè cum tanta Religionis infamia vagari. Si verò ſubditus licentiam petierit, & Prælatus dare noluerit, non diſcedat vnquam à Monaſterio; donec duorum Fratrum teſtimonium ferat, Prælatum noluiſſe dare in ſcriptis licentiam, & ſe adire Prouincialem, & tunc non puniatur. Et tam in his, quàm in prædictis omnibus, non ſolùm Concilij Tridentini reformationem, ſed Pontificis decretum, decernimus eſſe obſeruanda. Commendatores verò iter facientes, ſemper ſecum ferant ſigillum ſui officij, & titulum ſuæ Cõmendæ. Omnes Fratres cùm ſunt in via, ſemper diuinum Officium recitent ſecundùm Ordinem noſtrum, aut ſecundùm Eccleſias, ad quas declinauerint. Subditus antequam exeat à Monaſterio, benedictionem recipiat à Prælato, deinde coram aliquo Sacerdote proſtratus dicat Pſalmum: Leuaui oculos meos. Gloria Patri. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. Et ne nos. Saluum fac. Dominus vobiſcum. Oremus. Adeſto Domine ſupplicationibus noſtris, & viam famulorum tuorum in ſalutis tuæ proſperitate diſpone, vt inter omnes viæ, & vitæ huius

varietates tuo semper protegantur auxilio. Per Christum. Et aspergatur aqua benedicta. In via verò quãdo manè surgunt, dicant Psalmum: Benedictus Dominus Deus Israel. Gloria Patri. In viam pacis, prosperitatis, securitatis, & salutis dirige nos Dñe. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos inducas. ℣. Benedictus Dominus die quotidie. ℟. Prosperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum. ℣. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi. Dominus vobiscum. Oremus. Exaudi Domine, supplicum preces, & confitentium tibi parce peccatis, vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus, & pacem. Adesto Domine, supplicationibus nostris. Et, De profundis. Et, Fideliũ Deus, pro defunctis dicant. Redeuntes verò statim quærãt Prælatum à quo benedictionem accipiant, & deinde coram aliquo Sacerdote dicant: Ad te leuaui. Gloria Patri. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Oremus. Miserere, quæsumus Domine, huic famulo tuo, & quicquid in via ei surripuit sensus, totum ineffabili clementia tua deleas. Per Christum. Commendator verò, Commendatorem superuenientem honoret, & omnes viatores maxima charitate excipiat. Hospites verò sine licentia Commendatoris domus in qua sunt, nihil agant, nec à Monasterio exeant, sed Cõmendatori libera corrigendi sit potestas, si opus fuerit. Rursus, hospites per tres dies in hospitio extra refectorium recreentur, deinceps verò suam prosequantur viam: cæterùm si magna sit necessitas permanendi domi, cibarijs Conuentus in refectorio sint contenti. In via autẽ, Fratres antiquiori in omnibus semper obediant, & maximam honestatem, & modestiam omnes vbique interiùs, & exteriùs præstent. Si quis tamen Ordinis nostri in oppido, siue loco vbi Monasterium Ordinis habemus, extra Monasterium permanserit, maxima cum diligentia requiratur, & pœnæ grauioris culpæ, minimè relaxandę subiaceat. Quocircà præsenti cõstitutione sancimus, vt quantùm fuerit possibile euitetur, ne Fratres nostri sine socio incedant, non tantùm in via, sed neque in ciuitate, & semper deferant Ordinis scutum in capa, vel scapula-

rio quoties extra Monasteria vagantur. Quòd si secùs fecerint pœnæ grauis culpæ subiacebunt. Et quia nullo ampliùs inhonoratur religio, quàm ex detestabili vsu iurãdi, & sæpius iurandi religiosorum, præsertim in sæcularium conspectu, qui ex iuramentis regularium scandalizantur, idcircò grauissimè puniendi sunt Fratres nostri, si qui fuerint, qui nulla reuerentia nominis Dei habita, per Deum, vel per sancta Dei Euangelia, & sanctos iurauerint. Et in hac re Prælatorum conscientias oneramus, præsertim cùm Christus Dominus voluerit, nos parciùs iurare, dicens: Nolite iurare omninò, sit autem sermo vester, Est, est, Non, non, quòd autem his abundantiùs est, à malo est. Fratres Ordinis Prędicatorum, & sancti Francisci obseruantes, in domibus nostris, hilari animo, & cum charitate excipiantur.

CAPVT VIGESIMVMQVARTVM.

De bonis temporibus.

ITem, statuimus, & ordinamus, quòd tã Generalis Magister in toto Ordine, quàm Prouinciales in suis Prouincijs, & Commendatores in suis Commendis, omnes diligenter requirant scripturas omnes, & publica instrumenta possessionum, reddituum, legitimarum, actionum, & quorumcunque aliorum bonorum domorum Ordinis nostri, illis quoquomodo pertinentia. Et hæc omnia in communi deposito, debito ordine, & maxima cum charitate custodiantur. Ita sanè vt facilè dignoscantur rescripta omnia, publicaque instrumenta bonorum, cuiuscunque Conuentus, & in promptu sint, quoties necesse fuerint. Similiter omnia debita procurentur, & ita scribantur, vt omnium illorum nullo modo obliuio esse possit. Statuimus etiam, ac ordinamus, quòd neque Magister Generalis, nec Prouincialis, nec illorum Capitula, neque Commendatores, neque quiuis alius possit per se remittere, aut condonare, neque renuntiare hæreditatem, aut bona quę fratribus ex hæreditario iure paterno, aut materno, aut quouis alio illis, & Ordini debentur, neque

redditus, aut quæcumque alia bona immobilia Conuentuum, neque illa vendere, aut alienare, aut aliquo modo commutare, aut oppignorare, nisi de consensu maioris, & sanioris partis illius Conuentus cui pertinent illa bona. Insuper volumus præter ipsius Conuentus consensum, necessariam esse licentiam ipsius Generalis, aut Prouincialis in scriptis factam. Alienationes autem singulas aliter factas, volumus esse nullas, & nullius valoris, aut roboris habere firmitatem: imò verò præsenti constitutione censemus ipsas perpetuò irritas, & inanes.

CAPVT VIGESIMVMQVINTVM. De Magistris, & Præsentatis.

IN qualibet Prouincia, non plures quàm duodecim Magistri in Theologia admittantur, neque plures quàm viginti quatuor Præsentati: quòd si plures, aut in maiori numero admissi fuerint, vel expositi, aut graduati, non gaudeant iuribus, gratijs, priuilegijs, aut immunitatibus Magistrorum Prouinciæ, & Præsentatorum, quousque intra numerum Magistrorum, vel Præsentatorum Prouinciæ debitè annumerentur, cum qualitatibus, & conditionibus infrà dicendis. Quocircà præsenti constitutione decernimus, quòd fratres in Theologia professores non admittantur ad aliquem gradum, siue Præsentaturam, nisi priùs à sua Prouincia fuerint in Prouinciali Capitulo expositi ad huiusmodi gradum, & habuerint sex annos à professione cōpletos, & audiuerint sacram Theologiam in aliqua Vniuersitate, vel Conuentu, per quatuor annos completos, & in eadem Vniuersitate, vel in alia approbata, de licētia Prouincialis fuerint ad Bacalaureatus gradū admissi: & posteà per duos annos completos, in aliquo Conuentu Ordinis, vel in aliqua Vniuersitate, de licentia Generalis, aut Prouincialis, siue Capituli, in continua lectione Artium, vel Theologiæ, siue Sacræ scripturæ sint versati, & in conclusionibus publicis in Capitulo, vel in aliquo Collegio Ordinis

dinis probati. Tales verò, & non aliàs, de conſilio Definitorum Capituli, exponantur ad primum Capitulum Generale, vbi à Generali admittantur, & ſic gaudeant priuilegijs, & iuribus Præſentatorum, & habeant ius, & voces in electione Prouincialis, & Definitorum. Quod ita decernimus eſſe obſeruandum, non obſtantibus quibuſcunque indultis, conſuetudinibus, poſſeſsione, &c. Quoad Magiſtros verò ſimiliter illi ſolùm ſunt admittendi, qui fuerint per decem annos à profeſsione antiqui. Et qui poſt receptionem prædicti gradus, & Præſentaturæ, per tres annos completos in lectura ordinaria ſcholaſticæ Theologiæ; ſiue poſitiuæ fuerint in aliquo Conuentu, vel Vniuerſitate exercitati, prout dictum eſt, de licentia Magiſtri Generalis, vel Prouincialis, & fuerint in concluſionibus publicis in Capitulo Generali, vel Prouinciali probati, & à ſuo Capitulo Prouinciali expoſiti, tunc enim ad huiuſmodi Magiſteriũ per Magiſtrum Ordinis in ſuo Capitulo admittantur, & graduentur, & ſic gaudeant omnibus iuribus, & priuilegijs. Vndè, decernimus, & declaramus, Magiſtros omnes, ad minus per quinque annos completos, publicè debere eſſe Lectores. Quorum duo ad Præſentaturæ gradum in lectione Artium, ſiue Theologiæ expendantur, & ſufficiant: alij verò tres in exercitio lectionum ſcholaſticæ Theologiæ, ad Magiſterij gradum requiruntur. Poſtquam autem prædicti omnes fuerint Magiſtri, ad eumque peruenerint ſtatum, & gradum, in Ordine noſtro ſocium habeant, qui ipſos adiuuet in omnibus ſibi neceſſarijs, & fruantur iuribus, priuilegijs, & immunitatibus Magiſtrorum, & non aliter. Volumus præterea, & ſtatuimus, vt duæ aliæ ſint in qualibet Prouincia Ordinis noſtri Præſentaturæ, pro Prædicatoribus & concionatoribus Verbi diuini. In quibus illi ſolùm concionatores exponantur, & admittantur, qui ad minùs per decem annos in æſtimatione populi fuerint, & magno populi applauſu prædicauerint.

CAPVT XXVI.

De forma graduandi Magiſtrum in S. Michele *Theologia.* Archangelo

PRomotor habeat annulum, & birretum, ſiuè pileum nigrum paratum, & ſedẽs expectet promouendum, qui flexis ad pedes promotoris genibus, interrogatur ab eo. Quid petis? Et reſpõdeat humiliter: Peto, promoueri ad gradum doctoratus, & magiſterij ſacræ Theologię. *Promotor*: Promittis tenere, ſeruare, docere, & defendere doctrinam ſanam, & catholicam, iuxta determinationem ſanctæ Matris Eccleſiæ Catholicæ Romanæ? *Promouendus*. Promitto, & ſpondeo in hac forma.

PROFESSIO FIDEI IVXTA FORMAM Bullæ Pij Papæ IIII.

EGo N. firma Fide credo, & profiteor omnia, & ſingula quæ continentur in Symbolo Fidei, quo ſancta Romana Eccleſia vtitur, videlicet, Credo in vnum Deum Patrem omnipotentem, factorem cæli, & terræ: viſibilium omnium, & inuiſibilium: & in vnum Dominum Ieſu Chriſtum Filium Dei vnigenitum. Et ex Patre natũ ante omnia ſæcula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero: genitum non factum conſubſtantialem patri, per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines & propter noſtram ſalutem deſcendit de cælis. Et incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria Virgine, & homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato, & ſepultus eſt, & reſurrexit tertia die ſecundùm ſcripturas: & aſcẽdit in cælum, ſedet ad dexteram Patris, & iterùm venturus eſt cum gloria iudicare viuos, & mortuos, cuius regni non erit finis: & in Spiritum ſanctum Dominum, & viuificantẽ, qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre, & Filio ſimul adoratur, & conglorificatur: qui locutus eſt per Pro-

phetas, & vnam ſanctã Catholicã, & Apoſtolicã Eccleſiã, confiteor vnum baptiſma in remiſsionem peccatorum, & expecto reſurrectionem mortuorum, & vitam venturi ſeculi, Amen. Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas traditiones, reliquaſque eiuſdem Eccleſiæ obſeruationes, & conſtitutiones firmiſsimè admitto, & amplector. Item ſacram Scripturam, iuxta eum ſenſum, quem tenuit, & tenet Sancta mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione ſacrarũ Scripturarum, admitto: Nec eam vnquam, niſi iuxta vnanimem conſenſum patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque ſeptem eſſe verè, & propriè ſacramenta nouæ legis à Ieſu Chriſto Domino inſtituta, atque ad ſalutem humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria, ſcilicet, Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, Extremam vnctionem, Ordinem, & Matrimonium, illaque gratiam conferre: Et ex his baptiſmum, confirmationem, & Ordinem ſine ſacrilegio reiterari non poſſe. Receptos quoque, & approbatos Eccleſiæ Catholicæ ritus, in ſupradictorum omnium ſacramentorum ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto. Omnia & ſingula, quæ de peccato originali, & de iuſtificatione in ſacroſanta Tridentina ſynodo definita, & declarata fuerũt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deó, verum & proprium, & propitiatorium ſacrificium, pro viuis & defunctis. Atque in ſanctiſsimo Euchariſtiæ ſacramenro, eſſe verè, realiter & ſubſtantialiter corpus, & ſanguinem, vna cum anima, & diuinitate Domini noſtri Ieſu Chriſti. Fierique conuerſionem totius ſubſtantiæ vini in ſanguinem, quam conuerſionẽ Eccleſia Catholica trãſſubſtantionem appellat. Fateor etiam ſub altera tãtum ſpecie totum, atque integrum Chriſtum verumque ſacramentum ſumi. Conſtanter teneo purgatorium eſſe, animaſque ibi dententas fidelium ſuffragijs iuuari. Similiter & ſanctos vna cum Chriſto regnantes, venerandos, atque inuocandos eſſe, eoſque orationes Deo pro nobis offerre, atq; eorũ reliquias eſſe venerandas. Firmiter aſſero, Imagines Chriſti, ac Deiparæ ſemper Virginis, necnõ aliorũ ſanctorũ habẽdas, atq; retinendas eſſe, atque eis debitum hono-

rem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiã potestatem, à Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumq; vsum Christiano populo maximè salutarem esse affirmo. Sanctam Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem, & magistram agnosco. Romanoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Iesu Christi Vicario veram obedientiã spondeo ac iuro. Cætera item omnia à sacris canonibus, & œcumenicis Concilijs, ac præcipuè à sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio, atque profiteor. Simulque contraria omnia, atque hæreses quascunque ab Ecclesia damnatas, & reiectas, & anathematizatas ego pariter damno, reijcio, & anathematizo. Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo saluus esse potest, quam in præsenti sponte profiteor, & veraciter teneo, eandem integram, & immaculatam, vsque ad extremum vitæ spiritum constantissimè Deo adiuuante, retinere, & confiteri, atque à meis subditis, seu illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri & prædicari, quantum in me erit curaturum. Ego idem. N. spondeo, voueo, ac iuro sic me Deus adiuuet, & hæc sancta Dei Euãgelia. PROMOTOR. Quoniam sapientiam vocasti amicam, & amator factus formæ illius, quæsisti eam tibi sponsam assumere, ecce Deus dat tibi eam sponsam, vt semper tecum sit, & cor tuum possideat. In signum ergò accipe annulum in manu tua. Accipe inquam annulum signum fœderis & ingenuitatis verum. Et ego auctoritate Apostolica per litteras, &c. Mihi commissas, instituo, creo & facio te Doctorem & Magistrum in sacra Theologia. Doque tibi potestatem, & facultatem publicè legendi, docendi, interpretandi, exponendi & declarandi sacram Theologiam in nomine Patris & Filij, & Spiritus sancti, Amen.

Deinde ſurgat, & faciat promouendum ſedere in ſua ſella, dicens.

PRomoueo te ad gradum magiſterij ſacræ Theologiæ, annumerans te conſortio Doctorum, & Magiſtrorum dictæ facultatis. Ita collocet, & ſedere te faciat Dominus cum principibus, vt ſolium gloriæ teneas.

Deinde imponit Pileum ſeu biretum capiti eius dicens.

ACcipe Pileum ſeu biretum nigrum cum floſculo cãdido in ſignum Magiſterij. Sic ornet te Deus corona gloriæ.

Deinde eleuet, & dans ei oſculum dicat.

ECce odor filij mei, ſicut odor agri pleni, creſcere te faciat Dominus in millibus, & benedicat tibi in ſæcula ſæculorum, Amen.

CAPVT VIGESMVMSEPTIMVM
De ordine ſedendi.

STatuimus & ordinamus, quòd Commendator in ſuo Conuentu præcedat omnes, ſibi ſubditos, & poſt eum ſedeant, qui aliquando Generales Magiſtri fuerunt, & inter eos ille præcedat, qui in officio antiquior fuit. Et rurſus immediatè ſedeant, & ſequantur ij qui Prouinciales fuerunt, inter quos etiam prædictus ordo ſeruetur, & antiquior in officio præcedat. Deinde ſequuntur Magiſtri in ſacra Theologia, illi videlicet, qui ab Ordine admiſsi fuerint, & acceptati, cum qualitatibus, & conditionibus præſcriptis, inter quos ille præcedat qui in acceptatione Capitu

li,& sui Magisterij fuerit antiquior. Quòd si in Generali Capitulo plures admittantur Magistri,& à Generali Magistro ibidem confirmētur, tunc ille præcedat, qui professione fuerit antiquior. Post quos omnes, sedeat Vicarius eiusdem domus. Deinde Præsentati, & postremò omnes alij fratres conuētuales, qui quo professione fuerint antiquiores, cò Commendatori debent propinquiores esse modò: tamen ordinati præcedant non ordinatos,& clerici laicos fratres. Magister verò Generalis primum,& præcipuum locum obtinet in toto Ordine,& in singulis domibus. Prouincialis autem, eiusque Vicarius, & visitator tempore visitationis commendatores etiam in suis Conuentibus præcedunt. Inter Prouinciales verò,& Definitores antiquitas Prouinciarum attendatur, & antiquior præcedat. Ordo Prouinciarum, hic est. Nam primum locum tenet Prouinciæ Aragoniæ, secundum verò Prouincia Castellæ. Et consequenter tertium Prouincia Bethicæ: Quartum Prouincia Galliæ: Et postremum omnes Prouinciæ Indiarum. In Capitulo autem Generali, vel Prouinciali, post Generalē Magistrum, & Prouinciales Diffinitores capituli præcedunt reliquos omnes vsq; ad absolutionē Capituli; sed non vltra. Semper tamen Prouincialis, quādiu fuerit in sua Prouincia, post Generalem Magistrū reliquos omnes præcedat. Tandem statuimus, ac ordinamus, quòd Magistri & Præsentati prædicti, in domibus vbi commorantur, semper sint Monasteriorum,& Commendatorum Consiliarij, vt ex eorū consilio,& iudicio maturè fiant negotia, quæ ad bonum regimen domus spectant,& occurrunt. Præsertim eā quæ iuxta tenorem harum nostrarum constitutionum fuerint ordinanda & statuenda.

CAPVT VIGESIMVM OCTAVVM

De confessoribus & confessionibus.

COmmendatores domorum Ordinis nostri, quilibet eorum in sua commenda deputet,& assignet cōfessores ad audiendas aliorū fratrum sibi subditorum confessiones. Quocircà conuentuales omnes fratres te-

neantur suis Commendatoribus, ad minus semel in anno confiteri. Et nullis alijs confiteantur, nisi tantùm illis quibus à Commendatoribus suis fuerit commissum. Neque aliquis eorum eos audire præsumat, nisi adhoc specialiter per suum Commendatorem, vel per Prouincialem, vel visitatorem, aut Magistrum Ordinis fuerit deputatus: Fratres Ordinis nostri, omnes confiteantur peccata sua in qualibet rasura, & sacram communionem saltem in quolibet mense recipiant: super quo Commendatoribus sit potestas ex aliqua causa, tempus etiam confessionis, & communionis eisdem fratribus assignare, vt sibi benè visum fuerit. Prohibemus nihilominus, vt nullus frater Ordinis nostri confessiones audiat sæcularium, nisi prius à Generali Magistro, vel à Prouinciali, vel à Visitatoribus, aut ab eo cui specialiter hoc fuerit commissum à Generali Magistro, vel à Prouinciali, fuerit expositus. Et super hoc à Diœcesano, vel eius Vicario, vel ab eo qui audiendi huiusmodi confessiones authoritatem possit præstare, licentiam habeat specialem. Super quo cõscientiam Prouincialis & Generalis, ac aliorum oneramus, vt neminem exponant ad prædictas confessiones audiendas, nisi cũ, qui cognoscere sciat inter lepram & leprã, & qui sufficiens sit, & idoneus, iuxta sacri Concilij decreta, & antiqua iura. Quicunque verò semel ad minus in qualibet rasura confessus non fuerit, quandò alij fratres cõfitentur, & cõmunicant, à Commendatore puniatur: & præterea abstineat à vino, quousque fuerit confessus.

CAPVT XXIX. De sepultura fratrum.

CVm frater obierit, induẽdus est vestimẽtis omnibus sicut alij fratres, manibus antepectus dispositis in modum crucis, vestibusque in corpore decenter aptatis. Et lauetur priùs in secreto, si necesse fuerit, Cùm verò in sepultura reconditur, solùm capa auferatur ab eo, & cum tunica, scapulario, & caputio sepeliatur. Sẽper fratres Ordinis nostri, in Monasterio Ordinis sepeliãtur: Imò verò quãtũ fieri potest curandũ est, vt vbicũq; frater moriatur ad cæmeteria Ordinis nostri deportetur, & in eis sepeliatur, dum tamen infra duos dies possit commodè asportari: alioqui

in Parochia, vel Monasterio vbi decesserit, tumuletur. Quòd si aliquis proprietarius obierit, tanquam latro & socius Iudæ extra cæmeterium ad campos sepeliatur. Vestes, vel habitus omnes Prouincialis, Commendatoris, vel alteriùs fratris mortui, statim Prælatus inter Religiosos, magis indigẽtes eiusdem Conuentus liberè distribuat. Alia verò quæcunque bona, quæ ad mortui fratris legitimam, vel rationem pertinent, ad illam domum spectabunt in qua professionẽ emisit. Quòd si id non constet, aut sit professus in alio regno, vel in distantissimo loco, Prouincialis solus applicet huiusmodi bona, vel studentium Collegijs, vel Monasterio magis indigenti. Libri verò, animalia, & quæ in lecto & cella, vel quæcũque alia bona eius, quouis loco remãserint, ad eum Conuentum, in quo conuentualis erat pertinebũt, ita vt nec liberè vendantur, nec inter fratres huiusmodi bona distribuantur, sed Conuentui applicentur in communi. Si verò non sit assignatus, conuentualis in aliquo Monasterio, quæcunque bona habuerit, Prouincialis applicet publicis necessitatibus Prouinciæ.

FINIS *Constitutionum Fratrum, Sacri Ordinis Redemptorum Beatæ Mariæ de Mercede.*

MO-

MOTVS PROPRIVS GREGORII PP. XIII. IN quo confirmantur Constitutiones Ordinis, præcipuè illę, quæ ad eius pertinent reformationem.

S. Michaelis Archangeli

Gregorius Papa. XIII.

AD futuram rei memoriam. Vt sacris Religionibus iuxta editas de nouo Ordinationes viri præficiantur idonei, authoritate nostra prouidendum est. Cùm itaque, sicut accepimus, nuper in Monasterio sanctæ Eulaliæ Ordinis fratrũ sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Barchinonens. contra formam Constitutionum, & Capitulorum editorum in Generali Capitulo, quòd vltimo loco in Monasterio eiusdem Ordinis oppidi de Guadalajara Toletan. Diœces. die decima quarta Nouẽbris, vel alijs die, & mense anni Domini. M.D. Lxxiiij. Præsidentibus eidem Capitulo duobus Commissarijs Apostolicis, celebratum fuit, ad electionem Generalis eiusdem Ordinis minus Canonicè & de facto processum fuerit. Nos ea, quæ minus canonicè & de facto facta sunt, abhorrentes electionis prædictæ tenorem præsentibus pro expresso habentes: Motu proprio non ad alicuius super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam: sed ex mera deliberatione, & certa scientia nostris, electionem prædictam non s. ruata dictarum constitutionum forma nulliter factam & attentatam, cũ inde secutis quibuscumque, Apostolica authoritate tenore præsentium cassamus, & annullamus nullamque & irritam, nulliusque roboris, vel momenti fore, viribusque penitus carere, nec per illam ius sic electo quæsitum fuisse nec acquiri posse, decernimus, & declaramus. Ne autem idem Ordo diutius Prælato careat: qui

eiusdem vniuersi Ordinis curam gerat, idemque generalatus munus longæ vacationis exponatur incommodis, paterna solicitudine prospicientes, venerabili fratri Nicolao Episcopo Paduañ. nostro, & Apostolicæ sedis apud charissimum in Christo filium nostrum Philippum Hispaniarum Regem Catholicum Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, vt pro futura electione Generalis eiusdem Ordinis Generale Capitulũ dicti Ordinis eo in Monasterio, in quo per dictas nouas constitutiones statutum fuit ab eis, à quibus per dictas nouas constitutiones est conuocandum, conuocari, & indici faciat. & eis impeditis, aut recusantibus, seu negligentibus, vel si aliquid aliud obstet, quod aliter fieri arbitrio suo expedire videatur, per se ipsum conuocet, & indicat, & ipso Congregato in eo ipse, vel ab eo deputandus præsideat, quo in Capitulo & Conuentu dictarum nouarum cõstitutionum forma seruata, ad electionem Generalis dicti Ordinis procedi curet, & faciat: Nos enim motu, & scientia similibus Capitula & constitutiones, ac ordinationes, & reformationes quascunque in Capitulo, quòd in oppido de Guadalajara vltimo loco celebratum fuit, editas, quarum seriem, & tenorem, ac si de verbo ad verbũ præsentibus insertæ essent, haberi volumus pro expressis, per præsentes perpetuò Apostolica authoritate approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, ac præsentis scripti patrocinio cõmunimus, supplemusq; omnes & singulos tam iuris, quàm facti, & solemnitatum, etiam substantialium defectus, si qui forsam interuenerint in eisdem, illaque omnia & singula, ac in eis contenta quæcũq; ab omnibus, quos illa cõcernunt, inuiolabiliter obseruari debere præcipimus, sicq; & non aliter per quoscunq; iudices ordinarios, & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate iudicare, & diffinire deberi, & si secus super his à quoquã quauis authoritate sciẽter, vel ignoranter contigerit attẽtari, irritũ & inane decernimus. Non obstantibus præmissis, ac in Prouincialibus, & synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus cõstitutionibus, & ordinationibus, dictiq; Ordinis statutis etiã iuramento cõfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque, indultis, &

lite-

teris Apostolicis eidem Ordini, illiusque superioribus & personis concessis, confirmatis, & innouatis: Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque cõtrarijs quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xx. Februarij M.D.Lxxvj Pont. Nostri Anno quarto.

Cæ. Glorierius.

SIxtus PP. V. iterum constitutiones Ordinis nostri approbauit & confirmauit, postquam volumen earum vidit & examinauit sicut impressum fuerat Salmanticæ, Anno 1588. idque fecit Summus Pontifex. Anno IIII. Pontificatus sui.

CONSTITVTIONES REFORMATIONIS NOuæ factæ in Generali Capitulo celebrato Calataiubii, & ad instantiam Regis PHILIPPI II. & totius Ordinis confirmatæ per SS. D. N. PP. Clementem. VIII.

Clemens Papa. VIII.

AD perpetuam rei memoriam. Ijs quæ pro fœlici Regularium personarum statu, & illorum salubri directione prouidè statuta comperimus, vt firmiora subsistant, & perpetuò futuris temporibus obseruentur, confirmationis Apostolicæ robur libenter adijcimus prout ipsorum religiosorum vota exposcunt, & nos conspicimus in Domino expedire. Sanè dilecti filij Magister Generalis, & Diffinitores Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis

*Captiuorum nobis exponi fecerunt, quòd nuper in Capitulo
Generali dicti Ordinis in Eccleſia Monaſterij ſancti Au-
guſtini eiuſdem Ordinis in oppido de Calatayud Taraconen-
ſis Diœceſis anno proximè præterito, cum aſsiſtentia Vene-
rabilis Fratris noſtri Illephonſi ArchiepiſcopiCæſarauguſta
ni in eodem Capitulo Præſidentis, Apoſtolica authoritate de-
putati, celebrato; ad eiuſdem Ordinis, illiuſque Religioſorum
proſperam directionem infraſcripta decreta, ac ſtatuta facta
fuerunt. Et primò, quòd deinceps electio Magiſtri Generalis
dicti Ordinis tàm quo ad perſonam eligendam, quàm quo ad
locum in quo electio erit celebranda, alternatim fieret, vide-
licet quòd vna vice perſona eligenda ſit ex corona Aragoniæ,
& Galliæ, alia vice ſit ex corona Caſtellæ, incluſis Prouin-
cijs Andaluciæ, & Indiarum. Quo verò ad locum quando eli-
genda fuerit perſona ex Corona Caſtellæ, celebrari debeat ca-
pitulũ in loco Coronæ Aragoniæ, & quando eligenda erit per-
ſona ex Corona Aragoniæ Capitulum celebretur in loco Co-
ronæ Caſtellæ, & quòd iuxta hoc decretum ſiue ſtatutum
primum Capitulum Generale celebrari debeat in Prouincia
Caſtellæ, & perſona eligenda ſit ex Corona Aragoniæ. Præ-
terea circa difficultatem itineris electorum ex Indijs, ſimili-
ter decretum & ſtatutum fuit vt ſemper, & quando Pro-
uinciales, & Diffinitores Indiarum accedunt ad Capitulum
Generale, vt electioni Magiſtri Generalis aſsiſtant, qui-
uis ipſorum admittatur & recipiatur in diffinitorio, & in
in electione, dummodò oſtendant priùs nominationem ſui Ca-
pituli Prouincialis, cuius nominationis data non excedat qua
tuor annorum tempus, & dummodò non conſtet de ipſorum
reuocatione, aut noua aliæ nominatione facta per Capitulum
Prouinciale Decretum item fuit, quòd quando Magiſter Ge-
neralis fuerit ex Corona Caſtellæ, & habuerit Romæ Procu-
ratorem, & Vicarium Generalem ex eadem Corona Arago-
niæ, Prouincia poſsit, ſi voluerit curam ſuorum negotiorũ da-
re alteri Procuratori ſuis expenſis Religioſo ſuæ Prouinciæ
nominato per ſuum Capitulum Prouinciale, aut cum manda-
to procurationis Prouincialis, & diffinitorum ipſius, & id ip-
ſum facere poſsit Prouincia Caſtellæ quando Magiſter Gene-
ralis fuerit ex Corona Aragoniæ, & nominauerit Romæ Pro*

curatorem Generalem suæ Coronæ, cum hoc quòd Procurator particularis Prouinciæ in robur Religionis, & obedientiæ sit subditus Commendatori Monasterij Romæ ipsius Ordinis, vti Prælato Ordinario, & Procuratori ac Vicario Generali vti talibus obseruatis in omnibus sui Ordinis constitutionibus Ad euitandos item sumptus superfluos decretum pariter, ac statutum fuit, vt Prouincia Castellæ, Andaluciæ, & Aragoniæ nõ teneantur dare Magistro Generali singulis annis vltra septuagintaquinq; scuta valoris decemdragmarum Castellæ, neque ipse Magister Generalis possit accipere, vel petere amplius pro ipsius victu, & vestitu; quæ scuta septuaginta quinque vnusquisque Prouincialis per suam Prouinciam diuidat habito respectu redditaum, & prouentuum, quos quilibet Conuentus habet, & quòd Prouinciæ Indiarũ soluãt vestuarium huc vsq; solitũ: habeatq; Magister Generalis redditus, prouentus, & emolumenta loci de Algar, quemadmodũ hactenus semper habuit. Quia etiã domus dicti Ordinis sunt ita pauperes vt extraordinaria onera sufferre non possint, decretũ fuit vt Magistris Generalibus, & Prouincialibus quando eorũ officijs finem imposuerint, nihil dari debeat. Non obstantibus decretis in alio Capitulo Generali Cæsaraugustæ celebrato, factis, per quæ designati fuerunt centum ducati singulis annis soluendi Magistro Generali, qui officio suo finem imposuisset, & sexaginta octo ducati vnicuiq; Prouinciali, qui similiter officium suum impleuisset. Addita tamen cohortatio fuit ad Commendatores, & Prælatos ordinarios Domorum, in quibus habitauerint, vt ipsorum officijs peractis ita illos tractari curent, vt ipsorum personas, & dignitates decet. Præterea, vt cessent multa inconuenientia, quæ ipsa experientia magna esse comprobauit circa exemptiones, quas Magistri Generales pro tẽpore existentes concedere consueuerunt multis religiosis tam in sedendo, quã in nõ assistendo choro, nec nõ officijs conuẽtualibus. & similiter circa dispẽsationes super celebratione pluriũ Missarũ, quã permittũt Ordinis cõstitutiones, & super vsu lini in vestibus, nec nõ super immunitatibus à dictis Magistris Generalibus aliquãdo quibusdã cõcedi solitis illos sibi, ac præfato Magistro Generali pro tẽpore existẽte immediatè subijciẽdo, reuocando imprimis dictas exẽptiones, decretũ, & statutum

fuit

fuit vt nullus Religiosus posſit talibus exemptionibus, diſpen ſationibus, immunitatibus, & ſubiectionibus vti, nec Prælati vlterius illis aſſentiri ſub pœna priuationis officij quoad Prælatum ad annum; quoad reliquos verò illis vtentes ſub pœna carceris in quo detineri debeant per ſex menſes. Et inſuper fuit addita cohortatio ad Magiſtrum Generalem, quòd in cõceſsione huiuſmodi exemptionum parcè admodum, & conſideratè procedat, neq; illas concedat paſsim, ſed rarò, & ex iuſtiſſimis cauſis, & cum debitis limitationibus. Item cùm viſum fuerit grauata fuiſſe Capitula Prouinciæ Caſtellæ & Andaluciæ in Redemptione Captiuorum aliarum Prouinciarum mediantibus pecunijs earundem Prouinciarum Caſtellæ, & Andaluciæ; decretum fuit quòd pecuniæ quæ venerint ex Indijs ad redimendum Captiuos vnà cum reliquis quæ aggregabuntur in Prouincijs Caſtellæ & Andaluciæ deſeruiant tantummodo & applicentur Redemptioni Captiuorum dictarum Prouinciarum abſque eo quod Magiſter Generalis illas extrahere, aut in Redemptionem Captiuorum aliarum Prouinciarum, vel in alios vſus conuertere, ſeu aliter applicare valeat, ſub pœna priuationis officij. Præterea cùm conſideratum fuerit quòd domus Bergæ, Tarragæ, Pradas, & Montblanch in principatu Cathaloniæ, & domus Sarrionis, & cuiuſdam loci nuncupati, Vn caſtillo, Regni Aragoniæ ſint ferè inutiles Ordini, & Religioni, nam paucos continent in ſe fratres, & non poteſt in ipſis ſeruari Regularis obſeruantia, decretũ fuit, quòd ſupradicti domus Cathaloniæ vniãtur, ſeu incorporẽtur, & reducãtur ad Collegiũ quod Ordo ac Religio habet in ciuitate Illerdenſi, & hoc eo cõſilio vt ex redditibus dictarũ domorũ coniũctis cum redditibus dicti Collegij poſsit maior numerus Scholaſticorũ, & perſonarũ, quæ in literis exerceantur in dicto Collegio manuteneri. Et ſimiliter quòd domus Regni Aragoniæ vnirẽtur & incorporarẽtur Collegio, quod Ordo habet in ciuitate Oſcẽſi ad eũdẽ finẽ, & effectũ. Et quòd executio vnionis ſeu incorporationis domorũ Cataloniæ comitatur Priori Barchinonẽſi; Domorũ verò Aragoniæ, Prouinciali, ſeu ei⁹ Vicario dictæ Prouinciæ. Præterea vt dicti grad⁹ Præſẽtatorũ, & Magiſtrorũ dẽtur perſonis dignis, qui in ſacris literis ac ſcientijs diù operã præſtiterint, & in illis profecerint, de

cretum

cretum & statutum fuit, vt nulli Religioso dicti Ordinis detur gradus Præsentati, nisi ad illum à suo Capitulo Prouinciali prius propositus siue nominatus fuerit, & nisi saltem spatio trium annorum Logicam docuerit siue legerit, & postquã fuerit expositus & confirmatus in Capitulo Generali nõ possit ad Magistri munus & gradum similiter proponi, aut nominari, nisi Theologiam Scholasticam, aut positiuam spatio quatuor annorũ similiter docuerit siue legerit, non cõprehenso inter illos tẽpore quo legerit casus conscientiæ, & obseruata in reliquis omnibus forma cõstitutionis in distinctione. 2. capit. 25. Et qui aliter fuerint graduati, non habeantur, neque reputentur vti tales, nec habeant nomen, nec votum, nec aliud priuilegium super quo per Magistrum Generalem non possit dispensari aliqua de causa, occasione, vel pretextu. Et nullus expositus fruatur voce, loco, nec aliquo priuilegio Præsentati, nec Magistri quousque admittamur in Capitulo Generali. Simulque vt Magister Generalis adesse posset Capitulis Prouincialibus quando opus esse viderit, decretum pariter & statutũ fuit quòd eidem Generali liceat differre, aut anticipare Capitula Prouincialia celebranda ante Capitulum intermedium quod sequitur, ea tamen lege, vt anticipatio, aut dilatio vnius Capituli Prouincialis ad aliud non excedat tempus quadraginta dierum, cùm sit tempus competens ad hoc vt possit vni interesse, & ad aliud accedere. Necnon vt in electionibus tam Magistri Generalis, quàm aliorum Prouincialium vota libera sint, decretum & statutum fuit, quòd hij, qui præstituri sunt votum non teneantur petere schedulas ad effectum votum dandi à Secretario Capituli, sed possint ipsi facere schedulas arbitrio suo postquam Congregati fuerint in Capitulo ad eligendum, aut illas ex suis cubiculis factas afferre, vel vt ipsi voluerint afferendo tantummodo schedulam eius personæ, in cuius fauorem votum dederint, & vbi hoc pacto vota præstita fuerint, electus debeat habere supra medietatem votorum alia duo vota, si electus est capitularis. Similiter decretum & statutum fuit, quòd Magister Generalis si commorabitur in Hispania, non possit nominare Vicariũ Generalẽ in aliqua Pr uincia. At verò mortuo Prouinciali alicuius Prouinciæ, licet dictus Prouincialis sub

stitue-

stituerit alium Vicarium Prouincialem, possit tamen Magister Generalis nominare pro illa Prouincia alium Vicarium Generalem, qui in ea exerceat iurisdictionem, quam exerceret ipse Magister Generalis si in ea existeret. Vlterius decretum & statutum fuit, vt nullus Religiosus alterius Ordinis in ipsum Ordinem absque expressa licentia Magistri Generalis recipi posset. Et quòd nullus Vicarius Generalis Indiarũ possit ex Indÿs in Hispaniam reuersurus egredi quousq; alius in eius locum deputatus accesserit, aut Magister Generalis per suas literas permittat, vt recedere valeat, antequam successor illuc perueniat, sub pœna priuationis officÿ, & vocis actiuæ & passiuæ in perpetuum. Et sub eadem pœna successor, qui illuc accedit, remittere teneatur visitationem, seu quam dicunt residentiam sui antecessoris cum eiusdem antecessoris culpis & iustificationibus, clausoque processu illum remittat in Hispaniam vt Magister Generalis super eo videlicet sententiam ferat, mandando supradicto Vicario Generali qui ex Indÿs fuerit reuersurus, vt se præsentet coram ipso Magistro Generali, ita tñ vt si ex processu probatæ extiterint culpæ, & delicta, propter quæ idem Antecessor videatur carcerandus, possit illum carceri mancipare Postremo habito tractatu de loco celebrationis Capituli Generalis intermediÿ, resolutum fuit, quòd dictum capitulum celebretur in Monasterio eiusdem Ordinis oppidi Vallesoleti Palentinæ Diœcesis, ac aliàs prout in statutis, & ordinationibus desuper, vt præfatur factis, plenius contineri dicitur. Cumque Magister Generalis, & Diffinitores præfati cupiant præmissa omnia Apostolico muniminè roborari, nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum desiderio huiusmodi annuere, ac aliàs in premissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos habita super præmissis cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus super consultationibus Episcoporum & Regularium Deputatis, quibus præinserta statuta examinanda demandauimus matura consultatione huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula præinserta statuta Apostolica auctoritate tenore præsentium ex certa nostra scientia perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adÿcimus,

ac

ac omnnes. & singulos iuris & facti ac solemnitatum quarumcunque quomodolibet omissarum, & alios quoscunque defectus si qui interuenerunt in eisdem supplemus, eaque omnia & singula perpetuò valida & efficacia fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, ac à modernis & pro tempore existentibuss dicti Ordinis Magistro Generali, aliisque superioribus fratribus & personis quibuscunque inuiolabiliter perpetuò obseruari, eosque omnes & singulos ad illorum omnium obseruationem cogi & compelli posse; sicque & non aliter per ipsius Ordinis Magistrum Generalem, & superiores, ac quoscunque iudices quauis auctoritate fungentes, & sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales ac etiam de latere legatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & definiri debere; irritum quoque & innane quicquic secus super his à quoque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, & nihilominus Venerabilibus Fratribus Toletano & Cæsaraugustano Archiepiscopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Camaræ Apostolicæ Auditori Generali per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, vbi & quando opus fuerit præsentes literas, & in eis contenta quæcunque solemniter publicantes faciant statuta præfata à Magistro Generali & fratribus dicti Ordinis nunc, & pro tempore existentibus perpetuò obseruari, ac eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt quomodolibet in futurum ad illorum omnium obseruationem omnibus iuris & facti remedijs cogant, & compellant non permittentes aliquod contra illorum statutorum continentiam & tenorem per quoscunque quouis prætextu, vel colore, aut alias quomodolibet attentari, contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parētes per sententias & cēsuras Ecclesiasticas, ac etiā pecuniarias pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus sententias, censuras, & pœnas præfatas aggrauando, inuocato etiam ad hoc (si opus fuerit,) auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus quibuscunque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis

illius-

illiusque Monasteriorum, domorum, Prouinciarum, & locorum quorumcunque etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & cõsuetudinibus, priuilegijs quoque indultis & literis Apostolicis contra præmissa, aut aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas Generales idem importantes Nũtio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma adhoc seruanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, & ad plenum derogatum esse volumus, cæterisque contrarijs quibuscũque. Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis, & impressis manu Notarij Publici, subscriptis, & sigillo ipsius Ordinis, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constituta, obsignatis eadem prorsus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ Datis Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die octaua Nouembris, M. D. Xciiij.

Pontificatus Nostri.
Anno. Tertio.

M. Vestrius Barbianus.

VRBANVS PAPA VIII.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM. In supremo Apostolicæ dignitatis solio, meritis licet imparibus, à Domino constituti, inter grauissimas, multiplicesque pastoralis officij curas, illa præ cæteris Nos solicitos habet, vt regulares personæ, quæ relicto sæculo, diuinis obsequijs sese manciparunt, prosperè dirigantur, & fœliciter gubernentur. Quapropter, quæ ab earum Superioribus, præsertim in Capitulis Generalibus propterea facta fuisse comperimus, ea quo firmiùs subsistant, exactiusque obseruentur, libenter cùm à Nobis petitur Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Perez de Rojas, Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum Procurator Generalis, quod in Capitulo Generali eiusdem Ordinis de mense Maij anni proximè præteriti M.DC XXVII. in domo regulari ipsius Ordinis Toletana celebrato, pro fœlici, prosperoque eiusdem Ordinis regimine, & directione, ac ad maiorem illius reformationem, nonnulla statuta, & ordinationes omnium consensu edita fuerunt, tenoris subsequentis videlicet. Primùm ne multiplicitas mandatorum, fiat maior occasio labendi, abrogantur, & supprimuntur quæcumque mandata hucusque, siue in Capitulis Prouincialibus, vel etiam Generalibus, aut in particularibus Conuentuum visitationibus, à quouis confecta, dummodo à sancta Sede Apostolica non sint approbata, aut intra nostrarum Constitutionum corpus inserta solumque remaneant, quæ hic meliori calculo ex omnibus selecta annectuntur. Prælatis sub pœna priuationis officij præcipitur, ne quouis titulo, vel prætextu audeant ægrotantibus necessaria, tam in victu, quàm in medicamentis negare. Insuper Religiosis omnibus necessaria ad victũ, & vestitum pro-

uideant, ad minus habitum integrum in triennio, & calceamẽta toties, quoties opus fuerit. Ipsi autem Prælati nequeant, sibi aliquid vestimentorum assumere, nisi id ipsum cæteris Religiosis dent. Commendatores à suis Conuentibus notabiliter non recedant sine licentia Superiorum, cùm autem iter agent hoc Conuentus expensis non fiat, nisi quando in ipsius Conuentus vtilitatem vergit: Similiter per sesolos, & absque officialium interuentũ aliquid dare, aut recipere, etiã ad Fratrum sustentationem minimè tentent, sub pœna priuationis officij. Insuper sine Generalis, aut sui Prouincialis licentia, ædificationes nec incipiant, nec prosequantur. Ipsi Commendatores semper choro, ad omnes officij horas, quauis postposita occupatione interesse, vt alijs bono exemplo sint, non recusent. Prouinciales, & Visitatores in Conuentuum visitationibus, licentias confessiones audiendi, confessarijs non graduatis suspendat, donec nouo examine approbentur. Iuxtà ordinationem Sanctissimi D. N. Vrbani, nullus ab habitu, & Religione expellatur, nisi per annum carceribus, & inedijs eius incorrigibilitas tentetur. Ne verò vlla Religiosis occasio derelinquendi suam primam vocationem remaneat, statuitur quòd si quis Religiosus legitimè in nostro Ordine professus ad alium Ordinem trãsierit, quomodolibet id fiat, si posteà emissa, vel non emissa professione, iterùm ad Nos redierit totum tempus à primo ingressu in nostram Religionem, vsque ad diẽ reditus ex alia, ad quam transierit illi ad obtinendam antiquitatem nullatenus computetur, sed ab eo die incipiat nouissimus esse, ac si tunc primo habitum suscepisset, si quos autem gradus, dignitates, aut officia in Religione habebat, ipso facto vacent. Visis diligenter, longaque experientia multis, ijsque grauibus incommodis, quæ nostræ Religioni ex susceptione Fratrum alienæ professionis irrepserunt, statuitur, ne deinceps Religiosus aliquis alienæ professionis cuiuscunque qualitatis, aut conditionis sit, possit ad nostram Religionem admitti, super quo Magistro Generali taxatur potestas, supplicaturque Sanctissimo D. N. quatenus de sua benignitate dignetur professiones eorũ qui sic recipientur deinceps annullare, & ipso facto eas irritas fore declarare, non obstantibus priuilegijs, à Sede Apostolica, olim nostræ Religioni con-

cessis. Nulli deinceps Religioso licentia ordines sacros suscipiendi, nisi priùs plenè elapsis tribus à professione annis concedatur. Religiosi Sacerdotes iter agentes, vbicumque occasionem sacrum celebrandi repererint, non prætermittant. Nullatenus Religiosi, aut per se ipsos repræsentationes faciant, aut illis, dum publicè ab histrionibus fiunt, audeant interesse, sub pœna à Prælato pro arbitrio taxanda. Religiosi ad incedendum in ciuitatibus, aut locis vbi sunt nostri Ordinis Conuentus, mulabus, aut æquis non vtantur, præter Prouinciales, & Procuratores Generales Romanæ, & Catholici Regis Curiarum. Seculares personæ intra claustra Conuentus nullatenus, neque titulo inseruiendi pernoctent. Prouinciales teneantur, quàm primum omnes, & quoscumque Religiosos viderint extra claustra degere titulo parentibus subueniendi, aut beneficij inseruiendi reuocare, & causas diligenter examinare. Desiderantes omnem Religiosis occasionem præcludere, efracto obedientiæ fræno vagandi ex vna in aliam Prouinciam, sine legitima licentia transeundi statuimus, vt quicumque sic, absque legitima Magistri Generalis licentia aufugerint, statim atque ad aliquam Prouinciam, aut Conuentum appulerint, incarcerentur, & per dies aliquot, flagellis, & in pane & aqua solùm ieiunijs puniantur, statimque compellantur ad suum Conuentum vnde exierunt regredi: quicumque autem modo sunt extra suas Prouincias, qui sic sine legitima licentia ab ipsis aufugerint, etiam si per longum tempus (perperam Prælatis dissimulantibus) in alijs Prouincijs fuerint, statim compellantur ad suas Prouincias, absq; vlla spe relaxationis redire, & vt maioribus damnis occurratur quicumq; sic fugitiui, sine licentia suorum Prælatorum ordinem aliquem sacrum susceperint, sint perpetuò irremissibiliter suspensi à talis Ordinis exercitio, & ad alios ascendendi perpetuò inhabiles, nisi aliter à sancta Sede Apostolica dispensetur. Quia in exigenda, & reddenda ratione bonorum mobilium, aut immobilium Religionis, facilè potest error committi, decernitur vt quicumque Visitator, possit libros rationales Conuentuum à quocumque tempore visitare, etiam si super ipsos alia, vel aliæ visitationes præcesserint. Omninò post hac inhabilis ad omne officiũ gubernatio

nis habeaturquicunque, vel ſemel Conuentum quem gubernarit debitis obſtrictum reliquerit. Si quæ autem debita in Conuentu tempore Capituli remanſerint non ſoluta, de quibus ab ipſo Cõmendatore, & depoſitarÿs ratio ad Capitulum non tranſmittatur; illa debita Commendator, & depoſitarÿ non exprimentes irrelaxabiliter exoluant. Sub pœna priuationis officÿ præcipitur Prælatis, ne à ſubditis, ex his quæ in communi depoſito habent quicquam, vel in minima adhuc quantitate, neque ad breuiſsimum tempus ſumant, aut mutuatum petant. Cauetur autem ne quouis titulo, prætextu, aut neceſsitate eleemoſynæ pro Miſsis acceptæ conſumantur, donec in re Miſſæ dictæ obligationiq́ue ſatisfactum ſit. Annullantur immediationes quas Magiſtri Generales aliquando dederint, ipſiſq́ue perpetuò inhibetur facultas, eas dandi Nullus Religioſus in locis vbi Conuentus noſtræ Religionis fuerit extra clauſtra pernoctare audeat: etiam ſi in domo conſanguineorum, aut etiam parentum ſit, Prælatuſq́ue ad id licentiam non concedat, nec ſibi ſumat. Vt deinceps ad docendos alios idonei prouideantur miniſtri, ſtatuitur, vt in poſterum, lecturæ, ſiue Artium, ſiue Sacræ Theologiæ facta oppoſitione, & examine illis conferantur, qui in ſtudÿs plus inueniantur profeciſſe. Caſſantur autem, & annullantur quæcunq́ue collatæ ſunt ante vacaturam dictarum lecturarum, quod ad futuram ſucceſsionem vocant. Iuxta mandatum Sanctiſsimi D.N. in Sacra Congregatione C. F. factum, & iuxta antiquiſsimam noſtræ Religionis conſuetudinem, in vnoquoque Conuentu vnus ſit aſsignatus Prædicator Conuentualis, cuius ſit, quotidie, abſque vlla prorſus relaxatione caſum conſcientiæ proponere, legere, & reſoluere, qui cum hoc exercitium per decennium habuerit, poſsit ad Præſentaturam de pulpito, ſeu prædicatione, vt vocant, admitti. Gaudeant autem dum hoc officio funguntur exemptionibus circa Altare, Matutinas media nocte dicendas, & Primam. Procuratores Generales (his exceptis qui ad Romanã, & Catholici Regis Curiã ſunt) abſque licentia extra Conuentum non exeant, diebuſq́ue feſtis choro interſint. Prouinciales, probationes lecturarũ, alÿs faciendas non committant, ſed per ſe ipſos faciant. Quicumq́ue Vicarÿ Generalis officium ſiue in partibus Indiarum ſiue in

qualibet alia Prouinciaexercuit, inde recedere non audeat, absque Magistri Generalis licentia, quam ipse non concedat, donec ille successoribus, rationem exactam suorum officiorũ, & gestorum reddiderit, teneanturque subditi illis pariter obedire, donec alij in officio successerint. Si qui autem, nec praecedente dicta officij ratione recessisse reperti fuerint, aut modo sint, non possint ad aliquod Religionis officium, vel munus assumi, donec reddita ratione villicationis à Magistro Generali absoluantur. Obseruari iubetur Bulla fœlicis recordationis Pauli V. qua auferuntur Capitula, quae vocantur intermedia, daturq; Magistro Generali facultas per se ipsum faciendi, quidquid in praedicto Capitulo fieri consueuerat. Curent diligenter Prouinciales in posterum, dum ad Capitula Generalia conueniunt, authentica, & fidedigna testimonia de omnibus notatu dignis, quae in sua Prouincia acciderint secum afferre, praesertim de Conuentuum fundationibus, de vita, & morte eorum, qui cum speciali sanctimonia, & virtutũ fama decesserint, sicut à primis sui exordij temporibus in nostra Religione fieri consueuit, quo faciliùs, res gestae historijs annectantur, & in qualibet Prouincia vnus semper sit Chronista assignatus. In bonum nostri Conuentus Barchinonensis statuimus, quòd bona relicta à Religiosis defunctis in partibus Indiarum, qui ex Hispania illuc cum legitima licentia transierunt, ex his quae ad vsum de licentia Superiorum habebant, his quinque proximis annis futuris, applicentur ad aedificationem dicti Conuentus Barchinonensis, qui primus, & caput in nostra Religione est, ad quae bona colligenda, specialiter Religiosus deputetur, & mittatur, qui etiã eleemosynas ad id factas inquirat, & colligat. Ad obuianda autem plurima, ac grauia damna, quae longa experientia comperta sunt euenisse Religioni nostrae, ex eo quod officiũ Magistri Generalis, per longum tempus vaccet, maturè, & seria rei cõsideratione statuimus vt quotiescumq; dictum officium, ante expletum sexsennium quouis modo vacare contigerit, Prior Barchinonensis, siue confirmatus siue non confirmatus in officio Vicarij Generalis succedat, cum omnimoda, & plenaria potestate, vt in nostris Constitutionibus habetur, & hoc officio per solos quatuor menses fungatur, quibus expletis Capi-

tulum

tulum Generale celebretur quocumque anni tempore accidat, dicto autem spatio quatuor mensium durante, officium Prioratus Barchinonensis non vaccet, etiam si aliàs triennium expleatur. Si verò quando officium Generalatus vacauerit, non sit Prior Barchinonensis electus, Patres Conuentuales dicti Conuentus intra spatium viginti quatuor horarū Priorem de more, iuxta Constitutiones eligant, electus autem sit Vicarius Generalis, iuxta iam dicta. Quoniam longa experientia constat, Religiosos Prouinciæ Franciæ, suis ordinarijs litibus, & schismatibus, Capitula Generalia turbasse. Statuimus, vt quotiescumque ad Capitulum conuocati, lite inter ipsos, aut schismate habito, duplicati Vocales venerint, nullatenus ad habendam vocem in Capitulo admittantur, sed sine ipsis procedatur ad electionem, qua finita in Definitorio lites eorum decidantur, & componantur, ne verò vt assolent, hi qui legitimi Vocales sunt, suas voces sine legitima causa substituant, statuimus omninò seruari, quod aliàs sapè statutū est, vt qui ex prædicta Prouincia Franciæ, ad Capitulum conuocati aduenerint, sua testimonia approbata per officiū Reuerendissimi Nuncij Apostolici, in Curia existentis Regis Christianissimi deportent: secùs verò ad habendam vocem non admittantur. Prior Barchinonensis, qui ex iure nostrarum Constitutionum vacante Generalatu, ante expletū sexennium in officium Vicarij Generalis cū plenaria iurisdictione succedit, si quando dictum Vicarium adierit sit solùm Præsentatus, ipso facto Magister (ob officij grauitatem, & regimen totius Religionis) habeatur, nominetur, & sit. Obseruetur quod aliàs ab Apostolica Sede concessum est, nempè quicumque ad Romanam Curiam in officio Procuratoris Generalis strenuè, & cum approbatione communi per quinquennium se gesserit, si antea Præsentatus erat, sit Magister, si verò erat Magister, votum habeat in Capitulo Generali proximè immediato futuro. Ne qui per multum temporis in Religione Domino inseruierunt, absque aliquo leuamine senectā ducant statuitur, vt illi qui per quadraginta annos continuos in Relione, cum vitæ ac morum approbatione degerint à Matutinis media nocte dicendis, Prima, & Nona sint absoluti; reliqui verò cuiusvis ætatis sint, omni obligationi subiaceant.

senibus

senibus autem, & impeditis de sibi necessarijs, ac de socio laico conuerso, qui illorum curam gerat, prouideatur. Executioni mandari iubetur Breue quoddam, seu Motum proprium Sanctissimi D. N. Vrbani VIII. quo abrogantur, & reuocantur omnes, & quæcumque gratiæ, exemptiones, libertates, à quocumque quomodolibet concessæ, siue circa chorum, siue circa altare, circa Missas, circa cibum, & speciales socios, circa egressum è Conuentu, circa præcedentias, &c: etiam si à Sede Apostolica emanauerint. Quia verò quã plura Magisteria, & Præsentaturæ extra numerũ à nostris Constitutionibus præfixum, in euidens Monasticæ obseruantiæ damnum irrepsere, supplicatur humiliter Sanctissimo D. N. Papæ, pro parte totius huius Generalis Capituli, & Congregationis ad euitãda damna euidentia, ex hac extra numerũ numerositate graduatorum subsequuta quatenus dignetur dicta Magisteria, & Præsentaturas extra prædictum numerum, quomodolibet cõcessa, abrogare, & annullare, his exceptis quorum Magisteria, siue Præsentaturæ à Magistro Generali, & Capitulo pro hac vice dumtaxat, iustis de causis admittentur, aut si quæ Magistro Generali, de consilio speciali Diffinitorum cuiusuis Prouinciæ, rationabilibus de causis toleranda videbuntur. Vt omninò deinceps litigia circa ordinem sedendi euidentur, inter Magistros, & Præsentatos, ordo iuxta gradus antiquitatem, non professionis seruetur, sicut hactenus obseruatum est; ita tamen, vt qui de numero iuxta rigorem sunt, præcedãt, qui vel extra numerum, vel non rigorosè quocumq; modo intrauerint. Definitores Generales, siue Prouinciales, & Electores Generales, si sint Magistri, omnes alios Magistros, etiã de numero præcedant, siue non sint Magistri, præcedant omnes Præsentatos, quãuis ipsi simili gradu nõ gaudeãt, ordine suæ antiquitatis inter ipsos seruato, hoc quidẽ extra Capitulum, durante quippè Capitulo Prouinciali, Definitores omnes alios præcedunt, iuxta nostras Constitutiones. Vt omnibus semel consulatur, volumen, seu liber nostrarum Constitutionũ iterùm imprimatur, additis, seu ablatis, aut moderatis, quæ Apostolica auctoritate fuerint, siue stabilita, siue sublata, aut moderata, appositisque indicibus necessarijs. Curauit autem Magister Generalis, vt tã Cõstitutionũ liber, quàm Manua-

le Chori, Ceremoniale, & reliqui libri ad vsum Religionis necessarij diligenter, in bonam formam redacti imprimantur. Visis per multis incommodis, quæ non solùm vniuersæ Religioni, verùmetiam Conuentibus, Religiosisq; particularibus in Italia degentibus, ex quo ibi Prouincia erecta est succreuere, ob summam paupertatem octo Conuenticulorum in ea erectorum, vix ad sustentationem paucorum fratrum valentiū, nisi euagantibus hac illac Religiosis, quærendi victus causa, vndè multò minùs valeret, ad expensas Prouincialis, & sociorum ad eorum itinera, atque ad necessaria suppeditanda euntibus ad Generalia Capitula, vt hoc eodem anno experiētia constitit cum vasa sacra in pignus sint data, vt ad Capitulum Generale euntibus succurreretur, sine spe illa iterùm habendi, cognitisq; alijs quàm plurimis incommodis statuitur ipsam Prouinciam debere extingui, atque eius Religiosos sub immediata obedientia Vicarij Generalis manere, officia autē, & gradus eorumq; institutionem, & duratione͂, iuxta nostrarum Constitutionum vigorem permanere debere, super quo Sāctissimo D.N. Papæ supplicatur quatenus de sua benignitate dignetur prouidere, super his autem omnibus, & singulis pro parte huius Generalis Congregationis, totiusque Religionis humiliter supplicatur Sanctissimo D.N. quatenus, de sua benignitate dignetur prouidere, ea confirmando, vtpotè ad maiorem reformationem, & monasticam obseruantiam euidenter, vt apparet conducentia. Cùm autem sicut eadem expositio subiungebat prædictus Ioannes Procurator plurimū cupiat, statuta, & ordinationes huiusmodi, pro firmiori illorum subsistentia, atque inuiolabili obseruatione, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri: Nobis propterea totius Ordinis huiusmodi nomine humiliter supplicari fecit, vt desuper opportunè prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Ioannem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi sup

plica-

plicationibus inclinati de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E Cardinalium, negotÿs regularium præpositorum consilio, statuta, & ordinationes præinserta, huiusmodi præterquam in ea parte in qua statuitur esse extinguendam Prouinciam prædicti Ordinis in Italia, quòd statutum de prædicta Prouincia extinguenda nullum fuisse, & esse declaramus, illudq; quatenus foret opus irritamus, ac reuocamus, ac si factũ minimè fuisset, & à libris decretorum, & statutorum eiusdẽ Religionis, deleri, cancellari, & cassari mandamus, sub pœna excommunicationis maioris ac priuationis vocis actiuæ, ipso facto incurrendæ, reliqua verò Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & cõfirmamus illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adÿcimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus, decernentes statuta, & ordinationes huiusmodi, ac præsentes literas, & in eis contenta, quæcumque semper, & perpetuò, valida, firma, & efficacia esse, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in dicto Ordine ab omnibus, & singulis illius Fratribus, nunc, & pro tempore existentibus, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, & adimpleri, atque ita in præmissis ab omnibus censeri, sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatÿ Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & innane, quicquid secùs super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quòcirca dilectis filÿs nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nũcio, & causarũ Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumq; vbi, & quando opus fuerit, ac quoties desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, statuta, & ordinationes huiusmodi, ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari. Contradictores, & rebelles, ac præmissis non parẽtes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescẽdo, inuocato

etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis, non obſtantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, de vna, & in Cõcilio Generali edita de duobus dietis, dũmodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in iudicium non trahatur, alijſque cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenoribus pro præſentibus, & ſufficienter expreſsis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrarijs quibuſcunq; Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſsis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus, vbiq; fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud ſanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die iiij. Nouembris, M.DC.XXVIII. Pontificatus noſtri anno ſexto.

BVLLA CALIXTI ET
Decretum eius ſuper tranſlatione Fratrum.

CAlixtus Epiſcopus, ſeruus ſeruorum Dei, ad futuram rei memoriam. Super gregem dominicum noſtræ vigilantiæ diuinitus creditum intenti ſpeculatoris officiũ exercentes erga ſingulos regulares Ordines aciem noſtra conſiderationis intendimus, & eorum ſtatus perſpicaciter meditamur, & quia quorum regulæ laxiores, qu.rumvè arctiores exiſtant ex multis argumentis colligimus, perſonas illas quæ de aliquo eorundem, in quo ſunt ſuperna vocatione vocati ad alios Ordines leuiter tranſmigrarunt, & quæ per ambitionis deuium, ab eorum obedientijs temere receſſerunt ad priorem caulam, ſi arctior fuerit, reduci mandamus, prout eorum ſaluti, & Ordinum eorundem decori conſpicimus expedire. Cũ

itaque sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Magistri Generalis, & Definitorum Generalis, & Prouincialium Capitulorum Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum petitio continebat, nonnulli ex Fratribus eiusdē Ordinis expressè professi, vocatione sua non contenti, & immemores, quod ipsi voluntatē propriam abnegātes simetipsos pro redemptione captiuorū, qui in potestate infideliū duræ seruituti subijciuntur, altissimo deuonouerunt, profitentes separatos etiam pro vnius redemptione captiui, non modò se ipsos captiuitati Paganorum in excambium tradere, sed etiam si opus foret mortem, & tormēta quælibet tolerare, se ab huiusmodi sancti voti iugo auctoritate propria subtrahendo, Mendicantium, seu aliorum Ordinum, Monasteria, siue domos euolauerint; nonnulli verò ex eisdem habitu retento, sed obedientiæ fræno effracto per curias Prælatorū, aut Regum, Reginarum, aut aliorum seculariū Principum, in opprobrium dicti Ordinis hinc inde discurrant, & varia scādala sæpènumero pariant. Nos meditantes, quòd ex accessione emissionis posterioris voti, videlicet pro redemptione huiusmodi, ad tria per reliquos religionum quarumlibet, emitti consueta substantialia vota, vt peregrinationes transmarinas pro accendendo ad infideles eosdem, & periculosam cū Paganis conuersationem, & reliqua redemptionis eiusmodi discrimina omittamus, tale vinculum Fratribus dicti Ordinis B. Mariæ de Mercede videtur accedere, vt Ordo ipse videatur, nō modò in regula largior, siue par alijs Ordinibus ante dictis, sed ets longè arctior non immerito posse cēseri, auctoritate Apostolica, & ex certa scientia, tenore præsentium statuimus, ac etiā ordinamus, omnes, & singulos, qui in præfato Ordine B. Mariæ solemne votum professionis expressè emiserint, ita ipsi Ordini perpetuis eorū vitæ temporibus fore efficaciter obligatos, vt absq; Sedis Apostolicæ speciali licentia, eis ad alios quoscunq; regulares, etiam Monasteriorū ordines eos transeundi auctoritas, vel potestas minimè sit cōcessa. Decernentes statutum, & ordinationē nostra huiusmodi, etiam ad præfatas eorundem professorum trahi translationes, ita videlicet, quod Generalis Magister, & Diffinitores præfati præsentes, & qui pro tempore fuerint per se, vel aliū, seu alios

quoscumq; Religiosos, qui dictum Ordinē B. Mariæ expressè professi fuerint, vt præfertur, de quibus alijs Ordinibus, eorumque Monasterijs, domibus, siue locis, ad quæ forsan, etiam cùm suorum Superiorum licentia, & habitus mutatione pro tempore transiuerant, repetere possint, & debeant. Ipsique sic translati Religiosi, etiam sine repetitione huiusmodi ad Priorem Ordinem B. Mariæ prædictum, sub virtute sanctæ obedientiæ redire omnimodè teneantur; & insuper, vt eadem statutum, & ordinatio facilius vendicet sibi locum, omnibus, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, alijs Prælatis, necnon personis Ecclesiasticis in dignitate cōstitutis, ad quos præsentes literas, vel earum transumpta authentica peruenerint. Per Apostolica scripta mandamus, quatenus Episcopi, & eorum quilibet, per se vel alium, seu alios statutum, & ordinationem, ac literas nostras huiusmodi, vbi, & quādo expedire viderint, ac pro parte Generalis Magistri & Diffinitorum prædictorum fuerint requisiti auctoritate nostra solemniter publicātes, quoscumque Religiosos in eodem Ordine B. Mariæ expressè professos, qui ad alios Ordines, sine dictæ Sedis speciali licentia transiuerunt hactenus, vel imposterum transierint. Necnon etiam illos quos in Prælatorum regum, reginarum, vel aliorum secularium principum curijs, aut alibi vbicumque extra loca præfati Ordinis vagare eis constiterit, ad requisitionem Magistri, aut Diffinitorum, aut ipsius Ordinis. Ad loca dicti Ordinis B. Mariæ, in quibus professionem eiusmodi emiserint, infra certum, de quo eis videbitur sibi præfigendum peremptorum terminum competentem, omni causa, & occasione cessantibus, protinus reuertantur, dicta auctoritate nostra moneant, & mandent eisdem, & nihilominus, si monitioni, & mandato huiusmodi non paruerint, cùm effectu ipsos ad hoc per censuram Ecclesiasticam, necnon arrestationem, si opus fuerit personarum, ac carcerationem, ac alia fortiora remedia, necnon contradictores quoslibet, & rebelles cuiuscumque dignitatis, status, nobilitatis, præeminentiæ, vel conditionis fuerint, etiam si Pontificali regali, reginali, aut alia quauis Ecclesiastica, seu mundana dignitate præfulgeant, per censuram eandem, appellatione remota cōpellant, inuocato ad hoc, si opus fuerit auxilio brachij se-

cula-

cularis, nō obſtātibus fel. recor. Bonifacij PP. Octaui prædeceſſoris noſtri, illis præſertim quibus cauetur, ne quis extra ſuā ciuitatē, & diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis vltra vnā dietā à fine ſuæ diœceſis ad iudiciū euocetur, ſeu ne iudices à ſede deputati prædicta extra ciuitatē, & diœceſim in quibus deputati fuerint, contra quoſcūq; procedere, ac alij, vel alijs vices ſuas cōmittere, ſeu aliquos vltra vnā dietam à fine diœceſis eorundē trahere præſumāt, ac de duabus dietis in Cōcilio generali, & perſonis vltra certū numerū ad iudiciū non vocandi, & alijs cōſtitutionibus, & ordinationibus, necnō priuilegijs, indulgētijs, cōceſſionibus, ſtatutis, decretis, ordinationibus, & alijs literis Apoſtolicis Monachorū fratrū Mendicantiū, & alijs Ordinibus ſupradictis, eorumq; Monaſterijs, domibus, ſiue locis per Sedē prædictā, vel legatos eius, aut alios quoſcūq, in genere, ſeu in ſpecie cōceſſis, quorūcumq; tenorum exiſtāt, ſtatutiſq; quoque, & cōſuetudinibus eorundē iuramēto, cōfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, quibus omnibus, & ſingulis, etiā ſi de illis ſpecialis, & expreſſa mentio habēda foret, quo ad hoc illis aliàs in ſuo robore permāſuris derogamus expreſſè, cæteriſq; cōtrarijs quibuſcūque, aut ſi aliquibus cōmuniter, vel diuiſim à dicta ſit ſede indultū, quòd interdici, ſuſpēdi, vel excōmunicari, aut extra, vel vltra certa loca ad iudiciū euocari nō poſsint per literas Apoſtolicas nō facientes plenā, & expreſſā, ac de verbo ad verbū de indulto huiuſmodi mētionē. Verū quia difficilè foret præſentes literas ad ſingula mūdi loca originaliter poſſe trāsferri, volumus, quòd earum trāſumptis authēticis manu publica duorū Notariorū ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati, vel collegij roboratis, plena fides in iudicio, & extra, vbicunq; exhibita fuerint adhibeatur, ac ſi literæ ipſæ originaliter forent exhibitæ, vel oſtēſæ. Nulli ergo omnino hominū liceat hāc paginā noſtrorū ſtatuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & volūtatis infringere, vel ei auſu temerario cōtraire. Si quis autē hoc attētare præſumpſerit, indignationē omnipotētis Dei, & B. Petri, & Pauli Apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurū. Datis Romæ apud S. Petrū, anno Dñicæ Incarnationis milleſimo quadringēteſimo quinquageſimo ſeptimo, Pridie Kalend. Nouembris, Pontificatus noſtri anno tertio.

MARTINVS PP. V.

M*Artinus Episcopus, seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Sacræ Religionis obseruantia, sub qua dilecti filij Magister Generalis, & Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum, piæ vitæ studio dediti, sedulum impendunt Altissimo famulatum, non indignè meretur, vt ad illa fauorabiliter intendamus, quæ ipsorum statum prosperum, & tranquillum respicere dignoscuntur. Hinc est, quòd nos consideratione charissimi in Christo filij Alphonsi Aragonum Regis illustris, cuius progenitores (vt accepimus) prædicti Ordinis promotores, seu Fundatores fuerunt: Nos super hoc humiliter supplicationi, ac Magistri, & Fratrum prædictorum supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica statuimus, & ordinamus, vt si qui Mendicantium, vel aliorum Ordinum Fratres, seu Religiosi ad præfatum Ordinem B. Mariæ de Mercede captiuorum pro tempore translati, illius regulam per annum eius habitum gestando, approbauerint, seu expressam in eo professionem emiserint regularem, ex tunc ab eo ad alium Ordinem transferri nequeant absque Sedis Apostolicæ licentia, specialem, & expressam faciente de statuto & ordinatione nostris huiusmodi mentionem. Decernentes ex tunc irritum & inane quicquid in contrarium à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstãtibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti B. Mariæ de Mercede captiuorum, & aliorum Ordinum huiusmodi statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis, & alijs contrarijs quibuscunque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationum, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Florentiæ iij. Kal Iunij. Pontificatus nostri anno ij.*

CONFIRMATIO PRIVILEGIORVM, GRAtiarum, exemptionum, immunitatum, & extensionis, ac indultorum Ordinis B. Mariæ de Mercede, necnon de nouo concessio facta à Sixto Papa V.

SIXTVS PAPA V.

AD FVTVRAM REI MEMORIAM. Inter præcipuas nostræ solicitudinis partes illud vnum, semper enixè prouidere curamus, vt regulares personæ non solùm iuxta laudabilia earum instituta, ita Deo Saluatori nostro famulentur, vt alijs exemplo esse possint, sed etiam vt taliter munitæ, & suffultæ priuilegijs, & externis adiumentis existant, vt in earum feruore propter temporalia minimè tepescere cogantur, aut aliàs perturbari, & inquietari vllatenus possint. Ad quod eò promptiùs erga Ordinẽ B. Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorũ in regnis Hispaniarum primitus erectæ faciendum inducimur, quòd eiusdẽ Ordinis professores ita eximio sunt charitatis zelo succensi in proximorum salute, vita, ac libertate procuranda, vt sese in precium, & pignus pro Christi fidelibus à Sarracenorum misera seruitute redimendis, & liberandis tradere, ac mancipare, cùm necesse fuerit, non verеantur. Sanè cùm pridem nos, ad tollendas nonnullas in hac Religione cõtrouersias certam formã pro Capituli, ac Magistri Generalis celebratione, ac electione facienda ordinauerimus, & statuerimus: ac sicut pro parte dilectorum filiorũ Francisci de Salazar Generalis Magistri, ac Francisci de Torres Procuratoris dicti Ordinis, ac Vicarij Generalis nobis expositũ fuit, pro eiusdem Ordinis directione, & propagatione, iuxta tẽporũ qualitatẽ, & exigentiam noua quædam reformationes, & decreta, tam

de loco Capituli Generalis, quàm de vocalium electorum, & Diffinitorum auctoritate, ac aliorum dicti Ordinis Superiorum auctoritate, & aliorum dicti Ordinis Superiorum officio, iuxta felic. record. Pij V. & Gregorij XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac nostras literas præfatas, facta, & sancita fuerunt. Ac insuper à diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris eidem Ordini plura priuilegia & gratiæ, tam spirituales, quàm temporales concessa, confirmata, ac innouata fuerunt, nobis humiliter supplicatum fuit, vt præmissa omnia confirmare, ac eis robur adijcere, ac aliàs in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos honestis, ac pijs supplicationibus huiusmodi inclinati, ac eosdem Generalem, Procuratorem, Prouinciales, Superiores, & Fratres, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie, absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon decretorum prædictorum, reformationum, indultorum, priuilegiorum, gratiarum, literarum etiam singularum tenores pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, constitutiones, ordinationes, reformationes, prouisiones, ac decreta, electionem, auctoritatem, potestatem, officium Magistri Generalis, Electorum, Diffinitorum, Vocalium, Priorum, Fratrum, ac aliorum sub dicta regula, & institutis degentium directionem, gubernationem, curam, & administrationem, visitationem, correctionem, quomodolibet in genere, vel in specie, concernentia quatenus licita, & honesta, ac sacris Canonibus non contraria, ac ad formam Tridentinæ Synodi ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, approbamus, confirmamus, ac ab omnibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, & aliarum pœnarum pro arbitrio Magistri Generalis pro tempore existentis, incursu obseruari, ac inuiolabiliter custodiri mandamus, supplentes omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, ac solemnitatum quaruncumque quomodolibet omissarum

de-

defectus, si qui forsan interuenerint in eisdem: necnon omnia, & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, antelationes, fauores, præeminentias, indulta, licentias, stationes, declarationes, facultates, concessiones, indulgentias etiam plenarias, ac peccatorum remissiones, & relaxationes, aliasque gratias spirituales, & temporales Ordini præfacto, ac singulis illius Monasterijs, Prioratibus, ac alijs regularibus locis, eorumque Generali, Prioribus, Diffinitoribus, Visitatoribus, Superioribus, Fratribus, ac alijs Religiosis per quoscumque prædecessores nostros, Romanos Pontifices, ac Sedem Apostolicam, tam in genere, quàm in specie, etiam per modum communicationis, extensionis, & ampliationis, ac aliàs quomodolibet concessas, ac confirmatas, & approbatas, etiam si talia forent, quæ specialem requirerent mētionē, quatenus sint in vsu, & ad formam dictæ Synodi Tridentinæ, & quo ad priuilegia modò nulli præiudicium inferant, approbamus, & confirmamus, ac etiam de nouo concedimus. Ac illis omnibus, & singulis, vti, frui, & gaudere, sicut ea omnia iustè, & pacificè possident, liberè, ac licitè posse, & debere decernimus, ac indulgemus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon ordinis huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, aut quauis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, quomodolibet in contrarium facientibus, cæterisque contrarijs quibuscumq; Volumus autem, vt præsentium transumptis, manu Magistri Generalis, seu alicuius Superioris dicti Ordinis, & alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo eiusdem Ordinis designatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datis Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxvj. Aprilis M.D. LXXXIX. Pontificatus nostri anno quarto.

M. Vestrius
Barbianus.

INSTRVCTIO OFFICIORVM ORDINIS B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ſeu Formularium.

De officio Magiſtri Generalis circa Ordinem in generali.

MAgiſtri Ordinis officium eſt, de toto Ordine ſibi commiſſo gerere aſsiduã ſolicitudinem paupertatis, humilitatis, & omnium obſeruantiarum Ordinis, totiuſq; ſanctitatis quantùm poſſibile eſt naturæ ſuæ; præ omnibus in ſe monſtrare indicia, vt nõ ſolùm pręſentes Fratres ædificet exemplo, ſed etiam abſentes fama reficiat. Fratres, præſentes verbis, abſentes verò literis, promouere ad omne bonum, & Deo, & Beatæ Virgini recommendare in orationibus Fratres, & Ordinem, inceſſanter. Et ad hoc etiam bonorum ſuffragia procurare. Debet quoque ſecum habere Regulam, Conſtitutiones, Priuilegiorum Ordinis tranſumpta, Admonitiones Capitulorum Generalium, Breuiarium, & Miſſale bene correcta, & hoc ſcire benè, & Fratribus ſuper his ſatiſfacere. Item, ipſius intereſt pro poſſe laborare, vt interſit Capitulo Generali: & in omnibus redemptionem captiuorum fideliter procurare.

Circa Capitulum Generale.

IN Vigilia Pentecostes, post Primam, perlectis in Capitulo Kalendis, & tabula faciendus est sermo aliquis breuis de pertinentibus ad Religionem, & statum Fratrum ab eo, vel ab illo cui ipse iniunxerit ad hoc idoneo, & postmodum ad monitiones circa ea, quæ pertinent ad instans Capitulum. Orationes quoque aliquæ, vel Missæ pro ipso Capitulo sunt Fratribus iniungendæ; potest etiam dare licentias aliquas generales durante Capitulo, vel de loquendo, vel de alijs secundùm quod viderit expedire. Ipsius etiā est congregare tunc Diffinitores, & in diffinitionibus minùs exercitatos dirigere, de Constitutionibus confirmatis, vel inchoatis, & de alijs actis præteriti Capituli cùm necesse fuerit rationes, quæ mouerūt Diffinitores reddere. Summa quoque cura est ei adhibenda, vt ordinationes vtiles pro ordine procedant: aliæ verò non. Et idē circa admonitiones, & alia agenda in Capitulo faciendum. Et circa huiusmodi tunc prouidendum est ei, & frequenter per totum annum cogitandū. Literæ generales aliquæ de aliqua consolatione, & vtili exhortatione ad fratres omnes, & aliæ ad sorores sunt ab eo transmittendæ, & tam tempestiuè promulgādæ cū indulgētijs, si quæ nouæ fuerint, vel literæ Papales, vel alia præter acta per Ordinem mittenda, quod ante diffinitionem posſint omnia à fratribus transcribi. Curandum quoque est ei, quod acta modo debito, & decēter formentur, & quòd omnia fiant in Capitulo ordinatè. Cōmittere etiam alicui debet, quod habeat curā de literis, de beneficijs concedendis, alij, vel alijs, de legendis illis, quæ fuerint transcribenda. Omnibus etiam, qui scribunt ei, siue fratribus, siue extraneis de aliquo, quod requirat rescriptū, per literam decentem rescribendum est rationabiliter, & prout poterit gratiosè. Et vt pleniùs expediantur literæ, debet sibi de pluribus prouidere dictatoribus idoneis tūc habendis. In tenendo quoque Capitulum multū curādum est sibi quòd dissolutiones non fiant, quòd in loquendo, & in alijs, modus, & forma scripta seruentur, quòd proclamationes iniquæ, vel indiscretæ, dolosæ, & friuolæ, reprimantur,

quòd absentes leuiter non infamentur, & huiusmodi multa. In terminatione verò Capituli, in ipso Capitulo potest præfigere terminum infrà quem recedant Fratres si timetur de mora Fratrum, & domus grauamine. Denunciare quoque quò proponat iter dirigere, vt sciant Fratres vbiq; vbi poterit inueniri, si eo indiguerint, & tam præsentium, quàm absentium Fratrum orationibus se recomendare. Et his factis ad absolutionem ibidem faciendam est procedendum.

Circa Prouincias.

CIrca Prouincias verò debet habere curam magnã, quòd bonos Prouinciales habeant, cùm ex ipsis pro magna parte depẽdeat bonus status Ordinis in Prouincijs. Et ideò debet interdum electoribus Prouincialium, literas ad hoc pertinentes dirigere, interdum etiam circa personam eligendã eos dirigere. Cùm autem electio deuoluta fuerit ad eum cũ diligenti discussione, prout vtilius poterit prouidere. Item pro cõmuni bono Prouinciæ debet quandoque speciales literas specialibus Prouincijs mittere, secundũ exigentiam negotiorũ, & temporis. Item, Prouincijs magis desolatis, vel minùs sufficiẽtibus sibi, debet esse fauorabilior, in concedendis Fratribus vtilibus, & idoneis, siuè ad legendũ, siuè ad prædicandum, siuè ad alia Ordinis negotia peragenda, vel in collocãdo Fratres de illis Prouincijs alibi ad proficiendũ, & pro eis in huiusmodi gradibus, per quos poßint vtiliter releuari. Suum est etiam transferre Fratres de Prouincia ad Prouinciam, pro vtilitate vel Ordinis, vel Fratrum transferendorum, vel Prouinciæ, à qua, vel ad quam translatio huiusmodi fuerit facienda. Contentiones quoque (si quæ fuerint inter Prouincias) debet dirimere, & à mutuis iniurijs conseruare easdem. Per Fratres venientes ad Capitula, & aliàs cùm commodè poterit, de statu Prouinciarum debet inquirere diligenter, & ad habendam notitiam qualemcumque de regimine earum, vt acta Capitulorum Prouincialium ad se deferantur, & ad Capitula Generalia, si voluerit.

Circa Diuinum Officium.

NOn conuenit Magiſtro libenter ſe abſentare à Diuino Officio, & maximè à Completorio, niſi fortè propter impotentiam corporalē, aut ſi habeat occupationes circa maiores vtilitates. Cùm autem Præſens fuerit in choro, debet primum locum in dextro choro tenere. Tempore communionis abſolutionem in Capitulo facere, & Miſſam celebrare Conuentualem. Fratribus infirmis vbi præſens eſt, ſacram miniſtrare communionem, & extremam vnctionem, & ſepelire defunctos, recipere nouitios, recipere ad beneficia, recipere legatos, & magnates in Conuentibus in quibus fuerit. In magnis ſolemnitatibus facere Officia, & aliàs Conuentuales Miſſas interdum cū requiſitus fuerit à Cantore celebrare. Extra chorum verò cùm maiori maturitate, & diligentia, quàm ab alijs communiter conſueuit fieri, eſt Officium dicendum ab ipſo, & celebrandum frequenter; Officium quoque mortuorum trium lectionum, licèt non ex debito teneatur, non decet ab eo prætermitti.

Circa Curiam Romanam.

CVria Romana viſitanda eſt à Magiſtro, tàm pro ipſius reuerentia, quàm Ordinis vtilitate temporibus opportunis, vbi ſi eam turbatam inuenerit in aliquo contra Ordinem, vel Fratres aliquos, debet ad ſe dandam ipſam ſolicitè laborare. Indulgentias, conceſsiones etiam verbo ſolo, vtiles Ordini, quas poterit impetrare D. Papæ, & Cardinalium, & aliorum Curialium beneuolentiam erga Ordinē captare. Negotia magna ſi qua habet Ordo pro viribus promouere Capellanis, & Pęnitentiarijs Fratribus, & ſi qui ſunt alij in ſocietate Curialium, tenere Capitulū, & ipſos diligēter corrigere. Apponere etiam diligentiā, quòd inde cautè remoueantur, ſi qui fuerint minùs apti, & quod pauci ſint ibidem in ſocietate alicuius Curialium, & quòd qui fuerint, tales ſint quòd ex eorum mora, in Curia ho-

nor ſequatur ordinis, & vtilitas animarum. Prouidendũ eſt etiã ab ipſo, quòd in Conuentibus ciuitatũ vbi curia fuerit, ſemper ſint fratres perſonati, diſcretione, & honeſtate pollentes, & præcipuè Commẽdator, & Lector ſufficientes, & famoſi. Conſtituendus eſt ſemper ab ipſo aliquis frater in Curia literatus, Diſcretus, & Zelator Ordinis, honeſtæ, & amabilis conuerſationis inter ſæculares, firmus in amore ſtatus Ordinis, & perſonatus, qui ſit ibidem generalis Ordinis Procurator, habens ſuper hoc ſuas literas cum diſcretione formatas, Cui etiam committẽda eſt poteſtas aliqua ſuper apoſtatas Ordinis, & ſuper fratres ad Curiam inordinatè venientes, & etiam ſuper illos, qui ordinatè veniunt, vt cum conſilio ſuo procedant, & circà alia quædam prout viſum fuerit expedire, & de expenſis ei neceſſarijs, debet cum Diffinitoribus Generalis Capituli, per ſe, ſi commodè poterit, quod expedierit, ordinare, & licentias ei dare, quæ ad exequendum ſuum officium vtiles reputentur.

Circa Conuentum.

INtereſt etiam ipſius, vt ad Conuentus, & ad quos non declinat, interdum literas mittat conſolatorias, ſi ſint in tribulationibus, vel de concordia ſi ſint inter ſe diſcordes, vel aliàs ſecundùm quod exigũt cauſæ variæ emergentes, ſi maior neceſsitas, & Prouincialis carentia, vel abſentia, vel negligentia, & in ſufficientia hæc requirãt. Sanè cùm declinat ad Conuentum aliquem, in tranſitu ſemper debet intrare Capitulum, & ibidem fratribus congregatis, recommendandos recommendare fratrum orationibus, & cauſam ſui tranſitus (niſi ſit res ſecreta) reſerare eiſdem. Niſi verò arcta neceſsitas ipſum feſtinare compellat, non debet ſi audiuit aliqua notabilia ibidem corrigenda, ipſa incorrecta dimittere: ſi verò non audiuit, nihilominùs, vel in Capitulo, vel coram ſenioribus aliquibus, debet ſe offerre ad corrigendum: ſi aliqua videntur ſuam correctionem requirere. Quòd ſi videatur eis, vt iſtis intendat, debet ſeorſum ſummatim illa, quæ eos mouerent prælibare, & tunc ſi ei viſum fuerit poſtea Capitulũ, vel quo ad omnia, vel quo

ad illos casus tenere. Ante recessum autem suum, debet cũ omnibus in refectorio (si fieri potest) comedere, & in Capitulo aliquem sermonem, vel collationem, vel admonitiones aliquas proponere fratribus, tam clericis, quàm laicis, secundùm exigentiam status eorum: & in fine assuetam absolutionem facere Generalem, & se specialiter, & negotia si quæ grandia habet tunc temporis, fratrum orationibus recommendare. Cùm verò moram contrahit in aliquo Conuentu, debet tam frequenter, quàm diligenter tenere Capitulum, & cùm non tenet interdum tam vtiles, & tam efficaces admonitiones proponere, quòd ex eius mora, nõ solùm quòd ex eius præsentia, sed etiam post recessum sequatur in eadem domo euidens Religionis augmentum. Meliùs quoque est vt necessitates suas de communi prouisione Conuentus, vel aliquibus amicis Ordinis manifestè recipiat, quàm quod aliquid fiat circà hoc per modum occultum, vel ab aliquo fratre singulariter procuretur. Cauendum est autem ei diligenter ne reddat onerosum se in expensis, aut in seruitijs, quæ fratribus alijs fieri non consueuerunt, aut fastu aliquo, tanquam non sit vnus aliorum, aut in seruiendo nimias sibi fieri reuerentias, sed potiùs laboret, vt societas sua, non solùm fratribus, sed etiam familiæ, cum qua etiam habenda est ei aliqua religiosa collatio, sit amabilis, & accepta. Non decet etiam vt extra domum facilè comedat, vel inter homines discurrat. Cùm autem eum ire oportuerit inter homines, cum societate moderata ire conuenit, ne nimis magna societas attribuatur pompæ, vel nimis modica apud imperitos pariat contemptum. Sed in hoc quidem secundùm conditiones regionum est temperandũ. Fratres quoque qui occasione eius superueniunt, ne ex eorum mora grauetur domus, debet breuiter expedire, & licentiare curialiter commorantes inutiliter. Animaduertatque nihil subdito negare, vel concedere, neque de facili aliquid in futurum promittere sine magna prudentia, quorundam consilijs interdum acquiescere, quorundam non, omnes benignè audire, & cum charitate recipere.

(?)

Circa Fratres.

AD ipsum quoque pertinet, maiorum fratrum excessus viriliter corrigere, minoribus se talem exhibere, quòd ad eum non timeant accedere. Dignos honore pro meritis, vel alijs conditionibus decenter honorare. Irreligiosos, & malè viuentes, à sua gratia, & familiaritate, ad correctionem repellere. Laborantibus laudabiliter, & fructuosè pro Ordine se gratum ostendere. Infirmis corpore, seu mente, piè condescendere, proteruorum, & contumacium duritiam frangere. Nouicijs tentatis, & afflictis, dulces consolationes impendere. Petitiones Fratrum rationabiles libenter exaudire; cùm verò repellendæ fuerint, causas quare recipi non debeant, prudenter explicare. Querelantium de alijs, causa diligenter audita quod iustum fuerit ordinare. Dissolutiones notabiles coram se numquam sustinere. De vtilibus; vel de confessione loqui secum volentibus, facilè locum dare. Fratres omnes aduenientes (nisi sit certum quod inordinatè vadant) cùm læto vultu, & ad osculum pacis semper recipere. Discussa verò causa itineris, eosdem secundùm merita tractare. Recedentes ad partes remotas cum osculo licentiare, absolutionem generalem si petierint eis conferre, & se per eos Fratribus ad quos declinauerint, recommendare, & salutare eosdem. Apostatis, & eiectis ad se confugientibus, audientiam præbere, ipsisque auditis scribere eorum Prouincialibus, Commendatoribus, & Cõuentualibus, secundùm quorum relationem quod visum fuerit expedire. In similibus, & dissimilibus, se singulorum vtilitatibus, secundùm diuersos status eorum adaptare.

Circa potestatem Magistri Generalis.

LIcèt autem Magister habeat plenam, & generalem potestatem in Ordine, tamen numquam est ei vtendum huiusmodi plenitudine potestatis, vbi causa rationabilis, & necessaria non occurrerit. Specialiter verò est cauendum ei, ne in temporalibus grauet Prouincias, vel

Con-

Conuentus, vel fratrem aliquem, aut libros, vel paramenta vnius alteri concedendo. Onus pecuniæ alicui soluendæ imponendo, & similia, sine causa rationabili euidenti. Officia inferiorum non debet sibi assumere libenter, nisi causa vrgente, nec oneri suo aliorum onera. Licentias quæ per alios expediri possunt, raro dare debet; sed potius fratres ad Prælatos suos mittere pro ijs, & si quas dederit, quæ secretum non requirant fratrum, Prouincialibus, Commendatoribus, vel conuentualibus, pro vt magis conuenit significare debet. In concedendo verò licentiam alicui fratri confitendi alij, quàm Prælato suo debet habere cautelam, sciẽs quod huiusmodi confessiones interdum in graue periculum Ordinis redundant. Item, in licentiando aliquem ab Ordine cauendum est, quod nihil faciat, nisi quòd liceat, & quòd expediat, & quòd salutem fratris non negligat propter onus. Cùm autem fuerit faciendũ, sic prouideatur, quod habeat locum, ad quem trãseat, antequam recedat, & quòd vagationi periculosæ non exponatur. Circa dispensationẽ, & licentias, quæ sibi reseruantur, vt de studio in liberalibus artibus, & de eundo ad Curiam, vel quæ non consueuerũt fieri per aliquem de facili, vt de ingressu mulierum in claustro, & similia, talem mediocritatem tenere debet, quòd propter nimiam eius duritiem, circa hoc maior fructus nõ impediatur, vel graue scandalum generetur, & rursus ex nimia facilitate periculosa dissolutio in Ordine inducatur. Circa se verò, quantũ valetudo permittit, ipsi parum dispẽsationibus est vtendum, & cùm necessitas requirit aliud, huiusmodi necessitas, est opportuno tempore insinuanda fratribus, vt non scandalizentur in ipso.

¶ Circa socios suos.

Eligendi sunt à Magistro socij Deum timentes, ordinis zelatores, discretione pollentes, religiosæ, & amabilis conuersationis, corpore potentes, qui inter fratres se sicut vnus cœterorum gerentes, nihil in hoc officio quærant, nisi solam Ordinis vtilitatem. Horum enim commune erit officium, quæ viderint in eo corrigenda, interdũ

MARTINVS PP. V.

MArtinus Episcopus, seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Sacræ Religionis obseruantia, sub qua dilecti filij Magister Generalis, & Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum, piæ vitæ studio dediti, sedulum impendunt Altissimo famulatum, non indignè meretur, vt ad illa fauorabiliter intendamus, quæ ipsorum statum prosperum, & tranquillum respicere dignoscuntur. Hinc est, quòd nos consideratione charissimi in Christo filij Alphonsi Aragonum Regis illustris, cuius progenitores (vt accepimus) prædicti Ordinis promotores, seu Fundatores fuerunt: Nos super hoc humiliter supplicationi, ac Magistri, & Fratrum prædictorum supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica statuimus, & ordinamus, vt si qui Mendicantium, vel aliorum Ordinum Fratres, seu Religiosi ad præfatum Ordinem B. Mariæ de Mercede captiuorum pro tempore translati, illius regulam per annum eius habitum gestando, approbauerint, seu expressam in eo professionem emiserint regularem, ex tunc ab eo ad alium Ordinem transferri nequeant absque Sedis Apostolicæ licentia, specialem, & expressam faciente de statuto & ordinatione nostris huiusmodi mentionem. Decernentes ex tunc irritum & inane quicquid in contrarium à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstãtibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti B. Mariæ de Mercede captiuorum, & aliorum Ordinum huiusmodi statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis, & alijs contrarijs quibuscunque: Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationum, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Florentiæ iij. Kal. Iunij. Pontificatus nostri anno ij.

CON-

CONFIRMATIO PRIVILEGIORVM, GRATIARUM, EXEMPTIONUM, IMMUNITATUM, & EXTENSIONIS, AC INDULTORUM Ordinis B. Mariæ de Mercede, necnon de nouo concessio facta à Sixto Papa V.

SIXTVS PAPA V.

AD FVTVRAM REI MEMORIAM. Inter præcipuas nostræ solicitudinis partes illud vnum, semper enixè prouidere curamus, vt regulares personæ non solùm iuxta laudabilia earum instituta, ita Deo Saluatori nostro famulentur, vt alijs exemplo esse possint, sed etiam vt taliter munitæ, & suffultæ priuilegijs, & externis adiumentis existant, vt in earum feruore propter temporalia minimè tepescere cogantur, aut aliàs perturbari, & inquietari vllatenus possint. Ad quod eò promptiùs erga Ordinē B. Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorū in regnis Hispaniarum primitus erectæ faciendum inducimur, quòd eiusdē Ordinis professores ita eximio sunt charitatis zelo succensi in proximorum salute, vita, ac libertate procuranda, vt sese in precium, & pignus pro Christi fidelibus à Sarracenorum misera seruitute redimendis, & liberandis tradere, ac mancipare, cùm necesse fuerit, non vereantur. Sanè cùm pridem nos, ad tollendas nonnullas in hac Religione cōtrouersias certam formā pro Capituli, ac Magistri Generalis celebratione, ac electione facienda ordinauerimus, & statuerimus: ac sicut pro parte dilectorum filiorū Francisci de Salazar Generalis Magistri, ac Francisci de Torres Procuratoris dicti Ordinis ac Vicarij Generalis nobis expositū fuit, pro eiusdem Ordinis directione, & propagatione, iuxta tēporū qualitatē, & exigentiam noua quædam reformationes, & decreta, tam

de loco Capituli Generalis, quàm de vocalium electorum, & Diffinitorum auctoritate, ac aliorum dicti Ordinis Superiorum auctoritate, & aliorum dicti Ordinis Superiorum officio, iuxta felic. record. Pij V. & Gregorij XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac nostras literas præfatas, facta, & sancita fuerunt. Ac insuper à diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris eidem Ordini plura priuilegia & gratiæ, tam spirituales, quàm temporales concessa, confirmata, ac innouata fuerunt, nobis humiliter supplicatum fuit, vt præmissa omnia confirmare, ac eis robur adijcere, ac aliàs in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos honestis, ac pijs supplicationibus huiusmodi inclinati, ac eosdem Generalem, Procuratorem, Prouinciales, Superiores, & Fratres, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie, absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon decretorum prædictorum, reformationum, indultorum, priuilegiorum, gratiarum, literarum etiam singularum tenores pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, constitutiones, ordinationes, reformationes, prouisiones, ac decreta, electionem, auctoritatem, potestatem, officium Magistri Generalis, Electorum, Diffinitorum, Vocalium, Priorum, Fratrum, ac aliorum sub dicta regula, & institutis degentium directionem, gubernationem, curam, & administrationem, visitationem, correctionem, quomodolibet in genere, vel in specie, concernentia quatenus licita, & honesta, ac sacris Canonibus non contraria, ac ad formam Tridentinæ Synodi ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, approbamus, confirmamus, ac ab omnibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, & aliarum pœnarum pro arbitrio Magistri Generalis pro tempore existentis, incursu obseruari, ac inuiolabiliter custodiri mandamus, supplentes omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, ac solemnitatum quaruncumque quomodolibet omissarum

de-

defectus, si qui forsan interuenerint in eisdem: necnon omnia, & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, antelationes, fauores, præeminentias, indulta, licentias, stationes, declarationes, facultates, concessiones, indulgentias etiam plenarias, ac peccatorum remissiones, & relaxationes, aliasque gratias spirituales, & temporales Ordini præfacto, ac singulis illius Monasterijs, Prioratibus, ac alijs regularibus locis, eorumque Generali, Prioribus, Diffinitoribus, Visitatoribus, Superioribus, Fratribus, ac alijs Religiosis per quoscumque prædecessores nostros, Romanos Pontifices, ac Sedem Apostolicam, tam in genere, quàm in specie, etiam per modum communicationis, extensionis, & ampliationis, ac aliàs quomodolibet concessas, ac confirmatas, & approbatas, etiam si talia forent, quæ specialem requirerent mētionē, quatenus sint in vsu, & ad formam dictæ Synodi Tridentinæ, & quo ad priuilegia modò nulli præiudicium inferant, approbamus, & confirmamus, ac etiam de nouo concedimus. Ac illis omnibus, & singulis, vti, frui, & gaudere, sicut ea omnia iustè, & pacificè possident, liberè, ac licitè posse, & debere decernimus, ac indulgemus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon ordinis huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, aut quauis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, quomodolibet in contrarium facientibus, cæterisque contrarijs quibuscumq; Volumus autem, vt præsentium transumptis, manu Magistri Generalis, seu alicuius Superioris dicti Ordinis, & alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo eiusdem Ordinis designatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datis Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxvj. Aprilis M.D. LXXXIX. Pontificatus nostri anno quarto.

M. Vestrius
Barbianus.

INSTRVCTIO OFFICIORVM ORDINIS B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ſeu Formularium.

De officio Magiſtri Generalis circa Ordinem in generali.

MAgiſtri Ordinis officium eſt, de toto Ordine ſibi commiſſo gerere aſsiduã ſolicitudinem paupertatis, humilitatis, & omnium obſeruantiarum Ordinis, totiuſq; ſanctitatis quantùm poſſibile eſt naturæ ſuæ: præ omnibus in ſe monſtrare indicia, vt nõ ſolùm pręſentes Fratres ædificet exemplo, ſed etiam abſentes fama reficiat. Fratres, præſentes verbis, abſentes verò literis, promouere ad omne bonum, & Deo, & Beatæ Virgini recommendare in orationibus Fratres, & Ordinem, inceſſanter. Et ad hoc etiam bonorum ſuffragia procurare. Debet quoque ſecum habere Regulam, Conſtitutiones, Priuilegiorum Ordinis tranſumpta, Admonitiones Capitulorum Generalium, Breuiarium, & Miſſale bene correcta, & hoc ſcire benè, & Fratribus ſuper his ſatiſfacere. Item, ipſius intereſt pro poſſe laborare, vt interſit Capitulo Generali; & in omnibus redemptionem captiuorum fideliter procurare.

Circa Capitulum Generale.

IN Vigilia Pentecostes, post Primam, perlectis in Capitulo Kalendis, & tabula faciendus est sermo aliquis breuis de pertinentibus ad Religionem, & statum Fratrum ab eo, vel ab illo cui ipse iniunxerit ad hoc idoneo, & postmodum ad monitiones circa ea, quæ pertinent ad instans Capitulum. Orationes quoque aliquæ, vel Missæ pro ipso Capitulo sunt Fratribus iniungendæ; potest etiam dare licentias aliquas generales durante Capitulo, vel de loquendo, vel de alijs secundùm quod viderit expedire. Ipsius etiã est congregare tunc Diffinitores, & in diffinitionibus minùs exercitatos dirigere, de Constitutionibus confirmatis, vel inchoatis, & de alijs actis præteriti Capituli cùm necesse fuerit rationes, quæ mouerũt Diffinitores reddere. Summa quoque cura est ei adhibenda, vt ordinationes vtiles pro ordine procedant: aliæ verò non. Et idẽ circa admonitiones, & alia agenda in Capitulo faciendum. Et circa huiusmodi tunc prouidendum est ei, & frequenter per totum annum cogitandũ. Literæ generales aliquæ de aliqua consolatione, & vtili exhortatione ad fratres omnes, & aliæ ad sorores sunt ab eo transmittendæ, & tam tempestiuè promulgãdæ cũ indulgẽtijs, si quæ nouæ fuerint, vel literæ Papales, vel alia præter acta per Ordinem mittenda, quod ante diffinitionem posint omnia à fratribus transcribi. Curandum quoque est ei, quod acta modo debito, & decẽter formentur, & quòd omnia fiant in Capitulo ordinatè. Cõmittere etiam alicui debet, quod habeat curã de literis, de beneficijs concedendis, alij, vel alijs, de legendis illis, quæ fuerint transcribenda. Omnibus etiam, qui scribunt ei, siue fratribus, siue extraneis de aliquo, quod requirat rescriptũ, per literam decentem rescribendum est rationabiliter, & prout poterit gratiosè. Et vt pleniùs expediantur literæ, debet sibi de pluribus prouidere dictatoribus idoneis tũc habendis. In tenendo quoque Capitulum multũ curãdum est sibi quòd dissolutiones non fiant, quòd in loquendo, & in alijs, modus, & forma scripta seruentur, quòd proclamationes iniquæ, vel indiscretæ, dolosæ, & friuolæ, reprimantur,

quòd absentes leuiter non infamentur, & huiusmodi multa. In terminatione verò Capituli, in ipso Capitulo potest præfigere terminum infrà quem recedant Fratres si timetur de mora Fratrum, & domus grauamine. Denunciare quoque quò proponat iter dirigere, vt sciant Fratres vbiq; vbi poterit inueniri, si eo indiguerint, & tam præsentium, quàm absentium Fratrum orationibus se recomendare. Et his factis ad absolutionem ibidem faciendam est procedendum.

Circa Prouincias.

CIrca Prouincias verò debet habere curam magnã, quòd bonos Prouinciales habeant, cùm ex ipsis pro magna parte depẽdeat bonus status Ordinis in Prouincijs. Et ideò debet interdum electoribus Prouincialium, literas ad hoc pertinentes dirigere, interdum etiam circa personam eligendã eos dirigere. Cùm autem electio deuoluta fuerit ad eum cũ diligenti discussione, prout vtilius poterit prouidere. Item prò cõmuni bono Prouinciæ debet quandoque speciales literas specialibus Prouincijs mittere, secundũ exigentiam negotiorũ, & temporis. Item, Prouincijs magis desolatis, vel minùs sufficiẽtibus sibi, debet esse fauorabilior, in concedendis Fratribus vtilibus, & idoneis, siuè ad legendũ, siuè ad prædicandum, siuè ad alia Ordinis negotia peragenda, vel in collocãdo Fratres de illis Prouincijs alibi ad proficiendũ, & pro eis in huiusmodi gradibus, per quos possint vtiliter releuari. Suum est etiam transferre Fratres de Prouincia ad Prouinciam, pro vtilitate vel Ordinis, vel Fratrum transferendorum, vel Prouinciæ, à qua, vel ad quam translatio huiusmodi fuerit facienda. Contentiones quoque (si quæ fuerint inter Prouincias) debet dirimere, & à mutuis iniurijs conseruare easdem. Per Fratres venientes ad Capitula, & aliàs cùm commodè poterit, de statu Prouinciarum debet inquirere diligenter, & ad habendam notitiam qualemcumque de regimine earum, vt acta Capitulorum Prouincialium ad se deferantur, & ad Capitula Generalia, si voluerit.

Circa Diuinum Officium.

NOn conuenit Magiſtro libenter ſe abſentare à Diuino Officio,& maximè à Completorio,niſi fortè propter impotentiam corporalē, aut ſi habeat occupationes circa maiores vtilitates. Cùm autem Præſens fuerit in choro,debet primum locum in dextro choro tenere. Tempore communionis abſolutionem in Capitulo facere,& Miſſam celebrare Conuentualem. Fratribus infirmis vbi præſens eſt,ſacram miniſtrare communionem, & extremam vnctionem,& ſepelire defunctos,recipere nouitios,recipere ad beneficia,recipere legatos, & magnates in Conuentibus in quibus fuerit. In magnis ſolemnitatibus facere Officia, & aliàs Conuentuales Miſſas interdum cū requiſitus fuerit à Cantore celebrare. Extra chorum verò cùm maiori maturitate, & diligentia, quàm ab alijs communiter conſueuit fieri, eſt Officium dicendum ab ipſo, & celebrandum frequenter; Officium quoque mortuorum trium lectionum, licèt non ex debito teneatur, non decet ab eo prætermitti.

Circa Curiam Romanam.

CVria Romana viſitanda eſt à Magiſtro, tam pro ipſius reuerentia, quàm Ordinis vtilitate temporibus opportunis,vbi ſi eam turbatam inuenerit in aliquo contra Ordinem, vel Fratres aliquos, debet ad ſe dandam ipſam ſolicitè laborare. Indulgentias, conceſsiones etiam verbo ſolo,vtiles Ordini,quas poterit impetrare D. Papæ, & Cardinalium, & aliorum Curialium beneuolentiam erga Ordinē captare.Negotia magna ſi qua habet Ordo pro viribus promouere Capellanis,& Pęnitentiarijs Fratribus, & ſi qui ſunt alij in ſocietate Curialium,tenere Capitulū,& ipſos diligēter corrigere.Apponere etiam diligentiā,quòd inde cautè remoueantur,ſi qui fuerint minùs apti, & quod pauci ſint ibidem in ſocietate alicuius Curialium, & quòd qui fuerint, tales ſint quòd ex eorum mora, in Curia ho-

nor

nor sequatur ordinis,& vtilitas animarum. Prouidendũ est etiã ab ipso,quòd in Conuentibus ciuitatũ vbi curia fuerit, semper sint fratres personati,discretione, & honestate pollentes,& præcipuè Commẽdator,& Lector sufficientes,& famosi. Constituendus est semper ab ipso aliquis frater in Curia literatus, Discretus, & Zelator Ordinis,honestæ,& amabilis conuersationis inter sæculares, firmus in amore status Ordinis,& personatus, qui sit ibidem generalis Ordinis Procurator,habens super hoc suas literas cum discretione formatas, Cui etiam committẽda est potestas aliqua super apostatas Ordinis,& super fratres ad Curiam inordinatè venientes, & etiam super illos, qui ordinatè veniunt, vt cum consilio suo procedant, & circà alia quædam prout visum fuerit expedire, & de expensis ei necessarijs, debet cum Diffinitoribus Generalis Capituli, per se, si commodè poterit, quod expedierit, ordinare, & licentias ei dare, quæ ad exequendum suum officium vtiles reputentur.

Circa Conuentum.

INterest etiam ipsius, vt ad Conuentus, & ad quos non declinat, interdum literas mittat consolatorias, si sint in tribulationibus, vel de concordia si sint inter se discordes, vel aliàs secundùm quod exigũt causæ variæ emergentes,si maior necessitas,& Prouincialis carentia,vel absentia,vel negligentia,& in sufficientia hæc requirãt. Sanè cùm declinat ad Conuentum aliquem, in transitu semper debet intrare Capitulum, & ibidem fratribus congregatis, recommendandos recommendare fratrum orationibus,& causam sui transitus(nisi sit res secreta)referare eisdem. Nisi verò arcta necessitas ipsum festinare compellat, non debet si audiuit aliqua notabilia ibidem corrigenda, ipsa incorrecta dimittere:si verò non audiuit, nihilominùs, vel in Capitulo, vel coram senioribus aliquibus, debet se offerre ad corrigendum: si aliqua videntur suam correctionem requirere. Quòd si videatur eis,vt istis intendat, debet seorsum summatim illa,quæ eos mouerent prælibare, & tunc si ei visum fuerit postea Capitulũ, vel quo ad omnia, vel quo

ad illos casus tenere. Ante recessum autem suum, debet cū omnibus in refectorio (si fieri potest) comedere, & in Capitulo aliquem sermonem, vel collationem, vel admonitiones aliquas proponere fratribus, tam clericis, quàm laicis, secundùm exigentiam status eorum: & in fine assuetam absolutionem facere Generalem, & se specialiter, & negotia si quæ grandia habet tunc temporis, fratrum orationibus recommendare. Cùm verò moram contrahit in aliquo Conuentu, debet tam frequenter, quàm diligenter tenere Capitulum, & cùm non tenet interdum tam vtiles, & tam efficaces admonitiones proponere, quòd ex eius mora, nō solùm quòd ex eius præsentia, sed etiam post recessum sequatur in eadem domo euidens Religionis augmentum. Meliùs quoque est vt necessitates suas de communi prouisione Conuentus, vel aliquibus amicis Ordinis manifestè recipiat, quàm quod aliquid fiat circà hoc per modum occultum, vel ab aliquo fratre singulariter procuretur. Cauendum est autem ei diligenter ne reddat onerosum se in expensis, aut in seruitijs, quæ fratribus alijs fieri non consueuerunt, aut fastu aliquo, tanquam non sit vnus aliorum, aut in seruiendo nimias sibi fieri reuerentias, sed potiùs laboret, vt societas sua, non solùm fratribus, sed etiam familiæ, cum qua etiam habenda est ei aliqua religiosa collatio, sit amabilis, & accepta. Non decet etiam vt extra domum facilè comedat, vel inter homines discurrat. Cùm autem eum ire oportuerit inter homines, cum societate moderata ire conuenit, ne nimis magna societas attribuatur pompæ, vel nimis modica apud imperitos pariat contemptum. Sed in hoc quidem secundùm conditiones regionum est temperandū. Fratres quoque qui occasione eius superueniunt, ne ex eorum mora grauetur domus, debet breuiter expedire, & licentiare curialiter commorantes inutiliter. Animaduertatque nihil subdito negare, vel concedere, neque de facili aliquid in futurum promittere sine magna prudentia, quorundam consilijs interdum acquiescere, quorundam non, omnes benignè audire, & cum charitate recipere.

Conuentus, vel fratrem aliquem, aut libros, vel paramenta vnius alteri concedendo. Onus pecuniæ alicui soluendæ imponendo, & similia, sine causa rationabili euidenti. Officia inferiorum non debet sibi assumere libenter, nisi causa vrgente, nec oneri suo aliorum onera. Licentias quæ per alios expediri possunt, raro dare debet; sed potius fratres ad Prælatos suos mittere pro ijs, & si quas dederit, quæ secretum non requirant fratrum, Prouincialibus, Commendatoribus, vel conuentualibus, pro vt magis conuenit significare debet. In concedendo verò licentiam alicui fratri confitendi alij, quàm Prælato suo debet habere cautelam, sciẽs quod huiusmodi confessiones interdum in graue periculum Ordinis redundant. Item, in licentiando aliquem ab Ordine cauendum est, quod nihil faciat, nisi quòd liceat, & quòd expediat, & quòd salutem fratris non negligat propter onus. Cùm autem fuerit faciendũ, sic prouideatur, quod habeat locum, ad quem trãseat, antequam recedat, & quòd vagationi periculosæ non exponatur. Circa dispensationẽ, & licentias, quæ sibi reseruantur, vt de studio in liberalibus artibus, & de eundo ad Curiam, vel quæ non consueuerũt fieri per aliquem de facili, vt de ingressu mulierum in claustro, & similia, talem mediocritatem tenere debet, quòd propter nimiam eius duritiem, circa hoc maior fructus nõ impediatur, vel graue scandalum generetur, & rursus ex nimia facilitate periculosa dissolutio in Ordine inducatur. Circa se verò, quantũ valetudo permittit, ipsi parum dispẽsationibus est vtendum, & cùm necessitas requirit aliud, huiusmodi necessitas, est opportuno tempore insinuanda fratribus, vt non scandalizentur in ipso.

¶ Circa socios suos.

ELigendi sunt à Magistro socij Deum timentes, ordinis zelatores, discretione pollentes, religiosæ, & amabilis conuersationis, corpore potentes, qui inter fratres se sicut vnus cœterorum gerentes, nihil in hoc officio quærant, nisi solam Ordinis vtilitatem. Horum enim commune erit officium, quæ viderint in eo corrigenda, interdũ

cum humilitate, & modestia ei dicere, interdum quæ ex alijs sciuerint, vel audierint, emendanda eidem, tempore suo referre: præsertimque ad Redemptionem pertinent Captiuorum. Agenda ei ad memoriam reducere, & circa ea ipsum solicitare. Secreta quæ ad ipsum veniunt, sub districto silentio custodire. Si quæ grauia, vel periculosa ordini multum de ipso sciuerint, Diffinitoribus, vel alijs, qui prodesse possunt, & non obesse, suo tempore nõ tacere: Fratres cum eo loqui volentes in hoc timidos ad eum adducere. Aduenientes ad eum fratres, siue alios extraneos, benignè recipere, & ad eum ipsos introducere, vel ad ipsos eum euocare. Ipsorum negotia, si quæ habent solicitè promouere, & curam habere, quòd charitatiuè tractentur à fratribus in hospitalitate, & eos pacificare, si viderint turbatos, occasione repulsarum petitionum, & quòd quieti recedant, & cũ gratia. Cùm senserint murmur, de aliquibus factis Magistri pro posse rationes reddant, de factis eius, quas fortè murmurantes ignorant. Contra neminem ipsum prouocare, nisi forte causa correctionis, prout necesse fuerit. Horũ vnus debet esse conuersus, cuius officium erit causa necessitatis corporalis, & tam victus, quàm vestitus Magistri solicitudinem gerere, & sustinere labores. Alius debet esse notarius competens, qui magis debet laborare ad notandum sentẽtiose, & breuiter, quàm adornatè verba multiplicare. Debet etiam custodire sigillum, sigillare literas, & pertinentia ad hæc in promptu habere, librósque Magistri custodire. Præter istos alium tertium assumat socium, virum consilij, & literarum, cum quo posit habere consilium, & ipsum sibi adiutorem habere, cui interdum si expedierit, aliqua agenda committere poterit.

Circa mensam.

Cum comedit in Conuentu, non est ei sustinendum, quòd ei singularitates notabiles fiant. Cùm verò habet vnde posit aliquibus aliquid mittere, illi sunt potius eligendi, quibus cedit ad consolationes, vt sunt noui-

tij, vel tentati, & huiusmodi, vel qui sunt magis indigentes, vt debiles, vel infirmi, vel qui pro aliqua ratione sunt honorandi, vt qui fuerunt nobiles, vel diuites in sæculo, vel sunt in ordine lectores, & Magistri potissimè, & similes. Protrahenda est ab ipso comedendo, sic mensa prudenter, vt qui morosius comedunt, comestionem interrumpere non cogantur. Nec signum facere debet quousque videat, quod comestio communiter sit completa. Quod si quis mora notabili faciat alios plusdebito expectare per seruitorem, potest ipsum priusquam signum faciat, vt finem faciat, commonere. Cùm autem extra refectorium comedit in hospitio, vel in domo infirmorum, cauendum est ei, ne occasione ipsius superfluitates fiant inconsuetæ, & maximè si adsunt extranei. Neque danda est loquendi licentia passim, sed modo vni modò pluribus, modo omnibus, modò nulli, secundùm diuersas circunstancias secum comedentium. Præcipuè verò cùm intersunt extranei, cautè sunt huiusmodi licentiæ dandæ. Interest autem valde ipsius aliqua verba ædificatoria, & spiritualis consolationis immiscere commestioni, & frequenter lectionem aliquam in mensa, in parte, vel in toto habere: Nisi pro reuerentia personæ excellentis, quæ adsit, intermittatur, aut de eius beneplacito fieri procuretur.

Circa Cameram.

CVm autem camera sit ei concessa propter certas vtilitates Ordinis, attendendum est ei, ne redundet in damnum Ordinis talis concessio, quod fieret, si fierent ibi dissolutiones, si fierent ibi comestiones, vel potationes, nisi tempore suæ infirmitatis, si permitteret fieri ibidē fastum aliquem in lecto, aut in aliquo apparatu serico. Et ideò sunt hæc ab ipso, & similia coercenda.

Nunquam etiam dormire debet in camera, sine duobus socijs, & lumine.

(.·.)

DE OFFICIO DIFFINITORVM Capituli Generalis.

Circa ea quæ sunt agenda ante diffinitionem.

AD officium Diffinitoris Capituli Generalis pertinet, cùm electus fuerit, si præsens fuerit in Capitulo, postulet à Prouinciali huiusmodi laborem sibi iniũgi in remissionem peccatorum; & sic ipso imponente recipiat officium humiliter veniam faciendo, & hoc si oportuerit eum ire in regionem longinquam. Bonum est etiam, quòd super huiusmodi officiũ pro se, & pro socio sibi assignato, testimoniales recipiat literas à Prouinciali & Diffinitoribus, vel aliquibus alijs Commendatoribus de Capitulo; quàm non negligat propter multas difficultates, quæ ex defectu literarum huiusmodi possent oriri. In ipso capitulo in quo eligitur, debet ordinari de socio. Si præsens fuerit, vtrùm in simul ire debeant, & quãdo, & per quas vias: Si autem alter illorum tantùm præsens fuerit, debet qui præsens fuerit prædictas literas procurare, & de supra dicta via cum absente per literas ordinare, quòd si neuter præsens fuerit, debet Prouincialis prædictas literas procurare, & Diffinitori, vel socio mittere, & qui primo recepit, alteri debet de via prædicta significare. Porrò in eundo quantùm possibile est debet Diffinitor se gerere moderatè, & parcè, quòd fratres per quos transierit in hoc ædificet, & audaciam possit habere in capitulo excessus, & sumptus in Ordinatos in alijs corrigendi. Cùm autem declinauerit ad Conuentus, & in ipso Capitulo, & inter extraneos, per quos transit, sic in vigilijs, in sobrietate, in silentio, in studio, in oratione, & in omni honestate, & obseruantia religionis, in collocutionibus, & verbis ædificatorijs dare debet exemplum, & consolationem omnibus, vt euidenter appareat, quòd non immerito ad tantum negotium Ordinis sit assumptus. Si verò fratres aliqui per quos transit, vel in ipso capitulo, velint ipsi aliquid dicere de pertinentibus ad

Ordinem, quòd suum officium posſit reſpicere, debet eos diligenter audire, ſed cauere ne credat omni ſpiritui, vel ſuggeſtioni: Loquentes plenè ſibi ſint noti, vel poſt inquirat à fratribus diſcretis, & fidedignis, de conditione, & diſcretione & zelo & intentione, & motu loquentium, & in quibus & in quantum debeat eis credere. Debet etiam ſcire quòd melius eſt frequenter ſequi conſilium, & ſenſum eorum, qui parum ei loquuntur, quàm multorum, qui multum ſe ſolent ingerere ad loquendum, & ſolent de ſingulis iudicare. Nec eſt ſecurum conſcientiam ſuam ex huiuſmodi auditu formare quouſque conſtet ſibi plenius de auditis. Sed nihilominus debet eſſe cautus poſtquam illa audierit. Item poſtquam factus eſt Diffinitor, debet diligenter reſpicere acta Capituli præcedentis, & conferre cum fratribus diſcretis, tam ſuper illis, quàm ſuper alijs, quæcunque ad vtilitatem Ordinis poſsint in capitulo promoueri, & ſuper his per totum annum frequenter cogitare, & conferre, vt ſit melius inſtructus circa huiuſmodi, vt melius ea poſsit promouere in Capitulo, ad quod debet dare operam habēdo in aliquo memoriali conſtitutiones nouas, vel admonitiones, & alia huiuſmodi, quæ videntur ei promouenda, quæ proponere debet inter Diffinitores tempore opportuno.

De officio electorum Magiſtri Generalis.

AD officium electoris Magiſtri pertinet, quòd poſtquam electus eſt poſtulet (vt ſupra dictum eſt Diffinitore.) Si oporteat eum ire longius, à Magiſtro Prouinciali huiuſmodi laborem ſibi iniungi in remiſsionē peccatorum: Et iniunctum ſuſcipere cum venia humiliter, & deuotè, & hoc ſi fuerit præſens in loco electionis. De literis quoquè teſtimonialibus, idem ſeruetur, quòd de Diffinitore eſt ſupra dictum. De ſocio verò & via, & tempore eundi, debet facere ſecundùm conſilium Prouincialis. Porrò in via inter fratres, inter extraneos, in Conuentibus, in Capitulo, & vbique debet illam honeſtatem, & religioſitatē ſeruare, quæ de Diffinitore ſuperiùs ſunt prædicta. Pro negocio verò electionis, debet à tempore ſuæ electionis orare deuotè, & orationes à ſanctis perſonis, cùm poterit, impe-

trare vt secundùm voluntatem Dei,& vtilitatem Ordinis, tàm ipsi: quàm alij dirigantur. Cùm autem aliquos fratres inuenerit discretos,& Deum timentes, exercitatos in negocijs Ordinis,& personarũ, habẽtes Ordinis notitiã: debet libẽter cũ eis cõferre, in sancta, & simplici intentione, vt per eos in aliquibus pertinentibus ad negotiũ plenius informetur. Cauendũ est autẽ ei, ne propter auditũ, aut notitiam leuem ad eligendum aliquẽ inclinetur. Nisi prius per fidedignos,& qui talem magis de propinquo nouerint plenius instruatur. Nec vnquam sic debet animum suum in aliquem firmare, quin si aliquid melius, ex collatione aliqua post modum appareat, paratus sit ad alium transferre vocem suam. Illud quoque diligentissimè præcauendum est ei, ne notio, vel familiaritas, vel confidentia præsumpta de aliquo, vel turbatio contra alium, vel despectio quæcunquè, vel aliæ similes, vel dissimiles causæ, quæ Spiritum sanctum non sapiunt, eum moueant in aliquo contra aliquem, sed solùm pura,& sancta intentio,& recogitatio: solùm Dei voluntatem,& vtilitatem Ordinis inuestigans. Debet etiam attendere quòd in huiusmodi persona eligenda, sunt multa attendenda si reperiri possunt in aliquo, vtpotè conditio generis,& personæ, scientia, & fama, authoritas, notitia, gratia prædicandi,& inter homines conuersandi, & alia multa: tamen etiam sunt prudenter attendenda, vitæ sanctitas, discretio naturalis, experientia prælationis, zelus sanctus, animositas ad mala persequenda,& bona promouenda, maturitas in agendis cùm oportuerit, condescensio ad infirma, firma de Deo fiducia in insolitis,& grauibus, cùm emergunt. Cæterum tanquam perniciosum,& vilissimum est procul abijciendum, ne vnquam inducat, vel inducere sustineat quemcunque circa huiusmodi negocium ad aliquid, nisi quòd purè sanctitatem sapiat & virtutem: sed sic in omnibus cum timore Dei diligenti deliberatione procedat,& votum suum solum in Deum & Ordinis transferat vtilitatem, habens præ oculis quod nihil faciat, vnde malam reportans conscientiam, gemere habeat in omnibus diebus vitæ: cùm aliquid fecerit, quod post modum nunquam poterit emendare. Si verò facto scrutinio publico, nondum valet electio,

nec videatur per processum quòd valere posit, nisi mutet vocem suam: multò melius est mutare vocem (dummodo cum bona conscientia fieri posit) quandiu discordiam sustinere. Sed in mutatione illud videtur securius, quòd cum oportet mutare propter concordiam, illorum sequatur cōscientiam, & sensum, qui secundum suam conscientiam, & sensum melioris, & sanioris sententiæ, reputantur. Si verò electio valeat per scrutinium: pro aliquo quem ipse non elegerit, nihilominus debet in ipsum libenter, & liberaliter cōsentire, & post publicatum scrutinium assentire: dummodò ad contrarium conscientia non compellat. Denique omnia quæ acta sunt in secreto, sic debet habere secreta, quòd nunquam ex ore eius egrediatur aliquid, vnde posit quidquā de illis percipi, vel posit aliquis frater percipere, quòd tales, vel tales fratres elegerunt hunc, vel illū reprouaberunt, vel illi contrarij fuerunt, & similia, quæ possunt inducere turbationem. Debet etiam esse cautus, quòd in collatione faciēda de aliquibus eligendis, ante electionem inter electores suos, non est securum consentire, propter occasiones denigrationis famæ multorum, & alia mala multa, quæ solent inde sequi. Porrò in regressu cùm declinat ad fratres, debet laudare quantumcunque potest cum bona conscientia, quod factum est: & super hoc fratrū animos consolari.

De officio Magistri Prouincialis.

PRouincialis, quæ dicta sunt de Magistro Generali, animaduertat, & quæ sibi competunt obseruare curet. Erga suam Prouinciam diligenter omnibus prouideat, & singulis fratribus, secundùm diuersas cōditiones, & illorum animi qualitates, prudenter consulat. Fratres periculosos, & dissolutos à locis, in quibus minus viget disciplina dimoueat, & domibus, in quibus melius custodiri possint, & corrigi, asignet, & quantū fieri licet, cōditiones eorum Cōmendatoribus, ad quos mittuntur, notificare debet. Et cùm transferuntur de loco, ad locum, prouidere, vt benè associentur, & certum tempus habeant, pro itinere taxatum. Qui autem pestiferi fuerint inuenti, secundùm quod

grauiores eorum culpæ requirunt, grauius, vel per carceres, vel per eiectiones à fratrum societate, vel aliter puniantur. Perturbatores verò Conuentuum, aut Commendatorum, alibi transferre: Colligationes in malum per dispersionem dissoluere. Talem se debet omnibus exhibere, quòd ad confitendum, eidem non timeant accedere. Extra capitulũ quoque fratribus aliquibus interdum charitatiuas facere exhortationes, prout statum eorum viderit indigere. Diligenter quoq; debet vbique aduertere, qui & quot sunt in quolibet Conuentu, qui sint apti ad proficiendum in studio, & huiusmodi si sint benè morigerati ad studium promouere, vel ad studia meliora mittendo, vel in ipsis domibus proprijs, libertates aliquas concedendo, vel ab aliquibus occupationibus eximendo. Insuper in scriptis eisdem prouidendo, vt eos etiam, de quibus est bona spes, quòd possint esse vtiles ad Commendatores, & officia Ordinis magis necessaria in scientia, & huiusmodi officijs, necessaria promouere. In recipiendo verò conuersis, vel qui nõ nouerint officia, in quibus possint ordine deseruire, & etiam clericis minus idoneis dignam debet adhibere cautelam.

Circa commune bonum Prouinciæ.

ITem ad ipsum pertinet commune bonum Prouinciæ Procurare solicitè, siue erga Magistrum, siue in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus. Item de ijs, quæ videntur corrigenda, vel facienda, quæ per se non potest commodè expedire, memorialia facere, & ipsa capitulorum tẽpore promouere. Item in emergentibus necessitatibus fratrum, in diuersis locis consilium dare, siue per recursum ad Curiam Romanam, siue alijs modis prout variæ necessitates exigunt, ad communem pacem Prouinciæ dare operã efficacem. Partes & diuisiones si quæ sunt pro viribus auferre, instruendo vnitatem, & concordiã ponendo. Querelas, si quæ sunt inter Conuentus, de terminis, vel alijs quibuscunq; citò terminare. Conuentus nouos, qui euidenter reputantur vtiles procurare: de minus necessarijs nõ curare,

re,Regulā,cōstitutiones,priuilegia,acta capitulorū,literas Magistri bene correctas secū portare,& ad exēplar suū vbique per Conuentus facere scribi,quæ nō habētur; quæ verò habentur perlegi, & corrigi diligenter, & interdum facere legi vbi viderit expedire. Infirma fratrum,vel Conuentuum aliquorum sine causa rationabili nunquam debet alijs recitare. Quòd fratres vbique pacem habeant erga clerum, & populum,& Prælatos,& alios laborare. Qu d metas priuilegiorum,vel concessionum,quæ habuit à Prælatis in confessionibus audiendis,vel absolutionibus,& dispensationibus,& huiusmodi,fratres non transgrediantur. Et quòd ad hæc exequenda non ponantur fratres nisi sufficiētes monere,& cauere. Discursus fratrum restringere, neque permittere quòd discurrant, propter negotia,quæ possunt per literas expediri.

Circa visitationem faciendam.

ITem,visitare Prouinciam debet prout potest,& frequētius domos,quæ plus indigent. Cùm autem non potest in propria persona,debet interdum, cùm necesse fuerit per alios fratres discretos,& acceptos fratribus hoc supplere,taxata eis per literas discrete potestate. Cùm autem de Prouincia recedit,semper relinquere Vicarium, vel Vicarios per diuersas partes Prouinciæ. Et interdum etiam cùm præsens est in Prouincia in aliquibus locis magis remotis Vicariū,vel Vicarios instituere,potestate eis taxata semper per literas,& expressa. Item Visitatores idoneos substituere. Porrò in Visitatione tantùm debet in qualibet domo morari,quòd diligenter,& plenè quod requirit visitatiò valeat exercere. Episcopum loci,fratres minores, & alios amicos Ordinis visitare,vel cum ipsis eum visitātibus competentem collocutionem,& collationem habere, Populo, clero,& religiosis(vbi hoc expedierit)prædicare,scandala, & turbationes,si quas inuenerit, erga aliquos religiosos, prelatos,clerum,& alios,sedare. Cum fratribus in refectorio,in officijs diuinis,& in dormitorio aliquanto tempore interesse,fratribus tam clericis,quàm laicis sui copiam fa-

tibus. Et vt fratres, qui quandoque citius veniũt pro aliquibus negotijs expediat. Item, intereſt ſua tunc temporis, literas ſibi miſſas per ſe, vel per ſecretarium reſpicere, & ea, ad quæ reſpondendum eſt notare, & quæ ſine capitulo poteſt facere cito expedire. Ea verò, quorum reſponſio ex capitulo dependet in memorialibus ponere, vel ipſas literas diſtinctè, pro diuerſis Conuentibus, ad confuſionem cauendam, in diuerſis locis ſeruare, & quàm cito poterit expedire: Illas verò, quæ reſponſionem non requirũt, ſtatim deſtruere. Item prouidere debet quòd acta Capituli Generalis, & literæ Magiſtri, & ſi quæ aliæ literæ, vel ſcripta emanauerint à Capitulo Generali, per Prouinciã habenda, legãtur, ante electionẽ Diffinitorũ: Et ordinetur quòd certo loco, & certo tẽpore conueniant, qui habent tranſcribere, & per aliquẽ, vel aliquos legantur, & ad ſcribendũ, neceſſaria ibidẽ miniſtrẽtur de domo, ita quòd ante diffinitionẽ Capituli omnia huiuſmodi ſint tranſcripta, & tũc acta capituli, & ſi quæ alia mittẽda ſunt in ſcriptis per Prouinciã, ſunt ab eodẽ Capitulo celeriter ſecundũ modum eundẽ ſcribẽda. Itẽ, non debet dare licentias veniendi ad capitulum ſine cauſis rationabilibus, & qui aliter veniunt, condignè cũ conſilio diffinitorũ in ipſo capitulo cõfundere debet, & punire, vel ſegregando à capitulo, vel ſtatim remittẽdo, vel aliàs, prout maior exceſſus eorũ exegerit. Ordinare etiã debet, quòd nimis tẽpeſtiuè nõ veniant, & quòd non nimis morẽtur, qui venire tenẽtur. Itẽ diffinitores minus expertos in aliquibus dirigere, & de conditionibus perſonarũ, quarũ notitiã non habent (cũ de eis agitur) inſtruere eoſdẽ quantũ cõmodè, & licitè poteſt, & Ordinis vtilitas requirit. Itẽ dare operam quòd paucæ mutationes fratrũ fiant, & quæ fiũt, non fiant ſine cauſa valde rationabili, cũ ex huiuſmodi mutationibus frequenter incõuenientia multa oriantur. Itẽ cauendum eſt ei ne in ſuis agẽdis ſit ita fauorabilis maioribus Cõuentibus, & perſonis cõtra minores, quibus magis eſt ſubueniendum, quòd inde ſcandalũ apud eos & turbatio ſubſequatur. Ordinandum, eſt etiam ab eo, quòd fratres, qui tunc mittũtur de Conuentu ad Conuẽtum, certam, & bonã ſocietatẽ, & tẽpus ad viam habeant arripiendam, & conſumandam.

De officio Diffinitorum Capituli Prouincialis.

AD officium Diffinitoris Capituli Prouincialis pertinet, vt post electionem audiat negocia fratrum, modò sequestratim, modò cũ alijs Diffinitoribus prout ipsi requirunt, & ipse poterit vacare: recipere etiam literas, vel memorialia, quæ ad Diffinitores pertinent cum ei porriguntur, vt ea inter Diffinitores præsentet tempore opportuno. Postquam autem inchoatum fuerit Capitulum debet cum Prouinciali in loco Diffinitorum in Capitulo sedere, hoc ordine seruato inter Diffinitores: vt qui primò sedent in choro, primò sedeant inter eos. Cauendum est autem ei ne aliquid faciat pro fratre, vel Conuentu, vel contra, quòd sapiat priuatum amorem, vel turbationem, vel vindictam contra alium: sed tantùm ea, quæ sapiunt æquitatem, & bonum. Item ne sit facilis ad mutationes faciendas, siue in absolutionibus Commendatorum multorum, vel translationibus lectorum, & fratrum: nisi quando post discussionem diligentem manifesta ratio reperitur. Item, nõ tantùm intentus sit circa particularia facta, quòd commune bonum, & magis quod pertinet ad statum totius Prouinciæ, negligatur. Porrò circa Conuentus nouos, & remotos, & desolatos, vel præ paucitate fratrum, vel paupertate, vel propter aliqua scandala ibi orta: vel alijs de causis, vt releuentur à grauaminibus, & benè prouideatur eisdem, & in aliquo nõ grauentur. Similiter circa Redemptionem Captiuorum, & studium, & omnia pertinentia, ad id promouenda. Item circa fratres, qui notati sunt de scandalo turbationis, & periculosi reputantur, reprimendis, & refrenandis, & in talibus Conuentibus collocandis vbi sub disciplina, & custodia bona alicuius custodiãtur, & similibus, quæ sunt maioris necessitatis debet habere curam maiorem, quantùm in eo est. Sunt & alia quædam notata in Capitulo de officio Magistri Prouincialis circa fratres, quæ pro magna parte eidem quantum ad officium suum in modico tempore per-

tinent, consideranda sunt, & solicitè obseruanda. Item pertinet ad eum cum alijs de domibus, & de visitatoribus, & alijs quibusdam, quæ in constitutionibus expressa sunt: & in admonitionibus Capituli Generalis quandoque inserũtur: insuper, & multa alia de illis, quæ supra notata sunt de officio Diffinitorum Capituli Generalis: quæ omnia sunt ab eo consideranda diligenter, & pro vt competunt obseruãda. Deinde finita diffinitione, cùm aliquos turbatos viderit de aliqua ordinatione, non debet ita se super aliquo excusare (licet in illo non consenserit) quod super socios suos calumnia deuoluatur: vel quæ acta sunt inter eos, de quibus oritur turbatio, per quos factum sit, reueletur.

DE OFFICIO VISITATORIS.

Circa ea, quæ præcedunt visitationem.

AD officiũ visitatoris pertinet, si laboriosa fuerit sua visitatio, postulet à Prouinciali laborẽ in remissionem peccatorum sibi iniungi. Socium quoque de eius ordinatione si potest loqui, vel scribere, vel si hoc non potest, de ordinatione Commendatoris sui Conuentualis assumere debet. Si verò ante tempus visitandi contigerit eum infirmari, vel aliter impediri: debet Prouinciali hoc indicare, vt de alio prouideat, qui suppleat vices eius. Porrò tempus ad visitandum debet eligere tale, in quo fratres melius posint haberi in domo, sine damno prædicationis, vel prouisionis temporalium: & quòd non concurrat cum visitatione Prouincialis, vel nimium sit vicinũ visitationi, vel capitulo sequenti, vel præcedenti Prouinciali, vel Generali, si fuerint in prouincia illa celebranda. Cùm autem venturus est ad domum aliquam, debet primò significare tempus aduentus sui, vt fratres absentes commodè conuocari posint. Non debet autem ad conuocandos fratres inferre necesitatem, si sine magno damno domus, aut salutis animarum conuenire nõ posint, nisi magna, & rationabilis causa, & necesitas hoc requirat.

Circa maiores.

ITem ad ipsum pertinet, Magistrum, vel Prouincialem, Visitatorem, & omnes maiores suos cum debita reuerentia suscipere, & tractare, statum sui Conuentus cùm quæsierint, vel expetierint fideliter eis exponere, eorũ mãdata, & ordinationes, & Capitulorũ Generaliũ, & Prouincialiũ deuotè suscipere, memoriæ cõmẽdare, fratrib⁹ frequẽter exponere, & vt plenariè obseruẽtur operam dare. Vtilitatem quoque domus & fratrum suorum solicitè procurare, grauia, si qua sibi imponũtur ab eis sine murmure portare, eos pro sua absolutione, vel alijs negotijs nõ grauiter molestare, repulsam petionum suarum patienter sustinere, & causam quare hoc fiat ab eis aliquam causam rationabilem esse (licet nesciat) supponere, & in suis angustijs de multitudine negotiorum, & impotentia satisfaciendi omnibus eis potius compati, quam de repulsa huiusmodi indignari. Pro eis quoque orare, & alios frequenter inducere ad hoc ipsum. Si qua in eis corrigenda viderit, vel de aliquo quocũque tractare cum eis habuerit, cùm digna humilitate loqui debet eisdem. Item debet à Prouinciali, vel verbo, vel per literas petere licentiam confitendi, & quòd committat secundùm quod ei videbitur fratri, vel fratribus in foro pœnitentiali super eum potestatem, & quod ipse ordinauerit in scripto, retinere.

Circa Conuentum.

ITem ipsius interest Conuentui in victu, in vestitu, & infirmitatibus, & alijs necessitatibus pro vt potest commodè procurare. In refectorio, in communi minutione, in rasura, & vbique libenter esse in Conuentu. Singularitates in cibo, vel extraordinarijs comestionibus, & huiusmodi cauere. In vestium pretio sequi communitatem, tam in se quàm in alijs. Singulares prouisiones in necessarijs nulli concedere, sed de communi omnia prouidere, nunquam

Fratribus,& quid in huiuſmodi poteſt cōmittere Fratribus, & quid non. Et cauere debet, ne vltra poteſtatem, quę habetur, fiat aliquid à quocumque. Procurandum etiam eſt ipſi quid, & quantùm, & quibus expediat in huiuſmodi cōmittere Fratribus. Ipſos verò qui noui ſunt Sacerdotes, vel etiā antiqui minùs inſtructi, circa iſta inſtrui diligenter, ne circa ſalutem animarum oberrent. Et licèt quantùm rationabiliter fieri poteſt, ſit ei zelandum pro animarum ſalute, tamen magis expedit pro Ordine, & Fratribus, quòd minor potiùs fiat fructus, quàm cū fructu multo, fiant Fratres occaſio periculi, vel ſcandali: dum minùs idonei laxantur indiſcretè ad prædicandum, ad conſilia danda, & ad confeſſiones audiendas, & ſimilia.

Circa temporalia.

IN procurandis quoque temporalibus, ſiuè per ſe, ſiuè per Fratres cauendū eſt ei quantùm fieri poteſt, ne grauentur homines notabiliter, & ne fiant quæſtus inhoneſti. Cogitandum quoque eſt ei, quòd huiuſmodi ſic acquiſita, cum timore Dei, & parcitate congrua, expendantur, ne propter negligentiam cuſtodiendi depereant, vel prodigè conſummantur. In ædificijs verò nulla curioſitas, ſed ſola Fratrum commoditas eſt attendēda qualiſcumque, & Religionis opportunitas eſt ei quærenda. Et quia Fratres laici, propter Fratrum, & Religionis ſeruitia corporalia, conceſsi ſunt in Ordine, non ſunt recipiendi, nec procurandi, niſi illi quibus neceſſario indigent Fratres. Et attendendum eſt ei, quòd qui fuerint in domo, omnes vtiliter occupentur.

Circa Officiales.

ITem, ad officium eius pertinet officiales idoneos, cum conſilio Fratrum diſcretorum, vel cōſtituere, vel abſoluere; ipſos verò conſtitutos in ſuis officijs, diligenter informare, & poteſtatem quā eos habere voluerit, taxare: & ſi expediens viderit, in ſcriptis eis tradere. Licentias quo-

que aliquas generales dare, de loquendo, vel de remanendo ab horis aliquibus, vel alijs quibusdam, quæ ad exequēdum officia sua necessaria putantur. Non licet autem ei aliqua officia ad manum suam tenere, nec de ipsis se multùm intromittere, sed potiùs officialiū negligentias corrigere, & in eis quæ facienda fuerint, ipsos frequenter sollicitare, & instruere. Fratres verò ipsos perturbantes corripere, reprimere, & pacem eis Fratrum procurare. Cauere etiam ne ratione officiorum, ea quæ sunt ordinis, negligant officiales, aut omittant, nisi quantùm propter officium compelluntur, vel de licentia rationabiliter eis permissum fuerit, aut concessum.

De officio Vicarij Conuentus.

OFficium Vicarij est, cùm institutus fuerit quærere diligenter à Commendatore, & retinere memoriter, cuiusmodi potestatem vult eum habere, siuè in præsentia, siuè in absentia sua, & non vltra se extendere. Aliquando etiam eadem, quæ dicta sunt de officio Commendatoris inspicere, & notare, quid sibi conuenire posit ratione Vicariæ, & illa cum illis, quæ constitutiones sibi concedunt facere solicite. Item, ipsius est conseruare memoriter mandata, & ordinationes Commendatoris, Visitatoris, Prouincialis, Capitulorum Generalium, Prouincialium, & dare operam, quòd à Fratribus plenariè compleātur. Item, ipsius est Commendatorem fideliter adiuuare, querulosorum, & turbantium alios, non se receptorem exhibere, & de his quorum curam ei iniunxit Commendator, vt hospitium, vel infirmorū, & huiusmodi solicitè seruare, vel curare. Ad ipsum etiam pertinet, pacem Commēdatoris erga Conuentum quantū potest procurare, & in factis suis quæ turbant aliquos, quantū cōscientia permittit, ipsum erga alios excusare. Pro his quoque quæ vtilia sunt Conuentui, siuè corporalia, siuè spiritualia, apud ipsum intercedere. Et grauamina, si qua facit, eidem ipsi charitatiuè ostendere: & quomodocumque occurrerit occasio inter Commēdatorem, & Conuentū, fidelis mediator esse. Ideò enim Vicarius est, & super alios, vt sit mediator eorum. Ipsi

etiam Commendatori, debet maiora quando emergunt, reseruare, & quæ corrigere non valet ei denuntiare, & de his, quæ agenda sunt, vel corrigenda, frequenter cum eo tractare. Item, notabilia, quæ emerserint in absentia Commendatoris, debet eidē cū venerit referre, licèt fuerint correcta, & circa ea quæ fuerint faciēda ab ipso, cū fuerit oblitus, vel negligens, aut occupatus alijs, ipsum debet solicitare. Itē, ipsius interest specialiter, Visitatori, & Prouinciali, statū domus, & Fratrum, & Cōmendatoris enarrare fideliter, & insuper inscribere Cōmendatori, vel Capitulo Prouinciali, vel Generali interdum, cùm maior necessitas hoc requirit.

De officio Consiliariorum.

QVædam modica frequenter oriuntur in Religione, quæ Prælatus potest sine consensu aliorū expedire. Quædam verò sunt adeò magna, quòd nullo modo debent sine cōsilio Conuentus expedire, quædā verò media, ad quæ expediēda solent assignari Fratres aliqui à Conuentu, de quorū consilio, quæ huiusmodi sunt expediantur, ne vel Cōuentus in huiusmodi nimis fatigetur, vel Prælatus pro suo libitò faciens ista, minùs sapienter procedat. Debent ergo ad hoc assignari, si possibile sit, Fratres, qui bonæ sint discretionis, exercitati in agendis, amatores boni, in sensu suo non nimis abundantes, auctoritatis competentis, & qui Dei spiritū habere credantur. Porrò ad horum officium pertinet, audire cū Commendatore, & Procuratore cōputationem, & scire statum domus, in his quæ habentur, quæ debentur, & quæ debet domus. Itē dare cōsilium circa ædificia, circa officiales creandos, vel absoluēdos, & mutandos, circa Fratres ad ordines, vel prædicationes, vel audientiam confessionum promouendos, circa missionem Fratrum causa prædicationis, vel quæstus, vel eleemosynæ pro redemptione captiuorum captandæ: circa familiam recipiendam, vel abijciendam, vel sustinendam; circa prouisiones in necessarijs emendis, vel procurandis, circa distributionem librorum Fratrum defunctorum, & similia, in quibus necessariò

non requiritur de iure consensus Conuentus. Porrò in apponendo sigillum Conuentus in aliqua litera, vel charta, in alienatione, vel emptione rerum immobiliū, & mobilium in magna summa. In receptione fratrum, & similium, in quibus requiritur de iure consensus Capituli, cauere debent, ne dent consilium sine licentia, & cum scientia Conuentus, nisi fortè super his commissionem habeant à Conuentu, sed referre debent talia ad Conuentum.

De officio Examinatorum.

OFficium Examinatorum est reddere cautos fratres, qui aliquem volunt examinari; quòd non præsentent aliquem, de quo certum sit quod non sit sufficiens, ne fiat ei, qui talis est confusio pro nihilo. Illos etiam, de quibus veraciter constat per certos testes, vel facti euidentiam, vel famam publicam, quòd sunt bene sufficientes, non opportet examinare, sed referre Commendatori huiusmodi certitudinem. Cùm autem de aliquo propter dubium fuerit examinatio facienda, non expedit quòd fiat cum aliqua solemnitate, vel acerbè, sed ita vrbanè, quòd ipse, qui examinatur, quòd examinatus sit plenariè non aduertat, quòd fiet quando diuisim, vel etiam simul Examinatores eundo per hortum, vel alibi loquuntur latinè cum eo, modò de rumoribus mundi, modo de rebus impertinentibus ad scientias, modò de scientia aliqua inquirendo, in qua studuit, & quantum, & vbi, & sub quibus Magistris, & sic intrando quasi insensibiliter, ad inquirendum aliquid de sciētia, in qua studuit, & modò transferendo, sed ad alios rumores, modò reuertendo ad propositum. Magis autem attendendum est ad ingenium, ad facundiam, ad aptitudinem, ad addiscendum, & ad bonam dispositionem naturalem, quàm ad hoc quod multa audierit, & diù. Possunt etiam examinare illos, qui sciunt scribere, imponendo eis, quòd faciant aliquam literam de aliqua materia, quam dent eis, quasi ad videndum, quo modo sciunt scribere, & tunc possunt ex modo dictandi aliquid perpendere de sufficientia sua. Possunt etiam inquirere, si sciunt cantare, & legere, vt si

in huiuſmodi ſunt excellentes,poſsint faciliùs cum eis in alia inſufficientia diſpenſare. Poteſt autem ſufficiens quo ad ſcientiam reputari,quicunque talis eſt,quòd ex bono ingenio,& alijs bonis naturalibus:& ſcientia iam acquiſita, vel ex alijs , quæ apparent in eo poteſt extimari, quòd poſsit Theologiam addiſcere,& apud fratres proficere,ad hoc vt poſsit tantùm intelligere de ſcripturis, quòd poſsit fieri prædicator,vel confeſſor ſecurus. Veruntamen ſecundùm ſtatum,& indigentiam Prouinciarum,vel Conuentuum,& abundantiam,vel penuriam literatorum in natione,facilius ſunt aliqui recipiendi in vno loco,quàm in alio , & poſſunt ſecundum modum patriæ alicubi aliqui ſufficientes iudicari, qui alibi inſufficientes reputantur. Porrò inquiſitio de moribus,ſic cautè eſt facienda,vel à ſocijs,vel à notis,quòd ipſi non aduertant propter quid fiat. Huiuſmodi autem inquiſitio fieri debet maximè circa vitia,quæ ſunt quaſi naturalia,& inſeparabilia,vt innata iracundia,ebrietas, vel à debilitate naturæ proueniens,vel à vitioſa conſuetudine, diſpoſitio ad furioſitatem,vel malitiam , vel percuſsionis , vel huiuſmodi:Et de receptione talium,& ſimilium , de quorũ correctione vix ſpes habetur,ſummopere eſt cauendum. Si verò poſt examinationem de ſcientia,& moribus huiuſmodi,videatur Examinatoribus , quod indubitanter recipi debeat examinatus à Conuentu , poſſunt antequam procedatur,inquirere leuiter de illis impedimentis recipiendorum, quæ in conſtitutionibus ſunt expreſſa,ne forte in vanũ vlterius procedatur , ſi tale aliquod habeat propter quod nullo modo ſit recipiẽdus. De omnibus autẽ,quæ inuenerint debẽt Cõmẽdatori & Cõuẽtui relationẽ facere fideliter, nec zelo receptionis,& repulſionis in partẽ aliquam declinare.

De officio Depoſitariorum.

CVſtodia depoſitorum ſolet imponi duobus , vel tribus fratribus diſcretis,& ſecuris: Quorum quilibet, debet habere clauem vnam de loco depoſiti , nec alij committere, ſe apud ſe diligenter cuſtodire. Iſti autem debent habere curam , quòd locus depoſitorum ſit ita fir-

mus,

mus,& securus in omnem euentum,quòd nec ab interioribus,nec ab exterioribus,posit aliquatenus temeraria manus ad depositum aliquod,vnquam extendi. Porrò in recipiendo deposita cauere debent, ne vnquam recipiant aliquod depositum,sine licentia speciali,vel generali: Nec deposita recipiant,quæ secundùm constitutiones, recipi non debẽt,nisi fortè ex dispẽsatione Prælati expresse facta super hoc, interdũ ex causa. Itẽ circa deponentẽ,si fit ignota persona,& posit haberi suspicio probabiliter,ne fortè aliquid fraudis sit in eo,procedendum est cautè,vt ante receptionẽ depositi inquiratur,sicut fieri poterit de persona,& quod videatur quid deponere vellit. Rursus depositarij, computũ, &veram rationem sunt reddituri omnium,quæ in deposito eis sunt tradita,tàm à Procuratore,quàm à Commendatore & fratribus,& librum habere debent,in quo omnia sigillatim scribantur & fidelissimè. Item cauendum est depositarijs, ne vnquam aliquid accipiant de deposito, nec etiam pro mutuo,sine volũtate deponẽtis. Nec depositarius tenetur super hoc in cõtrariũ obedire Prælato. Itẽ,depositũ semper reddi debet secundùm formam traditam à deponente, nisi in casibus quatuor exceptis à iure. Primus est cũ quis gladium deponit,& furens repetit. Secundus cùm deponẽs fuerit deportatus. Nã bona eius tũc in publicũ deferuntur. Tertius est cùm fur deponit,& repetit, sed repetitio domini cum fure concurrit. Quartus cùm fur rem furtiuam deponit apud illũ,à quo surripuit. Et sciẽdũ quia si res deponitur præsente Prælato,& Capitulo, tenetur Ecclesia illa de deposito,aliter nõ nisi solus ille,vel illi, apud quos deponitur,vt Sacrista,thesaurarius,& huiusmodi. Cũ autẽ redditur depositum semper sub bono testimonio reddi debet, propter calumnias euitandas,quæ nasci possent si aliter fieret.

De officio Procuratoris.

PRocurator licet versetur circa temporalia, tamen quantæ virtutis debeat esse,debet considerari,ex verbis Beati Benedicti,de statu cellerarij (qui apud nos procurator vocatur) sic loquentis. Cellerarius Monasterij

eliga-

eligatur de congregatione, ſapiens, maturus moribus, ſobrius, non multum edax, non elatus: non turbulentus, non iniurioſus, non tardus, non prodigus, ſed timens Deum. Qui in cõgregatione ſicut pater curam gerat de omnibus, ſine iuſsione patris nihil faciat, quæ iubentur cuſtodiat, fratres non contriſtet. Si quis frater ab eo fortè rationabiliter aliqua poſtulat, non ſpernendo eum contriſtet, ſed cum humilitate malè petenti deneget. Animam ſuam cuſtodiat, memor ſemper illius Apoſtolici præcepti. Qui benè miniſtrat, gradum bonum ſibi acquirit. Infirmorum, infantum, hoſpitum, pauperumquè, cum omni ſolicitudine curam gerat, ſciens ſine dubio, quòd pro his omnibus in die iudicij rationem redditurus eſt. Omnia vaſa Monaſterij, cunctamquè ſubſtantiam, ac ſi altaris vaſa ſacrata conſpiciat, nihil ducat negligendum, nec auaritiæ ſtudeat, nec prodigus ſit, aut extirpator ſubſtantiæ ipſius Monaſterij: ſed omnia menſuratè faciat, ſecundùm iuſsionem Abbatis ſui. Humilitatem autem ſuper omnia habeat, & cùm ex ſubſtantia non eſt quod tribuatur; ſermo bonus reſponſionis porrigatur vt ſcriptum eſt: Sermo bonus ſuper datum optimum. Omnia, quæ ei iniunxerit Abbas, ipſa habeat ſub cura ſua, à quibus eum prohibuerit non præſumat. Fratribus conſtitutam annonam ſine aliquo typho, vel mora offerat: vt non ſcandalizentur, memor eloquij diuini: quid mereatur: Qui ſcandalizauerit vnum de puſillis iſtis, expedit ei: vt ſuſpendatur mola aſinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Si congregatio fuerit magna, dentur ei ſolatia, à quibus adiutus, & ipſe æquo animo adimpleat officium ſuum. Horis competentibus dentur, quæ danda ſunt, & petantur quæ petenda ſunt, vt nemo perturbetur, nec contriſtetur in domo Domini.

De officio Magiſtri Nouitiorum.

OFficium Magiſtri Nouitiorum eſt, in primis inquirere à Commendatore, quam poteſtatem velit eum habere ſuper Nouicios, in confeſsione & dandis licentijs de

loquendo,& huiusmodi,& in prouidendo eis in necessitatibus quo ad vestes,quo ad ieiunia,& alijs huiusmodi. Itē, quas licentias generales vult ei dare, ratione officij quo ad personam suam,siuè de loquendo cum omnibus, siuè cum solis nouicijs,vel in tractando officinas,vel de remanendo ab horis interdum,& cauere ne licentias petat,vel recipiat, nisi quas rationabiliter reputat sibi necessarias, propter officium suum,& quod ipsis ad aliud non abutatur. Item,diligentiam magnam debet apponere circa nouicios, sciens quòd tota spes eorum,& Religionis,dependet ex informatione eorum primitiua.Se quoque eis tam amabilem debet reddere,quòd sit eis ex hoc occasio libentiùs in Ordine remanendi.Item, respicienda sunt ab eo diligenter ea, quæ habentur in constitutionibus ad eum spectantia, & complenda sunt discretè,& prudenter valdè.

Circa ingressum Nouiciorum.

ITem,cùm aliquis debet Religionem ingredi,ducendus est à Magistro in aliquem locum extra Capitulum idoneum,& ante quàm intret Capitulum, ibidem debet dicere aliqua verba consolatoria, & interrogare de his quæ in Capitulo publicè sunt inquirenda. Et si inuenerit in eo aliquod impedimentum, debet hoc notificare illi, qui habet eum recipere,antequam vlteriùs procedatur, & fiat tūc quod ei videbitur faciendum. Si verò nihil talium inuenerit, nihilominùs debet ei dicere, quòd hæc inquirentur ab eo in Capitulo,& quomodo debeat respondere. Item,ibidem debet eum instruere, quomodo sit venia facienda in Capitulo, deinde in choro, & si viderit expedire ei, ipse Magister faciat, vel ab alio Fratre fieri faciat coram illo, vt meliùs sic addiscat. Item,debet eum instruere, quid debeat facere,vel respondere in Capitulo, ad ea quæ dicētur ei,secundùm quod scriptum est in cōstitutionibus, & quid post modum sit ei faciendum in choro cùm illuc ducitur. Item, debet prouidere, quòd omnia pertinentia ad vestes sint parata in Capitulo antequam eum inducat. Posteà debet eum introducere, & vsque ad locum veniæ ducere, &

ibidem propè cũ stare, & dirigere, si necesse fuerit, in agendis, & iuuare ad ipsum vestiendum. Et egrediente Conuentu, ipsum ducere in fine, vsque ad locum veniæ ante altare, & ibidem interim propè cum stare, quousque finitis orationibus fuerit erigendus ab ipso. Quo erecto ducendus est ab ipso, extracto aliquantulum caputio, ad receptorem, & aqua benedicta aspersus, ad osculum est recipiendus, & ab omnibus Fratribus per choros discurrendo, & primò per dextrum, deinde per sinistrum ipso Magistro semper cũ sociante, & in omnibus cum dirigente. Deinde ad locum tonsionum immediatè est ducendus ab ipso, prouiso primo quòd in hoc nullus sit defectus. Facta autem tonsura, & rasura, postmodum citò hora competenti, ducendus est ad locum, vbi deponat omnes vestes sæculares, & sotulares, & solùm ea quæ sunt Religionis deinde habeat. In remotione sæcularium vestium, & indutione regularium, curialiter est instruendus.

Circa Professionem.

POrrò vt sciatur quando sit completus annus probationis, scribenda est ab ipso dies receptionis; & appropinquante termino anni, animandus est ab ipso ad profitendum, si viderit eum vtilem pro Ordine, & Religione, aliter non. Et cùm petierit, recipi ad professionem, ante diem professionis petitionem eius in Capitulo proponere debet, & de eo cùm requisitus fuerit, siuè pro eo, siuè contra eum, fidele testimonium perhibere. Ita tamen, quòd per testimonium, vel consilium suum, nulla mala suscipio possit in cordibus Fratrum de ipso generari, de aliquibus illorum malorum (si quæ sunt) quæ ipse per confessionem nouit, & aliàs ab alijs nesciuntur. Sanè quando recipiendus fuerit nouicius ad professionem, assignanda est dies professionis: & ante illam instruere eum debet in omnibus, quæ ei tunc fuerint agenda, videlicet, qualiter sit venia facienda, & ad verbum dicentis: Quid petis? Respondendum esse, Misericordiam Dei, & vestram. Et cùm erectus fuerit, & propositum ei fuerit de voluntate profitendi,

quid respondendum, & quomodo verba professionis sunt ei corde tenus retinenda, & quomodo flexis genibus, inter manus recipientis sunt dicenda, & quomodo ante quam dicat illa si vult, petat, quòd mutet ei in professione alia vota, si quæ alia habeat. Deinde quomodo solus ille, qui recipit ad professionem, post illum receptum, recipit eum ad osculum pacis. Ad ipsum etiam pertinet prouidere, quòd aqua benedicta, & liber, in quo est oratio benedictionis vestium, sint in promptu, & benedicendam vestem offerre benedicenti, & deinde professo tradere: post modum autem debet mittere professum ad locum suum. Si autem viderit expedire, debet suggerere Commendatori, quod adhuc ad maiorem humilitatem, & informationem, sit cum alijs Nouitijs in Capitulo eorum, & sub cura sua ad tempus, secundùm quod vtilitas illius, & ordinis requirit.

Circa repulsam.

ITem ipsius interest, cùm aliquis minus benè se habet in probatione, circa tempus professionis, consulere quod adhuc stet in probatione, nisi omnino sit certum, quod nullatenus expediat, quod recipiatur, & hoc ad viuendum si melius se habebit, cum protestatione tamen quod adhuc tanquam Nouitius, & solum ad probationem retinetur. Si ergo, benè se posteà habuerit, debet ipsi postmodum adiutorium præstare, quòd ad professionem recipiatur. Si autē non fuerit spes in processu temporis quod benè se habeat, procurandum est ei, tam apud Nouitium, quàm apud fratres quòd recedat, & dandum est ei consilium, & auxilium quòd in aliqua Religione sibi magis competenti ponatur. Non autem debet esse facilis ad repellendum, nisi magnæ causæ concurrant. Et fratribus minus rationabiliter motis ad repellendum eum, prout melius potest bono modo contrarium persuadendo, pro Nouitio stare. Nunquam autem repellendus videtur inuitus Nouitius pro illiteratura, vel impotentia aliqua, vel deformitate corporali, & huiusmodi defectibus, qui ab initio noti fuerunt fratribus, nec propter infirmitatem superuenientem, nisi à principio receptio-

nis facta fuisset protestatio expressa, quòd pro huiusmodi casibus, vel pro sola voluntate possunt eum fratres repellere, si vellent. Cùm autem recedere debebit, prouidendum est solicitè ipsi à Magistro, quòd tam vrbanè, & cautè, & occultè, & cum omnibus bonis suis, quæ portare voluerit recedat, quòd alijs non sit scandalum, nec ipse scandalizatus recedat, sed potius quantum fieri poterit ædificatus, & cum amore Ordinis & fratrum.

Circa Scholam, & Capitulum.

ITem ad eum pertinet laborare, quòd aliquis locus sequester, & remotus ab accessu sæcularium, & idoneus habeatur, qui sit quasi schola Nouitiorum, ad quam ducēdi sunt, cùm ipse, vel alius frater habuerit loqui cum eis de eorum necessitatibus, & de quocūquè alio. In hoc loco instruendi sunt in cantu, & in legendo, quæ nesciunt, & addiscere possunt. In hoc repetendum est ab eis quicquid habēt legere, vel cantare in Conuentu, & auscultandum, & reddēdum corde tenus illud quòd de Psalterio, & diuino officio corde tenus scire oportet, videlicet officium mortuorum, & de Beata Virgine, Psalmi de Horis Diurnis, & vesperarum per Ferias. In hoc faciendæ sunt eis admonitiones interdum, vel collationes, vel colloquutiones ædificatoriæ, ab ipso, vel fratribus ad hæc gratiosis, ipso procurante, & familiares colloquutiones, & consolationes. Cauendum tamen est ei, ne fratres quicunquè adiungant se eis sua voluntate, nisi de sua licentia, & quibus viderit expedire. In hoc etiam loco docendi sunt de regula, de constitutionibus, de officio, & alijs, quæ in docendo loquutionem requirunt. In hoc etiam loco (si alius aptior non habetur) tenendum est eis Capitulum, in quo cauendum est, quòd Nouitius per multos dies non accuset se, nec accusetur, quousque sæpè viderit quomodo alij se accusant, vel accusantur. Nec molestandi sunt in aliquo pro culpis, quas in primis incurrunt. Si verò non fuerit nisi vnus Nouitius, vel duo, mittendi sunt aliqui de iuuenibus professis ad Capitulum eorū, qui coram se accusando multis diebus, exemplo eorum eos do-

ceant, quomodo sunt huiusmodi facienda. Cauendum est autem ipsi Magistro, ne in Capitulo eorum aliquid fiat, quòd alicui verecundiam inducat, & quòd modus Capituli scriptus in Constitutionibus benè seruetur, & quòd magis informationi eorum intendat, quàm punitioni culparum. Sunt etiam instruendi quòd ad locum Capituli sui conueniant. Cùm in Capitulo Fratrum dicitur exeant nouicij. Si tunc debet eis Capitulum teneri, vel alio tempore, cùm teneri debet, quomodo finito Capitulo recipiant disciplinas, qui recipere debent. Et posteà, vel alio certo tempore, & loco assignato, ab eo loqui de confessione. Cùm autem tanta fuerit multitudo nouiciorum, quòd Magister non potest plenè sufficere omnibus, potest aliquibus magis nouis, aliquos magis instructos assignare, qui circa eos curam habeant de aliquibus, prout eis videbitur expedire. Nō tamē debet ita alijs imponere onus, quin ipse nihilominùs sit frequenter cum eis, & eis quantùm poterit intandat.

Circa necessitates.

ITem, ipsis nouicijs semper piè compatiens, debet cogitare, quòd competenter secundùm quod Ordo, & facultates permittunt, habeant necessaria in victu, in vestitu, in lecto, in infirmitatibus, & huiusmodi, dispensare quādoque cùm necessitas fuerit in vigilijs, & facilè in ieiunijs Ordinis. Cauere etiā debet, ne singularitatibus aliquibus, in abstinentijs, vel vigilijs, vel alijs afflictionibus indiscretis, conterant corpus suum. Porrò circa paupertatem, & necessitates, quas interdum secundùm ordinem oportet sustinere, sic debet eos animare, & ab omni superflua recreatione retrahere, vt à principio quantùm fieri potest asperis assueti, semper ordinem tolerabiliùs ferant. Et declinare prout commodè potest, vt causa recreationis ad commune hospitium, vel minutionem, vel infirmitorium (vbi interdum fiunt dissolutiones maiores) non ferātur, sed alibi ducātur. Et cùm oportebit ducere illuc. Habeatur cura ab ipso, vel ab alio quòd tarde veniant, & citò recedant, & Fratres cauti reddātur, quòd coram eis dissolutiones nō

fiant.

fiant. Ipsos quoque debet nouicios confortare, quòd in quibuscumq; aliquo indiguerint ad eum sicut ad patrē recurrant, & sciant vbi poterunt eum inuenire. Debet etiam, & docere eos, quomodo in necessitate, in loco silentij, per vnam dictionem, vel imperfectè loqui possint, & quomodo in huiusmodi locis, digito ori superposito, sciant petere licentiam loquendi.

Quo ad membra sua.

ITem, ipsius officium est informare diligenter, & solicitè nouicios circa hominem exteriorem, & interiorem. Circa exteriorem quo ad membra sua, vt manibus caueant ab omni tactu indecenti, & ab iniurioso, pedibus à vagis, & incertis discursibus; & ne intrent loca prohibita. Cùm sederint, ne coxas nimis disiunctas teneant, vel vnam tibiam super aliam ponant, cum maturitate incedant, neque se moueant de facili ad eundum sine causa præmeditata. Cùm autem steterint, non sicut arundo mobilis, sed potius appareāt sicut fixi super gradum suum. Oculis quoque caueant ab intuitu rei, quàm non licèt concupiscere à vagatione, ab haustu vanitatis, & aspectu turpi, & curioso. Linguam assuescāt refrænare licèt inuitam, & libentiùs audiant, quàm loquantur. Cùm autem loquendum fuerit pauca sint verba, & priùs ad limam, quàm ad linguam veniant. Omnibus autem cum reuerentia loquantur per pluralem, dicendo potiùs, vos, quàm per singularem, tu. Nūquam de Fratre, vel Fratribus loquendo, vocent eum sine additionibus huius nominis, Frater, nec nomen nouum imponant Fratri, vel impositum recitent vllo modo, nec aliquid cum iuramento quantumcumq; leui more sæcularium proferāt. Cùm autem maioribus loquuntur, semper caputium extrahant. Vultum non tristem habeant, sed iocundum moderatè. Os ad cachinnos, vel ad risus dissolutos pronum non habeant, licèt ad risus mediocres ipsum interdum aperiri sit tolerabile. Ceruicem, & collum erectum non habeant, sed potiùs mediocriter inclinatum. Iram, vel impatientiam in vultu, vel actu aliquo non ostendant. Supercilia

non erecta, sed potiùs depressa habeant. Aures, non ad rumores sæculares, & ociosa, sed ea quæ Dei sunt, & salutaria, faciles, & veloces habeant. Nares, ad fœtores aliquos si occurrant, non sicut delicati, cum scandalo intuentium nimis notabiliter obturent, sed pro odoribus, in quibus malè delectati fuerant in sæculo, in præsentia ista patienter ferant. Quòd in faciendo venias non prosternant se super ventrem, sed super latus, & in longum tibiam vnam super aliam tibiam tenendo. In inclinationibus verò, vsque circa genua caput deponant. In genuflexionibus stent super genua, capite eleuato.

De officio Zelatoris, vel Circatoris.

CVm in Ordine nostro silentium certis temporibus obseruare præceptum sit, in quolibet Conuentu Ordinis nostri Frater specialis assignetur, cui ex officio incumbat circuire per totam domum, & per omnes officinas, & per omnia alia loca infra ambitum clausuræ exterioris, semel vel pluries, in die, vel in nocte, cùm viderit expedire, & si alicubi Fratrem, vel Fratres inuenerit, qui contra Religionem, vel debitam honestatem regulæ aliquid loquuti fuerint, vel fecerint auctoritatẽ habeat illos verbò tantùm reprehendendi, & corrigendi. Quòd si in transitu apud aliquos, dissolutiones aliquas viderit, Prælato suo vt illas corrigat, & emendet tempore suo manifestabit, ita tamen quòd tota domus, & Conuentus in maxima tranquillitate, & quiete, temporibus silentij permaneat. Si autem Circator, vel Zelator à Conuentu recesserit, vel aliqua infirmitatis causa impeditus fuerit, Commendator, seu Prælatus vices suas alteri Fratri committat. Notandum tamen est quòd propter huiusmodi officij Circatoris nominationem, non intendimus Commẽdatores, & Prelatos nostros ab hujusmodi exercitio exonerare, & excusare, imò de nouo eis præcipitur, vt tam circa custodiam domus, & claues ostiorum, quàm circa quietem, & tranquillitatem domus, tanquam veri pastores diligenter vigilent, & curent.

183

De officio Sacristæ.

SAcrista debet esse diligens circa ista. Primò, in Ecclesia de qua debet habere curam, vt semper munda, & purgata ab araneis, & alijs sordibus sit, ita tamē (vt si fieri potest) in maioribus festiuitatibus in æstate, herbas virentes, vel ramūculos aliquarū arborum, & in hieme paleas in choro, & presbyterio, & per totā Ecclesiam sternere. Maxima etiam habenda est cūra de coopertorijs Ecclesiæ, ne vnquā pluat in Ecclesia, de clauibus ostiorum omnium, sub quibus vasa aurea, indumenta, calices, & cætera omnia continentur. Debet etiam curare de habendis lampadibus, & oleo, cera, candelis cereis, & candelabris competētibus, tā circa altare maius, quàm circa ministeria, quæ fiunt in Ecclesia. Notabiliter tamen debet esse diligens circa Sacramenta, & Sacramentalia, scilicet, quòd Sacramentum Eucharistiæ positum, & reconditum sit in vase apto, & ad hòc benè dispositò. Item, oleum infirmorum ad faciendum extremam vnctionem semper habeatur in domo, & in honesta ampula, quæ omnia sub tuta custodia seruentur. Semper in vase in quo Sacramentum Eucharistiæ seruatur, præter formam, & hostiam maiusculam, sint etiam hostiæ quædam paruulæ ad communicandum infirmos Fratres, & familiares nostros, si opus fuerit: istæ tamen hostiæ sic reseruentur, vt in æstate de octauo in octauum diem, & in hieme de quindena in quindenam renouentur, & aliæ huiusmodi à Sacrista consecrētur, & reseruentur. Caueat autē Sacrista ne huiusmodi hostiæ propter loci humectationem, vel aliquam aliam indecentiam corrumpantur. Item, ad officium eius pertinet apponere curam, quam potest, quòd calices, libris, indumenta pro Ministris, & ornamenta pro altaribus honesta, pulchra, & diuersa, secundùm diuersitatē temporum, & festorū, ita quòd in diebus festiuis meliora producātur. Debet etiā curare de Reliquijs, quòd in vasis pulchris, & decentibus cōseruentur, & in diebus, & festis maiorib⁹ debet aliquas Reliquias, Cruces, & Imagines super altare, ad ornatū, & decorē ponere. Vltimò curet diligēter Sacrista quòd altaria omnia, corporalia, & cętera

om-

omnia, quæ in vsus altarium, & ministrorum necessaria sunt, quòd sic lauentur, vt semper munda, & nitida inueniãtur; corporalia verò, & panniculi pro abstersione cálicum, & manuum, post vltimam ablutionem, lauanda sunt separatim ab alijs, & lotio in piscina sacra mittenda est. Cùm autem consummata fuerint vetustate, comburenda sunt, & cineres in piscinam mittantur.

DE OFFICIO MAGISTRI Studentium.

Circa studium in genere.

SAnè studium est Religionis splendor, & maiestas quædam, & quo Religiones magni æstimantur apud Reges & rempublicã, & quo cernitur & dignoscitur via, melius cognoscendi Deum. Officium Magistri studentium est habere zelum, & curam specialem de studio promouendo, modis omnibus, quibus potest. Et ideò debet habere in memoria ea, quæ scripta sunt in constitutionibus, & ordinationibus, quæ emanauerint vel emanant quotidiè à Capitulis, vel Generalibus, vel Prouincialibus à Prouinciali, vel Visitatoribus, circa studium, & dare operam vt diligenter seruentur. Ipsius etiam est notare diligenter, & suggerere admonitiones, quas reputat expedire fieri fratribus pro studij promotione in domo. Debet quoquè solicitare Commendatorem, & maiores, vt procurentur libri, & scripta vtilia pro Conuentu. Negligentias vero Commendatoris, & fratrum circa studium Prouinciali, & Visitatoribus referre fideliter, & super his accusare eosdem, vel in domibus proprijs, vel mittere accusationem ad Capitulum Prouinciale. Interdum procurare etiam pro posse suo, laborare quod necessaria ad studium scilicet cellæ aptæ, atramentũ, pœnæ, & pumices, sepum pro tempore ad lumen, & similia sine defectu habeantur in domo, & fratribus, cum his indiguerint, ministrentur. Ipsius etiam est habere solicitudi

nem,

nem, quòd habeantur Scholæ competentes, & aptæ in fenestris, & sedibus, & contra pluuiam benè munitæ. Et vbi veniunt sæculares, debet prouidere quòd recipiãtur, & collocentur honorificè iuxta exigentiam sui status. Debet etiã procurare, vt disputationes scholasticæ crebro fiãt, & quòd singulares opiniones non habeant, & quòd omnes in timore Domini dent operam literis.

De officio Lectoris circa doctrinam.

OFficium boni Lectoris est, conformare se capacitati auditorum, & vtilia, & expedientia, eis vtiliter, & intelligibiliter legere: opiniones nouas refugere, & antiquas, & securiores tenere: ea quæ non benè intelligit, numquam docere: à fastidiosa prolixitate quæ accidere solet, ex nimia repetitione eiusdem rei, aut ex inuolutione verborum, vel ex alijs causis, cauere semper. Dare operam, vt ex lectionibus suis proficiant auditores, aut circa veritatem librorum, aut circa quæstionum vtilium intelligẽtiam, aut circa aliqua quæ possunt ad morum ædificationem esse. Literam tantùm legere relicta multitudine eorum, quæ dici possunt ad singula. Quòd auditores sub eo proficiant ad sciendam Bibliam, & historias, & sententias, maximè lectiones, aut omnes, aut saltem vnam continuare libẽter. Cùm verò vacationes fecerit, eligat illas illo tempore facere, quo solent Fratres minùs simul in domo manere. Tẽpore verò vacationum, & alio tempore, libenter legere debet aliquid Fratribus aliquibus in camera, qui habiles ad proficiendum in studio reputantur. Dubitantibus verò, & interrogantibus de aliquo, debet benignè, & charitatiuè satisfacere, prout potest, & scit. Cùm verò exigente intelligẽtia, & vtilitate auditorum interdum expedit disputare, eligenda est ab eo materia vtilis, & intelligibilis, maximè si sit disputatio inter minùs peritos. Vt autem meliùs, & fructuosiùs officium exequatur, debet studere diligenter, & præcipuè in scriptis, quæ communi iudicio meliora reputantur, si illa potest habere. Et vt meliùs possit vacari studio, ab alijs occupationibus debet, siuè in domo, siuè ex-

tra, cùm potest (salua obedientia) subtrahere se libenter. Cauendum est etiam ei à nimijs diuisionibus, & rationibus reddendis de sufficientia, & numero, & à friuolis expositionibus, & similibus, quæ certam veritatem non habent, & cogunt sæpè dicere alia, quàm Sanctorum, vel Glossarum expositiones contineant, quæ maximè sunt sectandæ.

DE OFFICIO LIBRARII.

Circa Armarium.

OFficium Librarij est, habere curam vt potest, quòd habeatur bonus locus, & securus, & benè aptus contra pluuiam, & intemperiem, & copiam habēs boni aeris, pro libris custodiendis. Reponantur autem libri separatim, & non confusè, cum signationibus debitis factis per scripturam, quæ applicanda est vnicuique interstitio: vt sciatur vbi inueniatur quòd quæritur. Debet autem ipse custodire clauem huius Bibliothecæ, seu Librariæ, & aperire, & claudere tempore suo: & habere cellam pro studio, si locus est aptus in ipsa, vel propè eandem, vt citiùs inueniatur cùm quæritur pro aliquo negocio ad suum officium pertinente.

Circa Libros.

ITem, ad ipsum pertinet habere chartam in qua sint scripti omnes libri Conuentus, & cùm augmentantur, vel minuuntur, scribere, vel abradere in charta illa, sicut fuerit faciendum. Huiusmodi autem chartam debet tradere successori suo cùm dimittit officium, & accippere à prędecessore cùm assumit officium de nouo, vt sic semper posit reddi ratio de libris, cùm exigitur à Prælato, ne per obliuionem eos deperire contingat. Ipsius etiam interest habere curam, quòd per se, vel per alium, secundùm Ordinationem Cōmendatoris corrigantur, reparentur, cooperiantur, & benè ligentur, & signentur in vnoquoque vo-

lumine in tergo, cuiusmodi libri, vel liber sit, vel cuius scriptum, vel scripta contineantur in illo. Et si fuerit dignū quòd donator libri in memoria habeatur, addatur, & dicatur quem dedit talis pro anima sua. Debet etiam dare operam quòd libri communes sub eo augmententur, acquirendo eleemosynas ad hoc aliquas cùm potest, vel à nouicijs cùm intrant, libros aliquos acquirendo, vel procurando erga maiores. Item, debet apponere curam, quòd libri qui non habentur in omni genere facultatum, habeantur. Cùm habentur aliqui duplices, vel triplices, de quibus Fratres non multum indigent, retentis melioribus, alij cum licentia vendantur, & pretium in alios vsus librorum, qui non habentur conuertatur: & idem fiat de veteribus, vel malè legibilibus, vel aliàs parum valentibus. Item, semel in anno, vel bis, debet omnes recolligere, & ad locum idoneum reportare, cum socijs ad hoc sibi deputatis, ad vertendum, & ad videndum, ne aliquis perierit, vel ne aliquis à verbimus destruatur. Quod si aliquem inuenerit deesse, debet diligenter laborare, quòd reinueniatur. Si autem aliquis læsus fuerit in aliquo, debet apponere curam quòd reparetur, & cauere deinceps ab his quæ libris inuenerit nocuisse. Et cùm viderit aliquos libros de armario ociosos, debet illos ad armarium reportare. Item, ad ipsum pertinet prouidere, quòd in aliquo loco silentij, & apto, sit aliquis pulpitus magnus, vel plures, in quibus ligentur aliqui libri benè legibiles, quibus frequentiùs Fratres indigent cùm habentur, vt est Biblia glossata in totum, vel in parte, Biblia sine glossa, Summæ de casibus, & de vicijs, & virtutibus, & de Quæstionibus, Concordantiæ, Interpretationes, Decreta, Decretales, Disputationes morales, Sermones varij de festis, de Dominicis per totū annum, Historiæ, Sententiæ, Chronica, Passiones, & legendæ Sanctorū, Historia Ecclesiastica, & similia multa, vt communitas Fratrū in propriu possit illa habere. Armariū verò sic debet apertū tenere certo tēpore, vel esse iuxta eum, vel in ipso, vt qui volunt aliquid in transitu videre in alijs libris, qui sunt in eo, vel aliquem habere ad horam breuem, possint copiam eorum de facili habere. Porrò cùm aliqui

Fratres volũt habere aliquem librum, vel scriptum aliquod; non ad horam, sed ad tenendum diù in cella, debet secundùm consilium Magistri studentium id facere, & de licentia Commendatoris, & facere memoriale in scripto, & sumere cautionem. Fratres verò qui libros deturpauerint, vel in eis aliquid propria auctoritate scripserint, vel deleuerint, vel in quo negligenter, seu malè tractauerint, aut in aliquo offenderint, circa pertinentia ad suum officium, debet suo tempore proclamare, & admonitiones facere Fratribus; & id suggerere Prælato tempore opportuno. Item, cùm aliqui libri, vel scripta petũtur mutuo, debet super hoc memoriale fieri, vel pignus interdum accipi, ne contingat libros huiusmodi deperire. Qui verò mutuo accipiuntur ab alijs, debet per manus eius accipi, & ipse debet memoriale super hoc facere, & habere curam, quòd benè custodiantur, & suo tempore sine mora tradantur, & pignus si datum fuerit re habeatur.

Forma instituendi Visitatorem.

IN Dei filio, &c. Cùm vultum pecoris nostri iuxta Sapientis præceptum cognoscere teneamur ex officio, diuersæ tamen, & graues occupationes, quibus nunc detinemur obsistunt, ne id per nos ipsos agere valeamus. Verùmtamen tua nobis explorata, & comperta prudentia, & fides tãti apud nos valet, vt quòd per te gerimus nos ipsos gessisse putemus. Ea propter cùm Conuentus noster N. & N. hoc anno visitati non fuerint, & nos de ipsorum dispositione certiores fieri cupiamus, eorumdem visitationem tibi committimus. Ideoq; auctoritate officij nostri, & præsentium tenore te venerandum Patrem Fratrẽ N. instituimus, & facimus Visitatorem præfatorum Conuentuum, damusque tibi in, & super eis, & omnibus, & singulis personis ad eos pertinentibus, tam capitibus, quàm membris omnem in spiritualibus, & temporalibus, auctoritatem, & potestatem quàm cæteri Visitatores; ex Constitutionibus nostris, vel approbata consuetudine habere solet. Mandantes tam tibi, &c.

Altera forma instituendi Visitatorem.

EGo F.N. humilis Magister Generalis totius Ordinis redemptorum B. Mariæ de Mercede, seu Prouincialis, &c. Cùm ex debito ministerij nostri officio, præpediti fuerimus, ita vt non fuerit nobis commodis, neque debitus transitus, & accessus ad visitanda omnia, & singula nostri Ordinis, seu Prouinciæ Monasteria, ob graues occupationes, & ingentia alia negotia, quibus detinemur: idcircò, cùm per nos ipsos, & propriam personam non omnia agere valeamus: tibi dilecto filio, & Reuerendo Patri N. vices nostras in hac parte committimus: vt Conuentus nostros, vel Conuentum nostrum ciuitatis. N. visites tam in spiritualibus, quàm in temporalibus: & tam in capite, quàm in membris. Concedimusque tibi circa prædictã visitationem peragendam, iurisdictionem, & auctoritatem plenariam in omnibus, & per omnia, ita vt quòd per te gestum fuerit, robur habeat firmitatis, seruatis tamen nostri Ordinis Cõstitutionibus, ac Ordinationibus, & his ad quæ de iure teneris: liberaque sit tibi potestas puniendi, emendandi, corrigendi, incarcerandi, & deponendi ab officio quemlibet Fratrem prædicti Conuentus, iuxta demerita, & culpas eius prout Constitutiones nostræ disponunt, & de iure permittitur. Præcipimus autem in virtute Spiritus sancti, & sanctæ obedientiæ, & sub pęna excommunicationis maioris, Commendatori, & Fratribus dicti Conuentus, vt te recipiant in Visitatorem præfatum, cui debitam præstẽt obedientiam, & obseruantiam, in omnibus ad prædictam visitationem pertinentibus. Aliàs nouerint Dei omnipotẽtis indignationẽ incursuros. In cuius rei testimonium hoc loco subscripsimus, & has literas sigillo nostri officij signauimus. Datis Salmanticæ, &c.

Forma dandi facultatem alienandi.

IN Dei filio, sibi dilectis, venerandis Patribus, Commendatori, & Fratribus nostri Conuentus N. Ordinis, &c.

Exposuistis nobis, quòd pro victu, sustentatione, & necessitatibus fratrum vestri Conuentus, coacti fuistis multa exponere, propter quod ære alieno, ac debitis obnoxij remãsistis & remanetis, ad quorum solutionem cùm redditus annui, ac eleemosynæ quotidianæ minimè sufficiant, necesse est vendere aliquid immobile, vt creditoribus pro iustitia satisfiat. Ideòque rogastis nos vt agrum, seu fundum terræ, quam Conuentus noster habet in loco. N. inter alia bona ad ipsum spectantia, minùs vtilem, vendendi licentiam vobis concedere vellemus. Nos igitur qui iustitiam per debitorum solutionem seruari cupimus, & agrum seu fundum illum in loco. N. cuius valor annuus, centum aureos non excedere, & vobis minus vtilem esse credimus, authoritate Apostolica, vobis dictum agrum, seu fundum sub suis finibus, & terminis latiùs in contractu exprimendis, vendendi, seu aliàs iusto contractu alienandi, licentiam & facultatem concedimus. Etiam alijs in contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque dummodo ad hoc accedat assensus duorum tertiorum vestri capituli, & precium in dictorum debitorum solutionem realiter, & cum effectu conuertatur. In quorum fidem, &c.

Forma recipiendi ad beneficia Ordinis.

IN Dei filio, &c. Deuotus vestræ charitatis affectus, quē ad nostrorum Ordinem vos habere multiplici grata fratrum nostrorum relatione cognouimus, meritò requirit, vt beneficia Ordini nostro, Dei benignitate collata, vobis gratius impertiamur. Quare de omnipotentis Dei gratia, misericordia & liberalitate, atque intemeratæ & sanctissimæ Virginis Matris Dei Mariæ Patronæ ac Dominæ nostræ, gloriosis meritis confisi, omnium Missarum, orationum, prædicationum, studiorum, vigiliarum, ieiuniorum, abstinentiarum, laborum, cæterorumque bonorum operũ, ac meritorũ, quæ per fratres & sorores nostras diuina bonitas (in nostra Prouincia, vel in orbe fieri dederit) vniuerso, communionem & participationem concedimus, & elargimur. Vosque ad ipsius Ordinis, vel Prouinciæ bene-

ficia, & suffragia recipimus, & admittimus, in vita pariter, & in morte, vt multiplici Sanctorum suffragiorum præsidio adiuti, sic augmentum gratiæ, & in futuro vitam percipiatis æternam. In quorum fidem, &c.

Alia forma recipiendi ad beneficia Ordinis.

FRater N. Dei, & Apostolicæ Sedis gratia, totius Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis captiuorum, humilis Magister Generalis: In Christo sibi dilectis N. Salutem, & Spiritus sancti consolationem precamur. Vestræ deuotionis affectus, quē ad nostrum Ordinem vos habere percepimus, merito requirit, vt spiritualia beneficia nostro Ordini à Deo collata, vobis gratiosiùs impertiamur. Quare de omnipotentis Dei gratia, misericordia, & liberalitate, atque intemeratæ, & sanctissimæ Virginis matris Dei Mariæ Patronæ, ac Dominæ nostræ, gloriosis meritis, ac intercessione cōfisi, omnium Missarum, ac sacrificiorum, Prædicationum, Orationum, Ieiuniorum, Abstinentiarum, Vigiliarum, Peregrinationum, & maximè laborum, qui pro redimendis captiuis à potestate Sarracenorum suscipiuntur, cæterorumque bonorum, quæ per Fratres, & sorores nostri Ordinis, diuina bonitas in mundo fieri dederit vniuerso, participationem, & communicationem vobis concedimus. Vosque ad eiusmodi Ordinis, vniuersa, & singula beneficia, & suffragia recipimus, & admittimus in vita pariter, & in morte, vt multiplici Sanctorum suffragiorum præsidio adiuti, hic remissionem pœnæ, augmentum gratiæ, & in futuro vitæ æternæ gaudia consequamini: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen. In cuius testimonium manu propria subscripsimus, & sigillo mediocri nostri Ordinis signauimus. Datis, &c.

De iudicijs in Ordine faciendis.

AD iudicium procedit Prælatus, & iudex per inquisitionem, & demum per sententiam. In inquisitione quidem

vtitur aliquando tormentis corporalibus (quanquam parce propter pietatem) vt eliciat à denuntiato confeſsionem, vel à teſte veritatem: Hoc enim in aliquibus obſeruatur, quòd præcedente vehementi ſuſpicione, vel habitis aliquibus particularibus teſtimonijs, mittitur quis in arreſtum, & ibi atteritur abſtinentijs, & diſciplinis donec confiteatur, ſed poſt confeſsionem in carcere, vel extra ſecundùm demerita dignis pœnis ſubijciatur. Pro inquiſitione notandũ, quòd quædam peccata ſunt occulta, vel omnino, ita quòd ea nouit ſolus ille, qui fecit, vel quaſi omnino, quia videlicet ſciuntur tantùm ab illo, qui fecit, & ab vno alio ſolo & de his ſi veniunt ad aures Prælati, non poteſt fieri inquiſitio, quia non poteſt quis conuinci niſi per duos teſtes, & ſi Prælatus præcipiat vt ſe prodat, pèccat, & delatus non tenetur reſpondere, non tamen licet mentiri. Quædam verò ſunt occulta, quæ iam habent aliquos conſortes, de quibus Epheſ. 5. Quæ in occultò fiunt ab ipſis turpe eſt dicere: Ab ipſis (inquit) in plurali. Pluralis autẽ locutio, duorum numero contenta eſt, ff. de verborum ſignifi. l. Pluralis, & hæc ſi veniant ad aures Prælati etiam per modum probabilis relationis, non debet illa quamuis ſemel audita relinquere indiſcuſſa, extra de colluſione detegenda, cap. Crimina, ſed debet illa memoriæ commendare in ſcripto, vt ſi notatus fuerit de eodem facto, vel ſimili, magis eius opinio aggrauetur, & ad examen, ac vindictam magis diſpoſitus habeatur. Debet tamen delatum monere ſeorſum, & ſi ſub proteſtatione non publicandi fatetur, puniat eum per orationes, per abſtinentias, & diſciplinas ſecretas, & per aliquam, prohibitionem ad cautelam de futuro. Si autem negauerit, vel non, confitetur durioribus verbis, ſecretò tamẽ increpetur, & diligentius obſeruetur. Poteſt etiam aliquando diſsimulare, vel vt deferat perſonæ, quæ hactenus fuit claræ opinionis, vel quia magnitudo facti ſcandalum, vel ſchiſma faceret propter eum, qui fauorem habet potentũ, vel ſociam multitudinem, & ſic veritas juſtitiæ propter ſcã dalum quandoquè relinquitur, & aptius tempus expectatur. Quædam item ſunt quaſi occulta, quæ ab aliquibus dicuntur, & à pleriſquè neſciuntur, & ab aliquibus reputatur

innocens, à quibuſdam è contrario noxius, in huiuſmodi debet Prælatus conſiderare, & ſcrutari mores denuntiati, qualiter ſe habuerit in alijs locis, cuius meriti, zeli, & numeri ſint, qui ipſum deliquiſſe putant, aut qui pro eius innocentia dicunt, & tunc coram ſenioribus, & pluribus ad placitum eſt examinandus, ſecundùm formam infrà ſcriptam, & iuxta conſilium ſeniorum reſtringendus, & in caſibus grauioribus claudendus, & commendandus diligentiori cuſtodiæ, ac per pœnas abſtinentiæ, &c. inducendus eſt ad confeſsionem.

Quædam demum peccata ſunt reuelata, vel manifeſtata, quæ videlicet per infamiam ad aures multorum deferuntur, in his Prælatus deſcendere debet ad inquiſitionem, 2. q. 1. Deus omnipotens, & videre vtrùm clamor, qui venit ad eum opere ſit completus, ita quòd non poteſt ſine ſcandalo præterire, hic ſi probationes deficiunt, & infamia perſeuerat, indicenda eſt infamato purgatio canonica, quæ nõ ſolùm pro Clericis, ſed etiam pro Religioſis introducta reperitur, 4. q. 3. Item ſæpè, & extra de purgatione canonica; Moniales, & in quibuſdam Prouincijs recepta: in Prouincijs verò, in quibus non eſt recepta, poteſt Prælatus reũ purgare quandò poſt arreſtum, & præceptum, & pœnas diſciplinarum, & ieiuniorum ſibi illatas non confitetur, dummodo non ſint accuſatores, aut teſtes facti, & declarare eum liberum ab infamia. Porrò numerus purgatorum, ſeu compurgantium, arbitrarius eſt, & poteſt diſsimulari iuramentum, ſi ſunt maturi & probi. Quia ſub teſtimonio conſcientiarum ſuarum poſſunt dicere quòd credunt de reo, hoc modo. Propoſitis articulis interrogetur reus per præceptum, vel per excommunicationis ſententiam: ſi negat, ſurgens compurgator dicat per conſcientiam ſuam quòd credit ipſum verùm dixiſſe, & quòd credit ipſum de depoſitis innocentem eſſe. Si autem præſtare noluerit purgationem, vel in præſtando defecerit, canonica eſt animaduerſione puniendus. Si crimen ſit notorium, vel accuſator offerat ſe ad probationem, non debet Prælatus recipere purgationem, etiam ſi infamatus offerat ſe daturum. Notãdum, quòd ſiuè ex relatu, ſiuè ex ſuſpitione, ſiuè ex fama

agatur, multùm refert, vtrùm is cõtra quem agitur sit Prælatus, seu persona publica, an subditus, vel priuata, nã Prælati, quos oportet alios arguere, & castigare, multorum captionibus obijciuntur. Ideò, &c.

20 Testes, si deponunt de auditu, probant infamiam, & sequitur inquisitio: si deponunt de facto, sequitur pœna, vtrobique recipiuntur testes singulares super factis iterabilibus, vt sunt carnis peccata, & detractiones famosæ, vel blasphemiæ, furta, &c. Vbique super infamia recipi debent testes, vt procedatur ad inquisitionem, & contra personam regularem, non est expectandus clamor, sed sufficit delatio, quæ fit à pluribus ordinem diligentibus, beneuolis, & zelantibus honorem Ordinis, aliàs testimonium de auditu debile est, & aliquando etiam si multiplicetur vix vnius testis auctoritatem habet; nam centum possunt audiuisse ab vno, & quantùm valet illius testimonium, tantùm valet omnium. Rursus vnus potest audiuisse à cẽtum, & illis abeuntibus, aut absentibus, solus ipse relinquitur. Quandò ergo testibus est agendum, idonei reputari possunt socij, siue sint eiusdem Ordinis, siue non. Contubernales, vbi factum esse dicitur. Item, qui passi sunt, &c.

21 In iudicijs caueat summoperè Prælatus à verbis contumeliosis contra inquisitum, siue reum.

Forma inquisitionis contra denunciatum, aut infamatum.

NOs Frater N. accepta à pluribus fidedignis denũciatione, vel clamosa insinuatione, & fama pulsati contra te Fratrem N. quòd contra votum paupertatis per occultam rerum, vel pecuniarum detẽtionem, aut acceptionem feceris, vel quòd contra votum castitatis per actus carnales in secundam personam deliqueris, vel quòd per linguæ lubricitatem grauiter nonnullis detraxerit, eosque infamaueris, & volentes ex officio prouidere, vt cum emendatione personæ delicta vindicentur, ad iu-

dicium descendentes te primo, secundo, & tertio monemus, & hortamur ad veritatem dicendam, & tibi in virtute sanctæ obedientiæ, sub pœna conuicti, vel excommunicationis, præcipimus, vt ad interrogata, & quæsita sine tergiuersatione meram, simplicem, & nudam veritatem respondeas. Dat. Romæ die 6. Maij 1588.

Forma examinis.

Coram Reuerẽdo Patre Fratre N. die 6. Maij 1588. personaliter cõstitutus F. N. præcepto suprà scripto sibi facto, & intelligibiliter lecto, & ab eo audito de veritate dicenda respondit, vt sequitur. Interrogatus an pecunias habuerit, habeat, aut expenderit sine licentia Superiorum suorum respondit: Ego habeo pecunias quæ missæ mihi fuerunt à Magnifico D. A. pro quibusdam negotijs ipsum tangentibus. In fine verò, acta sunt hæc die suprà dicta, & fideliter scripta per me fratrem N. ad hæc specialiter notarium & scribam vocatum; & eidem inquisito de verbo ad verbum lecta, & repetita: qui fassus est se ita respondisse, prout iacent, & in fidem propria manu subscripsit die qua suprà (vel si ipse nescit scribere) testibus fratre N. & fratre N. ad hæc vocatis, qui propria manu subscripserunt, &c.

De modo procedendi per accusationem.

Secundo procedit Prælatus contra reum per accusationem, & tunc oportet vtrumque scilicet accusantem, & accusatum esse præsentem, & fit scriptio. i. quod accusans obligat se ad pœnam Talionis, hoc est, ad subeundum pœnam illam si succubuerit, quàm ferre debuisset accusatus, si conuictus fuisset; debet autem accusandus citari sic.

Forma citationis ad eum qui accusari debet.

NOs Frater N. non valentes, nec volentes cuiquam petenti negare iustitiam, neque in absentem aut inauditum proferre sententiam tibi venerando P.F.N. notum facimus, quòd contra te obijciuntur quædam, quæ formam sequuntur accusationis. Propterea ad requisionem eius, qui te accusare intendit, primo, secundo, & tertio peremptoriè te monemus, ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna conuicti, vel carceris tibi præcipimus, vt intra sex dies, vel horas, quarum duas primas pro primo, duas alias pro secundo; & duas vltimas pro tertio & peremptorio termino assignamus, coram nobis in Cōuentu N. personaliter comparuisse, & te præsentasse debeas responsurus his, quorum accusatus fueris: aliàs si contumax fueris ad sententiam procedemus, & ad alia quæ contumacibus inferri solent. De harum autem tibi facta præsentatione, latori præsentium fidem dabimus. Dat. &c.

Forma accusationis.

COram vobis Reuerendo Patre F. N. ego Frater N. propono accusando, & in his scriptis proponendo accuso F.N. quòd commisit furtum in Ecclesia N. vel peccatum tale fecit, & quia hoc est grauissimū scelus, & enormis iniquitas, ideò peto iustitiam desuper fieri, & offero me per præsentes ad probandum, faciens prędictam accusationē, & proponens, tā verbo, quàm scripto. Die 6. Maij 1588. Contestata causa, dantur probationes, & inducuntur testes, qui sub præcepto examinantur. Deinde datis articulis, & probationibus citatur, & per præceptum examinatur accusatus, & si confitetur, aut conuincitur, procedit iudex ad sententiam, & pœnas peccato condignas, si accusans in probatione defecerit, subit pœnam Talionis, si testes inueniuntur falsi grauiter, & seuere puniuntur.

Forma condemnandi conuictum per accusatorem.

NOs F. N. &c. In causa, & causis contra te F. B. coram nobis pendente, & per processus in scripto formatos deducta. Cùm per accusationem à F. N. coram nobis cum inscriptione propositam accusatus fuisses, quòd furtum tale commiseras, & per productos idoneos testes, sub præcepto examinatos, datis tibi defensionibus idem furtum fecisse conuictus fueris. Nos verò vt ad finem causę per diffinitiuam sententiam procedere vellemus, instanter fuerimus requisiti, vt iustitiæ deferamus, ad sententiam hoc modo deuenimus, videlicet, Quia sedentes in camera nostra in sella, quam pro tribunali, & loco iudicij elegimus, Deum, & iustitiam præ oculis habentes, accusatione, attestationibus, defensionibus, & dictis vtriusque partis auditis, & visis, & omnibus diligenter inspectis, peritorum etiam consilio desuper habito, Christi nomine inuocato, dicimus, pronunciamus, & sentētiamus te F. B. quamuis non confessum, conuictum tamen esse criminis furti talis, & tanquam conuictum, & reum damnamus, cumque aliter non sis soluendo, decernimus, vt per pœnas culpæ satisfacias, & misericorditer tecum agendo arcto carceri per tres annos addicimus ibidem tribus diebus qualibet hebdomada per annum integrum, panis, & aquæ ieiunio, ac singulis mensibus vna feria sexta disciplina circulari in Capitulo, & prostrationibus ad ianuam refectorij transeuntibus ante, & post prandium Fratribus, flagellandum, affligendum, & humiliandum. Reseruantes tamen nobis facultatem remittendi, & moderandi pœnas prædictas, vel totaliter relaxandi si confessus culpam humiliter petieris veniam, & emendationem promiseris. Acta, lata, & lecta fuit hæc sententia in camera tali per me Fratrem N. præsente, & audiente præfato F. N. & testibus infrà scriptis, qui propria manu subscripserunt. Die 6. Maij. 1588.

Forma sententiæ contra denuntiatum confessum.

NOs F. N. &c. in causa, & causis contra te F. B. coram nobis pendente, & per processus in scripto formatos deducta, & deductis, ad vltimatam conclusionem per diffinitiuam sententiam, pro iustitia, & ex officio procedere volentes. Cùm per publicam famam, vel potius infamiam, vel (cùm per plurium religiosorũ & discretorum fratrum denuntiationem) ad nostram notitiam perlatum fuisset te F. N. præfatum, in Prælatum tuum, clam tamen, & non publicè, manus iniecisse temerè violentas, certius informandi ... opere compleueris, ad examen descendimus; Adhibitis ergo, & sub præcepto examinatis testibus idoneis, ad certam, & probatam facti cognitionem venimus, quàm e vestigio confirmauit confessio tua, primùm in arresto excusa, & demum extra illud repetita, adeòque sedentes in camera nostra in sella, quam pro tribunali, & loco iudicij elegimus, Deum, & iustitiam præ oculis habentes, Christi nomine inuocato pronuntiamus, & sententiamus contra te: Videlicet, quia manus in Prælatum iniecisti temere violentas, te in poenas in constitutionibus nostris huiusmodi culpæ appositas incurrisse, & propterea carceri addicimus, & addictum esse declaramus per tres annos ibidem disciplinis, & ieiunijs panis, & aquæ macerandum, & flagellandum semel, qualibet hebdomada, per tres menses, reseruantes nobis, & prudentiæ, & discretioni Præsidentis facultatem moderandi prædicta ieiunia, & disciplinas. Acta, lata, &c.

Forma sententiæ contra accusatorem qui deficit.

NOs F. N. &c. Recolentes nos ex iustitia debitores esse æqualitatem constituendi, & attendentes te fratrẽ N.

magna vsum iniquitate, cùm per accusationem in scriptione apposita, venerandum religiosum B. nefarii criminis concubitus contra naturam accusasti, nec tamē intra tempus constitutum testes legitimos, & sufficientes (prout te obligaueras) produxisse, vel nec tamen productis testibus, & sub præcepto examinatis sufficiēter probasse, quòd proposueras contra eum, propter quòd si conuictus fuisset, pœnam perpetui carceris pati debuisset, ac propterea incidisse te in Talionem; idcircò, vt in caput auctoris recidat malitia eius: & cæteris exemplo sis non perpetrandi similia, sedentes in cella nostra in sella, quam pro tribunali, & loco iudicij elegimus, Deum, & iustitiam præ oculis habentes, dicimus, & pronuntiamus, & sententiamus te F. N. præfatum fuisse, & esse iniquum accusatorem, & malitiosum infamatorem, ac subinde pœna Talionis damnamus ad perpetuum carcerem, ad quem quantociùs induci debeas, ibique, &c. Reseruantes, &c. non tamen contra tenorem constitutionum. Acta, lata, &c.

Forma indicendi purgationem infamato.

NOs Frater N. &c. Pulsati scelerosa, quæ contra te Frater B. surrexit, & peruagatur infamia, quòd homicidium perpetraueris, à quo tamen constāter asseris te immunem: cumque nullus apud nos contra te specialiter instet, aut agat in hac causa, nec factum sufficienter probetur, nosque deceat ne dum à crimine, sed à suspicione criminis esse liberos, propterea vt infamia tollatur abs te, & scandalum ab alijs, purgationem canonicam indicere tibi decreuimus: ideoque in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna conuicti tibi præcipimus per præsentes, vt intra decem dies à præsentium notitia, fecisse debeas canonicam purgationem cum quatuor compurgatoribus, quos tibi per hæc scripta deputamus, quàm si facere recusaueris, aut non perfeceris, vel præstiteris, sceleris contra te obiecti conuictum te habebimus. Dat. &c.

(?)

Forma liberandi, vel releuandi ab infamia eum qui se purgauit.

NOs F.N.&c. Sacris eloquijs admoniti, vt bonum nomen curemus, famamque non negligamus, nō potuimus æquo animo ferre te venerandum Patrē F. B. infamiæ peruagantis labe manere pollutum. Sapiens namque, Curam (inquit) habe de bono nomine, & Salomon præ diuitijs illud asserit eligibilius, & iterùm melius illud esse, quàm vnguenta preciosa. Cùm ergo contra te curreret infamia, quòd homicidium opere perpetrasses, nos ad illam diluendam, tibi purgationem canonicam cum quatuor compurgatoribus indiximus, Quos abs te prolatos probauimus tanquam Religiosos, integræ, ac rectæ conscientiæ, & probos viros, nobis optimè notos, qui tibi sub præcepto sanctæ obedientiæ, & excommunicationis latæ sententiæ pœna ad veritatem dicendam requisito, & astricto, & constanter factum neganti, quin etiā innocentiam in hac parte asserenti, adhæserunt, & in conscientia sua asseruerunt se credere, quòd veraciter innocentiam tuam assereres, & quòd factum in tanto præcepto non negares, si illud commisisses; idcircò ad reuelationem tuæ famæ, & dilutionem infamiæ descendentes. Visis negatione, & assertione tua, & compurgatorum adhæsione, & contestatione, sedentes in camera nostra in sella, quam pro tribunali, & loco iudicij elegimus, Deum, & iustitiam præ oculis habentes, Christi nomine inuocato, dicimus, pronunciamus, & sententiamus, te venerandum Patrem Fratrem B. ab infamia supra dicta illęsum, & liberum, & in facto innocentem, & iniustè affectum nomine, & infamia prædictis, & tanquam innocentem, liberum declaramus. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Acta, lata, & lecta, &c.

Forma restituendi ad gratias Ordinis, quibus propter delicta quis erat priuatus.

NOS F.N.&c. Scientes, peccati veniam non debere dari nisi correcto: correcto verò indulgentiæ veniam dari, iura quoque ad parcendum magis, quam vlciscendum aut puniendum esse propensa. Te venerandum P.F.B. miserationis, & benignitatis oculo respeximus: & quia correctum, & emendatum credimus, veniæ, & indulgentiæ brachijs suscipimus, & amplectimur. Ac authoritate reuerendissimi Magistri generalis Ordinis, vel Capituli generalis, aut capituli Prouincialis, nobis commissa, & præsentium tenore te. F.B. præfatum ab apostasia redeuntem ad habitum Ordinis recipimus, ac restituimus ad omnes, & singulas gratias, beneficia, & suffragia, & vtranque vocem, & locum, & omnia, & quæcunq; alia, à quorum adeptione, vel exequutione propter tale crimen, iuxta Constitutiones, vel sententiam per F.N. contra te aliàs latam, vel quomodolibet aliter esses impeditus, aut prohibitus. In quorum fidem, his officij nostri sigillo munitis manu propria subscripsimus, &c. Dat.

Explicit Instructio officiorum fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

Forma restituendi ad gratias Ordinis, quibus propter delicta quis erat privatus.

NOS F. N. &c. Scientes peccati veniam non esse de-[illegible] [illegible] [illegible] Ac venerandum P. F. B. miserationis, & benignitatis oculo respexinus & quia correctum, & emendatum credimus, veniæ & indulgentiæ brachiis suscipimus, & amplectimur. Ac authoritate reverendissimi Magistri generalis Ordinis, vel Capituli generalis, aut capituli Provincialis nobis commissa, & præsentium tenore te F. B. præfatum ab apostasia redeuntem ad habitum Ordinis recipimus, ac restituimus ad omnes & singulas gratias, beneficia, & suffragia, & utramque vocem & locum, & omnia, & quæcumque alia, à quorum adeptione, vel executione propter tale crimen, iuxta Constitutiones, vel sententiam per F. N. contra te aliàs latam, vel quomodolibet aliter eras impeditus, aut prohibitus. In quorum fidem his officii nostri sigillo munitis manu propria subscripsimus, &c. Dat.

Explicit Instructio officiorum fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

183.

INDEX RERVM NOTABILIVM, quæ in hoc Volumine Regulæ Diui Augustini, Constitutionum Ordinis, Actorum Capituli Generalis Toletani, Bullarumque Summorum Pontificum continentur.

C

D

E

In-

Ma-

197

rum

Visi-

FINIS.

1579

Sann